

Wielki bój

Studium biblijne

Wielki bój Studium biblijne

Copyright (C) 2003 by

Merlin Beerman i Revelation Publications.

Wszelkie prawa zastrzeżone na całym świecie.

Warunki umożliwiające dystrybucję

Jesteśmy przekonani, że jeśli nie skopiujesz tego i nie udostępnisz tego innym, zostaniesz pociągnięty do odpowiedzialności przed Panem, dlatego zachęcamy Cię do udostępniania i pozwalamy na to bez tantiem pod następującymi warunkami. Ten podręcznik do nauki można przechowywać w formacie PDF lub kopiować i drukować w celu udostępnienia. Nie można go sprzedawać ani w żaden sposób zmieniać, a niniejsza informacja o prawach autorskich musi pozostać w każdej kolejnej kopii.

Pytania i kompilacja: Merlin Beerman
Ilustracje - Copyright (C) Lars Justinen
Komentarz jest skróconymi rozdziałami z
Wielki bój E.G. White

Odpowiedzi na pytania pochodzą z Pisma
Świętego z Uwspółcześnionej Biblii Gdańskiej®.
Prawa autorskie © Śląskie Towarzystwo Biblijne.
Wykorzystane za zgodą. Wszelkie prawa
zastrzeżone.

**Komentarz do tego przewodnika
zaczerpnięto z książki “Wielki bój”. Aby
uzyskać jeszcze lepsze zrozumienie,
zachęcamy do zdobycia całej książki.**

Indeks

- 1. Pochodzenie zła**
- 2. Wrogość między człowiekiem a szatanem**
- 3. Działalność złych duchów**
- 4. Sidła szatana**
- 5. Pierwsze wielkie oszustwo**
- 6. Czy umarli mogą do nas mówić?**
- 7. Nadciągający konflikt**
- 8. Pismo Święte środkiem ochrony**
- 9. Ostatnie ostrzeżenie**
- 10. Czas ucisku**
- 11. Lud Boży wyzwolony**
- 12. Spustoszenie Ziemi**
- 13. Koniec kontrowersji**

Dodatek

Zagrożenie wolności sumienia
Wprowadzenie

Ta książka nie została opublikowana, aby powiedzieć wam, że istnieje grzech i jego zniszczenie; fakt ten jest zbyt oczywisty. Jako przymusowy uczestnik tej niemożliwego do pogodzenia sporu między dobrem a złem, między życiem a śmiercią, czy kiedykolwiek pytasz:

Jak zaczęła się ta wielka bitwa?

O jakie zasady chodzi?

Jak długo to potrwa?

Jak to się skończy?

Jak nie dać się oszukać?

W jaki sposób walka o moje serce może zostać rozstrzygnięta na dobre?

Czy możemy komunikować się ze zmarłymi?

Jaki jest cel mojego istnienia?

Skąd będę wiedział, że koniec jest bliski?

Czy naprawdę jest nadzieja na przyszłość wolną od bólu, cierpienia, niesprawiedliwości i śmierci?

Odwagi! Bóg, który stworzył w tobie tęsknotę za lepszym istnieniem i pragnienie prawdy, nie ukrył przed tobą tej życiodajnej wiedzy.

Zapraszamy na niesamowitą podróż po Biblii, korzystając z przewodnika Studium Biblijne Wielkiego Boju. Kiedy znajdziesz odpowiedzi na powyższe pytania i wiele innych, zdobędziesz zrozumienie krytycznych wydarzeń ostatnich dni, które lepiej przygotowują cię do podjęcia decyzji, które BĘDĄ determinować twoje wieczne przeznaczenie.

Lekcja 1

Pochodzenie zła

(1) DLACZEGO BÓG NIE JEST ODPOWIEDZIALNY ZA GRZECH?

***Niech nikt, gdy jest kuszony, nie mówi:
Jestem kuszony przez Boga. Bóg
bowiem nie może być kuszony do złego
ani sam nikogo nie kusi. (Jakuba 1:13)***

Jest rzeczą niemożliwą, żeby w pełni wyjaśnić pochodzenie grzechu w tym sensie, aby uzasadnić jego istnienie. Jednak posiadamy dostateczne wiadomości na temat pochodzenia grzechu i ostatecznego zniweczenia go, aby móc wykazać sprawiedliwość i dobroć Boga we wszystkich Jego poczynaniach dotyczących zła. Nie ma wyraźniejszej nauki w Piśmie Świętym jak ta, że Bóg w żadnej mierze nie jest odpowiedzialny za powstanie grzechu,

że nie wstrzymał celowo łaski, że nie było żadnego błędu w systemie Jego rządów, który dałby sposobność do powstania buntu.

(2) JAKA JEST BIBLIJNA DEFINICJA GRZECHU?

Każdy, kto popełnia grzech, przekracza też prawo, ponieważ grzech jest przekroczeniem prawa.. (1 Jana 3:4)

Grzech jest intruzem i jego istnienia nie da się niczym uzasadnić. Jest on niepojęty i nie dający się wytłumaczyć. Usprawiedliwiać go, to znaczy bronić go. Gdyby można było znaleźć wytłumaczenie lub wskazać powód jego istnienia, przestałby być grzechem. Jedyną definicją grzechu, jaką znamy, jest ta, którą podaje Słowo Boże — „grzech jest przestępstwem zakonu” (1 Jana 3,4), jest wytworem zasady przeciwstawnej wielkiemu prawu miłości, które stanowi podstawę rządów Bożych.

(3) JAKIE CZTERY POSTAWOWE ZASADY CHARAKTERYZUJĄ RZĄDY BOŻE?

Sprawiedliwość i sąd są podstawą twego tronu, miłosierdzie i prawda idą przed twoim obliczem. (Psalmy 89:14)

Ponieważ prawo miłości stanowiło podstawę rządów Bożych, szczęście wszystkich niebiańskich istot zależało od postępowania zgodnego z Jego wielkimi zasadami sprawiedliwości. Bóg żąda od wszystkich swych stworzeń służby miłości — czci wypływającej z rozumnej oceny Jego charakteru. Nie zadawała się przymusowym poddaństwem, dlatego też zapewnił wszystkim wolną wolę, by mogli Mu służyć dobrowolnie. Znalazł się jednak ktoś, kto postanowił nadużyć tej wolności.

(4) KTO NARUSZYŁ PRAWO BOŻE I STAŁ SIĘ AUTOREM GRZECHU?

O jakże spadłeś z nieba, Lucyferze, synu jutrzeńki! Powalony jesteś aż na ziemię, ty, który osłabiałeś narody!
(Izajasza 14:12)

Grzech zapoczątkował ten, który po Chrystusie miał najwięcej szacunku u Boga, który posiadał najwyższą władzę i chwałę wśród mieszkańców nieba.

(5) W JAKIM STANIE BÓG STWORZYŁ LUCYFERA?

Byłeś doskonały w swoich drogach od dnia, kiedy zostałeś stworzony, aż znalazła się w tobie nieprawość.
(Ezechiela 28:15)

Przed swym upadkiem Lucyfer był pierwszym wśród cherubinów, był święty i nieskalany.

(6) JAKĄ CECHE FIZYCZNĄ WYBRAŁ LUCYFER, KTÓRA OSTATECZNIE DOPROWADZIŁA GO DO GRZESZNEGO PRAGNIENIA SAMOWYZWOLENIA?

Uniosło się twoje serce z powodu twojej piękności, znieważyłś swoją mądrość z powodu twojego blasku... (Ezechiela 28:17)

Lucyfer mógł trwać w łasce Bożej, miłowany i szanowany przez wszystkich aniołów, używając swych szlachetnych sił dla błogosławieństwa innych i dla chwały Stwórcy. . . . Stopniowo Lucyfer zaczął ulegać chęci wywyższenia się. . . . Zamiast starać się o to, by Bóg zajmował najwyższe miejsce co do miłości i posłuszeństwa ze strony swych stworzeń, Lucyfer usiłował pozyskać ich służbę i hołd dla siebie. Pożądając czci, jaką Ojciec obdarzył swego Syna, książę aniołów chciał zdobyć władzę, której sprawowanie jest wyłącznym przywilejem Chrystusa.

(7) JAKI JEST WYNIK GRZECHUBUNTU PRZECIWKO PRAWU BOŻEMU?

***Zapłatą bowiem za grzech jest śmierć,
ale darem łaski Boga jest życie wieczne
w Jezusie Chrystusie, naszym Panu.
(Rzymian 6:23)***

Całe niebo cieszyło się, że może odzwierciedlać chwałę Stwórcy i wychwalać Go. Dopóki Bóg był w ten sposób czczony, wszędzie panowała radość i spokój, ale gdy powstał grzech, harmonia nieba została zakłócona. Egoistyczna postawa Lucyfera i jego samouwielbienie, przeciwne zamiarom Stwórcy, wywołały złe przeczucie w umysłach tych, dla których chwała Boża była rzeczą najważniejszą.

Mieszkańcy nieba starali się przekonać Lucyfera. Syn Boży przedstawił mu wielkość, dobroć i sprawiedliwość Stwórcy oraz święty i nieodmienny charakter Jego prawa. Bóg sam ustanowił porządek nieba. Wyłamując się z tego porządku Lucyfer przyniósł hańbę swemu Stwórcy i ściągnął na siebie nieszczęście. Przestrogi dawane pod wpływem nieskończonej miłości i miłosierdzia budziły w nim jeszcze większy opór. Zazdrość o Chrystusa całkowicie opanowała Lucyfera, dlatego coraz mocniej trwał przy swoim.

**(8) DO JAKIEGO PRAGNIENIA
DOPROWADZIŁA PYCHA
LUCYFERA?**

***Ty bowiem mówiłeś w swoim sercu:
Wstąpię do nieba, ponad gwiazdy Boga
wywyższę swój tron. Zasiądę na górze
zgromadzenia, na krańcach północy;
Wzniosę się nad szczyty obłoków, będę
równy Najwyższemu. (Iz 14:13-14)***

Duma ze swej wielkiej chwały wywołała w nim chęć panowania. Zaszczytów, jakimi go obdarzono, nie doceniał jako darów Bożych, nie czuł żadnej wdzięczności dla Stwórcy. Chlubił się swoją wspaniałością, pragnął być równy Bogu. Był miłowany i szanowany przez zastępy aniołów, którzy z radością wykonywali jego polecenia, sam zaś posiadał mądrość i chwałę przewyższającą ich godność, ale Syn Boży wraz ze swym Ojcem był najwyższym w niebie pod względem władzy i autorytetu.

Chrystus brał udział we wszystkich planach Ojca, podczas gdy Lucyferowi nie wolno było wnikać w zamiary Boże. „Dlaczego Chrystus ma panować? Dlaczego jest czczony bardziej ode mnie?”, pytał ten potężny anioł.

(9) JAKĄ REPUTACJĘ ZYSKAŁ LUCYFER W SPISKU ZWIEDZENIA?

Wy jesteście z waszego ojca – diabła i chcecie spełniać pożądliwości waszego

ojca. On był mordercą od początku i nie został w prawdzie, bo nie ma w nim prawdy. Gdy mówi kłamstwo, mówi od siebie, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa. (Jana 8:44)

Opuściwszy swoje miejsce tuż obok Boga, Lucyfer poszedł ścieżką niezadowolenie wśród aniołów. Pracując skrycie i przez pewien czas ukrywając swe rzeczywiste zamiary pod pozorem szacunku dla Boga, usiłował wywołać niezadowolenie z praw, jakim podlegały niebiańskie istoty, twierdząc, że nakładały one na nie pewne ograniczenia. Utrzymywał, że skoro aniołowie posiadają świętą naturę powinni słuchać wyłącznie nakazów swojej woli.

Starał się wzbudzić współczucie dla siebie mówiąc, że Bóg postąpił z nim niesprawiedliwie, obdarzając Chrystusa większymi zaszczytami. Twierdził, że domagając się większej władzy i czci nie dąży do wywyższania siebie, lecz pragnie jedynie zapewnić wolność wszystkim mieszkańcom nieba, aby tym sposobem mogli osiągnąć wyższy poziom egzystencji.

**(10) JAKIE CECHY
CHARAKTERU WYKAZAŁ BÓG
W KONTAKTACH Z
LUCYFEREM, TAK JAK TO
ROBI RÓWNIEŻ Z NAMI?**

Czy gardzisz bogactwem jego dobroci, cierpliwości i nieskwapliwości, nie wiedząc, że dobroć Boga prowadzi cię do pokuty? (Rzymian 2:4)

Bóg w swym wielkim miłosierdziu długo tolerował poczynania Lucyfera. Nie pozbawił go zajmowanego stanowiska, gdy po raz pierwszy objawił swoje niezadowolenie, ani nawet wtedy, kiedy zaczął przedstawiać swe fałszywe twierdzenia wiernym Bogu aniołom. Długo jeszcze pozostawał w niebie. Wciąż proponowano mu przebaczenie pod warunkiem skruchy i uległości. Stosowano wszystko, na co tylko stać niezmierzoną miłość i mądrość, by przekonać Lucyfera, że jest w błędzie.

Nigdy przedtem w niebie nie znano niezadowolenia. Lucyfer początkowo sam nie wiedział, dokąd zaprowadzą go jego poczynania, nie rozumiał rzeczywistego charakteru swoich uczuć. Kiedy udowodniono mu, że jego niezadowolenie jest bezpodstawne, doszedł do przekonania, że jest w błędzie, że boskie wymagania są sprawiedliwe, i że powinien je uznać przed całym niebem. Gdyby to uczynił, uratowałby siebie i wielu aniołów, bowiem nie odrzucił jeszcze całkowicie posłuszeństwa wobec Boga. Chociaż nie piastował już stanowiska cheruba, to jednak gdyby okazał chęć powrotu do

Boga, uznając mądrość Stwórcy i zadowolając się miejscem, jakie mu Bóg wyznaczył w swym wielkim planie, jego urząd zo-stałby mu przywrócony.

Jednak pycha nie pozwoliła mu okazać uległości. Uporczywie bronił swego postępowania, twierdząc, że nie ma czego żałować, i całkowicie oddał się walce przeciwko Stwórcy.

(11) ILE ANIOŁÓW ZDOŁAŁ ZWIEŚĆ SZATAN PODCZAS JEGO REBELII?

A jego ogon włókł trzecią część gwiazd nieba i zrzucił je na ziemię. I stanął smok przed kobietą, która właśnie miała urodzić, aby gdy tylko urodzi, pożreć jej dziecko. (Objawienia 12:4)

Odtąd wszystkie siły swego wspa-niałego umysłu poświęcił dziełu zwodzenia, by zapewnić sobie poparcie aniołów będących pod jego rozkazami. Wykorzystał do realizacji swych zdradzieckich zamiarów nawet fakt, że Chrystus przestrzegał go i dawał mu rady. Tym, którzy z powodu swej ufnej miłości byli z nim najściślej związani, wmawiał, że go niesprawiedliwie potraktowano, że nie uszanowano jego stanowiska i że zamierzano pozbawić go wolności.

Od przekręcenia słów Chrystusa przeszedł do kłamstwa, oskarżając Syna Bożego o zamiar upokorzenia go przed mieszkańcami nieba. Starał się także wszcząć spór z wiernymi Bogu a-
niołami. Wszystkich, których nie mógł przekonać i przeciągnąć na swoją stronę, oskarżył o obojętność wobec interesów niebiańskich istot. Winę za to, co sam czynił, rzucił na tych, którzy pozostali wierni Bogu. Aby podtrzymywać swe zarzuty, że Bóg go niesprawiedliwie traktuje, uciekł się do fałszowania słów i czynów Stwórcy.

Starał się swymi fałszywymi argumentami dotyczącymi zamiarów Boga wprowadzić aniołów w zakłopotanie. Wszystko, co było proste, czynił tajemniczym, a przez sprytne oszustwa wzbudzał wątpliwość co do najwyraźniejszych oświadczeń Jahwe. Wysokie stanowisko, jakie zajmował, nadawało większej mocy jego twierdzeniom i wielu zwiedzionych połączyło się z nim w buncie przeciwko Panującemu w niebie.

**(12) DLACZEGO BÓG W SWOJEJ
NIESKOŃCZONEJ MĄDROŚCI
POZWOLIŁ SZATANOWI W
PEŁNI UJAWNIĆ SWÓJ
PRAWDZIWY CHARAKTER?**

*Kto postępuje uczciwie, postępuje
bezpiecznie, a kto jest przewrotny w*

*swoich drogach, zostanie ujawniony.
(Przysłów 10:9)*

Bóg w swej mądrości pozwolił szatanowi prowadzić dalej jego dzieło do czasu, gdy niezadowolenie uwidoczni się w jawnym sprzeciwie. Było rzeczą konieczną, aby jego plany całkowicie się rozwinęły, by wszyscy mogli zobaczyć ich prawdziwy charakter i cel. Lucyfer jako pomazany cherub był znacznie wywyższony, niebiańskie istoty kochały go, a jego wpływ był bardzo silny. Rządy Boże obejmowały nie tylko mieszkańców nieba, lecz także wszystkie inne stworzone przez Niego światy. Szatan sądził, że gdy uda mu się pociągnąć za sobą aniołów, pociągnie również inne istoty zamieszkujące wszechświat.

Misternie przedstawiał swoją sprawę posługując się wykrętnymi i fałszywymi argumentami, aby zdobyć zwolenników. Jego zwodnicza moc była bardzo wielka, a przywdziawszy szatę kłamstwa zdobywał przewagę. Nawet wierni Bogu aniołowie nie mogli dokładnie rozpoznać jego charakteru ani celu, do jakiego zmierza.

**(13) DLACZEGO BÓG NIE
ZNISZCZYŁ SZATANA NA
POCZĄTKU BUNTU?**

On jest Wszechmocny, nie możemy go doścignąć. On jest wielki w potęgze i sędzie i bogaty w sprawiedliwość. Nie uciska nikogo. (Joba 37:23)

Gdy już zdecydowano, że Lucyfer nie może dłużej pozostawać w niebie, Nieskończona Mądrość nawet wtedy jeszcze go nie zniszczyła. Ponieważ Bóg przyjmuje tylko służbę wypływającą z miłości, posłuszeństwo ze strony Jego stworzeń musi opierać się na przekonaniu o Bożej sprawiedliwości i dobroci. Mieszkańcy nieba i innych światów, nieprzygotowani do zrozumienia natury i skutków grzechu, nie mogliby dopatrzeć się sprawiedliwości i miłosierdzia Bożego w zniszczeniu szatana. Gdyby został natychmiast zgładzony, służyliby Bogu raczej ze strachu niż z miłości. Wpływ zwodziciela nie zostałby całkowicie zniszczony i nie usunięto by w pełni ducha buntu. Zło musiało dojrzeć. Dla dobra wszechświata szatanowi pozwolono rozwinąć swe zasady, aby wszystkie stworzone istoty ujrzały jego zarzuty przeciwko rządowi Bożym we właściwym świetle, by już nikt nigdy nie kwestionował sprawiedliwości i miłosierdzia Bożego oraz niezmienności Jego prawa.

Bunt szatana miał być dla wszechświata lekcją po wszystkie czasy,

miał być trwałym świadectwem natury i strasznych następstw grzechu.

Działalność szatana oraz jej wpływ zarówno na ludzi, jak i aniołów miała wykazać, jakie są skutki odrzucenia autorytetu Boga, miała uzmysłwić, że od istnienia boskich rządów i Jego prawa zależy szczęście i dobrobyt wszystkich stwo-rzonych przez Niego istot. W ten sposób historia tego straszego buntu miała być trwałym zabezpieczeniem dla wszystkich rozumnych świętych stworzeń, ochroną przed zwiedzeniem, by nie popełniły grzechu i nie musiały ponieść kary.

(14) DO JAKIEGO KATASTROFICZNEGO WYDARZENIA DOPROWADZIŁ BUNT SZATANA?

*I nastąpiła walka w niebie. Michał i jego aniołowie walczyli ze smokiem. I walczył smok i jego aniołowie; Ale nie zwyciężyli i nie było już dla nich miejsca w niebie. I zrzucony został wielki smok, wąż starodawny, zwany diabłem i szatanem, zwodzący cały świat. Został zrzucony na ziemię, z nim też zrzuceni zostali jego aniołowie.
(Objawienia 12:7-9)*

Aż do samego końca walki, jaka odbywała się w niebie, szatan

usprawiedliwiał się. Gdy obwieszczono mu, że wraz ze swoimi zwolennikami musi być wygnany z przybytków szczęścia, śmiało wyraził pogardę dla prawa Stwórcy. Jeszcze raz powtórzył twierdzenie, że aniołowie nie potrzebują żadnej kontroli nad sobą, że powinno się im dać wolność, pozwolić żyć według własnej woli, która jest zawsze słuszna. Ustawy Boga uznał za ograniczenie swobody i oświadczył, że jego celem jest zniesienie prawa, aby aniołowie wolni od jego ograniczeń, mogli się wznieść na wyższy, bardziej wspaniały poziom istnienia.

(15) PO TYM JAK ZOSTAŁ ZRZUCONY Z NIEBA, GDZIE SZATAN STARAŁ SIĘ USTANOWIĆ SVOJE KRÓLE- STWO?

I zrzucony został wielki smok, wąż starodawny, zwany diabłem i szatanem, zwodzący cały świat. Został zrzucony na ziemię, z nim też zrzuceni zostali jego aniołowie. (Objawienia 12:9)

Ten sam duch, który wywołał bunt w niebie, zachęca teraz do buntu na ziemi. Szatan stosuje wobec ludzi tę samą taktykę, jaką posługiwał się wśród aniołów. Jego duch panuje w nieposłusznych dzieciach Boga.

Podobnie jak on, starają się one łamać prawo Boga i obiecują ludziom wolność poprzez przekraczanie Jego przykazań. Gdy boskie poselstwo przestrogi dociera do ludzkiego sumienia, szatan nakłania ludzi do usprawiedliwienia się i szukania zrozumienia u innych, którzy przytakną ich grzesznemu postępowaniu. Zamiast usunąć swe błędy, grzesznicy oburzają się na tego, który ich gani, jak gdyby to on był przyczyną ich niepowodzeń. Od dni sprawiedliwego Abła aż do naszych czasów tak właśnie traktuje się tych, którzy mają odwagę potępiać grzech.

Przez takie samo fałszywe przedstawienie charakteru Boga, jakie szatan stosował w niebie, zarzucając Mu srogość i despotyzm, skłonił on człowieka do grzechu. Gdy to nastąpiło, oświadczył, że to boskie niesprawiedliwe ograniczenia przywiodły człowieka do upadku, podobnie jak jego do buntu.

(16) JAKA JEST PRAWDZIWA NATURA BOSKIEGO CHARAKTERU?

Wtedy przechodził PAN przed nim i wołał: PAN, PAN, Bóg miłosierny i litościwy, nieskory do gniewu, a bogaty w miłosierdzie i prawdę; Zachowujący miłosierdzie nad tysiącami, przebaczący nieprawość, przestępstwo i

*grzech, lecz nieusprawiedliwiający
winnego, nawiedzający nieprawość
ojców na synach i na synach ich synów
do trzeciego i czwartego pokolenia. (2
Mojżeszowa 34:6-7)*

(17) JAK BÓG OKAZAŁ SWOJĄ WIELKĄ MIŁOŚĆ I MIŁOSIERDZIE?

*Tak bowiem Bóg umiłował świat, że dał
swego jednorodzonego Syna, aby każdy,
kto w niego wierzy, nie zginął, ale miał
życie wieczne. (Jana 3:16)*

Usuwając szatana z nieba Bóg objawił przez to swoją sprawiedliwość i zachował godność swego tronu, Ale gdy człowiek zgrzeszył, ulegając zwiedzieniom tego odstępczego ducha, Bóg dał dowód swej miłości, oddając jednorodzonego Syna na śmierć za upadły rodzaj ludzki. W dziele pojednania objawił się charakter Boży. Potężny argument, jakim jest krzyż Golgoty, ukazuje całemu światu, że rządy Boże nie są w żadnym wypadku odpowiedzialne za grzeszną drogę, którą wybrał Lucyfer.

(18) JAK ŻLI LUDZIE WYRAZILI ZŁOŚLIWY ZAMIAR SZATANA, ABY ZNISZCZYĆ JEZUSA PODCZAS JEGO ZIEMSKIEJ SŁUŻBY?

A oni znowu zawołali: Ukrzyżuj go!
(Marka 15:13)

W walce między Chrystusem a szatanem, jaka toczyła się podczas służby Zbawiciela na ziemi, charakter wielkiego zwodziciela został zdemaskowany. Nic tak skutecznie nie przyczyniło się do wykorzenienia z serc aniołów i wiernych Bogu istot wszechświata przyjaznych uczuć dla szatana, jak jego okrutna walka ze Zbawicielem świata. Błůźnierstwo zuchwałego ąądania, aby Chrystus złożył mu pokłõn, zarozumiała śmiałość widoczna w zaprowadzeniu Go na szczyt góry i na wieżę świątyni, złośliwy zamiar zdradzany w naleganiu, aby rzucił się On w dół z wielkiej wysokości, nieustająca złość, z jaką ścigał Go z miejsca na miejsce, nakłanianie kapłanów i ludu, by odrzucili Jego miłość oraz okrzyk: „Ukrzyżuj Go, ukrzyżuj Go!” — wszystko to wywołało wielkie zdziwienie i oburzenie wszechświata.

Wina szatana nie podlegała teraz żadnej wątpliwości. Objawił swój prawdziwy charakter kłamacy i mordercy. Wszyscy zrozumieli, że tak samo jak panował nad ludźmi znajdującymi się pod jego kontrolą, tak też panowałby i w niebie, gdyby mu pozwolono sprawować władzę nad mieszkańcami niebios. Twierdził, że

przestępowanie prawa Bożego
przyniesie wolność i wywyższenie,
tymczasem okazało się, że skutkiem
tego była niewola i upadek.

(19) CO BÓG OSIĄGNAŁ PRZEZ OFIARĘ SWOJEGO SYNA, KTÓRY OBJAWIŁ WSZECHŚWIATOWI JEGO CHARAKTER?

*A wszystko to jest z Boga, który nas
pojednał z sobą przez Jezusa Chrystusa
i dał nam służbę pojednania. (2
Koryntian 5:18)*

Bóg, objawił swój wstręt do buntu.
Całe niebo widziało Jego
sprawiedliwość zarówno w
postępowaniu z szatanem, jak i w
odkupieniu człowieka. Lucyfer
oświadczył, że jeżeli prawo Boże jest
niezmienne, a jego przestąpienie nie
może być darowane, to każdy grzesznik
musi być na wieki pozbawiony łaski
Stwórcy. Twierdził, że grzeszny rodzaj
ludzki nie może być wybawiony i tym
samym jest jego prawowitym łupem.
Ale śmierć Chry-stusa stała się aktem
na rzecz zbawienia człowieka, któremu
nie można było zaprzeczyć. Kara za
przestąpienie prawa spadła na Tego,
który był równy Bogu, człowiekowi zaś
umożliwiono w ten sposób otrzymanie
sprawiedliwości Chrystusa, dzięki
której, a także dzięki życiu pełnemu

skruchy i uniżenia, może on odnieść zwycięstwo nad mocą szatana, tak jak zwyciężył ją Syn Boży. Bóg jest więc sprawiedliwy, a jednocześnie usprawiedliwia wszystkich, którzy wierzą w Jezusa.

(20) JAKA BYŁA SZCZEGÓLNA MISJA CHRYSZTUSA?

“Nie sądzicie, że przyszedłem znieść Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem znieść, ale wypełnić. (Mateusza 5:17)

Chrystus przyszedł na ziemię cierpieć i umrzeć nie tylko po to, by dokonać odkupienia człowieka. Przyszedł również po to, by uczynić prawo Boże wielkim i sławnym, nie tylko w tym celu, aby mieszkańcy ziemi szanowali to prawo jak należy, ale także po to, by wykazać wszystkim światom we wszechświecie, że prawo Boże jest niezmiennie. Gdyby wymagania prawa można było usunąć, Syn Boży nie potrzebowałby oddawać życia za przekroczenie tego prawa. Śmierć Chrystusa dowodzi wszakże, że jest ono niezmiennie. Ofiara, do jakiej nieskończona miłość skłoniła Ojca i Syna, by grzesznicy mogli być odkupieni, wykazuje przed całym wszechświatem, a mógł tego dokonać jedynie plan zbawienia, że

sprawiedliwość i miłosierdzie są podstawą prawa oraz rządów Bożych.

(21) JAKIE BĘDZIE WYZNANIE KAŻDEJ STWORZONEJ ISTOTY NA ZAKOŃCZENIE TEGO WIELKIEGO BOJU?

Aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie, na ziemi i pod ziemią. I aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem ku chwale Boga Ojca. (Filipian 2:10-11)

Sąd ostateczny pokaże, że nie istnieje żadna przyczyna powstania grzechu. Gdy Sędzia całej ziemi zapyta szatana: „Dlaczego zbuntowałeś się przeciwko Mnie i pociągnąłeś za sobą obywateli mojego królestwa?”, sprawca zła nie będzie mógł podać żadnego usprawiedliwienia. Usta wszystkich będą zamknięte, wszystkie zbuntowane zastępy umilkną.

(22) JAKI OKRZYK OGŁOSIŁ ZBLIŻAJĄCĄ SIĘ ZAGŁADĘ SZATANA?

Wykonało się. I schyliwszy głowę, oddał ducha. (John 19:30)

Krzyż na Golgocie nie tylko świadczy o niezmienności prawa, lecz także ogłasza całemu wszechświatu, że zapłatą za grzech jest śmierć. Przedśmiertny okrzyk Zbawiciela: „Wykonało się”, był

pogrzebowym dzwonem dla szatana. Rezultat wielkiego boju, który trwał i rozwijał się przez długie wieki, został ustalony; ostateczne wykorzenienie zła stało się pewne. Syn Boży przeszedł przez bramy grobu, „aby przez śmierć zniszczyć tego, który miał władzę nad śmiercią, to jest diabła”. Hebrajczyków 2:14.

(23) JAKI JEST OSTATECZNY LOS SZATANA I WSZYSTKICH, KTÓRZY TRZYMAJĄ SIĘ PYCHY I NIEGODZIWOŚCI?

Oto bowiem nadchodzi dzień palący jak piec, a wszyscy pyszni i wszyscy czyniący niegodziwie będą jak ściernisko. I spali ich ten nadchodzący dzień, mówi PAN zastępów, tak że nie pozostawi im ani korzenia, ani gałązki. (Malachiasza 4:1)

Żądza wywyższenia się skłoniła Lucyfera do powiedzenia: „Swój tron wyniosę ponad gwiazdy Boże (...) zrównam się z Najwyższym”. Izajasza 14,13-14. Bóg natomiast oświadczył: „Obrócę cię w popiół na ziemi (...) i nie będzie cię aż na wieki”. Ezechiela 28,18-19.

(24) W OBLICZU NADCHODZĄCEGO WIELKIEGO OSTEPSTWA JAKIEJ OBIETNICY MOGĄ SIĘ TRZYMAĆ

ODKUPIENI I PRZYGLĄDAJĄCY SIĘ TEMU ŚWIATU?

***Co zamierzacie przeciwko PANU? On
dokona zniszczenia, ucisk nie
powstanie po raz drugi. (Nahuma 1:9)***

Cały wszechświat pozna naturę i skutki grzechu. Całkowite wykorzenienie zła, które na początku wywołałoby przerażenie aniołów i przyniosłoby hańbę Bogu, teraz udowodni Jego miłość i umocni chwałę przed istotami wszechświata, które radują się, gdy czynią Jego wolę i mają w sercu Jego prawo. Zło już nigdy nie zaistnieje. Słowo Boże mówi: „Utrapienie już drugi raz nie powstanie”. Nahuma 1,9.

Prawo Boże, które szatan określił jako niewolnicze jarzmo, będzie szanowane jako prawo wolności. Doświadczone stworzenia już nigdy więcej nie odwrócą się od Tego, którego charakter został w pełni objawiony jako nieskończona i niezgłębiona mądrość.

Rozumiem, że przez dumę z siebie grzech został po raz pierwszy poczęty w sercu Lucyfera. Wiem, że w tym momencie Bóg mógł go zniszczyć, ale gdyby tak zrobił, wszystkie Jego stworzenia byłyby posłuszne ze strachu.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

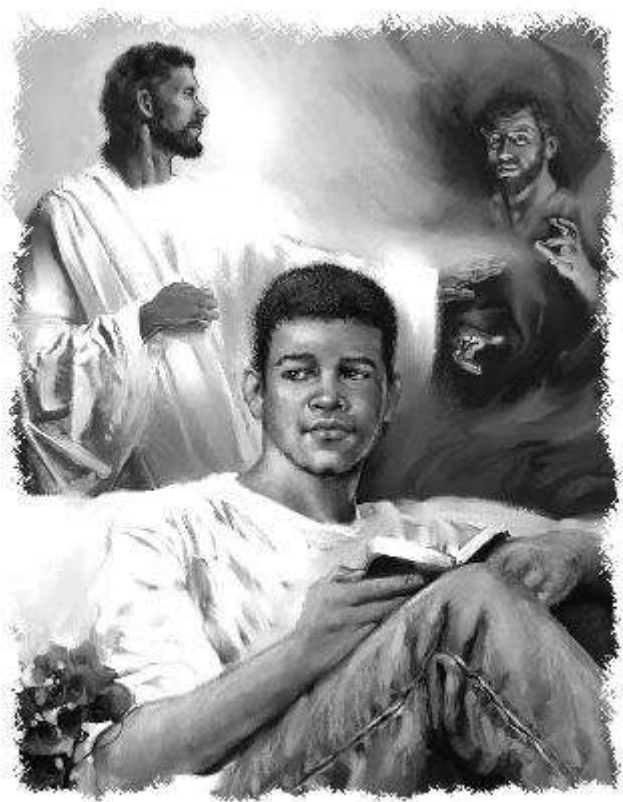
Doświadczyłem cierpienia, jakie przynosi pogwałcenie Bożych zasad opartych na miłości. Widzę miłość, uczciwość i miłosierdzie okazywane przez ich przestrzeganie.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany
Rozumiem teraz, że w mądrości Bóg pozwolił grzechowi biec swoim torem, aby cały wszechświat mógł być świadkiem jego strasznych skutków i zobaczyć prawdziwy charakter Szatana.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Chcę przyjąć wielkie miłosierdzie, jakie Bóg okazał przez ofiarę swego Syna. Cieszę się, że dzięki temu darowi spełnione są wymogi prawa. W swojej mądrości pozostaje On sprawiedliwym i Usprawiedliwiającym wszystkich, którzy wierzą.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Lekcja 2

Wrogość między człowiekiem a szatanem

(1) JAKĄ WSPANIAŁĄ, NIOSĄCĄ NADZIEJĘ OBIETNICĘ BÓG DAŁ UPADŁEJ LUDZKOŚCI?

I wprowadzę nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między twoim potomstwem a jej potomstwem. Ono zrani ci głowę, a ty zranisz mu piętę. (1 Mojżeszowa 3:15)

„I ustanowię nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między twoim potomstwem a jej potomstwem, ono zdepcze ci głowę, a ty ukąsisz je w piętę”. 1 Mojżeszowa 3,5. Wyrok

ogłoszony nad szatanem tuż po upadku człowieka był również proroctwem obejmującym wszystkie wieki dziejów ludzkości i zapowiadającym wielki bój, w którym mieli wziąć udział wszyscy ludzie żyjący w jakimkolwiek czasie na ziemi. Bóg oświadcza: „Ustanowię nieprzyjaźń”. Ta nieprzyjaźń nie jest naturalna.

Z chwilą przestąpienia boskiego prawa natura człowieka stała się grzeszną, czyniąc go przyjacielem, a nie wrogiem szatana. Dlatego też nie ma oczywistej nieprzyjaźni między człowiekiem a sprawcą grzechu, bowiem przez odstępstwo obydwaj stali się grzesznymi.

Odstępca nigdy nie spocznie, dopóki nie pozyska współczucia i poparcia tych, których skłoni do pójścia w swoje ślady. Z tego powodu upadli aniołowie i grzeszni ludzie łączą się ze sobą w zgubnej przyjaźni. Gdyby Bóg nie przeszkodził temu, cały rodzaj ludzki zamiast żywić nieprzyjaźń do szatana, zjednoczyłby się z nim w buncie przeciwko Stwórcy.

(2) JAKIE BYŁO SZCZEGÓLNE PRZYKAZANIE I OSTRZEŻENIE BOGA DLA ADAMA I EWY?

Ale z drzewa poznania dobra i zła jeść nie będziesz, bo tego dnia, kiedy zjesz z

niego, na pewno umrzesz.

(1 Mojżeszowa 2:17)

(3) JAKI AKT SPRZECIWU PRZYNIÓSŁ ZNISZCZENIE NA ZIEMI I UPADEK NATURY DLA CAŁEJ LUDZKOŚCI?

***A gdy kobieta spostrzegła, że owoc drzewa
był dobry do jedzenia i miły dla oka, a
drzewo godne pożądania dla zdobycia
wiedzy, wzięła z niego owoc i zjadła; dała
też swemu mężowi, który był z nią; i on
zjadł. (1 Mojżeszowa 3:6)***

(4) CZYM JEST POKUSA?

***Poczytujcie to sobie za największą
radość, moi bracia, gdy rozmaite próby
przechodzicie; wiedząc, że doświadcze-
nie waszej wiary wyrabia cierpliwość.
(Jakuba 1:2-3)***

(5) KTO JEST AUTOREM WSZYSTKICH POKUS?

***Kiedy diabeł skończył całe kuszenie,
odstąpił od niego na jakiś czas.
(Łukasza 4:13)***

Szatan skusił człowieka do
popętnienia grzechu, podobnie jak skłonił
aniołów do buntu, aby zapewnić sobie
współpracowników w walce przeciwko
niebu. Między nim a jego aniołami nie

było żadnego rozdźwięku co do nienawiści żywionej przez nich do Chrystusa. Choć we wszystkich innych punktach istniała między nimi niezgoda, to jednak w przeciwstawieniu się autorytetowi Władzy wszechświata byli jednomyślni. Gdy szatan usłyszał, że zaistnieje nieprzyjaźń między nim a kobietą i między jego potomstwem a jej potomstwem, zrozumiał, że jego wysiłki zmierzające do zdeprawowania ludzkiej natury natrafią na przeszkodę, że człowiek w jakiś sposób będzie mógł przeciwstawić się jego sile.

(6) NA CZYJ WIZERUNEK ZOSTAŁ STWORZONY CZŁOWIEK I CZY MOTYWACJĄ SZATANA JEST ZNISZCZENIE LUDZKOŚCI?

Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boga go stworzył; stworzył ich mężczyzną i kobietą. (1 Mojżeszowa 1:27)

Wrogość szatana do ludzi wzmogła się, ponieważ dzięki Chrystusowi stali się przedmiotem miłości i miłosierdzia Boga. Lucyfer chce pokrzyżować boski plan zbawienia człowieka i zhańbić Boga przez zniekształcenie i splugawienie dzieła Jego rąk, chce spowodować smutek w niebie, a ziemię napełnić nieszczęściem i

spustoszeniem. Wszystko zło jest według niego rezultatem tego, że Bóg stworzył człowieka.

(7) JAKIEJ CENNEJ OBIETNICY MOŻEMY DOMAGAĆ SIĘ I O- TRZYMAĆ JĄ MOCĄ CHRYSTUSA?

Przez to zostały nam dane bardzo wielkie i cenne obietnice, abyście przez nie stali się uczestnikami Boskiej natury, uniknąwszy zepsucia, które wskutek pożądliwości jest na świecie. (2 Piotra 1:4)

Łaska, którą Chrystus wszczepia w człowieka, rodzi nieprzyjaźń między nim a szatanem. Bez tej nawracającej łaski i odradzającej mocy człowiek byłby wiecznym niewolnikiem szatana — sługą, zawsze gotowym do wykonywania jego rozkazów. Ale ten nowy czynnik w człowieku wywołuje walkę tam, gdzie przedtem był pokój.

Moc, jakiej Chrystus udziela, czyni człowieka zdolnym stawiać opór tyranowi i uzurpatorowi. Ktokolwiek nienawidzi grzechu zamiast miłować go, ktokolwiek sprzeciwia się mu i zwycięża namiętności, które panowały nad nim, ten objawia działanie mocy pochodzącej z góry.

(8) JAKA BOSKA CECHA ŻYCIA CHRYSTUSA WYWOŁAŁA WROGOŚĆ W SERCACH BEZBOŻNYCH DO TEGO STOPNIA, ŻE GO UKRZYŻOWALI?

*A wiecie, że on się objawił, aby zgładzić
nasze grzechy, a w nim nie ma grzechu.
(1 Jana 3:5)*

Antagonizm istniejący między duchem Chrystusa a duchem szatana uwidocznił się najwyraźniej w przyjęciu, jakie ludzkość zgotowała Zbawicielowi. Żydzi odrzucili Jezusa nie dlatego, że zjawił się na ziemi bez doczesnych bogactw, przepychu czy dostojęstwa. Widzieli, że posiada On moc, która przewyższała brak zewnętrznej okazałości. To czystość i świętość Chrystusa wywołały skierowaną przeciwko Niemu nienawiść niebożnych. Jego pełne samozaparcia życie i bezgraniczne poświęcenie były ustawicznym wyrzutem dla dumnego i zmysłowego ludu. To właśnie postawa Jezusa wywołała nienawiść do Niego. Szatan i jego aniołowie złączyli się z ludźmi. Wszystkie odstępcze moce sprzysięgły się przeciwko Bojownikowi prawdy.

(9) JAKIEGO TRAKTOWANIA MOŻEMY OCZEKIWAĆ OD ŚWIATA JAKO NAŚLADOWCY CHRYSTUSA?

*ak i wszyscy, którzy chcą żyć pobożnie
w Chrystusie Jezusie, będą
prześladowani. (2 Tymoteusza 3:12)*

Wobec naśladowców Chrystusa szatan objawia tę samą nienawiść, jaką żywił względem ich Mistrza. Ktokolwiek dostrzega wstrętną naturę grzechu i przy pomocy sił z nieba odpiera pokusy, niechybnie wzbudza przeciwko sobie gniew szatana i jego poddanych. Nienawiść do zasad prawdy oraz oskarżanie i prześladowanie jej obrońców będą istniały tak długo, jak długo istnieć będzie grzech i grzesznicy. Naśladowcy Chrystusa i słudzy szatana nigdy nie mogą żyć w zgodzie. Obraza krzyża nie ustała.

(10) JAKIE DWA KROKI MUSIMY WYKONAĆ, ABY POKONAĆ SIŁY SZATANA?

*Poddajcie się więc Bogu,
przeciwstawcie się diabłu, a ucieknie od
was. (Jakuba 4:7)*

Szatan mobilizuje i rzuca do walki wszystkie swoje siły! Dlaczego jednak nie napotyka na większy opór? Dlaczego żołnierze Chrystusa są tacy

ospali i obojętni? Dlatego, że posiadają tak małą łączność z Chrystusem, ponieważ brak im Jego Ducha. Grzech nie jest dla nich wstrętnym i obrzydliwym, tak jak był dla ich Mistrza. Nie sprzeciwiają się mu tak, jak to czynił Chrystus — z całą stanowczością. Nie zdają sobie sprawy ze zła, jakie on powoduje, nie uzmysławiają sobie charakteru i mocy księcia ciemności.

Mało jest nienawiści do szatana i jego dzieła, a wynika to z braku zrozumienia jego potęgi, złośliwości oraz wielkiego zasięgu walki, jaką prowadzi przeciwko Chrystusowi i Jego Kościołowi. W tej kwestii panuje ogromne zwiedzenie. Ludzie nie zdają sobie sprawy, że ich wróg jest potężnym wodzem, który włada umysłami złych aniołów i prowadzi walkę z Chrystusem według dobrze obmyślanych planów i taktyk, by przeszkodzić w dziele zbawienia człowieka.

Wśród chrześcijan, a nawet wśród duchownych, mało się mówi o szatanie, chyba że przypadkowo podczas kazania. Przeoczą oni dowody jego ciągłej aktywności i zwycięstw, lekceważą liczne przestrogi o jego chytrości, a nawet wydaje się, że nie wierzą w ogóle w jego istnienie.

(11) JAKI JEST STAŁY CEL SZATANA?

W których bóg tego świata zaślepił umysły, w niewierzących, aby nie świeciła im światłość chwalebnej ewangelii Chrystusa, który jest obrazem Boga. (2 Koryntian 4:4)

Podczas gdy ludzie nie są świadomi posunięć szatana, ten czujny wróg ustawicznie depcze im po piętach. Jest obecny w naszych mieszkaniach, na każdej ulicy naszych miast, w kościołach, na zgromadzeniach, wywołuje tam zamęt oszukując, zwodząc i rujnując serca i ciała mężczyzn, kobiet oraz dzieci, rozbija rodziny, wzbudza nienawiść, nakłania do kłótni, buntów i morderstw. A świat chrześcijański uważa, że te rzeczy pochodzą od Boga i muszą istnieć.

Szatan ciągle usiłuje pokonać lud Boży przez burzenie barier, które dzielą go od grzesznego świata. Starożytny Izrael dał się zwieść do grzechu przez to, że związał się zabronioną przez Boga przyjaźnią z poganami. W podobny sposób ulega zwiedzeniu dzisiejszy duchowy Izrael. . . Wszyscy, którzy nie są zdecydowanymi naśladowcami Chrystusa, są sługami szatana. W nieodrodzonym sercu kryją miłość do grzechu oraz skłonność do pielęgnowania i usprawiedliwiania go.

Gdy chrześcijanie przebywają w towarzystwie niezbożnych i

niewierzących, wystawiają się na pokusy. Szatan ukradkiem zaciąga na ich oczy zwodniczą zasłonę. Nie dostrzegają, że takie towarzystwo przyniesie im duchową szkodę. W miarę jak upodabniają się do świata pod względem charakteru, słów i czynów, stają się coraz bardziej zaślepieni.

(12) JAK MOŻEMY SIĘ UCHRONIĆ PRZED UPODA- BNIANIEM SIĘ DO ŚWIATA?

*Nie chodź ścieżką niegodziwych i nie
wchodź na drogę złych ludzi.
(Przysłów 4:14)*

Dostosowanie się do grzesznych zwyczajów zawsze zbliża Kościół do świata, nigdy natomiast nie przybliża świata do Chrystusa. Gdy chrześcijanin zaprzyjaźnia się z grzechem, staje się on dla niego coraz mniej odrażający. Kto wybiera towarzystwo sług szatana, ten wkrótce przestanie się obawiać jego wpływu. Jeśli spełniając swe obowiązki, staniemy wobec ciężkiej próby, podobnie jak Daniel na dworze królewskim, to bądźmy pewni, że Bóg nas ochroni, ale jeżeli sami wystawiamy się na pokuszenie, prędzej czy później ulegniemy mu.

(13) PRZED KIM JESTEŚMY OSTRZEGANI, ŻEBY NIE

PODĄŻAĆ ZA NIMI I NIE SKUPIAĆ NA NICH NASZEGO PODZIWU?

*Nie zazdrość złym ludziom ani nie
pragnij z nimi przebywać (Przysłów
24:1)*

Kusiciel często najskuteczniej działa przez tych, którzy wydają się nie mieć z nim nic wspólnego. Posiadacze talentów i wykształcenia są podziwiani i czczeni, jak gdyby te rzeczy mogły zastąpić brak bojaźni Bożej lub upoważniały człowieka do względów u Boga. Kultura osobista i zdolności same w sobie są darem Bożym, ale jeśli zastępują prawdziwą pobożność, jeżeli zamiast przyprowadzać człowieka do Boga, odprowadzają go od Niego, to stają się wtedy przekleństwem i sidłami. Panuje powszechne przekonanie, że wszystko, co uprzejme i łagodne, musi w pewnym stopniu należeć do Chrystusa. Jest to największa pomyłka. To prawda, że cechy te powinny zdobić charakter każdego chrześcijanina, gdyż wywierają potężny wpływ na rzecz prawdziwej religii, ale jeśli nie są poświęcone Bogu, stają się potęgą zła. Niejeden człowiek o wysokiej kulturze, inteligencji i gładkich manierach, który nigdy nie dopuścił się tego, co powszechnie nazywa się niemoralnym czynem, może się stać wypolerowanym narzędziem w ręku

szatana. Zdradziecki i zwodniczy charakter jego wpływu oraz przykładu czyni go bardziej niebezpiecznym wrogiem dla sprawy Chrystusa, niż mógłby być nim człowiek nie posiadający wykształcenia i dobrych manier.

(14) KTO JEST JEDYNYM ŹRÓDŁEM MĄDROŚCI I DUCHOWEJ SIŁY?

*Bóg jest naszą ucieczką i siłą,
najpewniejszą pomocą w utrapieniu.
(Psalmy 46:1)*

Dzięki szczerej modlitwie i poleganiu na Bogu Salomon otrzymał mądrość, która wzbudziła zdumienie i podziw całego ówczesnego świata. Lecz gdy odwrócił się od Boga i w dalszym swym życiu zaczął ufać własnym siłom, padł ofiarą pokusy. Wtedy cudowne zdolności, jakimi obdarzono tego najmądrzejszego króla, uczyniły go skutecznym narzędziem wroga człowieka.

(15) JAKĄ STRATEGIĘ WYKO- RZYSTAŁ SZATAN, STARAJĄC SIĘ WYGRAĆ WIELKI BÓJ?

*Bądźcie trzeźwi, czuwajcie, bo wasz
przeciwnik, diabeł, jak lew ryczący
krąży, szukając, kogo by pożreć. (1
Piotra 5:8)*

Od czasów Adama aż do dzisiaj wielki wróg ludzkości używa swej mocy, by ujarzmić i zniszczyć człowieka. Obecnie przygotowuje się do ostatecznej walki z Kościołem.

Wszyscy, którzy kroczą śladami Jezusa, będą musieli stanąć twarzą w twarz z tym bezlitosnym wrogiem. Im bardziej chrześcijanin naśladuje Chrystusa, tym pewniejsze jest to, że stanie się celem ataków szatana. Wszyscy, którzy aktywnie biorą udział w dziele Bożym, którzy usiłują zdemaskować oszustwa sprawcy zła i pokazać ludziom Chrystusa, będą mogli przyłączyć się do świadectwa apostoła Pawła, w którym mówi on o służeniu Panu ze wszelką pokorą umysłu i wśród wielu łez oraz pokus.

(16) CO NAS OCHRONI PRZED PODSTĘPAMI DIABŁA?

*Przywdziejcie pełną zbroję Bożą, abyście mogli się ostać wobec zasadzek diabła.
(Efezjan 6:11)*

Szatan starał się usidlić Chrystusa najwymyślniejszymi i najsprytniejszymi pokusami, lecz wszystkie jego ataki zostały odparte. Walki te były stoczone dla nas; zwycięstwa Chrystusa umożliwiają nasze zwycięstwo. Jezus udziela siły każdemu, kto jej pragnie. Żaden człowiek bez wyrażenia swej zgody nie może być zwyciężony przez szatana. Kusiciel nie ma mocy

panowania nad wolą lub zmuszania do grzechu. Może człowieka dręczyć, ale nie może go zmusić. Może spowodować śmiertelną walkę, ale nie może go splamić. Fakt, że Chrystus zwyciężył, powinien dodać Jego naśladowcom odwagi do mężnej walki z grzechem i szatanem.

(17) JAK NASZE ŻYCIE MOŻE BYĆ CHRONIONE OD SKAŻENIA?

W jaki sposób oczyści młodzieniec swoją ścieżkę? Gdy zachowuje się według twego słowa. (Psalmy 119:9)

(18) WYPEŁNIENIA JAKIEJ OBIETNICY OD BOGA MOŻEMY WZYWAĆ?

Nie nawiedziła was pokusa inna niż ludzka. Lecz Bóg jest wierny i nie pozwoli, żebyście byli kuszeni ponad wasze siły, ale wraz z pokusą da wyjście, żebyście mogli ją znieść. (1 Koryntian 10:13)

Jestem wdzięczny, że Bóg dał obietnicę, że umieści wrogość w sercach swoich dzieci wobec szatana.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Modłę się o duchową mądrość i większe pragnienie Słowa Bożego, a dzięki Jego

*łascie, jestem zdeterminowany, by
oprzeć się działaniom diabła.*

Zakreśl: *Tak* *Niezdeterminowany*

*Twierdzą, że obietnica Boża nie
pozwala mi być kuszonym ponad to, co
jestem w stanie znieść i modłę się o
mądrość, aby wybrać drogę ucieczki.*

Zakreśl: *Tak* *Niezdeterminowany*

Zdaję sobie sprawę, że wszyscy, którzy żyją dla Chrystusa, mogą cierpieć prześladowania i jestem gotów znosić je z miłości do Niego.

Zakreśl: *Tak* *Niezdeterminowany*

[illegible]

Lekcja 3

Działalność złych duchów

(1) JAK PISMO IDENTYFIKUJE MOCE ZŁA W WIELKIM BOJU?

Nie toczymy bowiem walki przeciw krwi i ciału, ale przeciw zwierzchnościom, przeciw władzom, przeciw rządcom ciemności tego świata, przeciw duchowemu złu na wyżynach niebieskich. (Efezjan 6:12)

Pismo Święte wyraźnie uczy o związku świata widzialnego z niewidzialnym, o służbie aniołów Bożych oraz o działalności złych duchów, co nierozzerwalnie splecione jest z historią ludzkości. Istnieje coraz większa tendencja do niewiary w istnienie złych duchów, podczas gdy świętych aniołów,

posyłanych „na posługę (...) dla tych, którzy zbawienie odziedziczyć mają” (Hebrajczyków 1,14), uważa się za duchy ludzi zmarłych. Lecz Pismo Święte nie tylko uczy o istnieniu aniołów, zarówno dobrych, jak i złych, ale także dostarcza niewątpliwych dowodów, że nie są oni bezcielesnymi duchami ludzi zmarłych.

(2) GDZIE WSZYSTKIE ANIOŁY MIESZKAŁY PRZED POCZĄTKIEM WIELKIEGO BOJU?

Zobaczyłem też i usłyszałem głos wielu aniołów dokoła tronu i stworzeń, i starszych, a liczba ich wynosiła dziesięć tysięcy razy dziesięć tysięcy i tysiące tysięcy; (Objawienia 5:11)

(3) JAKIE OKREŚLENIE JEST UŻYWANE W PIŚMIE ŚWIĘTYM W ODNIESIENIU DO UPADŁYCH ANIOŁÓW?

Ty wierzysz, że jest jeden Bóg, i dobrze czynisz. Demony także wierzą i drżą! (Jakuba 2:19)

(4) GDZIE TERAZ MIESZKAJĄ TE UPADŁE ISTOTY?

I zrzucony został wielki smok, wąż starodawny, zwany diabłem i szatanem,

zwodzący cały świat. Został zrzucony na ziemię, z nim też zrzucony zostali jego aniołowie. (Obj 12:9)

(5) NA JAKIM POZIOMIE STWORZONO CZŁOWIEKA W ODNIESIENIU DO ANIOŁÓW?

Uczyniłeś go bowiem niewiele mniejszym od aniołów, chwałą i czcią go ukoronowałeś. (Psalmy 8:5)

Aniołowie istnieli już przed stworzeniem człowieka, bowiem gdy zakładano fundamenty ziemi, „gwiazdy poranne chórem, radośnie się odezwały i okrzyk wydali wszyscy synowie Boży”. Joba 38,7. Po upadku człowieka aniołowie zostali posłani, by strzec drzewa życia; nastąpiło to jeszcze przed śmiercią pierwszego człowieka. Aniołowie są z natury doskonalsi od ludzi, gdyż psalmista mówi, że człowiek został uczyniony „mało mniejszy od aniołów”.

(6) JAK PISMO OPISUJE LICZBĘ ANIOŁÓW STWORZONYCH PRZEZ BOGA?

Zobaczyłem też i usłyszałem głos wielu aniołów dokoła tronu i stworzeń, i starszych, a liczba ich wynosiła dziesięć

tysięcy razy dziesięć tysięcy i tysiące tysięcy, (Objawienia 5:11)

Pismo Święte informuje nas o liczbie, mocy i chwale tych niebiańskich istot, o ich łączności z Bogiem oraz o roli w dziele odkupienia: „Pan na niebiosach utwierdził swój tron, a królestwo jego panuje nad wszystkimi”. Psalmów 103,19. Prorok stwierdza: „A gdy spoj-rzałem, usłyszałem głos wielu aniołów wokoło tronu”. Objawienie 5,11. „A-niołowie jego, potężni siłą, wykonujący słowo jego (...) pełniący wolę jego” (Psalmów 103,20) czekają w sali au-diencyjnej Króla królów. Prorok Daniel widział, jak „tysiąc tysięcy służyło mu, a dziesięć tysięcy razy dziesięć tysięcy stało przed nim”. Daniela 7,10. Apostoł Paweł mówi, że jest ich niezliczona rzesza. Patrz Hebrajczyków 12,22.

(7) ILE ANIOŁÓW WYBRAŁO PÓJŚCIE ZA ZŁEM?

A jego ogon włókł trzecią część gwiazd nieba i zrzucił je na ziemię. I stanął smok przed kobietą, która właśnie miała urodzić, aby gdy tylko urodzi, pożreć jej dziecko. (Objawienia 12:4)

(8) JAKI JEST FIZYCZNY WYGLĄD ANIOŁÓW?

A wygląd tych istot był taki: wyglądały jak węgle rozżarzone w ogniu, jak palące się pochodnie. Ten ogień krążył między istotami, jaśniał blaskiem, a z niego wychodziła błyskawica. Te istoty biegały tam i z powrotem jak błysk pioruna. (Ezechiela 1:13-14)

Jako posłowie Boga aniołowie poruszają się „jako błyskawice” (Ezechiela 1,14); tak oślepiająca jest ich chwała i tak szybki ich lot. Oblicze anioła, który zjawił się u grobu Zbawiciela, „było jak błyskawica, a jego szata biała jak śnieg”. Spowodowało to, że strażnicy zadrżeli przed nim ze strachu i „stali się jak nieżywi”.
Mateusza 28,3-4.

(9) JAKIE WYDARZENIE W TYM TEKŚCIE ODSŁANIA MOC, KTÓRĄ POSIADA JEDEN ANIOŁ BOŻY?

Tej samej nocy Anioł PANA wyszedł i zabił w obozie Asyryjczyków sto osiemdziesiąt pięć tysięcy ludzi. A gdy wstali wcześniej rano, oto wszędzie było pełno trupów. (2 Kings 19:35)

Gdy Sancheryb, dumny Asyryjczyk, znieważał Boga i bluźnił Mu grożąc Izraelowi zniszczeniem, „stało się tej samej nocy, że wyszedł anioł Pański i pozbawił życia w obozie asyryjskim sto

osiemdziesiąt pięć tysięcy”. 2
Królewska 19,35. Zabił on wtedy
„wszystkich dzielnych rycerzy i
dowódców, i książąt w obozie króla
asyryjskiego”, a Sancheryb „ze
wstydem wrócił do swojej ziemi”. 2
Kronik 32,21.

(10) JAKĄ ROLĘ BÓG POWIERZYŁ ANIOŁOM, KTÓRE NIE UPADŁY, PO UPADKU CZŁOWIEKA?

*Czy nie są oni wszyscy duchami
służebnymi, posyłanymi, by służyć tym,
którzy mają odziedziczyć zbawienie?
(Hebrajczyków 1:14)*

Aniołowie byli posyłani do dzieci
Bożych z poselstwem łaski i
miłosierdzia — do Abrahama z
obietnicami błogosławieństwa, do bram
Sodomy w celu uratowania
sprawiedliwego Lota przed zagładą w
ogniu, do Eliasza, gdy ten był bliski
śmierci z powodu głodu i wyczerpania
na pustyni, do Elizeusza z wozami i
końmi ognistymi, okrążając małe
miasteczko, w którym był otoczony
przez swoich wrogów, do Daniela, gdy
szukał boskiej mądrości na dworze
pogańskiego króla i gdy został
wrzucony do jamy na pastwę lwów, do
Piotra skazanego na śmierć w więzieniu
Heroda, do więźniów w Filippi, do

Pawła i jego towarzyszy podczas burzliwej nocy na morzu, do Korneliusza, aby mu otworzyć serce na przyjęcie ewangelii, do Piotra, aby wysłać go z poselstwem zbawienia do pogańskiego cudzoziemca. W ten sposób święci aniołowie we wszystkich wiekach usługiwali ludowi Bożemu.

(11) CO ANIOŁY ROBIĄ DLA NAS OSOBIŚCIE?

*Anioł PANA rozbija obóz dokoła tych, którzy się go boją, i wybawia ich.
(Psalmy 34:7)*

Każdy naśladowca Chrystusa posiada swego anioła stróża. Ci niebiańscy strażnicy ochraniają sprawiedliwych przed mocą złego. Stwierdził to sam szatan, gdy rzekł: „Czy za darmo jest Job tak bogobojny? Czy Ty nie otoczyłeś go zewsząd opieką wraz z domem i wszystkim, co ma?” Joba 1,9-10. Istoty, jakimi Bóg posługuje się, by ochraniać swój lud, przedstawione są w słowach psalmisty: „Anioł Pański zakłada obóz wokół tych, którzy się go boją, i ratuje ich”. Psalmów 34,8. Zbawiciel przemawiając do tych, którzy uwierzyli w Niego, powiedział: „Baczcie, abyście nie gardzili żadnym z tych małych, bo powiadam wam, że a-

niółowie ich w niebie ustawicznie patrzą na oblicze Ojca mojego, który jest w niebie”. Mateusza 18,10.

Aniołowie przeznaczeni do usługiwania dzieciom Bożym mają w każdym czasie dostęp do Boga.

W ten sposób lud Boży, wystawiony na nieustanną złośliwość i zwodniczą moc księcia ciemności, a także znajdujący się w stałej walce z siłami zła, ma zapewnioną nieprzerwaną opiekę aniołów Bożych. To zapewnienie nie zostało dane bez powodu. Jeśli Bóg udzielił swym dzieciom obietnicy łaski i ochrony, to uczynił to dlatego, ponieważ istnieją potężne siły zła, którym będą musieli stawić czoło, a są to siły niezmierzone, zdecydowane i niewyczerpane, których potęgi nie wolno nie zauważyć lub lekceważyć.

(12) CO ZMIENIŁO ŚWIĘTE ANIOŁY W DEMONY?

Jeśli bowiem Bóg nie oszczędził aniołów, którzy zgrzeszyli, ale strąciwszy ich do piekła, wydał więzom ciemności, aby byli zachowani na sąd; (2 Piotra 2:4)

Te duchy, jako istoty bezgrzeszne, stworzone na początku, dorównywały pod względem natury, mocy i chwały świętym

istotom, które obecnie są Bożymi posłańcami. Ale gdy upadły przez grzech, zjednoczyły się pod wodzą szatana, by hańbić Boga i niszczyć ludzi. Zbuntowane i stracone wraz z szatanem z nieba, przez wszystkie wieki historii ludzkości współdziałają w walce przeciwko boskiej władzy. Pismo Święte mówi o ich sprzysiężeniu i panowaniu, o działalności, o ich inteligencji i chytrości, a także o złośliwych zamiarach skierowanych przeciwko pokojowi i szczęściu ludzi.

(13) JAKIE METODY STOSUJE SZATAN, BY ZWODZIĆ I KONTROLOWAĆ LUDZKOŚĆ?

A są to duchy demonów, które czynią cuda i wychodzą do królów ziemi i na cały świat, aby ich zgromadzić na wojnę w wielki dzień Boga Wszechmogącego. (Revelation 16:14)

Historia Starego Testamentu rzadko wspomina o ich istnieniu i działalności. Dopiero w czasie pobytu Chrystusa na ziemi złe duchy objawiły swą moc w najbardziej jaskrawy sposób. Jezus przyszedł wykonać plan zbawienia ludzkości, szatan natomiast postanowił zapewnić sobie prawo panowania nad światem.

(14) GDZIE ZŁE SIŁY SIĘ ZNAJDUJĄ, KIEDY GRZESZNY CZŁOWIEK NA TO POZWALI?

Kiedy nastał wieczór, przyprowadzono do niego wielu opętanych. A on wypędził duchy słowem i uzdrowił wszystkich chorych, (Mateusza 8:16)

W Nowym Testamencie znajdujemy wyraźne przypadki ludzi opętanych przez złe duchy. Dręczone w ten sposób osoby cierpiały nie tylko z powodu chorób właściwych człowiekowi. Chrystus doskonale rozumiał, z kim ma do czynienia i bezbłędnie rozpoznawał obecność złych duchów w danym człowieku.

Dobitny przykład liczby, potęgi i złośliwości złych duchów, jak również mocy i miłosierdzia Jezusa podaje nam Pismo Święte w historii uzdrowienia opętanego z krainy Gerazeńczyków. Ów nieszczęśnik zrywał łańcuchy, jakimi starano się go związać, wił się po ziemi, szalał, pieniał się, krzyczał, tłukł się kamieniami i zagrażał wszystkim, którzy się do niego zbliżali. Skrwawione i zniekształcone ciało oraz oszalały umysł przedstawiały widok, który podobał się księciu ciemności..

(15) ILE DEMONÓW MIESZKAŁO MEŹCZYŻNA Z KRAJU GADARENCZYKÓW?

I zapytał go: Jak ci na imię? A on odpowiedział: Na imię mi Legion, bo jest nas wielu.” (Mark 5:9)

W armii rzymskiej legion składał się z 3-5 tys. ludzi. Zastępy szatana uformowane są w oddziały, a ten, do którego należały owe demony, liczył nie mniej niż legion.

(16) PRZEZ MOC CZYJEGO IMIENIA SIŁY ZŁEGO MUSZĄ UCIEC?

I siedemdziesięciu wróciło z radością, mówiąc: Panie, nawet demony nam się poddają ze względu na twoje imię.
(Łukasza 10:17)

Na rozkaz Jezusa złe duchy opuściły swą ofiarę pozostawiając mężczyznę spokojnie siedzącego u stóp Zbawiciela. Był teraz przy zmysłach, cichy i poddany Jezusowi.

Było też Jego wolą, aby mieszkańcy tej okolicy ujrzeli moc łamiącą więzy szatana i uwalniającą jego niewolników. Jezus odszedł, ale uwolniony w cudowny sposób mężczyzna pozostał w swej krainie, by głosić miłosierdzie wielkiego Dobroczyńcy.

(17) JAKI BYŁ ZAWÓD ELIMASA, POKAZUJĄCY, ŻE OPĘTANIE DIABŁA MOŻE BYĆ Z WYBORU?

Lecz sprzeciwił się im Elimas, czarownik – tak bowiem tłumaczy się jego imię – usiłując odwieść prokonsula od wiary. (Dzieje 13:8)

Ludzie opętani przez demony przedstawieni są zwykle jako bardzo cierpiący, jednak były wyjątki od tej reguły. W celu zdobycia nadprzyrodzonej mocy niektórzy sami zapraszali do siebie sza-tana. Tacy oczywiście nie byli w konflikcie z demonami. Do tej grupy należeli ci, którzy posiadali ducha wieszczego. Szymon czarnoksiężnik, czarownik Elimas i dziewczyna, która chodziła w ślad za Pawłem i Sylasem w Filippi

(18) JAK TEN WERSET OPISUJE FIZYCZNY WYGLĄD LUCYFERA - TERAZ NAZWANEGO SZATANEM?

Uniosło się twoje serce z powodu twojej piękności, znieważyłeś swoją mądrość z powodu twojego blasku. Rzucę cię na ziemię i postawię cię przed królami, aby się tobie przypatrzeli. (Ezechiela 28:17)

Ten wielki zwodziciel niczego tak bardzo się nie boi, jak rozpoznania przez ludzi jego metod działania. Aby jak najskuteczniej zamaskować swój prawdziwy charakter i zamierzenia, spowodował to, że przedstawia się go w sposób nie wywołujący innego uczucia oprócz śmiechu i pogardy. Zadowolony jest, gdy maluje się go w postaci śmiesznej, brzydkiej i karykaturalnej

jako półzwierzę, i półczłowieka. Podoba mu się, gdy słyszy, jak jego imię wymawiają dla uciechy i kpin ci, którzy uważają się za inteligentnych i uświadomionych.

(19) JAKIEGO DZIAŁANIA UCZY BIBLIA, KTÓRA DAJE MĄDROŚĆ, ABY ZAPOBIEC ZWIEDZENIOM?

*Przywdziejcie pełną zbroję Bożą, abyście mogli się ostać wobec zasadzek diabła.
(Efezjan 6:11)*

Staraj się, abyś stanął przed Bogiem jako wypróbowany pracownik, który nie ma się czego wstydzić i który dobrze rozkłada słowo prawdy. (2 Tymoteusza 2:15)

Właśnie dlatego, że się tak doskonale zamaskował, często słyszy się znane pytanie: „Czy diabeł w ogóle istnieje?” Teorie, które zaprzeczają najwyraźniejszemu świadectwu Pisma Świętego i są powszechnie przyjmowane w świecie religijnym, stanowią dowód jego sukcesu. Ponieważ szatan najłatwiej kontroluje umysły tych, którzy nie są świadomi jego wpływów, Słowo Boże podaje tak wiele przykładów jego zgubnego działania, ujawniając ukryte siły szatana i ostrzegając nas w ten sposób przed jego podstępami.

(20) JAKĄ WIELKĄ OBIETNICĘ OCHRONY MOŻEMY WYZNAWAĆ, GDY ATAKUJĄ NAS SIŁY ZŁA?

*Wy, którzy miłujecie PANA, miejcie w nienawiści zło; on strzeże dusz swoich świętych, ocala ich z ręki niegodziwych.
(Psalmy 97:10)*

Potęga i złośliwość Lucyfera oraz jego aniołów mogłyby nas przestraszyć, gdyby nie to, że mamy możliwość schronienia się i wybawienia w mocy naszego Odkupiciela. Starannie zabezpieczamy nasze domy zasuwami i zamkami, aby uchronić własność i życie przed złymi ludźmi, dlaczego jednak tak rzadko myślimy o zabezpieczeniu się przed wpływami złych aniołów, którzy ustawicznie atakują nas i przed którymi nie potrafimy się bronić o własnych siłach? Jeśli im się pozwoli, mogą pomieszać nam zmysły, zniekształcić i dręczyć nasze ciała, mogą zniszczyć dobrobyt i życie. Ich jedyną radością jest nieszczęście i zniszczenie. Straszny jest stan tych, którzy sprzeciwiają się Bogu i dobrowolnie się poddają pokusom sza-tana. W końcu Bóg pozwoli złym duchom całkowicie nad nimi zapanować. Ci, którzy naśladową Chrystusa, są zawsze

bezpieczni pod Jego czujną opieką. Dla ich ochrony wysyłani są z nieba obdarzeni mocą aniołowie. Szatan nie może przedrzeć się przez mur strażników, jakim Bóg otoczył swój lud.

Rozumiem z Pisma Świętego, że znajduję się w kosmicznej walce pomiędzy dobrem a złem. Zdaję sobie sprawę, że demoniczne moce nie są duchami martwych ludzi, lecz upadłymi aniołami szukającymi mojej zagłady, ponieważ oczekuję Bożego daru łaski.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Jestem wdzięczny, że Bóg posyła swoich niepokalanych niebiańskich posłańców, aby służyli moim potrzebom i zapewnili ochronę podczas tego wielkiego boju.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Zdaję sobie sprawę, że nie mam szans z inteligencją, mocą ani zdolnościami szatana i z jego złymi aniołami.

Dziękuję Bogu, że mogę rościć sobie prawo do nadprzyrodzonej mocy w imię Chrystusa o wybawienie z tych sił zła.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Wiem, że w ostatnich dniach siły ciemności użyją cudownych znaków i

*cudów, aby mnie zwać. Modłę się, aby
Duch Święty poprowadził moją naukę
Słowa Bożego, abym nie został zwiedzony.*

Zakreśl: *Tak* *Niezdeterminowany*

[illegible]

Lekcja 4

Sidla szatana

(1) JAKI JEST OSTATECZNY CEL SZATANA W TYM WIELKIM BOJU?

I wrzucił go do otchłani, zamknął go i opieczętował, aby już nie zwodził narodów, aż się dopełni tysiąc lat. A potem musi być wypuszczony na krótki czas. (Objawienia 20:3)

Wielki bój między Chrystusem a szatanem, trwający już prawie sześć tysięcy lat, wkrótce ma się skończyć, z tego powodu szatan podwaja swoje wysiłki, aby zniszczyć dzieło prowadzone przez Chrystusa w celu zbawienia człowieka, a tego uwięzić w

swych sidłach. Celem, do którego szatan dąży, jest utrzymanie ludzi w ciemności i w niepokutującym stanie aż do czasu, kiedy skończy się pośrednicza służba Jezusa i nie będzie już ofiary za grzech.

(2) JAKIE DWUCZĘŚCIOWE INSTRUKCJE DANO NAS, ABY CHRONIĆ NAS PRZED ZWIEDZENIEM SZATANA?

Poddawajcie się więc Bogu, przeciwstawcie się diabłu, a ucieknie od was. (Jakuba 4:7)

Kiedy ludzie nie usiłują sprzeciwić się jego mocy, gdy w Kościele i w świecie panuje obojętność, wówczas szatan jest zadowolony, gdyż nie musi się obawiać, że straci tych, którzy są niewolnikami jego woli. Ale gdy pojawia się gdzieś zainteresowanie sprawami wieczności, a ludzie pytają: „Co mam czynić, aby być zbawionym?”, wzmacnia swą czujność i stara się swą mocą sprzeciwić sile Chrystusa oraz przeciwdziałać wpływowi Ducha Świętego.

(3) JAKIE PORADY BIBLIJNE POMOGĄ NAM PRZEWYCIĘŻAĆ ŻĄDZE CIAŁA?

Mówię więc: Postępujcie w Duchu, a nie spełnicie pożądania ciała. (Galacjan 5:16)

Szatan widzi także sługi Boże zaniepokojone ciemnością duchową, jaka spowija ludzi, słyszy ich gorliwe modli-twy o łaskę i moc, aby zdołali przełamać barierę obojętności, beztroski i lenistwa. Ze zdwojoną gorliwością używa wtedy swych podstępów, skłania ludzi do pobłażania apetytowi lub zaspokajania innych pożądliwości i w ten sposób paraliżuje ich wrażliwość tak, że nie przez niego pokonani. słyszą tego, co jest im bardzo potrzebne.

(4) JAKICH TRZECH GŁÓWNYCH RZECZY UŻYWA SZATAN, ABY ODWRÓCIĆ NASZĄ UWAGĘ OD SPRAW WIECZNYCH?

*Lecz troski tego świata, uluda bogactwa i żądze innych rzeczy wchodzą i zagłuszają słowo, i stają się bezowocne.
(Marka 4:19)*

Szatan dobrze wie, że ci których skłoni do zaniedbania modlitwy i studiowania Pisma Świętego, zostaną przez niego pokonani. Dlatego stosuje najrozmaitsze sposoby opanowania umysłu człowieka.

(5) JAK SZATAN WYKORZY-STUJE TYCH, KTÓRZY UTRZYMUJĄ, ŻE SĄ CHRZEŚCIJANAMI, ALE NIMI NIE SĄ?

A proszę was, bracia, abyście wypatrywali tych, którzy powodują rozłamy i zgorszenia przeciwko tej nauce, którą przyjęliście; unikajcie ich. (Romans 16:17)

Zawsze istniała grupa ludzi, którzy uważali się za pobożnych, ale zamiast wzrastać w poznaniu prawdy, uczynili swą religię stałym wyszukiwaniem błędów w charakterze lub wierze tych, z którymi się nie zgadzali. Tacy ludzie są prawą ręką szatana. Wielu jest oskarżycieli braci, którzy są zawsze czynni wtedy, gdy Bóg działa lub gdy Jego słudzy oddają należną Mu cześć. Sta-wiają oni w fałszywym świetle słowa i czyny tych, którzy miłują prawdę i słuchają jej. Przedstawiają gorliwych, szczerych i oddanych naśladowców Chrystusa jako oszukanych lub oszukujących. Błędnie interpretują motywy każdego szlachetnego i dobrego czynu, rozgłaszają oszczerstwa i wzbudzają podejrzliwość w umysłach niedoświadczonych. W każdy możliwy sposób starają się, aby to, co jest czyste i sprawiedliwe, uważano za złe i zwodnicze.

(6) W JAKI SPOSÓB PISMO ŚWIĘTE IDENTYFIKUJE ZWODZICIELI?

Po ich owocach poznacie ich. Czy zbierają winogrona z cierni albo z ostu figi? (Mateusza 7:16)

Każdy jednak musi być świadomy tego, co to za ludzie. Łatwo można poznać, czyimi są dziećmi, kogo naśladują i czyje polecenia spełniają. . Ich postępowanie podobne jest do zachowania szatana, tego zjadliwego oszczercy i „oskarżyciela braci naszych”. Objawienie 12,10.

Szatan ma wielu poddanych, którzy chętnie używają wszelkich możliwych błędów, aby usidlić człowieka; fałszerstwa dostosowują do upodobań i zdolności tych, których Lucyfer chce zniszczyć. Stara się on, by w Kościele znalazły się osoby nieszczerze i nie odrodzone, które wzbudzają wątpliwość oraz niewiarę i przeszkodzą w ten sposób osobom dostrzegającym rozwój dzieła Bożego i angażującym się w nie. Wielu nie posiadających prawdziwej wiary w Boga i Jego Słowo zgadza się z pewnymi zasadami prawdy, przyjmowani są w szeregi wierzących i tą drogą wprowadzają do Kościoła nauki, które aczkolwiek są błędne, uważa się za zgodne z Pismem Świętym.

(7) JAKI JEST WYNIK PRZYJĘCIA PRAWDY?

*I poznacie prawdę, a prawda was
wyzwoli.” (Jana 8:32)*

Twierdzenie, że nie ma znaczenia, w co ludzie wierzą, jest jednym z najskuteczniejszych zwiedzeń szatana. On wie, że prawda przyjęta w miłości uświęca człowieka, który ją przyjął, dlatego też stara się stale podsuwać fałszywe teorie, inną ewangelię oraz przeróżne bajki. Od początku służą Boży walczyli z fałszywymi nauczycielami nie tylko jako złośliwymi ludźmi, lecz także jako roznosicielami błędów doprowadzających człowieka do zguby. Eliasza, Jeremiasza oraz apostoła Pawła stanowczo i bez obaw sprzeciwiali się tym, którzy odprowadzali ludzi od Słowa Bożego. Wolnomyślicielstwo, uważające właściwą religijną wiarę za coś bez znaczenia, nie znalazło uznania u tych obrońców prawdy.

(8) CO SIĘ STANIE Z TYMI, KTÓRZY WYKRĘCAJĄ PISMO, ABY POTWIERDZAĆ SWOJE PRZEKONANIA?

*Jak też mówi o tym we wszystkich
listach. Są w nich pewne rzeczy trudne*

do zrozumienia, które, podobnie jak inne Pisma, ludzie niedouczeni i niewtwierdzeni przekręcają ku swemu własnemu zatraceniu. (2 Piotra 3:16)

Błędne i dziwaczne interpretacje Pisma Świętego oraz liczne sprzeczne ze sobą poglądy dotyczące wiary, jakie znajdujemy w dzisiejszym chrześcijaństwie, są dziełem naszego największego wroga, który tak chce zmylić ludzi, aby nie rozpoznali prawdy. Niezgodę i rozłam istniejące w Kościołach różnych wyznań chrześcijańskich można w dużym stopniu przypisać panującej praktyce interpretowania Pisma Świętego w celu poparcia własnych teorii. Zamiast dokładnie i z pokorą badać Słowo Boże, aby poznać wolę Jego Autora, wielu przegląda Biblię tylko po to, by znaleźć w niej coś niezwykłego i oryginalnego.

(9) JAKIE OSTRZEŻENIE JEST DANE TYM, KTÓRZY MYŚLĄ O ZMIANIE ZNACZENIA SŁOWA BOŻEGO?

Oświadczam zaś każdemu, kto słucha słów prorocstwa tej księgi: Jeśli ktoś dołoży coś do tego, dołoży mu też Bóg plag opisanych w tej księdze; A jeśli ktoś odejmie coś ze słów księgi tego prorocstwa, odejmie też Bóg jego udział z księgi życia i ze świętego miasta, i z rze-

*czy, które są opisane w tej księdze.
(Objawienia 22:18-19)*

Aby poprzeć błędne nauki i niechrześcijańskie zwyczaje, niektórzy wyrywają z całości Pisma Świętego pewne teksty lub tylko połowę zdania i przytaczają je na potwierdzenie swych poglądów nawet wówczas, gdy po uwzględnieniu drugiej części tego zdania, całość cytowanego tekstu nabiera całkiem innego znaczenia. Z chytrą szatana posługują się nie łączącymi się z sobą wypowiedziami, by obronić swe samolubne dążenia. Wielu świadomie przekręca teksty Słowa Bożego. Inni, posiadający bujną wyobraźnię, tłumaczą przenośnie i symbole Pisma Świętego tak, by odpowiadały, ich urojeniom, nie zwracając przy tym uwagi na świadectwo Słowa Bożego, które samo jest interpretatorem, a potem swe własne mniemania przedstawiają jako nauki biblijne.

Jeżeli studiujący Pismo Święte nie czynią tego z modlitwą i pokorą, wówczas znaczenie zarówno prostych, jak i trudnych tekstów Biblii będzie przez nich niewłaściwie zrozumiane.

**(10) CO ŚWIADECTWO PANA
ZROBI DLA NAJPROSTSZEGO
UMYSŁU?**

***Prawo PANA jest doskonałe,
nawracające duszę; świadectwo
PANA pewne, dające mądrość
prostemu (Psalmy 19:7)***

Pismo Święte jest przewodnikiem dla wszystkich, którzy pragną zaznajomić się z wolą Stwórcy. Ludzie o-trzymali od Boga nieomyłne słowa prorocत्व; aniołowie, a nawet sam Chrystus zstąpili, aby objawić Danielowi i Janowi wydarzenia, których wkrótce będziemy świadkami. Te ważne sprawy, dotyczące naszego zbawienia, nie pozostały w tajemnicy, nie zostały również przedstawione w sposób, który wprowadziłby w zakłopotanie lub błąd szczerego poszukiwacza prawdy. Pan powiedział przez proroka Habakuka: „Zapisz to, co widziałeś, i wyryj to na tablicach, aby to można szybko przeczytać”. Habakuka 2,2. Każdy, kto z modlitwą bada Pismo Święte, może je zrozumieć. Każdy szczerzy człowiek znajdzie światło prawdy: „światłość wschodzi sprawiedliwemu”. Psalmów 97,11.

(11) JAK BÓG POSTRZEGA MĄDROŚĆ TEGO ŚWIATA?

***Mądrość bowiem tego świata jest
głupstwem u Boga. Bo jest napisane:***

ON CHWYTA MĄDRYCH W ICH PRZEBIEGŁOŚCI”; (1 Koryntian 3:19)

Dla wielu przekleństwem stały się badania naukowe. Bóg udzielił ludziom wiele światła dla zdobycia wiedzy w dziedzinie nauki i sztuki, lecz nawet największe umysły błędzą, gdy bez kierownictwa Słowa Bożego próbują zbadać stosunek wiedzy do objawienia.

(12) JAK PISMO ŚWIĘTE TRAKTUJE ŚWIECKĄ NAUKĘ?

Tymoteuszu, strzeż tego, co ci powierzono, unikaj pospolitej, częściej ga-daniny i sprzecznych twierdzeń rzekomej wiedzy; (1 Tymoteusza 6:20)

Nasza wiedza dotycząca materialnych czy też duchowych spraw jest częściowa i niedoskonała, dlatego wielu nie może pogodzić poglądów naukowych z treścią Pisma Świętego. Niektórzy przyjmują ludzkie teorie i spekulacje za fakty naukowe i sądzą, że powinni poddawać Słowo Boże ocenie „błędnej, rzekomej nauki”. 1 Tymoteusza 6,20. Stworzyciel i Jego dzieła są dla nich nie do przyjęcia, a ponieważ nie mogą sobie tych rzeczy wyjaśnić prawami natury, wątpią w biblijne historie Starego i Nowego Testamentu. Ci, którzy to czynią, często posuwają się

jeszcze jeden krok dalej — negują istnienie Boga i przypisują nieskończoną moc przyrodzie. Porzuciwszy swą kotwicę, rozbijają się na skałach niewiary.

(13) DLACZEGO CZŁOWIEK NIGDY NIE ZROZUMIE BOGA?

O głębokości bogactwa zarówno mądrości, jak i poznania Boga! Jak niezbadane są jego wyroki i niedocieczone jego drogi! (Romans 11:33)

W ten sposób wielu traci wiarę i ulega zwodniczym wpływom szatana. Ludzie chcą być mądrzejsi od swego Stwórcy. Filozofia usiłuje zgłębić i wyjaśnić tajemnice, które nigdy nie zostaną objawione, nawet w wieczności. Gdyby ludzie pragnęli zbadać i zrozumieć to, co Bóg sam powiedział o sobie i swych zamiarach, zdobyliby taką wiedzę o majestacie, wspaniałości i mocy Bożej, że zdaliby sobie sprawę z własnej nicości i zadowoleni byliby z tego, co Bóg objawił im i ich dzieciom.

Mistrzowskie zwiedzenia szatana polegają na tym, że skłania ludzi do badania i wysuwania przypuszczeń w tych sprawach, których Bóg nie objawił nam i nie chce, abyśmy je rozumieli. Właśnie w ten sposób Lucyfer stracił swoje miejsce w niebie. Był

niezadowolony, ponieważ nie ujawniano mu wszystkich tajemnic i zamiarów Boga, sam zaś nie doceniał tego, co objawiono mu o jego roli na wyznaczonym mu wysokim stanowisku. Wzbudzając to samo niezadowolenie wśród aniołów będących pod jego rozkazami, spowodował ich upadek. Teraz stara się wszczepić tego samego ducha ludziom i w ten sposób doprowadzić ich do znieważania wyraźnych nakazów Boga.

(14) KTO JEST W NIEBEZPIECZEŃSTWIE, ŻE UWIERZY W SILNE UROJENIA?

Wśród całego zwodzenia nieprawości wobec tych, którzy giną, ponieważ nie przyjęli miłości prawdy, by zostali zbawieni. Dlatego Bóg zsyła im silne omamienie, tak że uwierzą kłamstwu; Aby zostali osądzeni wszyscy, którzy nie uwierzyli prawdzie, ale upodobali sobie niesprawiedliwość. (2 Tesaloniczan 2:10-12)

Kto nie chce przyjąć jasnych i pewnych prawd Bożych, zawsze szuka przyjemnych teorii uspokajających sumienie. Im dalej odbiegają one od Biblii, im mniej mówią o samozaparciu i pokorze, tym chętniej są przyjmowane. Ludzie karmiący się tymi naukami niszczą swoje umysłowe zdolności i są

niewolnikami swych cielesnych żądz. Mniemają, że są zbyt mądrzy, by mogli ze skruszonym sercem i z gorliwą modlitwą studiować Biblię oraz prosić Boga o kierownictwo, z tego powodu nie posiadają tarczy, która mogłaby ich ochronić przed zwiedzeniem szatana. Ten zaś stara się zaspokoić pragnienia serca i podsuwa swe fałszerstwa w miejsce prawdy . . . Wszyscy, którzy lekceważą Słowo Boże, postępując tak, aby było im wygodniej i aby nie narazić się innym, przyjmą godne potępienia herezje za religijną prawdę. Ci, co dobrowolnie odrzucają prawdę, zaakceptują błędy pod każdą możliwą postacią. Kto ze strachem spogląda na niektóre nauki, chętnie przyjmie inne.

Do najskuteczniejszej broni używanej przez wielkiego zwodziciela należą fałszywe nauki i kłamliwe cuda spirytyzmu. Przemieniając się w anioła światłości szatan zarzuca swoje sieci tam, gdzie się tego najmniej spodziewają. Gdyby tylko ludzie studiowali księgę Bożą, usilnie modląc się, aby mogli ją zrozumieć, nie trwaliby w ciemności i nie przyjęliby fałszywych nauk. Jednak odrzucając prawdę, stają się łupem zwiedzenia.

(15) CZEGO NALEŻY UNIKAĆ?

Wniwecz obracając słowo Boże przez waszą tradycję, którą przekazaliście. I

wiele innych tym podobnych rzeczy czynicie.” (Marka 7:13)

Niezliczone są błędne doktryny i dziwaczne teorie panujące w Kościołach chrześcijańskich. Nie sposób też określić złych następstw odrzucenia choćby jednej zasady ustalonej przez Pismo Święte. Tylko niewielu, którzy odważyli się to uczynić, poprzestaje na odrzuceniu jednej prawdy, większość odrzuca jedną prawdę po drugiej, aż wreszcie zupełnie neguje Słowo Boże.

Błędy teologii pchnęły wielu ludzi w objęcia sceptycyzmu, a przecież mogliby wierzyć Biblii. Człowiek nie może przyjąć nauk, które sprzeciwiają się jego pojęciu sprawiedliwości, łaski i dobroci, a jeśli takie nauki przedstawia się jako nauki biblijne, nic więc dziwnego, że nie chce przyjąć Pisma Świętego jako Słowo Boże.

(16) JAKIE JEST NIEBEZPIECZEŃSTWO POSIADANIA WIELKIEGO SZACUNKU DO TRADYCJI LUDZKIEJ?

Mówił im też: Całkowicie znosicie przykazanie Boże, aby zachować swoją tradycję. (Mark 7:9)

To właśnie szatan stara się osiągnąć. Niczego tak bardzo nie pragnie, jak

zniszczenia zaufania do Boga i Jego Słowa. Stoi na czele wielkiej armii wątpiących i wytęża wszystkie siły, aby zwerbować nowych zwolenników do swoich szeregów. Wątpienie stało się dziś modne. Wielka rzesza ludzi spogląda z nieufnością na Słowo Boże z tego samego powodu, z którego zwątpił szatan — ponieważ Bóg gani i potępia grzech. Ci, którzy nie chcą być posłuszni boskim wymaganiom, starają się podważyć Jego autorytet. Tacy czytają Biblię lub słuchają nauk, przedstawionych w kazaniach, tylko po to, aby znaleźć coś nadającego się do skrytykowania czy to w Piśmie Świętym, czy też w kazaniu.

Wielu przestaje wierzyć dlatego, że chcą usprawiedliwić zaniedbywanie swoich obowiązków. Inni przyjmują wątpliwe zasady z pychy lub próżniactwa. Będąc zbyt leniwymi, by uczynić coś, co warte jest czci, co wymaga wysiłków i samozaparcia, poprzez krytykę Biblii dążą do zdobycia opinii, że są ludźmi bardzo wykształconymi. W Biblii znajduje się wiele rzeczy niemożliwych do pojęcia niedoskonałym umysłem ludzkim, nie oświeconym Bożą mądrością i to często daje ludziom powód do krytyki.

Wielu wydaje się wierzyć, że zajmowanie stanowiska po strone wątpiących jest cnotą. Można jednak

łatwo stwierdzić, że pod pozorem szczerości ludzie ci kierują się pychą i pewnością siebie. Dla wielu największą przyjemnością jest wyszukiwanie w Biblii takich rzeczy, które wprowadzają innych w zakłopotanie. Niektórzy krytykują i przytaczają niesłuszne argumenty jedynie z upodobania do sporów i dyskusji. Nie zdają sobie sprawy, że w ten sposób sami wpadają w sidła szatana. Ponieważ publicznie wyrazili swą niewiarę, są przekonani, że muszą to stanowisko podtrzymać. W ten sposób łączą się z niezbożnymi i zamykają przed sobą drzwi raju.

(17) KTO OTRZYMA POMOC DUCHA ŚWIĘTEGO?

Jeśli więc wy, będąc złymi, umiecie dawać dobre dary waszym dzieciom, o ileż bardziej wasz Ojciec niebieski da Ducha Świętego tym, którzy go proszą?” (Łukasza 11:13)

Bóg dał w Biblii wystarczające dowody jej boskiego pochodzenia. Wielkie prawdy dotyczące naszego zbawienia są również w Słowie Bożym jasno przedstawione. Z pomocą Ducha Świętego, który obiecany jest wszystkim szczerze o Niego proszącym, każdy może zrozumieć te prawdy. Bóg dostarczył

ludziom mo-cnego gruntu, na którym mogą oprzeć swą wiarę.

(18) JAKĄ WIELKĄ OBIETNICĘ MOŻEMY ZNALEŹĆ W TYM WERSECIE?

*Lepiej ufać PANU, niż polegać na
człowieku. (Psalmy 118:8)*

Jednak ograniczony rozum ludzki nie wystarcza do zupełnego zrozumienia planów i zamiarów Nieskończonego. Nigdy nie zrozumiemy Boga przez dociekania. Nie wolno nam zarozumiałą ręką uchylać zasłony okrywającej boski majestat. Apostoł Paweł woła: „Jakże niezbadane są wyroki jego i niewyśledzone drogi jego?” Rzymian 11,33. Możemy zrozumieć motywy i postępowanie Boga wobec nas tak dalece, aby dostrzec w nim nieograniczoną miłość i miłosierdzie połączone z nieskończoną mocą. Nasz Ojciec w niebie wydaje mądre i sprawiedliwe wyroki, nie powinniśmy więc narzekać ani wątpić, lecz poddać się im z uniżonością pełną czci. Bóg objawi nam ze swej mądrości tyle, ile potrzebujemy dla naszego dobra, potem musimy już zaufać Jego wszechpotężnej ręce i sercu pełnemu miłości.

**(19) PRZED JAKIM
NIEBEZPIECZNYM SKUTKIEM
GRZECHEU I NIEWIARY
OSTRZEGA NAS TEN FRAGMENT
PISMA?**

Uważajcie, bracia, żeby nie było czasem w kimś z was przewrotnego serca niewiary, które by odstępowało od Boga żywego; lecz zachęcajcie się wzajemnie każdego dnia, dopóki nazywa się „Dzisiaj”, aby nikt z was nie popadł w zatwardziałość przez oszustwo grzechu. (Hebrajczyków 3:12-13)

Choć Bóg daje nam dostateczne dowody, abyśmy mogli wierzyć, nie usuwa jednak wszystkiego, co mogłoby służyć usprawiedliwieniu niedowiarstwa. Kto szuka oparcia dla swoich zarzutów, ten zawsze je znajdzie. Kto nie chce przyjąć Słowa Bożego i postępować według niego, zanim nie usunie wszelkich wątpliwości, ten nigdy nie osiągnie światłości.

**(20) JAKA JEST NATURALNA
REAKCJA CIELESNEGO
UMYSŁU?**

Jezus natychmiast wyciągnął rękę, uchwycił go i powiedział: Człowieku małej wiary, dlaczego zwątpiłeś? (Mateusza 14:31)

Nieufność wobec Stwórcy jest naturalnym wynikiem nieodrodzenia serca, żyjącego w nieprzyjaźni z Bogiem. Duch Święty daje wiarę, ale może się ona tylko wtedy potęgować, kiedy się ją pielęgnuje. Nikt nie może wzmocnić swej wiary bez zdecydowanych wysiłków. Niewiara wzrasta, jeśli się ją podsyca; jeżeli ludzie, zamiast koncentrować się na dowodach, jakie Bóg podał na potwierdzenie wiary, pozwalają sobie wątpić i krytykować, wówczas ich wątpliwości będą stale wzrastać i utwierdzać się.

(21) JAKA BIBLIJNA ZASADA BĘDZIE MIAŁA ZASTOSOWANIE W PRZYPADKU TYCH, KTÓRZY WĄTPIĄ I NIE UFAJĄ BOGU?

Nie łudźcie się, Bóg nie da się z siebie naśmiewać. Co bowiem człowiek sieje, to też żąć będzie. (Galacjan 6:7)

Ci, którzy wątpią w obietnice Boże i nie ufają zapewnieniom Jego łaski, znieważają Boga, a przez swój wpływ oddalają innych od Chrystusa, zamiast ich do Niego przyprowadzić. Są jak nieurodzajne drzewa, które daleko i szeroko rozpościerają swe czarne gałęzie i kradną światło słoneczne innym roślinom, więdnącym i

umierającym w chłodnym cieniu. Ich dzieło życia zawsze będzie świadczyć przeciwko nim. Sieją nasiona zwątpienia i sceptycyzmu, które na pewno przyniosą złe owoce.

(22) JAKI JEST PIERWSZY KROK DO UWOLNIENIA SIĘ OD WĄTPLIWOŚCI DOKTRYNALNYCH?

Jeśli ktoś chce wypełniać jego wolę, ten będzie umiał rozeznąć, czy ta nauka jest od Boga, czy ja mówię sam od siebie.
(Jana 7:17)

Dla osób pragnących pozbyć się wątpliwości jest tylko jedna droga, jaką muszą się udać. Zamiast kwestionować i krytykować to, czego nie rozumieją, powinni kierować się otrzymanym już światłem, a wówczas otrzymają go jeszcze więcej. Powinni spełniać każdy obowiązek, który dobrze zrozumieli, a wtedy będą zdolni zrozumieć i wykonać te zadania, co do których mają jeszcze wątpliwości.

(23) JAKIE DANO NAM DWA KLUCZE DO OTRZYMANIA SILNIEJSZEJ WIARY?

Wiara więc jest ze słuchania, a słuchanie – przez słowo Boże.
(Rzymian 10:17)

***I natychmiast ojciec tego chłopca
zawołał ze łzami: Wierzę, Panie! Pomóż
mojej niewierze! (Marka 9:24)***

(24) CO OBIECUJE SIĘ TYM, KTÓRZY POSZUKUJĄ?

***“Proście, a będzie wam dane, szukajcie,
a znajdziecie, pukajcie, a będzie wam
otworzone. (Mateusza 7:7)***

Szatan potrafi wymyślić fałszerstwa tak podobne do prawdy, że zwodzą one tych, którzy pragną być zwiedzeni i chcą uniknąć ofiar oraz samozaparcia, wymaganych przez prawdę, jednak nie może on zatrzymać w swej mocy ani jednego człowieka, który szczerze i za wszelką cenę pragnie poznać prawdę. Jezus jest prawdą i „światłością, która oświeca każdego człowieka”. Jana 1,9. Duch Święty został zesłany, aby wprowadzić ludzi we wszelką prawdę.

(25) DLACZEGO BÓG PRYZYWAŁA NA POKUSĘ?

***Gdyż on zna drogę, którą kroczę; kiedy
mnie doświadczy, wyjdę jak złoto.
(Hioba 23:10)***

Naśladowcy Chrystusa bardzo mało wiedzą o knowaniach, jakie przygotowuje przeciwko nim szatan i jego aniołowie. Lecz Ten, który

mieszka w niebie, pokrzyżuje wszystkie plany Lucyfera, a zrealizuje swoje. Pan dopuszcza na swe dzieci ogniową próbę pokuszeń nie dlatego, że chce z przyjemnością patrzeć na ich cierpienia i bóle, lecz dlatego, że doświadczenie to jest konieczne dla ich ostatecznego zwycięstwa. Zgodnie ze swą doskonałością Bóg nie może chronić przed pokusami, gdyż celem próby jest właśnie przygotowanie dzieci Bożych do odparcia wszelkich pokus zła.

(26) OD KOGO BĘDZIE POCHODZIĆ SIŁA DO ODPARCIA POKUSY?

Wtedy odpowiedział mi: Oto słowo PANA do Zorobabela: Nie wojskiem ani siłą, ale moim Duchem, mówi PAN zastępów. (Zachariasza 4:6)

Ani niezbożni, ani szatan nie mogą przeszkodzić dziełu Bożemu, nie mogą pozbawić wiernych Bogu Jego obecności, jeśli ze skruszonym sercem wyznają i porzucają swe grzechy oraz w wierze polegają na boskich obietnicach. Można się oprzeć każdej pokusie i złemu wpływowi, czy to jawnemu czy też ukrytemu.

(27) DLACZEGO NIE MUSIMY SIĘ BAĆ MOCY ZŁA?

***Oto daję wam moc stąpania po węzach,
skorpionach i po wszelkiej mocy
nieprzyjaciela, a nic wam nie zaszkodzi.
(Łukasza 10:19)***

Szatan dobrze wie, że nawet najśłabszy człowiek, o ile pozostaje w Chrystusie, może skutecznie walczyć z zastępami ciemności i gdyby nawet sam stanął przed nim otwarcie, zostałby odparty. Stara się więc wywabić żołnierzy krzyża z ich twierdzy, aby wychodząc z ukrycia wraz ze swą armią mógł zniszczyć wszystkich, którzy wstąpią na jego teren. Jedynie pokornie ufając Bogu i przestrzegając wszystkich Jego przykazań możemy mieć stałą ochronę.

**(28) JAKIE DWIE RZECZY DAŁ
JEZUS, BY NIE DOPUŚCIĆ DO
POKUSY?**

***Czuwajcie i módlcie się, abyście nie
ulegli pokusie. Duch wprowadzie jest
ochoczy, ale ciało słabe. (Mateusza
26:41)***

Nikt nie jest bezpieczny przez dzień ani godzinę, jeśli się nie modli. Szczególnie powinniśmy prosić Pana o mądrość dla zrozumienia Jego słowa. W Słowie Bożym objawione są podstępny szatana, jak również sposoby, jakimi możemy go skutecznie odeprzeć. Szatan

jest mistrzem w cytowaniu tekstów z Pisma Świętego i interpretowaniu ich na swój sposób, tak aby nas doprowadzić do upadku. Powinniśmy z pokorą w sercu studiować Biblię i nigdy nie zapominać o naszej zależności od Boga. Strzegąc się stale ataków szatana, powinniśmy bez przestanku modlić się: „I nie wódź nas na pokuszenie”

Zdaję sobie sprawę, że celem Szatana jest oszukanie świata i użyje on każdej metody w swojej mocy, aby doprowadzić do mojej ruiny. Jestem wdzięczny za obietnicę, że jeśli szczerze będę szukał mądrości i prawdy, znajdę ją i nie popadnę w jego oszustwa.

Zakreśl: **Tak** **Niezdecydowany**

*Rozumiem, że Szatan używa zarówno wyznawców wiary, jak i niewierzących jako narzędzi do sprowadzenia mnie na manowce. Moja modlitwa brzmi:
"Panie, proszę, daj mi mądrość, abym rozpoznał te szatańskie wpływy."*

Zakreśl: **Tak** **Niezdecydowany**

Modłę się o determinację, aby nieustannie podążać za ostrzeżeniem Chrystusa i nie poddać się pokusie miłości do pieniędzy, która odciągnie mnie od mojej relacji z Nim.

Zakreśl: *Tak* *Niezdeterminowany*

Jestem wdzięczny za obietnice, że Bóg da nam władzę nad złem i nigdy nie pozwoli, bym był kuszony ponad to, co jestem w stanie znieść. Modłę się, abym przez wiarę i Jego łaskę mógł zwyciężyć i dać chwałę Jego imieniu.

Zakreśl: *Tak* *Niezdeterminowany*

[illegible]

Lekcja 5

Pierwsze wielkie oszustwo

Od początku dziejów ludzkości szatan usiłował zwieść rodzaj ludzki. Ten, który wzniecił bunt w niebie, chciał skłonić mieszkańców ziemi do połączenia się z nim w walce przeciwko rządowi Boga. Adam i Ewa byli doskonale szczęśliwi, żyjąc w posłuszeństwie wobec prawa Bożego, a fakt ten był najlepszym dowodem przeciwko zarzutom szatana, wysuniętym przez niego w niebie, jakoby prawo Boże ograniczało wolność i było przeciwne dobru Jego stworzeń. Poza tym zawiść szatana wzmagала się, gdy spoglądał na wspaniałe mieszkanie, jakie Bóg przygotował dla bezgrzesznej pary. Postanowił więc doprowadzić ją do upadku, aby rozłączywszy ludzi z Bogiem i poddawszy ich swojej mocy,

mógł zawładnąć ziemią i ustanowić tu swoje królestwo w przeciwieństwie do królestwa Najwyższego.

(1) DLACZEGO NIEZBĘDNE JEST NATYCHMIASTOWE I NIEODZOWNE POSŁUSZEŃ- STWO WOLI BOŻEJ?

*Czyż nie wiecie, że komu oddajecie
siebie jako słudzy w posłuszeństwo,
komu jesteście posłuszni, tego jesteście
sługami: bądź grzechu ku śmierci, bądź
posłuszeństwa ku sprawiedliwości?
(Rzymian 6:16)*

Gdyby szatan objawił swój prawdziwy charakter, zostałby natychmiast odparty, ponieważ Adam i Ewa byli ostrzeżeni przed niebezpiecznym wrogiem, lecz on działał podstępnie ukrywając swój zamiar, aby skuteczniej osiągnąć cel. Używając za swe medium węża, który wówczas był stworzeniem o przepięknym wyglądzie, tak rzekł do Ewy: „Czy rzeczywiście Bóg powiedział. Nie ze wszystkich drzew ogrodu wolno wam jeść?”. 1 Mojżeszowa 3,1.

Gdyby Ewa nie podjęła rozmowy z kusicielem, byłaby bezpieczna, niestety wdała się z nim w dyskusję i padła jego ofiarą. Właśnie w ten sposób wielu bywa zwyciężonych. Ludzie wątpią i wysuwają zarzuty pod adresem

wymagań Bożych, zamiast być posłusznymi przykazaniom Bożym, przyjmują ludzkie teorie, które są niczym innym, jak tylko zamaskowanymi podstępami.

(2) W JAKIE WIELKIE OSZUSTWO ADAM I EWA ZDECYDOWALI SIĘ UWIERZYĆ?

I wąż powiedział do kobiety: Na pewno nie umrzecie. (1 Mojżeszowa 3:4)

„A kobieta odpowiedziała węzowi: Możemy jeść owoce z drzew ogrodu, tylko z owocu drzewa, które jest w środku ogrodu, rzekł Bóg: Nie wolno wam z niego jeść ani go dotykać, abyście nie umarli. Na to rzekł wąż do kobiety: Na pewno nie umrzecie, lecz Bóg wie, że gdy tylko zjecie z niego, otworzą się wam oczy i będziecie jak Bóg, znający dobro i zło”. 1

Mojżeszowa 3,2-5. Szatan oświadczył, że będą jak Bóg, gdyż uzyskają większą mądrość i dostąpią wyższego poziomu istnienia. Ewa uległa pokusie, a pod jej wpływem także Adam zgrzeszył.

Zaakceptowawszy słowa węża, że Bóg nie myślał tak, jak mówił, okazali wobec swego Stwórcy nieufność; zdawało im się, że On rzeczywiście ogranicza ich wolność i sądzili, że przez przestąpienie Jego prawa zdobędą większą mądrość oraz wywyższenie.

(3) JAKI BYŁ BEZPOŚREDNI REZULTAT ICH PRZEKROCZENIA?

*Ale wasze nieprawości uczyniły
przepaść między wami a waszym
Bogiem i wasze grzechy sprawiły, że
ukrył twarz przed wami, tak że nie
słyszysz. (Izajasza 59:2)*

*Wtedy PAN Bóg powiedział: Oto
człowiek stał się jak jeden z nas,
znający dobro i zło. Wygnajmy go więc,
aby nie wyciągnął swej ręki i nie wziął z
drzewa życia, by jeść i żyć na wieki.
PAN Bóg wydalil go więc z ogrodu
Eden, aby uprawiał ziemię, z której zo-
stał wzięty. (1 Mojżeszowa 3:22-23)*

(4) CZYM JEST GRZECH?

*Każdy, kto popełnia grzech, przekracza
też prawo, ponieważ grzech jest
przekroczeniem prawa. (1 Jana 3:4)*

(5) JAKI JEST OSTATECZNY SKUTEK GRZECHEU?

*Zapłatą bowiem za grzech jest śmierć,
ale darem łaski Boga jest życie wieczne
w Jezusie Chrystusie, naszym Panu.
(Rzymian 6:23)*

Jakie jednak okazało się dla
Adama znaczenie słów: „Bo gdy tylko

zjesz z niego, na pewno umrzesz” (1 Mojżeszowa 2,17) już po jego upadku? Czy przekonał się, że — tak jak szatan kazał mu wierzyć — znaczą, iż osiągnie wyższy poziom świadomości? Wówczas to przestępstwo byłoby naprawdę wielką korzyścią, a szatan okazałby się dobroczyńcą ludzkości. Niestety Adam przekonał się, że nie takie było znaczenie słów Boga. Stwórca oświadczył, że karą za grzech będzie dla człowieka powrót do ziemi, z której powstał: „Bo prochem jesteś i w proch się obrócisz”. 1 Mojżeszowa 3,19. Słowa szatana: „otworzą się wam oczy”, okazały się prawdziwymi tylko w jednym. Gdy Adam i Ewa nie usłuchali Boga, otworzyły się im oczy, bo poznali swoją głupotę. Przekonali się, co to jest zło i skosztowali gorzkiego owocu przestępstwa.

W środku rajskiego ogrodu rosło drzewo żywota, którego owoce miały moc przedłużania życia. Gdyby Adam pozostał posłuszny Bogu, w dalszym ciągu miałby wolny dostęp do drzewa i żyłby wiecznie. Ale kiedy zgrzeszył, zabroniono mu jeść owoców z drzewa żywota i w ten sposób stał się niewolnikiem śmierci. Boski wyrok: „Bo prochem jesteś i w proch się obrócisz”, wskazuje na nieodwołalny koniec życia człowieka.

(6) CO JEST JEDYNĄ NADZIEJĄ CZŁOWIEKA NA ODZYSKANIE NIEŚMIERTELNOŚCI?

A obecnie została objawiona przez pojawienie się naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa, który zniszczył śmierć, a życie i nieśmiertelność wydobył na jaw przez ewangelię; (2 Tymoteusza 1:10)

Nieśmiertelność obiecana człowiekowi pod warunkiem posłuszeństwa z jego strony, została utracona przez przestąpienie nakazu Boga. Adam nie mógł przekazać swym potomkom tego, czego sam już nie posiadał. Nie byłoby też żadnej nadziei dla upadłego rodzaju ludzkiego, gdyby Bóg przez ofiarowanie swego Syna nie umożliwił ludziom odzyskania nieśmiertelności. . . . Tylko przez Chrystusa można uzyskać nieśmiertelność. Jezus powiedział: „Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny, kto zaś nie słucha Syna, nie ujrzy żywota”. Jana 3,36. Każdy człowiek może otrzymać te bezcenne błogosławieństwa, jeżeli dostosuje się do podstawowych warunków. Wszyscy, „którzy przez trwanie w dobrym uczynku dążą do chwały i czci, i nieśmiertelności”, osiągną „żywot wieczny”. Rzymian 2,7

(7) CO SIĘ DZIEJE Z DUSZĄ GRZESZNIKA?

Ale z drzewa poznania dobra i zła jeść nie będziesz, bo tego dnia, kiedy zjesz z niego, na pewno umrzesz.

(1 Mojżeszowa 2:17)

Jedynym, który obiecał Adamowi życie dzięki nieposłuszeństwu, był wielki oszust, a oświadczenie węża skierowane do Ewy w raju: „na pewno nie umrzecie”, było pierwszym kazaniem na temat nieśmiertelności duszy. To właśnie oświadczenie, oparte wyłącznie na autorytecie szatana, rozbrzmiewa z ambon chrześcijaństwa, a większość ludzi przyjmuje je tak chętnie, jak to uczynili nasi pierwsi rodzice. Boskiemu orzeczeniu: „Dusza, która grzeszy, ta umrze” (Ezechiela 18,20), nadaje odwrotne znaczenie — dusza, która grzeszy nie umiera, lecz żyje wiecznie. Można się tylko dziwić temu niezwykłemu zaślepieniu, na skutek którego ludzie tak łatwowiernie przyjmują słowa szatana, a z takim niedowiarstwem odnoszą się do słów Boga.

(8) W JAKI SPOSÓB BÓG ZAPOBIEGŁ NIEŚMIERTELNOŚCI GRZECHU I GRZESZNIKÓW?

***Tak wygnał człowieka i postawił na
wschód od ogrodu Eden cherubinów i***

płomienisty miecz obracający się we wszystkie strony, aby strzegły drogi do drzewa życia. (1 Mojżeszowa 3:24)

Gdyby człowiekowi po jego upadku pozostawiono wolny dostęp do drzewa życia, żyłby wiecznie i tym samym grzech jego stałby się nieśmiertelny. Lecz cheruby i płomienisty miecz „strzegły drogi do drzewa życia” (1 Mojżeszowa 3,24) i ani jednemu członkowi rodziny Adama nie pozwolono przekroczyć tej zapory i spożyć życiodajnego owocu. Dlatego też grzesznicy nie są nieśmiertelni.

(9) CO DZIEJE SIĘ Z CIAŁEM I DUSZĄ ZŁOCZYŃCÓW PO SĄDZIE OSTATECZNYM?

Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz nie mogą zabić duszy. Bójcie się raczej tego, który może i duszę, i ciało zatracić w piekielnym ogniu. (Mateusza 10:28)

(10) JAK PAN SIĘ CZUJE Z POWODU ZNISZCZENIA TYCH, KTÓRZY ODRZUCAJĄ ZBAWIENIE?

Powiedz im: Jak żyję, mówi Pan BÓG: Nie pragnę śmierci bezbożnego, ale aby bezbożny odwrócił się od swojej drogi i żył. Odwróćcie się, odwróćcie się od

swoich złych dróg. Dlaczego macie umrzeć, domu Izraela? (Ezechiela 33:11)

Nie zwleka Pan ze spełnieniem obietnicy, jak niektórzy uważają, że zwleka, ale okazuje względem nas cierpliwość, nie chcąc, aby ktokolwiek zginął, lecz aby wszyscy doszli do pokuty. (2 Piotra 3:9)

Po upadku człowieka szatan nakazał swym aniołom, aby starali się wpoić ludziom wiarę w naturalną nieśmiertelność człowieka, a gdy uda im się skłonić ich do przyjęcia tego błędu, niech podsuną im myśl, że grzesznik będzie żył w wiecznych mękach. Książę ciemności, działając teraz przez swych poddanych, przedstawia Boga jako mściwego tyrana oświadczając, że wtrąca On do piekła wszystkich, którzy nie znajdują u Niego upodobania i tam każe im stale odczuwać swój gniew; gdy cierpią ogromne tortury i wiją się w wiecznych płomieniach, On spogląda na nich z zadowoleniem.

W ten sposób szatan przypisuje Stwórcy i Dobroczyńcy ludzkości swe własne cechy. Okrucieństwo to jego cecha, natomiast Bóg jest miłością. Wszystko, co On stworzył, było czyste, święte i pełne miłości, aż do czasu, gdy pierwszy wielki buntownik wprowadził

grzech. Szatan jest wrogiem, który najpierw kusi człowieka do grzechu, a następnie niszczy go, jeśli tylko może; gdy opanuje już swą ofiarę, cieszy się z ruiny, jaką spowodował. {WB 285.6} Gdyby mu pozwolono, wciągnąłby w swe sidła wszystkich ludzi. Bez interwencji boskiej mocy, nie uratowałby się ani jeden syn, ani jedna córka Adama

(11) JAKIE CZTERY CECHY OPISUJĄ PRAWDZIWE CHARAKTER BOŻY I JEGO RZĄDY?

***Na wieki utwierdzę twoje potomstwo i
zbuduję twój tron na wszystkie
pokolenia. Sela." (Psalmy 89:4)***

Szatan stara się dzisiaj zwieść ludzi w podobny sposób, jak zwyciężył naszych pierwszych rodziców, mianowicie przez podważenie ich zaufania do Stwórcy i wzbudzanie wątpliwości co do słuszności Jego rządów oraz sprawiedliwości Jego praw. Lucyfer i jego współpracownicy przedstawiają Boga jako gorszego od siebie, aby usprawiedliwić własną złość i bunt. Wielki oszust usiłuje przypisać straszne okrucieństwa własnego charakteru naszemu Ojcu w niebie, aby dzięki temu mógł przedstawić siebie jako bardzo pokrzywdzonego strąceniem z

nieba za to, że nie chciał się poddać takiemu nie-sprawiedliwemu władcy. Pokazuje ludziom, jaką wolnością mogliby się cieszyć pod jego rządami, w przeciwieństwie do niewoli nałożonej na nich przez surowe przepisy Boga. W ten sposób udaje się mu odwieść ludzi od posłuszeństwa Bogu.

(12) CO POZOSTANIE Z NIEGODZIWCÓW, GDY TYLKO KARA ZOSTANIE WYMIERZONA?

*I podepczecie bezbożnych, gdyż będą
prochem pod waszymi nogami w dniu,
kiedy to uczynię, mówi PAN zastępów.
(Malachiasza 4:3)*

Jakże odrażająca dla każdego uczucia miłości i miłosierdzia oraz dla poczucia sprawiedliwości jest nauka, że zmarli niezbożni męczeni są w ogniu i siarce w wiecznie płonącym piekle, że za grzechy krótkiego życia na ziemi muszą znosić wieczne męczarnie! A jednak ta nauka wszędzie panuje i wierzą w nią liczne chrześcijańskie Kościoły.

(13) JAK SKOŃCZY SZATAN?

*Mnóstwem twoich nieprawości i
nieprawością twego handlu*

splugawiłeś swoją świątynię. Dlatego wywiodę ogień z twego wnętrza, który cię pożre, a zamienię cię w popiół na ziemi na oczach wszystkich, którzy na ciebie patrzą. (Ezekiel 28:18)

Jaką korzyścią jest dla Boga nasza wiara w to, że cieszy się On widokiem bezustannych tortur, że sprawiają Mu radość jęki, krzyki i złorzeczenia cierpiących stworzeń, które trzyma w ogniu piekielnym? Czy takie okropne głosy mogą być miłe dla ucha Nieskończonej Miłości? Niektórzy tłumaczą, że zadawanie nieskończonych kar niebożnym ma wykazać, jak Bóg nienawidzi grzechu i zła, rujnujących pokój oraz porządek wszechświata. Co za straszne bluźnierstwa! Wynika z niego, że boska nienawiść do grzechu jest powodem przedłużania go w wieczność, bowiem według nauki teologów bezustanne tortury bez wszelkiej nadziei miłosierdzia przywodzą nieszczęśliwe ofiary do szaleństwa, a one wyładowują swoją mękę w przekleństwach i bluźnierstwach, ustawicznie powiększając ciężar swej winy. Takie uwiecznienie stale wzrastającego grzechu przez nie kończące się wieki nie przyczyniłoby się wcale do powiększenia chwały Bożej.

Oszacowanie, ile szkody i zła wyrządza nauka o wiecznych mękach, przekracza zdolności ludzkiego umysłu. Religia Biblii, pełna miłości i dobroci, obfitująca we współczucie, została wypaczona przez zabobony i przyodziana w terror. Gdy weźmiemy pod uwagę, w jakich fałszywych kolorach szatan odmalował charakter Boga, to czy możemy się dziwić, że ludzie boją się, a nawet nienawidzą miłościwego Stwórcy? To właśnie z powodu takich przerażających wyobrażeń o Bogu, szeroko rozpowszechnianych po świecie z ambon, miliony ludzi stało się sceptykami, a nawet niewierzącymi.

(14) JAK JEST W TYM WERSECIE OPISANA FAŁSZYWA DOKTRYNA?

A za nim szedł inny anioł i mówił: Upadł, upadł Babilon, wielkie miasto, bo winem gniewu swego nierządu napoiło wszystkie narody.” (Objawienia 14:8)

Teoria o wiecznych mękach jest jedną z fałszywych nauk stanowiących wino rozpusty Babilonu, którym napoił on wszystkie narody. Patrz Objawienie 14,8; 17,2. Jest rzeczą niezrozumiałą, jak śludzy Chrystusa mogli

zaakceptować taką herezję i głosić ją w świętych miejscach . . . Jeśli odwracamy się od świadectwa Słowa Bożego i przyjmujemy fałszywe nauki tylko dlatego, że nauczyli ich nas nasi ojcowie, ściągamy na siebie potępienie wypowiedziane nad Babilonem — pijemy z wina jego szaleńczej rozpusty.

(15) CO PAN DA ZARÓWNO SPRAWIEDLIWYM, JAK I GRZESZNIKOM?

“A oto przyjdę wkrótce, a moja zapłata jest ze mną, aby oddać każdemu według jego uczynków. (Objawienia 22:12)

Wielu tych, których nauka o wiecznych mękach napęła odrazą, popełnia inny błąd. Widzą, że Pismo Święte przedstawia Boga jako istotę pełną miłości i litości i dlatego nie potrafią uwierzyć, że może On wtrącić swe stworzenia do płonącego wiecznym ogniem piekła. Wierząc jednak, że dusza jest z natury nieśmiertelna, nie widzą innego wyjścia jak to, że wszyscy ludzie będą zbawieni. Wielu uważa groźby Biblii jedynie za środek straszenia ludzi, zmuszający ich do posłuszeństwa, nie sądzą zaś, aby miały się dosłownie wypełnić. W takiej sytuacji grzesznik może żyć, jak chce, może lekceważyć wymagania Boga, a mimo to spo-

dziewać się, że w końcu i tak otrzyma Jego łaskę. Nauka ta ufająca boskiemu miłosierdziu, ale lekceważąca Jego sprawiedliwość, podoba się zmysłowemu sercu i rozzuchwala bezbożnych.

Bóg dał w swoim Słowie wystarczające dowody, że ukarze przestępców swego prawa. Ci, którzy łudzą się, że jest On zbyt miłosierny, aby wyegzekwować sprawiedliwość wobec grzesznika, niech spojrzą na krzyż Golgoty. Śmierć nieskalanego Syna Bożego dowodzi, że „zapłatą za grzech jest śmierć”, że każde przestąpienie prawa Bożego musi być sprawiedliwie ukarane. Bezgrzeszny Chrystus stał się za nas grzechem. Poniósł karę za przestępstwa człowieka i odczuł odwrócenie się oblicza Ojca od siebie tak bardzo, że jego serce pękło i ziemskie życie skończyło się. Cała ta o-fiara potrzebna była po to, aby grzesznicy mogli otrzymać zbawienie. W żaden inny sposób nie mógł człowiek uniknąć kary za grzech, tj. śmierci wiecznej. Każdy, kto nie chce przyjąć pojednania z Bo-giem uzyskanego za taką cenę, musi sam ponieść winę i karę za swoje przestępstwa.

**(16) JAKIE ISTOTNE
WYMAGANIA MUSZĄ BYĆ
SPEŁNIONE, ZANIM ZOSTANIE
ZAPEWNIONE ZBAWIENIE?**

Powiedział do mnie: Stało się. Ja jestem Alfa i Omega, początek i koniec. Ja spragnionemu dam darmo ze źródła wody życia. Kto zwycięży, odziedziczy wszystko i będę dla niego Bogiem, a on będzie dla mnie synem.
(Objawienia 21:6-7)

Obietnica ta dotyczy tylko tych, którzy pragną. Tylko ci, którzy odczuwają potrzebę wody życia i szukają jej kosztem utraty wszystkich innych rzeczy, zaspokoją swe pragnienie ... aby odziedziczyć wszystko, musimy odeprzeć i zwyciężyć grzech.

Jan oświadcza przez proroka Izajasza: „Szczęśliwy sprawiedliwy, gdyż dobrze mu się powiedzie (...). Biada bezbożnemu, źle mu się powiedzie, bo mu według uczynków jego rąk odpłacą!” Izajasza 3,10-11. Mędrzec Salomon mówi: „(...) grzesznik postępuje źle i mimo to długo żyje. Ja jednak wiem, że dobrze powodzić się będzie tym, którzy się boją Boga, tym, którzy się boją jego oblicza. Ale bezbożnemu nie będzie się dobrze powodziło”. Kaznodziei 8,13-14. Apostoł Paweł oświadczył, że grzesznik sam gromadzi sobie „gniew na dzień gniewu i objawienia sprawiedliwego sądu Boga, który odda każdemu według uczynków jego (...). Tak, utrapienie i ucisk spadnie na duszę każdego

człowieka, który popełnia złe”. Rzymian 2,5-6.9

(17) JAK BÓG POSTĘPUJE Z BUNTEM I GRZEchem?

Wtedy przechodził PAN przed nim i wołał: PAN, PAN, Bóg miłosierny i litościwy, nieskory do gniewu, a bogaty w miłosierdzie i prawdę; Zachowujący miłosierdzie nad tysiącami, przebaczący nieprawość, przestępstwo i grzech, lecz nieusprawiedliwiający winnego, nawiedzający nieprawość ojców na synach i na synach ich synów do trzeciego i czwartego pokolenia” (2 Mojżeszowa 34:6-7)

PAN strzeże wszystkich, którzy go miłują; a wytraci wszystkich niegodziwych. (Psalms 145:20)

Bóg oznajmił człowiekowi swój charakter i swój sposób postępowania z grzechem. ... Bóg użyje potęgi i autorytetu swej władzy, aby stłumić bunt, jednak wszelkie przejawy karzącej sprawiedliwości będą zgodne z charakterem Boga, który jest miłosierny, cierpliwy i dobrotliwy.

(18) JAKĄ BÓG MA PROŚBĘ DO KAŻDEGO GRZESZNIKA?

Chodźcie teraz, a rozsądźmy, mówi PAN: Choćby wasze grzechy były jak

*szkarłat, jak śnieg wybieleją; choćby
były czerwone jak karmazyn, staną się
białe jak wełna (Izajasza 1:18)*

Bóg nie przymusza niczyjej woli ani nie narzuca osądu, nie ma upodobania w niewolniczym posłuszeństwie, pragnie, aby stworzenia uczynione przez Niego miłowały Go, ponieważ jest godny miłości. Chce, aby były Mu posłuszne dlatego, że świadomie cenią Jego mądrość, sprawiedliwość i dobroć. Wszyscy mający właściwe pojęcie o tych zaletach będą Go miłować, ponieważ Bóg przyciągnie ich do siebie z powodu swych cech, które podziwiają.

Zasady uprzejmości, miłosierdzia i miłości, których uczył i objawiał w swym życiu Zbawiciel, są wyrazem woli i charakteru Boga. Chrystus oświadczył, że uczy tylko tego, co otrzymał od Ojca. Zasady rządów Bożych doskonale zgadzają się z nakazem Zbawiciela: „Miłujcie nieprzyjaciół waszych”.

Bóg wykona sprawiedliwy wyrok nad niebożnymi dla dobra wszechświata, a nawet dla dobra tych, na których ten wyrok spadnie. Gdyby mógł uszczęśliwić ich zgodnie z prawami swych rządów i ze sprawiedliwością jego świętego charakteru, uczyniłby to. Bóg otacza niebożnych dowodami swej miłości, umożliwia im poznanie swego prawa i

wciąż wyciąga do nich ręce pełne łaski, lecz oni gardzą Jego miłością, depczą Jego prawo, a łaskę odrzucają. Choć stale otrzymują Jego dary, to jednak znieważają ich Dawcę, nienawidzą Boga, ponieważ wiedzą, że brzydzi się On ich grzechami. Pan długo znosi ich przewrotność, ale nadejdzie decydująca godzina, kiedy ich los zostanie rozstrzygnięty. Czy wtedy przywiąże tych buntowników do siebie? Czy zmusi ich do czynienia Jego woli?

(19) JAKI OKRZYK WYDADZĄ ZŁOCZYŃCY, GDY DOŚWIADCZĄ OBECNOŚCI PANA?

I mówili do gór i skał: Padnijcie na nas i zakryjcie nas przed obliczem zasiadającego na tronie i przed gniewem Baranka; (Objawienia 6:16)

Ci, którzy wybrali szatana jako swego przywódcę i poddali się jego mocy, nie są przygotowani, by stanąć przed obliczem Boga. Pycha, oszustwo, rozwiązłość, okrucieństwo — wszystkie te wady są mocno zakorzenione w ich charakterze. Czy mogą wejść do nieba i mieszkać tam wiecznie z tymi, którymi pogardzali i których nienawidzili na ziemi? Prawda nigdy nie będzie przyjemna dla kłamcy, łagodność nigdy

nie zadowoli samouwielbienia i pychy, czystość nie będzie zaakceptowana przez zepsutego, a bezinteresowna miłość nigdy nie przyciągnie egoisty. Jakiej radości dostarczyłoby niebo tym, którzy są całkowicie zajęci ziemskimi i egoistycznymi interesami?

Gdyby ci, którzy przez całe swe życie buntowali się przeciwko Bogu, zostali nagle przeniesieni do nieba i zobaczyli wzniosły oraz święty stan doskonałości, jaki tam zawsze panuje, gdzie każdy zbawiony jest pełen miłości, każda twarz promieniuje radością, gdzie melodyjne dźwięki porywającej muzyki wznoszą się ku czci Boga i Baranka, a na odkupionych bezustannie spływa światło od oblicza Tego, który siedzi na tronie — czy mogliby mając serce przepełnione nienawiścią do Boga, do prawdy i świętości złączyć się z rzeszą mieszkańców nieba w jednej pieśni uwielbienia? Czy mogliby znieść chwałę Boga i Baranka? Z pewnością nie! Dane im były lata próby, aby mogli ukształtować swój charakter tak, aby był zgodny z zasadami nieba, lecz oni nigdy nie ćwiczyli swego umysłu, by umiłować czystość, nigdy nie uczyli się języka niebios, a teraz jest za późno.

Życie w buncie przeciwko Bogu uczyniło ich niezdolnymi do

przebywania w niebie. Jego czystość, świętość i pokój byłyby dla nich męczarnią, a chwała Boga trawiącym ogniem. Pra-gnęliby uciec z tego świętego miejsca. Woleliby zginąć, aby się ukryć przed obliczem Tego, który umarł dla ich odkupienia. Przyszły los niebożnych jest ich własnym wyborem. Wyłączenie z nieba jest dobrowolnym aktem z ich strony, a ze strony Boga dowodem sprawiedliwości i miłosierdzia.

(20) JAKIE SŁOWA OD BOGA PRZYPIECZĘTUJĄ NA WIECZNOŚĆ LOS CAŁEJ LUDZKOŚCI?

Kto krzywdzi, niech nadal wyrządza krzywdę, kto plugawy, niech się nadal plugawi, kto sprawiedliwy, niech nadal będzie sprawiedliwy, a kto święty, niech się nadal uświęca.” (Objawienia 22:11)

Podobnie jak wody potopu, tak płomienie wielkiego dnia sądu dokonają boskiego wyroku nad niebożnymi. Nie poddali się Bożej władzy, pielęgnowali ducha buntu, a gdy życie dobiegło końca, za późno już zmieniać kierunek myśli, za późno wracać od przestępstwa do posłuszeństwa, od nienawiści do miłości.

(21) JAKI BYŁ REZULTAT OSZCZĘDZENIA ŻYCIA KAINA PO ZAMORDOWANIU ABLA?

*A gdy PAN widział, że wielka jest
niegodziwość ludzi na ziemi i wszystkie
zamysły i myśli ich serca były tylko złe
po wszystkie dni. (1 Mojżeszowa 6:5)*

Oszczędziwszy życie Kaina,
mordercy Abla, Bóg dał światu przykład,
jaki byłby rezultat, gdyby pozwolono
grzesznikowi żyć i trwać w czynieniu
nieprawości. Pod wpływem przykładu
Kaina mnóstwo jego potomków zaczęło
grzeszyć, aż doszło do stanu, o którym
Bóg powiedział: „Wielka jest złość
człowieka na ziemi i wszelkie jego myśli
oraz dążenia jego serca są ustawicznie
złe. (...) Ale ziemia była skażona w
oczach Boga i pełna nieprawości”.

1 Mojżeszowa 6,5.11

Z miłosierdzia dla świata Bóg
zgładził jego niezbożnych mieszkańców
żyjących za czasów Noego. Z
miłosierdzia także zniszczył grzesznych
mieszkańców Sodomy. Dzięki
zwodniczej działalności szatana
czyniele nieprawości zyskują sympatię
oraz podziw i w ten sposób ustawicznie
prowadzą innych do buntu. Tak było za
czasów Kaina i Noego, za dni Abrahama
i Lota. Tak też jest w naszych czasach.
Ostateczne zniszczenie ludzi
odrzucających łaskę Bożą będzie

dowodem Jego miłosierdzia dla
wszechświata.

(22) JAK OFIARA CHRYSYSTUSA MOŻE ODKUPIĆ WSZYSTKICH POKUTUJĄCYCH GRZESZNIKÓW?

*Jeśli bowiem z powodu przestępstwa
jednego śmierć zaczęła królować przez
jednego, tym bardziej ci, którzy
przyjmują obfitość tej łaski i dar
sprawiedliwości, będą królować w życiu
przez jednego, Jezusa Chrystusa. Tak
więc, jak przez przestępstwo jednego na
wszystkich ludzi spadł wyrok ku
potępieniu, tak też przez sprawiedliwość
jednego na wszystkich ludzi spłynął dar
ku usprawiedliwieniu dającym życie.
Jak bowiem przez nieposłuszeństwo
jednego człowieka wielu stało się
grzesznikami, tak przez posłuszeństwo
jednego wielu stało się sprawiedliwymi.
A prawo wkroczyło po to, aby obfitował
grzech. Lecz gdzie grzech się roz-
mnożył, tam łaska tym bardziej
obfitowała;, (Rzymian 5:17-20)*

W następstwie grzechu Adama
śmierć zaciążyła na całym rodzaju
ludzkim. Wszyscy jednakowo
schodzą do grobu, lecz dzięki
Bożemu planowi zbawienia wszyscy
będą wyprowadzeni ze swych
grobow.

(23) CO BĘDZIE MIARĄ KARY, JAKĄ OTRZYMAJĄ ZŁOCZYŃCY?

Syn Człowieczy przyjdzie bowiem w chwale swego Ojca ze swoimi aniołami i wtedy odda każdemu według jego uczynków. (Mateusza 16:27)

Nastąpi zmartwychwstanie sprawiedliwych i niesprawiedliwych” (Dzieje Apostolskie 24,15); „Albowiem jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy zostaną ożywieni”. 1 Koryntian 15,22. Istnieje jednak różnica między tymi dwiema grupami ludzi, które powstaną: „Wszyscy w grobach usłyszą głos jego, i wyjdą ci, co dobrze czynili, by powstać do życia, a inni, którzy źle czynili, by powstać na sąd”. Jana 5,28-29.

Ci, których „uznano za godnych” zmartwychwstania do życia, są „błogosławieni i święci”, „nad nimi druga śmierć nie ma mocy” (Objawienie 20,6), ale ci, którzy nie zapewnili sobie przebaczenia dzięki skrusze i wierze, muszą otrzymać karę za swe przestępstwa — „zapłatę za grzech”. Poniosą karę „według swoich uczynków”, różną pod względem trwania i nasilenia, która ostatecznie skończy się drugą śmiercią.

Ponieważ Bóg nie może, pozostając w zgodzie ze swoją sprawiedliwością i miłosierdziem, zbawić grzesznika w jego grzechach, pozbawia go istnienia, które grzesznik stracił na skutek swych przestępstw, i którego okazał się niegodnym.

(24) JAKI JEST OSTATECZNY STAN DUSZY, KTÓRA GRZESZY?

*Zapłatą bowiem za grzech jest śmierć, ale darem łaski Boga jest życie wieczne w Jezusie Chrystusie, naszym Panu.
(Rzymian 6:23)*

Bo jak wy piliście na mojej świętej górze, tak będą stale pić wszystkie narody; będą pić i pochłaniać, aż będzie z nimi tak, jakby ich nigdy nie było. (Abdiasza 1:16)

W ten sposób nastanie koniec grzechu wraz z nieszczęściem i zniszczeniem, które było jego rezultatem. Psalmista mówi: „Zgubiłeś bezbożnych, imię ich wymazałeś na wieki wieków. Klęskę ponieśli nieprzyjaciele. Nigdy nie podniosą się z ruin”. Psalmów 9,6-7. Jan w ostatniej księdze Nowego Testamentu, spoglądając na sytuację w wieczności, słyszy ogólny hymn pochwalny, niezakłócony żadną dysharmonią. Słyszy, jak wszelkie stworzenie na

niebie i ziemi śpiewa o chwale Boga. Patrz Objawienie 5,13. Nie będzie żadnych grzeszników, którzy by bluźnili Bogu, wijąc się w nieskończonych mękach, żadne nieszczęsne istoty znajdujące się w piekle nie będą dołączać swych krzyków do pieśni zbawionych.

(25) JAKI JEST STAN TYCH WSZYSTKICH, KTÓRZY UMIERAJĄ?

Żyjący bowiem wiedzą, że umrą, ale umarli o niczym nie wiedzą i nie mają już żadnej zapłaty, gdyż pamięć o nich uległa za-pomnieniu. (Kaznodziei 9:5)

Z błędnego przekonania o nieśmiertelności duszy wywodzi się nauka o świadomości po śmierci — nauka, która podobnie jak doktryna o wiecznych mękach, jest przeciwna wypowiedziom Pisma Świętego, rozumowi oraz naszym ludzkim uczuciom. Według powszechnego wierzenia zbawieni w niebie wiedzą o wszystkim, co się dzieje na ziemi, a szczególnie o życiu swych przyjaciół, których tu pozostawili. Lecz jakże mogą zbawieni umarli być szczęśliwi wiedząc o kłopotach żyjących, o grzechach, które popełniają ich umiłowani oraz o smutkach, rozczarowaniach i udrękach ziemskiego życia? Ileż szczęścia może dać niebo tym, którzy w niewidzialnej

postaci czuwają nad swymi przyjaciółmi na ziemi?

Jakże odrażająca jest myśl, że z chwilą śmierci ciała, dusza niepokutującego człowieka trafia do ognia w piekle! Jaką bezdenną trwogę muszą przeżywać ci, którzy patrzą, jak ich najbliżsi odchodzą do grobu nie przygotowani i jak rozpoczyna się dla nich wieczna męka! Wielu wpadło w obłęd na skutek tej przerażającej myśli.

Co na ten temat mówi Pismo Święte? Dawid oświadcza, że człowiek nie ma świadomości po śmierci: „Gdy opuszcza go duch, wraca do prochu swego, w tymże dniu giną wszystkie zamysły jego”. Psalmów 146,4.

(26) CO MOGĄ ZROBIĆ ŻYWI, CZEGO NIE MOGĄ ZROBIĆ ZMARLI?

Grób bowiem nie wysławia cię ani śmierć cię nie chwali. Ci, którzy w dół zstępują, nie oczekują twojej prawdy. Żywy, żywy będzie cię wysławiać jak ja dzisiaj. Ojciec oznajmi dzieciom twoją prawdę. (Izajasza 38:18-19)

Gdy w odpowiedzi na modlitwę Hiskiasza Bóg przedłużył mu życie o piętnaście lat, wdzięczny król oddał Bogu chwałę za Jego wielkie miłosierdzie. W swej pieśni podaje powód swojej radości: „Nie w krainie umarłych (...) cię wysławiają, nie chwali

ciebie śmierć, nie oczekują twojej wierności ci, którzy zstępują do grobu. Żywy, tylko żywy wysławia ciebie, jak ja dzisiaj”. Izajasza 38,18-19.

Powszechna teologia przedstawia umarłych jako będących w niebie, zażywających szczęścia i chwalcących Boga nieśmiertelnym językiem, ale Hiskiasz nie mógł dopatrzeć się w śmierci tak wspaniałych widoków. Z jego słowami zgadza się także świadectwo psalmisty: „Bo po śmierci nie pamięta się o tobie, a w krainie umarłych, któż cię wysławiać będzie?”. „Umarli nie będą chwalili Pana ani ci, którzy zstępują do krainy milczenia”. Psalmów 6,6; 115,17.

(27) GDZIE JEST KRÓL DAWID DZISIAJ?

Mężowie bracia, mogę swobodnie mówić do was o patriarsze Dawidzie, że umarł i został pogrzebany, a jego grobowiec znajduje się u nas aż po dzień dzisiejszy. (Dzieje 2:29)

Fakt, że Dawid pozostaje w grobie aż do czasu zmartwychwstania, dowodzi, że sprawiedliwi nie idą do nieba po śmierci. Tylko przez zmartwychwstanie i dzięki zmartwychwstaniu Chrystusa Dawid będzie mógł zasiąść w końcu po prawicy Bożej..

(28) SKĄD UMARLI PRZYJDĄ W DNIU ZMARTWYCHWSTANIA?

*Nie dziwcie się temu, bo nadchodzi
godzina, w której wszyscy, którzy są w
grobach, usłyszą jego głos; I ci, którzy
dobrze czynili, wyjdą na
zmartwychwstanie do życia, ale ci,
którzy źle czynili, na zmartwychwstanie
na potępienie. (Jana 5:28-29)*

(29) CO CHRYSTUS DA PRZY SWOIM PRZYJŚCIU, CO MOŻE BYĆ NIE LOGICZNE DLA TYCH, KTÓRZY UMARLI, ABY IŚĆ DO NIEBA LUB PIEKŁA PRZED JEGO POWROTEM?

*A oto przyjdę wkrótce, a moja zapłata
jest ze mną, aby oddać każdemu według
jego uczynków. (Objawienia 22:12)*

Apostoł Paweł powiedział: „Jeśli
bowiem umarli nie bywają wzbudzeni,
to i Chrystus nie został wzbudzony, a
jeśli Chrystus nie został wzbudzony,
daremna jest wiara wasza, jesteście
jeszcze w swoich grzechach. Zatem i ci,
którzy zasnęli w Chrystusie, poginęli”. 1
Koryntian 15,16-18. Jeżeli przez cztery
tysiące lat sprawiedliwi odchodzili
bezpośrednio po śmierci do nieba, to jak
apostoł Paweł mógł powiedzieć, że jeśli
nie ma zmartwychwstania, to „i ci,
którzy zasnęli w Chrystusie poginęli?”

Zmartwychwstanie byłoby wtedy w ogóle niepotrzebne.

**(30) JAKĄ CENĄ OBIETNICĘ
ZOSTAWIŁ CHRYSSTUS PRZY
SWOIM WNIEBOWSTĄPIENIU
DLA TYCH, KTÓRZY BĘDĄ
TĘSKNIĆ ZA JEGO POWROTEM?**

W domu mego Ojca jest wiele mieszkań. Gdyby tak nie było, powiedziałbym wam. Idę, aby wam przygotować miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i wezmę was do siebie, żebyście, gdzie ja jestem, i wy byli. (Jana 14:2-3)

Chrystus jednak tuż przed opuszczeniem swych uczniów nie powiedział im, że wkrótce przyjdą do Niego . . . Apostoł Paweł mówi: „Gdyż sam Pan na dany rozkaz, na głos archanioła i trąby Bożej zstąpi z nieba, wtedy najpierw powstaną ci, którzy umarli w Chrystusie. Potem my, którzy pozostaniemy przy życiu, razem z nimi porwani będziemy w obłokach w powietrze, na spotkanie Pana, i tak zawsze będziemy z Panem”. Na końcu dodaje: „Przeto pocieszajcie się nawzajem tymi słowy”. 1 Tesaloniczan 4,16-18 . . . Natomiast apostoł Paweł wskazuje swym braciom na mające nastąpić przyjście Pana, kiedy to okowy

grobu zostaną zerwane, a „umarli w Chrystusie” powstaną do życia wiecznego.

**(31) JAKIE WIELKIE I
UROCZYSTE WYDARZENIE MUSI
MIEĆ MIEJSCE, ABY
SPRAWIEDLIWI I NIEGODZIWCY
OTRZYMALI SVOJE NAGRODY?**

*Mówiącego donośnym głosem: Bójcie się Boga i oddajcie mu chwałę, bo przyszła godzina jego sądu. Oddajcie pokłon temu, który stworzył niebo i ziemię, morze i źródła wód.
(Objawienia 14:7)*

Zanim ktokolwiek wejdzie do błogosławionych przybytków, musi być zbadane jego życie, musi być rozpatrzony zarówno jego charakter, jak i uczynki. Wszyscy będą sądzeni według sprawozdań zapisanych w księgach i otrzymają nagrodę stosownie do swych czynów. Sąd ten nie odbywa się po śmierci. Zważmy na słowa apostoła Pawła: „Gdyż wyznaczył dzień, w którym będzie sądził świat sprawiedliwie przez męża, którego ustanowił, potwierdzając to wszystkim przez wskrzeszenie go z martwych”. Dzieje Apostolskie 17,31. Apostoł wyraźnie stwierdza, że wyznaczono specjalny czas — wówczas należący

jeszcze do przyszłości — w którym odbędzie się sąd nad światem.

Apostoł Juda ma na myśli ten sam okres, gdy mówi: „Aniołów zaś, którzy nie zachowali zakreślonego dla nich okręgu, lecz opuścili własne mieszkanie, trzyma w wiecznych pętach w ciemnicy na wielki dzień sądu”. Judy 6. Następnie cytuje słowa Henocha: „Oto przyszedł Pan z tysiącami swoich świętych, aby dokonać sądu nad wszystkimi”. Judy 14-15.

Jeśli umarli rozkoszują się już szczęściem w niebie lub wiją się z bólu w płomieniach piekła, to po co ma być jeszcze przyszły sąd? Nauki Słowa Bożego dotyczące tych ważnych kwestii nie są ani niejasne, ani sprzeczne, każdy może je zrozumieć. Jednak jak uczciwy człowiek może dopatrzeć się mądrości bądź sprawiedliwości w przyjętej powszechnie teorii? Czyż sprawiedliwi po zbadaniu na sądzie ich życia usłyszą pochwałę: „Dobrze, sługo dobry i wierny (...) wejdź do radości Pana swego” (Mateusza 25,21), jeśli już przebywają w Jego obecności, może przez długie wieki? Czyż niezbożnych wywoła się z miejsca ich mąk po to tylko, by usłyszeli z ust sędziego całej ziemi wyrok: „Idźcie precz ode mnie, przeklęci, w ogień wieczny”? Mateusza 25,41. To jest szyderstwo, bezwstydną kwestionowanie Bożej mądrości i sprawiedliwości!

(32) W JAKIM STANIE POZOSTAJĄ ZMARLI DO ZMARTWYCHWSTANIA?

A wielu z tych, którzy śpią w prochu ziemi, obudzi się, jedni do życia wiecznego, a drudzy ku hańbie i wiecznej pogardzie. (Daniela 12:2)

Nigdzie w Piśmie Świętym nie znajdziemy wypowiedzi na temat tego, że sprawiedliwi otrzymują nagrodę, a niebożni karę w momencie śmierci. Patriarchowie i prorocy nie pozostawili żadnego takiego zapewnienia. Również Chrystus i apostołowie nie wspominali o tym. Biblia natomiast uczy, że umarli nie idą od razu do nieba. Powiedziane jest natomiast o nich, że śpią aż do zmartwychwstania. Patrz 1 Tesaloniczan 4,14; Joba 14,10-12. W dniu, gdy zrywa się srebrny sznur i tłucze złota czasza (patrz Kaznodziei 12,6), giną wszystkie myśli człowieka. Ci, którzy schodzą do grobu, pozostają w milczeniu. Nie wiedzą, co się dzieje pod słońcem. Patrz Joba 14,21. Jest to błogi odpoczynek dla strudzonych sprawiedliwych! Czas — bądź krótki, bądź długi — jest dla nich tylko chwilą. Śpią, dopóki nie zbudzą się na głos trąby Bożej, aby dostąpić wspaniałej nieśmiertelności: „Bo trąba zabrzmi i umarli wzbudzeni zostaną jako nieskażeni. A gdy to, co skażone,

przyoblecze się w to, co nieskażone, i to, co śmiertelne, przyoblecze się w nieśmiertelność, wtedy wypełni się słowo napisane: Pochłonięta jest śmierć w zwycięstwie!” 1 Koryntian 15,52.54.

(33) JAKI BĘDZIE OKRZYK ZWYCIĘSTWA ZMAR- TWYCHWSTAŁYCH SPRAWIEDLIWYCH?

*Gdzież jest, o śmierci, twoje żądło?
Gdzież jest, o piekło, twoje zwycięstwo?
(1 Koryntian 15:55)*

Gdy powstaną ze swego głębokiego snu, zaczną myśleć o tym, co przerwała im śmierć. Ich ostatnim uczuciem była właśnie boleść śmierci, ostatnią myślą — to, że schodzą w objęcia grobu. Gdy więc powstaną z grobu, ich pierwsza radosna myśl wyrazi się w triumfalnym okrzyku: „Gdzież jest, o śmierci, zwycięstwo twoje? Gdzież jest, o śmierci, żądło twoje?”

Zdaję sobie sprawę, że pierwszym oszustwem dla ludzkości było: "Na pewno nie umrzesz". To jasne, że Biblia uczy, że ostateczny rezultat niewyznanego grzechu przynosi ostateczną śmierć zarówno ciału jak i duszy.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Odkryłem w Słowie Bożym, że naszą jedyną nadzieją na nieśmiertelność jest przyjęcie zadość czyniącej ofiary Chrystusa.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Widzę dowody na wielki bój i wysiłek szatana polegający na przekonaniu świata, że rządy Boże są surowe i niesprawiedliwe. Ale w Piśmie Świętym jest oczywiste, że wszystkie sądy Boże są sprawiedliwe, słuszne i miłosierne.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Widzę miłosierdzie Boże w tym, że po otrzymaniu sprawiedliwej nagrody, nikczemnicy zostaną zniszczeni w ogniu piekielnym. Ani ich ciało, ani dusza nie zostaną pozostawione, by cierpieć przez wieki bez końca.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Znalazłem w Piśmie Świętym, że umarli nie są w niebie, chwalc Boga. Nie mają żadnych emocji, myśli ani żadnej świadomości, ale śpią w swoich grobach w oczekiwaniu na zmartwychwstanie.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

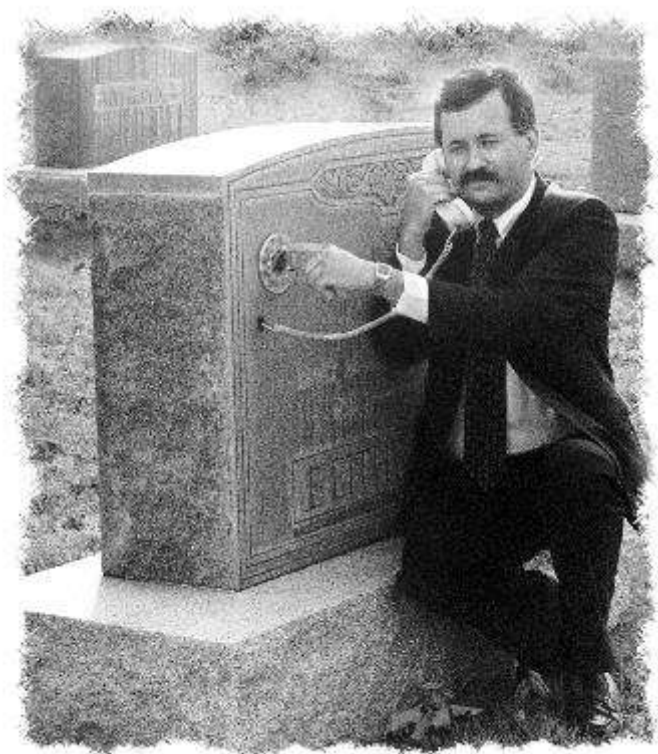
*Daje mi to spokój, że nie obserwuję
swoich bliskich, którzy cierpią z
powodu niesprawiedliwości tego świata.
Oni śpią w swoim grobie w
oczekiwaniu na zmartwychwstanie przy
drugim przyjściu Chrystusa.*

Zakreśl: *Tak* *Niezdeterminowany*

*Modłę się o to, bym był wśród tych
wiernych wyznawców, którzy wołają: "
Gdzież jest, o śmierci, twoje żądło?
Gdzież jest, o piekło, twoje zwycięstwo?"*

Zakreśl: *Tak* *Niezdeterminowany*

[illegible]

Lekcja 6

Czy umarli mogą do nas mówić?

Służba świętych aniołów, o której uczy Biblia, jest najbardziej radosną i cenną prawdą dla każdego naśladowcy Chrystusa. Niestety błędy popularnych teologów zaciemniły i zniekształciły tę naukę. Doktryna o przyrodzonej nieśmiertelności, zapożyczona z pogańskiej filozofii i wcielona do wiary chrześcijańskiej w okresie odstępstwa, zastąpiła prawdę, o której tak wyraźnie uczy Pismo Święte, że „umarli o niczym nie wiedzą”. Mnóstwo ludzi zaczęło wierzyć, że duchy zmarłych są owymi „duchami usługującymi”, posłanymi dla tych, którzy mają „odziedziczyć zbawienie”. Pogląd ten utrzymywał się, pomimo że Pismo

Święte mówi o istnieniu niebiańskich aniołów oraz o ich związku z historią człowieka zanim ktokolwiek z ludzi umarł.

(1) CZEGO NIE ZROBIĄ ZMARLI PO WEJŚCIU DO GROBU?

*Jak obłok się rozchodzi i przemija, tak ten, kto zstępuje do grobu, nie wraca.
(Hioba 7:9)*

Nauka o świadomości człowieka po śmierci, a przede wszystkim wiara w to, że duchy zmarłych powracają, aby usługiwać żyjącym, uitorowała drogę nowoczesnemu spirytyzmowi. Jeśli umarli dopuszczeni są przed oblicze Boga i świętych aniołów oraz posiadają wiedzę o wiele przewyższającą tę, jaką mieli za życia, to czemu nie mieliby wracać na ziemię, by oświecać i pouczać żyjących? Jeżeli, jak uczą popularni teolodzy, duchy zmarłych unoszą się nad swymi przyjaciółmi na ziemi, to dlaczegoż nie wolno by im było obcować z nimi, ostrzegać ich przed złem lub pocieszać w smutku? Jakże ci, którzy wierzą w świadomość człowieka po śmierci, mogą odrzucać to, co przychodzi do nich jako boskie światło za pośrednictwem wywyższonych duchów? Tę właśnie naukę wykorzystuje szatan dla własnych celów.

Upadli aniołowie, wykonujący jego rozkazy, zjawiają się jako posłowie ze świata duchów. Księżę zła twierdząc, że wprowadza żyjących w kontakt z umarłymi, wywiera swój zgubny wpływ na umysły ludzi.

(2) JAKĄ ZDOLNOŚĆ POSIADAJĄ I WYKORZYSTUJĄ SIŁY ZŁA, PRÓBUJĄC OSZUKAĆ ŚWIAT?

A są to duchy demonów, które czynią cuda i wychodzą do królów ziemi i na cały świat, aby ich zgromadzić na wojnę w wielki dzień Boga Wszechmogącego. (Objawienia 16:14)

Może on ukazać ludziom postacie ich zmarłych przyjaciół. Oszustwo to jest doskonałe, znajomy wygląd, głos, słowa — wszystko to podrabia z zadziwiającą dokładnością. Wielu pociesza się zapewnieniem, że ich umiłowani doznają szczęścia w niebie i nie podejrzewając żadnego niebezpieczeństwa, dają posłuch „duchom zwodzącym i naukom diabelskim”. Gdy już uwierzyli, że umarli istotnie przychodzą, by się skontaktować z ludźmi, wtedy szatan sprawia, że zjawiają się duchy tych osób, które odeszły do grobu nie przygotowane na śmierć. Twierdzą one, że są szczęśliwe w niebie, że zajmują tam nawet wysokie stanowiska, w ten sposób ta błędna nauka

staje się coraz bardziej powszechna, a różnica między sprawiedliwymi a nie-zbożnymi — coraz bardziej zatarta.

Domniemani goście ze świata duchów wypowiadają czasem przestrogi i napomnienia, które się później sprawdzają. Gdy w ten sposób uzyskują zaufanie ludzi, zaczynają im wpajać nauki, które bezpośrednio podważają wiarę w Pismo Święte. Wyrażając pozorne zainteresowanie pomyślnością swych przyjaciół na ziemi, podsuwają im najniebezpieczniejsze błędy.

Fakt, że mówią nieco prawdy i czasami potrafią przepowiedzieć przyszłe wydarzenia, nadaje ich wypowiedziom pozory wiarygodności, a tłumy przyjmują ich nauki tak chętnie i wierzą w nie tak szczerze, jak gdyby to były najświętsze prawdy Biblii. Prawo Boże odsuwa się na bok, pogardza się Jego łaską, a krew przymierza uważa się za rzecz nie posiadającą żadnej wartości. Duchy zaprze-czają boskości Chrystusa, a nawet stawiają Stwórcę na równi z sobą. W ten sposób w nowym przebraniu ów wielki buntownik dalej prowadzi przeciwko Bogu walkę, którą rozpoczął w niebie, i prawie przez sześć tysięcy lat kontynuuje na ziemi.

**(3) W TYM BIBLIJNYM
PRZYKŁADZIE, POD KOGO
PODSZYWAŁY SIĘ DUCHY
ZŁEGO?**

Pytał dalej: Jak wyglądał?

Odpowiedziała: Wstępuje stary mężczyzna, a jest on ubrany w płaszcz. I Saul poznał, że to Samuel, schylił się twarzą do ziemi i pokłonił. (1 Samuel 28:14)

Wielu próbuje wyjaśnić zjawiska spirytystyczne przypisując je oszustwom i sprytowi ze strony medium. Faktem jest, że często rezultat oszustw brano za prawdziwe objawienie, jednak były także wyraźne przejawy siły nadprzyrodzonej. Tajemnicze stukanie, od którego rozpoczął się nowoczesny spirytyzm, nie było wynikiem ludzkich sztuczek ani przebiegłości, lecz bezpośrednim działaniem złych aniołów, którzy w ten sposób zrealizowali jedno z najskuteczniejszych zwiedzeń rujnujących człowieka. Wielu daje się usidlić wierząc, że spirytyzm jest tylko oszustwem, lecz gdy stają twarzą w twarz ze zjawiskami nadprzyrodzonymi, zostają zwiedzeni i przyjmują je jako przejawy mocy Bożej.

(4) JAKIE SĄ TRZY KATEGORIE OPISUJĄCE PRZEJAWY SATANISTYCZNYCH MOCY?

Niegodziwiec przyjdzie za sprawą szatana, z całą mocą, wśród znaków i fałszywych cudów; Wśród całego

zwodzenia nieprawości wobec tych, którzy giną, ponieważ nie przyjęli miłości prawdy, by zostali zbawieni. (2 Tesaloniczan 2:9-10)

Ludzie ci nie dostrzegają słów Pisma Świętego mówiących o cudach, jakich dokonywał szatan i jego słudzy. To właśnie dzięki pomocy diabła czarownicy faraona potrafili podrobić dzieła Boże. Apostoł Paweł oświadcza, że przed powtórным przyjściem Chrystusa będą miały miejsce podobne przejawy szatańskiej mocy . . . Apostoł Jan opisując odstępczą moc, która objawi się w ostatecznych dniach, powiedział: „I czyni wielkie cuda, tak że i ogień spuszcza na ziemię na oczach ludzi. I zwodzi mieszkańców ziemi przez cuda, jakie dano mu czynić”. Objawienie 13,13-14. Proroctwo to nie mówi o ludzkich oszustwach. Ludzie dają się zwieść przez cuda, które słudzy szatana mają moc rzeczywiście czynić, a nie tylko udawać, że je czynią.

(5) CO BĘDZIE SZATAŃSKIM ARCYDZIEŁEM OSZUSTWA?

Tacy bowiem są fałszywymi apostołami, podstępными pracownikami, którzy przybierają postać apostołów Chrystusa. I nic dziwnego, sam bowiem szatan przybiera postać anioła światłości. (2 Koryntian 11:13-14)

Książę ciemności, który przez tak długi czas wykorzystywał swój mistrzowski umysł w dziele zwodzenia, potrafi sprytnie dostosować swe pokusy do ludzi wszystkich stanów i do rozmaitych okoliczności. Osobom kulturalnym i wykształconym przedstawia spirytyzm w jego bardziej intelektualnej i subtelnej postaci i w ten sposób udaje mu się złapać wielu w swe sidła.

Mądrość, jakiej dostarcza spirytyzm, określona jest przez apostoła Jakuba niejako ta, „która z góry zstępuje, lecz przyziemna, zmysłowa, demoniczna”. Jakuba 3,15. Oczywiście wielki zwodziciel ukrywa ten fakt, ponieważ pokrzyżowałby jego zamierzenia. Ten, który odziany w jasność niebiańskich serafinów potrafił zjawić się przed Chrystusem w czasie Jego pobytu na pustyni, przychodzi teraz do ludzi w przebraniu anioła światłości, by wydać się im jak najbardziej atrakcyjnym. Apeluje do rozumu, przedstawiając wzniosłe teorie lub porywające sceny, wywołuje zachwyt i zdobywa uczucia swoim krasomówczym opisem miłości oraz miłosierdzia. Pobudza wyobraźnię i skłania ludzi do tak wielkiego mniemania o swojej mądrości, że zaczynają gardzić Wiekuistym Bogiem.

Ta potężna istota, która ośmieliła się zawieść Zbawiciela na bardzo wysoką

górze i pokazać Mu wspaniałości
wszystkich królestw ziemi, przedstawia
ludziom swe pokusy w taki sposób, że
opanowuje umysły wszystkich, którzy
nie są osłonięci Bożą mocą.

(6) JAKIE JEST ŹRÓDŁO ZAKAZANEJ WIEDZY I SAMOUWIELBIENIA, KTÓREGO PRAGNĄ ZŁOCZYŃCY?

*Nie jest to mądrość zstępująca z góry,
lecz ziemska, zmysłowa, diabelska.
(Jakuba 3:15)*

Szatan oszukuje ludzi podobnie jak
oszukał Ewę w raju, mianowicie przez
schlebianie, wzniecanie żądzы zdobycia
zakazanej wiedzy oraz rozbudzanie
ambicji wywyższania się.

Pielęgnowanie tych złych skłonności
spowodowało jego własny upadek i
dzięki nim usiłuje doprowadzić również
ludzi do ruiny: „Będziecie jako Bóg —
oświadczają — znający dobro i zło”. 1
Mojżeszowa 3,5. Spirytyzm uczy, „że
człowiek jest stworzeniem ciągle
rozwijającym się, jego przeznaczeniem
już od urodzenia jest postępowanie
naprzód, aż do osiągnięcia wieczności, a
nawet samego bóstwa” . . .

W taki sposób zamiast
sprawiedliwości i doskonałości
nieskończonego Boga —

prawdziwego celu uwielbienia, zamiast doskonałej sprawiedliwości Jego prawa — prawdziwej miary ludzkich czynów, szatan podsunął grzeszną i omylną naturę człowieka jako jedyny przedmiot uwielbienia i jedyną regułę sądu lub miarę charakteru. Jest to postępowanie, które nie wiedzie człowieka w górę, lecz w dół.

(7) W JAKI JEDYNY SPOSÓB LUDZKOŚĆ MOŻE BYĆ WYWYŻSZONA?

Większą zaś daje łaskę, bo mówi: Bóg sprzeciwia się pysznym, a pokornym daje łaskę. (Jakuba 4:6)

Prawidłowością dotyczącą naszego umysłowego, jak i duchowego rozwoju jest fakt zmieniania się pod wpływem obserwacji. Umysł stopniowo dostosowuje się do zagadnień, na których się koncentruje. Upodabnia się do tego, co miłe i co szanuje. Człowiek nigdy nie wzniesie się wyżej od wyznaczonego przez siebie wzorca moralności, do niczego wyższego nie dojdzie. Będzie się raczej staczać coraz niżej. Jedynie łaska Boża ma moc podniesienia człowieka. Pozostawiony samemu sobie człowiek niechybnie będzie się staczał w dół.

(8) JAKA JEST ROLA CZŁOWIEKA WE WSPÓŁPRACY Z BO-GIEM PRZECIWKO ULEGANIU NAMIĘTNOŚCIOM?

*Czy nie mamy prawa zabierać ze sobą
siostry – żony jak inni apostołowie,
bracia Pana i Kefas? (1 Koryntian 9:5)*

Ludziom ulegającym swym
namiętnościom, miłującym zabawy i
zmysłowość, spirytyzm jawi się w mniej
delikatnej postaci, niż wykształconym i
uduchowionym, gdyż w jego brutalnych
formach ci pierwsi znajdują to, co
odpowiada ich skłonnościom. Szatan
zna wszelkie przejawy ułomności
ludzkiej natury, zapamiętuje grzechy,
które dana osoba jest skłonna popełnić,
a następnie stara się, by nie zabrakło
okazji do zaspokojenia złych skłonności.
Kusi ludzi, by nadużywali tego, co jest
dozwolone, aby przez brak
wstrzemięźliwości osłabili swoje
fizyczne, duchowe i moralne siły.

Zniszczył już i niszczy w dalszym
ciągu tysiące ludzi ulegających
namiętnościom, powodując w ten sposób
degenerację całej natury człowieka. Dla
przypieczętowania swego dzieła oświadcza
za pośrednictwem duchów, że „prawdziwa
wiedza stawia człowieka ponad prawo”, że
„cokolwiek istnieje, jest słuszne”, że „Bóg
nie potępia”, i że „żadne popełniane

grzechy nie obciążają człowieka żadną winą”. Jeżeli w ten sposób zwodzi ludzi, by wierzyli, że pożądanie jest najwyższym prawem, a rozwiązłość wolnością, że człowiek jest odpowiedzialny tylko przed samym sobą, to nic dziwnego, że wszędzie roi się od zepsucia i deprawacji. Mnóstwo ludzi chciwie przyjmuje nauki, zezwalające zaspokajać cielesne skłonności ich serc. Hamulce powściągliwości powierza się zmysłowej żądzy, siły umysłu i ducha podporządkowuje zwierzęcym skłonnościom, a szatan triumfująco zagarnia do swych sieci tysiące pozornych naśladowców Chrystusa.

(9) JAKIE OSTRZEŻENIE DAJE PISMO ŚWIĘTE W ODNIESIENIU DO ZAANGAŻOWANIA SIĘ W SPIRYTUALIZM?

Nie będziecie się zwracać do czarowników ani szukać rady u wróżbitów, abyście się przez nich nie skalali. Ja jestem PAN, wasz Bóg. (Kapłańska 19:31)

Nikt nie może dać się oszukać kłamliwym twierdzeniom spirytyzmu. Bóg udzielił ludziom dostatecznej ilości światła, aby mogli, rozpoznać zasadzkę szatana. Jak już powiedziano, teoria, która stanowi istotny fundament spirytyzmu, sprzeciwia się

najwyraźniejszym twierdzeniom Pisma Świętego. Biblia oświadcza, że umarli nic nie wiedzą, że ich myśli zginęły, że nie mają żadnego udziału w czymkolwiek, co się dzieje pod słońcem, że nieznane są im radości, ani smutki tych, którzy byli dla nich najdroższymi na ziemi. [Kaznodzieji 9:5].

(10) ABY POKAZAĆ POWAGĘ PROBLEMU SPIRYTUALIZMU, JAKĄ KARĘ NAKAZAŁ BÓG TYM, KTÓRZY SIĘ W NIEGO ANGAŻUJĄ?

Mężczyzna lub kobieta, w których będzie duch czarownika albo wróżbity, poniosą śmierć: będą ukamienowani, ich krew spadnie na nich. (Kapłańska 20:27)

Co więcej, Bóg wyraźnie zakazał wszelkiego komunikowania się z rzekomymi duchami ludzi zmarłych. Za czasów żydowskich istniała pewna grupa ludzi, która podobnie jak dzisiejsi spirytyści twierdziła, że utrzymuje łączność z umarłymi. Jednak „duchy wieszczce”, jak nazywano tych przybyszów z innych światów, były według oświadczenia Pisma Świętego „duchami demonów”. 4 Mojżeszowa 25,1-3; Psalmów 106,28; 1 Koryntian 10,20; Objawienie 16,14.

Porozumiewanie się z duchami uznał Bóg za obrzydliwość i pod karą śmierci tego zabronił. Patrz 3 Mojżeszowa 19,31; 20,27. Dziś sama nazwa „czarnoksięstwo” traktowana jest z pogardą.

Twierdzenie, że ludzie mogą komunikować się ze złymi duchami, uważa się za bajkę z ciemnego średniowiecza. Jednak spirytyzm posiada setki tysięcy, a nawet miliony zwolenników, utorował sobie drogę do sfer naukowych i wkradł się do Kościołów oraz rządów, a nawet znalazł życzliwe przyjęcie na dworach królów. To olbrzymie zwiedzenie jest niczym innym jak tylko odnowieniem w innej szacie potępionego i zakazanego we wcześniejszych wiekach czarnoksięstwa.

Gdyby nawet nie było innych dowodów prawdziwej istoty spirytyzmu, chrześcijaninowi powinno wystarczyć to, że duchy nie czynią różnicy między sprawiedliwością a grzechem, między najszlachetniejszymi i najczystszymi spośród apostołów Chrystusa a najbardziej zepsutymi sługami szatana. Przedstawiając najpodlejszych grzeszników jako wywyższonych mieszkańców nieba, szatan mówi do ludzi: „Nieważne jak złym jesteś, nieważne, czy wierzysz w Boga i Biblię, czy też nie, żyj, jak ci się podoba, niebo i tak będzie twoją ojczyzną”.

Spirytystyczni nauczyciele oświadczają:

„Każdy, kto źle czyni, jest dobry w oczach Pana i w takich ma Pan upodobanie”, albo: „gdzie jest Bóg sądu?” Malachiasza 2,17. Słowo Boże na to odpowiada: „Biada tym, którzy zło nazywają dobrem, a dobro złem, którzy zamieniają ciemność w światłość, a światłość w ciemność”. Izajasza 5,20.

(11) DLACZEGO BIBLIA JEST JEDYNYM WIARYGODNYM ŹRÓDŁEM PORAD DOTYCZĄCYCH SPIRYTUALIZMU?

Uświęć ich w twojej prawdzie. Twoje słowo jest prawdą. (John 17:17)

Zwodnicze duchy wkładają w usta apostołów słowa, które przeczą temu, co pisali oni pod natchnieniem Ducha Świętego, gdy żyli na ziemi. Duchy te zaprzeczają boskiemu pochodzeniu Biblii i tym samym burzą fundament chrześcijańskiej nadziei oraz gaszą światło, które oświeca drogę do nieba. Szatan każe światu wierzyć, że Biblia jest tylko fikcją lub co najwyżej książką, w której znajdują odbicie wczesne wierzenia człowieka, i że obecnie nie należy jej traktować poważnie, a nawet trzeba ją całkowicie odrzucić jako przeżytek.

Na miejsce Słowa Bożego podsuwa on spirytystyczne objawienia. Tą drogą może kontrolować umysły ludzi i

zmuszać ich do wierzenia w to, co chce. Księgę, która ma sądzić jego oraz jego naśladowców usuwa w cień, Zbawiciela świata traktuje jako zwykłego człowieka. Jak rzymska straż strzegąca grobu Jezusa rozgłosiła fałszywą wieść, którą podsunęli im kapłani i przywódcy, by zaprzeczyć Jego zmartwychwstaniu, tak też ci, którzy wierzą w spirytystyczne objawienia, usiłują wykazać, że nie było żadnych cudownych wydarzeń w życiu Zbawiciela. Starają się w ten sposób usunąć w cień postać Jezusa, a zwracając uwagę na własne cuda oświadczają, że o wiele bardziej przewyższają one czyny Chrystusa.

(12) JAKIE ŹRÓDŁA MOCY WYKORZYSTUJE SPIRYTUALIZM?

A pewien człowiek o imieniu Szymon, który wcześniej w tym mieście zajmował się czarami, mamił lud Samarii, twierdząc, że jest kimś wielkim. Liczyli się z nim wszyscy od najmniejszego do największego, mówiąc: Ten człowiek jest tą wielką mocą Boga. (Acts 8:9-10)

To prawda, że spirytyzm zmienia obecnie swoją postać, zasłaniając swe bardziej odrażające cechy przybiera pozór chrześcijaństwa. Jednak jego

nauki, wygłaszane z katedr i w prasie, są od wielu lat dobrze znane ludowi Bożemu, w nich bowiem objawia spirytyzm swój rzeczywisty charakter. Naukom tym nie da się ani zaprzeczyć, ani ich ukryć.

Nawet w swej obecnej formie, aczkolwiek dalekiej od tego, by ją można bardziej tolerować niż poprzednią, jest szczególnie niebezpieczny z powodu sprytniejszych metod zwodzenia. Podczas gdy dawniejszy spirytyzm odrzucał Chrystusa oraz Biblię, spirytyzm dzisiejszy stwarza pozory, że przyjmuje i Chrystusa, i Pismo Święte. Jednak interpretuje Biblię w sposób odpowiadający nieodrodzonemu sercu, a jej uroczyście i ważne prawdy pozbawia znaczenia.

Podkreśla miłość jako główną cechę Boga, lecz sprowadza ją do ckliwego sentymentalizmu, który czyni małą różnicę między dobrem i złem. Sprawiedliwość Boga, potępienie przez Niego grzechu oraz wymagania świętego prawa odsuwa całkowicie na bok. Ludziom każe uważać Dekalog za martwą literę. Przyjemne i czarujące bajki opanowały zmysły i skłaniają ludzi do odrzucenia Biblii jako podstawy ich wiary. Postać Chrystusa i Jego nauki są lekceważone jak poprzednio, ale szatan tak oślepił oczy ludzi, że nie potrafią rozpoznać zwiedzenia.

(13) JAKĄ WSKAZÓWKĘ DAJE PISMO ŚWIĘTE, ABY UCHRONIĆ NAS PRZED OSZUSTWEM?

*Staraj się, abyś stanął przed Bogiem jako
wypróbowany pracownik, który nie ma się
czego wstydzić i który dobrze rozkłada
słowo prawdy. (2 Tymoteusza 2:15)*

Mało jest tych, którzy mają właściwe pojęcie o zwodniczej mocy spirytyzmu i niebezpieczeństwie poddania się jego wpływowi. Wielu igra z nim jedynie dla zaspokojenia swojej ciekawości. Ludzie ci nie wierzą w realność spirytyzmu i przeraziliby się na myśl o tym, że mogliby podlegać kontroli duchów. Jednak wchodzą na zakazany teren, a szatan wywiera na nich swój potężny wpływ wbrew ich woli. Gdy tylko uda mu się nakłonić kogoś do poddania się jego poleceniom, człowiek taki zostaje jego jeńcem. Potem nie może już o własnych siłach wyzwolić się spod jego pociągającego lecz zwodniczego uroku. Tylko moc Boża, której Pan udziela w odpowiedzi na usilną modlitwę wiary, może wyswobodzić ofiarę, która wpadła w sidła spirytyzmu.

(14) CO JEST WYNIKIEM POBŁAŻANIA W JAKIMKOLWIEK ZNANYM GRZECHU?

***Ale wasze nieprawości uczyniły
przepaść między wami a waszym
Bogiem i wasze grzechy sprawiły, że
ukrył twarz przed wami, tak że nie
słyszysz. (Izajasza 59:2)***

Wszyscy, którzy ulegają grzesznym
pożądaniom lub dobrowolnie pielęgnują
świadomy grzech, wystawiają się na
pokusy szatana. Odłączają się od Boga i
swoich aniołów stróżów, a gdy ojciec
zła przedstawia im swe zwiedzenia są
bezbronni i łatwo stają się jego łupem.
Ci, którzy w ten sposób ulegają
szatańskiej mocy, nie zdają sobie
sprawy z tego, jaki będzie tego koniec.
Poddawszy ich swej władzy, kusiciel
wykorzystuje ich jako narzędzia do
zwodzenia innych.

(15) DLACZEGO WIELU BĘDZIE WIERZYĆ W "SILNE UROJENIA"?

***Wśród całego zwodzenia nieprawości
wobec tych, którzy giną, ponieważ nie
przyjęli miłości prawdy, by zostali
zbawieni. Dlatego Bóg zsyła im silne
omamienie, tak że uwierzą kłamstwu,
(2 Tesaloniczan 2:10-11)***

Prorok Izajasz mówi: „A tak jeśliby
wam rzekli: Dowiadujcie się od
czarowników i od wieszczków, którzy
szepcą i markocą, rzeczcie: Izali się nie

ma dowiadywać lud u Boga swego, azaż umarłych zamiast żywych radzić się ma? Do zakonu raczej i do świadectwa; ale jeśli nie chcą, niechże mówią według słowa tego, w którym nie ma żadnej zorzy”. Izajasza 8,19-20 (BG).

Gdyby ludzie chcieli przyjąć prawdę o naturze człowieka i stanie umarłych, tak wyraźnie wypowiedzianą w Piśmie Świętym, uznaliby twierdzenia i objawienia spirytyzmu za przejaw działania szatana „wśród znaków i rzekomych cudów”.

Lecz zamiast porzucić tak przyjemną dla zmysłowego serca wolność i wyzbyć się pielęgnowanych grzechów, tłumy zamykają oczy na światło i podążają dalej drogą nie zważając na przestrogi, gdy tymczasem szatan zastawia na nich swe sidła, a oni w nie wpadają: „Ponieważ nie przyjęli miłości prawdy, która mogła ich zbawić, dlatego zsyła Bóg na nich ostry obłąd, tak iż wierzą kłamstwu”.

(16) KIEDY STOIMY NA PRAWDZIE SŁOWA BOŻEGO, KOMU SIĘ SPRZECIWIAMY?

*Jestem bowiem pewien, że ani śmierć,
ani życie, ani aniołowie, ani
zwierzchności, ani moce, ani
teraźniejsze, ani przyszłe rzeczy; Ani
wysokość, ani głębokość, ani żadne*

inne stworzenie nie będzie mogło nas odłączyć od miłości Boga, która jest w Jezusie Chrystusie, naszym Panu.
(Rzymian 8:38-39)

Ci, którzy sprzeciwiają się naukom spirytystycznym, stawiają opór nie tylko ludziom, lecz także szatanowi i jego aniołom. Wstąpili w bój z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami i złymi duchami w okręgach niebieskich. Szatan nie odda ani centymetra ziemi, jeśli nie zostanie odepchnięty mocą niebiańskich posłów. Lud Boży powinien wychodzić mu naprzeciw, podobnie jak Zbawiciel, ze słowami: „Napisano”. Szatan może dzisiaj cytować Pismo Święte tak samo, jak za czasów Chrystusa, będzie też wypaczał jego nauki dla podtrzymania swych zwiedzeń. Ci, którzy chcą przetrwać ten niebezpieczny czas, muszą sami dokładnie rozumieć świadectwo Pisma Świętego.

**(17) JEŚLI STANIEMY W
OBLICZU ZŁYCH DUCHÓW
PODSZYWAJĄCYCH SIĘ POD
ZMARŁYCH, JAKA PRAWDA
OCHRONI NAS PRZED
OSZUSTWEM?**

Żyjący bowiem wiedzą, że umrą, ale umarli o niczym nie wiedzą i nie mają już żadnej zapłaty, gdyż pamięć o nich uległa zapomnieniu. (Kaznodziei 9:5)

Wielu spotyka się z duchami diabelskimi uosabiającymi umiłowanych krewnych lub przyjaciół, które wypowiadają najbardziej niebezpieczne herezje. Postacie te będą apelowały do naszych najdelikatniejszych uczuć i czynić będą cuda dla poparcia swych twierdzeń. Musimy być przygotowani na odparcie ich przy pomocy prawdy biblijnej, mówiącej o tym, że umarli o niczym nie wiedzą i że ci, którzy się zjawiają, są duchami szatana.

(18) JEŚLI PÓJDZIEMY ZA SŁOWEM BOŻYM, TO JAKĄ WIELKĄ OBIETNICĘ MOŻEMY WYZNAĆ PODCZAS NASZEJ "GODZINY POKUSY"?

Ponieważ zachowałeś słowo mojej cierpliwości, ja też zachowam cię od godziny próby, która przyjdzie na cały świat, aby doświadczyć mieszkańców ziemi. (Objawienia 3:10)

Czeka nas wkrótce „godzina próby, jaka przyjdzie na cały świat, by doświadczyć mieszkańców ziemi”. Objawienie 3,10. Wszyscy, których wiara nie jest mocno ugruntowana na Słowie Bożym, zostaną zwiedzeni i pokonani. Szatan działa „wśród wszelkich podstępnych oszustw”, by

opanować ludzkość, a jego zwiedzenia będą ustawicznie wzrastać. Może on jednak osiągnąć swój cel tylko wtedy, gdy ludzie dobrowolnie poddadzą się jego pokusom.

Ci, którzy usilnie szukają prawdy i starają się oczyścić swe serce przez posłuszeństwo, przygotowując się tym samym do walki, znajdą w Bogu pewną ochronę: „Ponieważ zachowałeś nakaz mój, by przy mnie wytrwać, przeto i ja zachowam cię w godzinie próby” (Objawienie 3,10) — brzmi obietnica Zbawiciela. Prędzej wyśle On wszystkich aniołów z nieba w celu ochrony swego ludu, niż pozostawi choćby jednego człowieka, który Mu ufa, na pastwę szatana.

(19) JAKIE NIEBEZPIECZEŃSTWO LEŻY W ŚLEPEJ AKCEPTACJI POWSZECHNYCH PRZEKONAŃ BEZ SZUKANIA I AKCEPTOWANIA PRAWDY DLA SIEBIE?

Mój lud ginie z braku poznania; a ponieważ ty odrzuciłeś poznanie, ja też ciebie odrzucę, abyś już nie był dla mnie kapłanem. Skoro zapomniałeś o prawie twego Boga, ja też zapomnę o twoich synach. (Ozeasza 4:6)

Prorok Izajasz przedstawia zwiedzenie, które przyjdzie na nie-

zbożnych i spowoduje, że będą się czuli bezpieczni przed wrogami Boga:

„Zawarliśmy przymierze ze śmiercią i z krainą umarłych mamy umowę, więc gdy nadejdzie klęska potopu, nie dosięgnie nas, gdyż kłamstwo uczyniliśmy naszym schronieniem i ukryliśmy się pod fałszem”. Izajasza 28,15. Do opisanej tutaj grupy ludzi zaliczani są także ci, którzy uporczywie nie chcą pokutować pocieszając się zapewnieniem, że nie będzie żadnej kary dla grzesznika i że cała ludzkość — nieważne jak bardzo jest upadła — dostanie się do nieba i upodobni do aniołów. Jeszcze wyraźniej zawierają przymierze ze śmiercią i umowę z krainą umarłych ci, którzy odrzucają prawdy, jakie niebo dało dla ochrony sprawiedliwych w czasie ucisku, i szukają schronienia w kłamstwach oferowanych przez szatana w zwodniczych twierdzeniach spirytyzmu. Nad wyraz dziwna jest ślepotą ludzi obecnego pokolenia. Tysiące osób odrzuca Słowo Boże jako niewiarygodne, lecz chciwie i z zaufaniem przyjmuje zwiedzenia szatana.

**(20) JAKIE KŁAMSTWO
POWIEDZIANE W OGRODZIE
PRZEZ SZATANA JEST
PODSTAWĄ CAŁEGO
SPIRYTYZMU?**

I wąż powiedział do kobiety: Na pewno nie umrzecie. (Genesis 3:4)

Szatan od dawna przygotowywał się do ostatniego ataku w zwodzeniu świata. Swe dzieło rozpoczął już w raju, gdy zapewnił Ewę: „Na pewno nie umrzecie, lecz (...) gdy tylko zjecie z niego, otworzą się wam oczy i będziecie jak Bóg, znający dobro i zło”. 1 Mojżeszowa 3,4-5. Krok za krokiem przez rozwój spirytyzmu przygotowywał drogę dla swego mistrzowskiego zwiedzenia.

Nie zrealizował jeszcze całkowicie swych zamiarów, ale wkrótce to nastąpi. Prorok mówi: „I widziałem trzy duchy nieczyste jakby, żaby (...) a są to czyniące cuda duchy demonów, które idą do królów całego świata, aby ich zgromadzić na wojnę w ów wielki dzień Boga Wszechmogącego”. Objawienie 16,13-14. Za wyjątkiem tych, którzy są strzeżeni mocą Bożą przez wiarę w Jego Słowo, cały świat ulegnie temu zwiedzeniu. Ludzie uśpieni zgubną pewnością bezpieczeństwa obudzą się dopiero na skutek wylania gniewu Bożego.

(21) GDY TEN WIELKI BÓJ SIĘ ZAKOŃCZY, TO CO STANIE SIĘ Z SZATAŃSKIM "AZYLEM KŁAMSTW"?

A wykonam sąd według sznura, a sprawiedliwość według pionu. I grad zmiecie schronienie kłamstw, a wody zaleją kryjówkę. (Izajasz 28:17)

Dzięki mojemu studium zdaję sobie sprawę, że w ostatnich dniach książkę złą będzie próbował wyrzucić swój czarujący wpływ na nasze umysły, wyznając, że istnieje komunikacja między żywymi i umarłymi.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Jestem wdzięczny Bogu za obnażenie dwóch głównych zwiedzeń wymyślonych przez szatana - nieśmiertelność duszy i świadomość człowieka po śmierci. Dzięki Jego Słowu nie będę w tym zwiedziony.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Widzę, jak ważne jest studiowanie Słowa Bożego. Wyznaję, że Bóg obiecał objawić mi prawdę, gdy jej szukam, abym nie padł ofiarą oszustw szatana.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Zdaję sobie sprawę z tego, że Biblia ostrzega nas przed niebezpiecznymi czasami, w których znajdziemy się na końcu ziemskiej historii i jestem tak bardzo wdzięczny za obietnicę, że jeśli

zachowam Jego Słowa, On mnie zachowa. Dzięki Jego mocy otrzymam obietnicę życia wiecznego.

Zakreśl: *Tak* *Niezdeterminowany*

[illegible]

Lekcja 7

Nadciągający konflikt

(1) JAKI JEST SKUTEK ZŁAMANIA CHOĆBY JEDNEGO Z PRAW BOŻYCH?

*Kto bowiem przestrzega całego prawa,
a przekroczy jedno przykazanie, staje
się winnym wszystkich. (James 2:10)*

Od chwili rozpoczęcia się wielkiego boju w niebie szatan zawsze usiłuje podważyć prawo Boże. To właśnie dla osiągnięcia tego celu zbuntował się przeciwko Stwórcy i chociaż został strącony z nieba, dalej prowadzi tę samą walkę na ziemi. Jego celem, do którego stale dąży, jest zwiedzenie ludzi i skłanianie ich do nieposłuszeństwa wobec przykazań Bożych czy to przez przestępowanie całego Dekalogu czy też przez odrzucenie niektórych z jego przykazań. Następstwa są jednak te

same: „Ktokolwiek bowiem zachowa cały zakon a uchybi w jednym, stanie się winnym wszystkiego”.

(2) JAKI JEST CEL SZATANA W DEGRADACJI PRAW BOSKICH?

Cóż więc powiemy? Że prawo jest grzechem? Nie daj Boże! Przeciwnie, nie poznałem grzechu jak tylko przez prawo... (Rzymian 7:7)

Starając się wzbudzić w ludziach pogardę dla prawa Bożego, szatan wypaczył nauki biblijne i w ten sposób wprowadził błędy do zasad wiary wielu tych, którzy twierdzą, że żyją według Pisma Świętego. Końcowy bój pomiędzy prawdą a błędem to ostatnie starcie w długiej walce przeciwko prawu Bożemu. Obecne pokolenie jest świadkiem i uczestnikiem tego boju między przykazaniami ludzkimi a przykazaniami Bożymi, między religią Biblii a religią tradycji i oszustw.

(3) JAKI JEST CEL SŁOWA BOŻEGO I PRAWA, KTÓRE ZAWIERA?

Twoje słowo jest pochodnią dla moich nóg i światłością na mojej ścieżce. (Psalmy 119:105)

Siły, które połączą się w tej walce przeciwko prawdzie i sprawiedliwości, działają już dzisiaj. Słowo Boże, które

przetrwało do naszych czasów dzięki cierpieniom i przelanej krwi wielu ludzi nie jest zbyt cenione. Biblia jest dostępna dla każdego, ale tylko niewielu traktuje ją jako przewodnik w swym życiu.

(4) CO JEST GŁÓWNĄ PRZYCZYNĄ NIEWIARY?

Mędracy się zawstydzili. Są przestraszeni i pojmani. Oto odrzucają słowo PANA, jaką więc mają mądrość? (Jeremiasza 8:9)

Niewiara szerzy się nie tylko w świecie, lecz także w Kościele. Wielu zapiera się nauk biblijnych, które są podstawą chrześcijańskiej wiary. Prawdy dotyczące dzieła stworzenia, przedstawione przez natchnionych pisarzy — upadek człowieka w grzech, pojednanie i wiecznie obowiązujące prawo Boże — są przez większą część chrześcijan całkowicie lub częściowo odrzucane.

Tysiące ludzi, którzy chwalą się swą wiedzą i niezależnością, uważa pokładanie zaufania w Biblii za oznakę słabości. Krytykowanie Pisma Świętego, interpretowanie go w sposób symboliczny oraz pozbawianie mocy najwspanialszych prawd w nim zawartych, traktuje się jako dowód uczoności.

Wielu duchownych naucza swych wiernych, a także tłumaczy studentom w uczelniach teologicznych, że prawo Boże nie jest niezmiennie, że zostało zniesione, oraz że wszyscy, którzy twierdzą, iż jego wymagania nadal obowiązują i należy je zachowywać, zasługują na pogardę i drwiny.

(5) JAKIE NIEBEZPIECZEŃSTWO KRYJE SIĘ W ODRZUCENIU PRAWDY?

... Ja po to się narodziłem i po to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mego głosu (John 18:37)

Odrzucając prawdę ludzie odrzucają jej Twórcę. Depcząc prawo Boże, podważają autorytet Prawodawcy. Jak łatwo jest wyciosać bałwana z drzewa lub kamienia, tak samo łatwo jest stworzyć sobie bożka z błędnych teorii i nauk. Wskutek fałszywego przedstawiania charakteru Bożego przez szatana wielu ma niewłaściwe pojęcie o Stwórcy.

Dla niektórych bogiem jest filozofia, natomiast mało jest tych, którzy czczą żywego Boga, objawionego w Słowie, w Jezusie Chrystusie i w dziełach stworzenia.

Tysiące deifikują przyrodę, a jednocześnie zaprzeczają istnieniu Boga, Stwórcy tej przyrody. Bałwochwalstwo w dzisiejszym świecie chrześcijańskim istnieje tak samo, jak istniało w Izraelu za dni Eliasza, zmieniła się tylko jego forma.

Bóg wielu myślicieli, filozofów, mężów stanu, pisarzy i poetów, bóg wyższych sfer, wielu szkół i uniwersytetów, a nawet wielu akademii teologicznych, nie jest większy od Baala — boga słońca Fenicjan.

(6) JAK DŁUGO BĘDZIE OBOWIĄZYWAŁO PRAWO BOŻE?

Podstawą twego słowa jest prawda, a wszelki wyrok twojej sprawiedliwości trwa na wieki. (Psalmy 119:160)

Żaden błąd przyjęty przez chrześcijański świat nie sprzeciwia się tak śmiało autorytetowi nieba, żaden nie przemawia tak bardzo przeciwko rozsądkowi i nie ma tak złych skutków, jak pewne kierunki nowoczesnej teologii, które rozwijając się szybko, głoszą, że prawo Boże już nie obowiązuje. Każdy kraj ma swoje prawa, które ludzie szanują i są im posłuszni, bez nich nie byłoby porządku i ładu. Czy można sobie wyobrazić, że

Stwórca nieba i ziemi nie ustanowił prawa, według którego rządzi istotami przez siebie stworzonymi?

Przypuśćmy, że przedstawiciele rządu podaliby do publicznej wiadomości, że ustawy, które regulują życie państwa i bronią praw jego obywateli, przestały obowiązywać, ponieważ ograniczają wolność i nie trzeba ich przestrzegać. Jak długo słuchano by i tolerowano takich ludzi? Czyż większą obrazą jest znieważanie praw państwa i obywateli niż deptanie boskich przepisów, które są podstawą wszelkiego porządku?

(7) CZYM JEST PRZEKROCZENIE PRAWA?

Każdy, kto popełnia grzech, przekracza też prawo, ponieważ grzech jest przekroczeniem prawa. (1 Jana 3:4)

Łatwiej było sobie wyobrazić, że państwa zniosą swe ustawy i pozwolą obywatelom działać według własnego upodobania, niż to, że Władca wszechświata miałby unieważnić swój zakon i pozostawić świat bez prawa, według którego osądza się winnych, a usprawiedliwia żałujących za grzechy. Czyż nie znamy następstwa lekceważenia prawa Bożego? Czyniono takie próby. Okropne sceny działy się

we Francji, gdy krajem zaczął rządzić ateizm. Świat ujrzał wtedy, że rezultatem odrzucenia ograniczeń ustanowionych przez Boga jest panowanie najokrutniejszych tyranów. Gdy normy sprawiedliwości zostają usunięte, przed księciem ciemności otwiera się droga do władania ziemią.

Gdziekolwiek odrzuca się boskie przepisy, tam grzech przestaje być grzechem, a sprawiedliwość przedmiotem dążeń ludzi. Ci, którzy nie chcą poddać się nakazom Boga, nie są w stanie kierować sobą. Przez swoje zgubne nauki powodują, że w serca dzieci i młodzieży, które z natury są przeciwne wszelkim ograniczeniom, wstępuje duch samowoli, a owocem tego jest społeczeństwo pełne bezprawia i rozpusty. Wielu szydzących z wiary tych, którzy są posłuszni wobec wymagań Bożych, przyjmuje zwiedzenia szatana. Puszczają oni wodze wszelkiej namiętności i popełniają grzechy, które ściągnęły karę Bożą na pogan.

(8) GDY PRAWA BOSKIE ZOSTANĄ ODŁOŻONE NA BOK TO JAKA BILBIJNA ZASADA BĘDZIE MIAŁA MIEJSCE?

Nie ludźcie się, Bóg nie da się z siebie naśmiewać. Co bowiem człowiek sieje, to też żąć będzie. (Galacjan 6:7)

Kto uczy ludzi lekceważenia przykazań Bożych, ten sieje ziarno nieposłuszeństwa, aby zebrać jego plon. Gdy ograniczenia nałożone przez prawo Boże zostaną całkowicie odrzucone, nie trzeba będzie długo czekać na pogwałcenie wszelkich praw człowieka. Ponieważ Bóg zabrania postępować nieuczciwie, pożądać cudzego mienia, kłamać oraz oszukiwać, ludzie łamią jego przepisy stanowiące przeszkodę w osiągnięciu ich egoistycznych celów, jednak następstwa deptania Bożego prawa będą takie, jakich nie oczekiwali.

Jeżeli prawo nie obowiązywałoby, to dlaczego miano by się obawiać jego przestępowania? Wówczas własne i cudze mienie nie byłoby bezpieczne, ludzie gwałtem przywłaszczaliby sobie własność bliźniego, a najsilniejsi byłiby najbogatszymi. Nie ceniono by życia. Mażeńskie przyrzeczenie nie byłoby już świętym prawem chroniącym rodzinę, kto miałby siłę i chęć, mógłby gwałtem odebrać żonę bliźniemu.

Odrzucono by piąte przykazanie, podobnie jak ludzie odrzucili czwarte. Dzieci nie obawiałyby się odebrać życia rodzicom, gdyby to umożliwiała im zrealizowanie dążeń zepsutego serca. Świat stałby się zbiorowością przestępców i zbrodniarzy, na zawsze zniknęłyby z ziemi pokój, cisza i szczęście.

(9) JAKIE BŁOGOSŁAWIEŃSTWO TRACI SIĘ PRZEZ NIEPOŚLUSZEŃSTWO BOSKIM PRZYKAZANIOM?

Synu mój, nie zapominaj mego prawa, a niech twoje serce strzeże moich przykazań; Bo przyniosą ci długie dni i lata życia oraz pokoju (Przysłów 3:1-2)

Już teraz nauka stwierdzająca, że ludzi nie obowiązuje posłuszeństwo wobec wymagań prawa Bożego, osłabiła siłę moralnych zobowiązań i otworzyła zawory szerzącej się niesprawiedliwości. Bezprawie, zepsucie i rozwiążłość spływają na nas jak fale potopu. Szatan działa w rodzinach. Jego chorągiew powiewa nad domami chrześcijan. Znajdujemy w nich nienawiść, podejrzenie, obłudę, niesnaski, kłótnie, zdradzanie powierzonych tajemnic, zaspokajanie pożądliwości. Cały system religijnych zasad i nauk, jakie powinny tworzyć podstawę i szkielet społecznego życia, jest chwiejącą się budowlą, której grozi zawalenie.

(10) GDY BEZPRAWIE KONTROLUJE TYCH, KTÓRZY RZĄDZĄ LUDŹMI DO CZEGO TO PROWADZI?

Zgrzeszyliśmy i kłamaliśmy przeciw PANU i odwróciliśmy się od naszego Boga, aby nie chodzić za nim; mówiliśmy o ucisku i buncie, obmyślaliśmy i wypowiadaliśmy słowa kłamliwe ze swego serca. (Izajasza 59:13)

Zepsucie wkradło się do instytucji wymiaru sprawiedliwości. Mężowie stanu kierują się antagonizmem oraz dążeniem do zysku i przyjemności. Brak umiarkowania zniweczył zdolności wielu ludzi, tak że szatan posiada nad nimi prawie całkowitą władzę. Sędziowie i obrońcy dają się przekupywać. Pijaństwo, zabawy, namiętności, zazdrość i nieuczciwość wszelkiego rodzaju to cechy wielu z tych, którzy najlepiej znają prawo: „Prawo zostało usunięte na bok, a sprawiedliwość pozostaje daleko, gdyż prawda potyka się na rynku, a dla uczciwości miejsca nie ma”.

(11) DO CZEGO PROWADZI UTRACENIE WIARY W SŁOWO?

Serce ich utyło jak sadło, ale ja rozkoszuję się twoim prawem. (Psalmy 119:70)

Nieprawość i duchowa ciemnota, które panowały w okresie supremacji papieskiej były nieuniknionym

następstwem zwalczania przez Rzym nauk Pisma Świętego. W czym tkwi przyczyna szerzącej się niepobożności, odrzucenia prawa Bożego i wynikającego stąd zepsucia wieku religijnej wolności, kiedy światło ewangelii tak jasno świeci?

Teraz, kiedy szatan nie może już utrzymać świata pod swym panowaniem przez odbieranie mu Pisma Świętego, ucieka się do innych środków, aby osiągnąć ten sam cel. Podważanie wiary w Biblię jest dla szatana tak samo korzystne, jak zwalczanie samej Biblii. Dzięki wprowadzeniu do chrześcijaństwa nauki twierdzącej, że prawo Boże już nie obowiązuje, pobudza on ludzi do przestępowania Dekalogu tak samo, jakby to uczynił przez trzymanie ich w całkowitej nieznajomości przykazań Bożego prawa.

Obecnie, tak jak dawniej, by zrealizować swe zamiary, działa przez różne Kościoły. Współczesne religijne społeczności odwróciły się od niepopularnych prawd wyraźnie przedstawionych w Piśmie Świętym, a zwalczając je zajęły stanowisko i przyjęły interpretacje, które sieją powszechną niewiarę. . .

**(12) JAKA BOSKA OBIETNICA
JEST DANA W SPRAWIE**

STABILNOŚCI BOSKIEGO PRAWA?

*“Nie sądźcie, że przyszedłem znieść
Prawo albo Proroków. Nie przyszedłem
znieść, ale wypełnić. (Matthew 5:17)*

**(13) CO BĘDZIE NAJBARDZIEJ
CHARAKTERYSTYCZNE DLA TYCH,
KTÓRZY KOCHAJĄ BOGA I SĄ
JEGO RESZTKĄ W OSTATNICH
DNIACH?**

*Tu jest cierpliwość świętych, tu są ci,
którzy zachowują przykazania Boga i
wiarę Jezusa. (Objawienie 14:12)*

**(14) CHOĆ TA SPRAWA JEST
ZANIEDBYWANA PRZEZ
WIĘKSZOŚĆ, JAKI DZIEŃ BÓG
NAKAZAŁ NAM ŚWIĘTOWAĆ
JAKO SZABAT?**

*Pamiętaj o dniu szabatu, aby go
święcić. Sześć dni będziesz pracować i
wykonywać wszystkie swoje prace; Ale
siódmy dzień jest szabatem PANA,
twego Boga. W tym dniu nie będziesz
wykonywał żadnej pracy – ani ty, ani
twój syn, ani twoja córka, ani twój
sługa, ani twoja służąca, ani twoje
bydło, ani twój gość, który jest w
obróbie twoich bram. PAN bowiem
przez sześć dni stworzył niebo i ziemię,*

morze i wszystko, co jest w nich, a siódmego dnia odpoczął. Dlatego PAN błogosławił dzień szabat i uświęcił go (2 Mojżeszowa 20:8-11)

Gdy przedstawia się ludziom wymagania czwartego przykazania, okazuje się, że Bóg nakazał święcenie siódmego dnia, ale wówczas wielu duchownych twierdzi — co jest jedyną drogą uwolnienia się od obowiązku, którego nie chcą spełniać — że prawo Boże nie obowiązuje. W ten sposób, odrzucając dekalog, odrzucają także sobotę.

Gdy ruch odnowy biblijnej soboty będzie się szerzyć coraz bardziej, powszechne stanie się także odrzucanie boskiego prawa w celu uniknięcia obowiązku przestrzegania czwartego przykazania. Błędne nauki religijnych przywódców otworzyły drzwi niedowiarstwu, spirytyzmowi i znieważaniu świętości prawa Bożego. Na ludziach tych spoczywa wielka odpowiedzialność za niezbożność, która istnieje w chrześcijańskim świecie.

(15) CO PISMO ŚWIĘTE PRZEWIDUJE, ŻE MOC BESTII BĘDZIE PRÓBOWAŁA ZMIENIĆ?

***Będzie mówił słowa przeciw
Najwyższemu i wytracał świętych***

Najwyższego; będzie zamierzał zmienić czasy i prawa, gdyż będą wydane w jego ręce aż do czasu, czasów i połowy czasu. (Daniela 7:25)

(16) O JAKICH SUBTELNYCH KŁAMSTWACH, KTÓRE ZAJMUJĄ MIEJSCE PRAWDY, JESTEŚMY OSTRZEGANI?

Uważajcie, żeby was ktoś nie obrócił na własną korzyść przez filozofię i próżne oszustwo, oparte na ludzkiej tradycji, na żywiołach świata, a nie na Chrystusie. (Kolosan 2:8)

Rozgłaszają oni twierdzenie, że szybko rozszerzającą się falę zła należy przypisać w większej części znieważaniu tzw. chrześcijańskiego sabatu, czyli niedzieli. Mówią, że przestrzeganie tego świętego dnia poprawi moralność społeczeństwa. Twierdzenie to słyszy się szczególnie w Ameryce, gdzie nauka o prawdziwym dniu odpoczynku, sobocie. [siódmym dniu tygodnia = 2 Mojżeszowa 20:8-11] jest szeroko głoszona. Rozwijający się tam ruch, który propaguje wstrzeźliwość — jedną z najważniejszych reform społecznych — jest często połączony z ruchem dążącym do większego uświęcenia niedzieli, a jego obrońcy wierzą, że służy

największemu dobru ludzkości.

Wszyscy, którzy nie chcą przyłączyć się do niego uważani są za wrogów wstrzeмиęźliwości i reformy.

Jednak fakt, że ruch ugruntowujący błąd połączony jest z dobrą, z punktu widzenia społeczeństwa, działalnością, nie usprawiedliwia fałszu. Możemy ukryć truciznę, mieszając ją z dobrym pożywieniem, lecz przez to nie zmienimy jej natury, przeciwnie, stanie się ona niebezpieczniejsza, gdyż niewidoczną łatwiej można spożyć.

Jest to jedno ze zwiedzeń szatana — dodawanie do błędu nieco prawdy, aby fałsz zdobył przychylność ludzi. Przywódcy ruchu niedzielnego mogą bronić reform potrzebnych ludziom i zasad, które zgadzają się z Biblią, jednak słudzy Boga nie powinni się z nimi łączyć, gdyż są tam wymagania sprzeciwiające się prawu Dekalogu. Nic nie może usprawiedliwić odrzucania przykazań Bożych na rzecz ludzkich przepisów.

(17) JAKI JEST OSTATECZNY REZULTAT CZĘŚCIOWEGO POSŁUSZEŃSTWA?

A do anioła kościoła w Laodycei napisz: To mówi Amen, świadek wierny i prawdziwy, początek stworzenia Bożego: Znam twoje uczynki: nie jesteś ani zimny, ani gorący. Obyś był zimny

albo gorący. A tak, ponieważ jesteś letni i ani zimny, ani gorący, wypluję cię z moich ust. (Objawienia 3:14-16)

Trudno jest dzisiaj odróżnić pozornych chrześcijan od ludzi niezbożnych. Członkowie Kościołów miłują to, co lubi świat i chętnie łączą się z grzesznikami. Szatan stara się zjednoczyć tych ludzi, by wzmocnić swe szeregi, usiłuje pozyskać wszystkich dla spirytyzmu.

Katolicy, którzy z dumą uważają cuda za znak prawdziwego Kościoła, łatwo zostaną zwiedzeni przez szatańską moc. Protestanci, którzy odrzucili przyłbicę wiary, również zostaną porwani tym prądem. Katolicy, protestanci oraz nienawróceni w jednakowym stopniu przyjmą pozory pobożności, nie posiadającej żadnej odradzającej mocy i będą widzieć w tym połączeniu wielki ruch nawrócenia świata oraz początek długo oczekiwanego tysiącletniego królestwa.

(18) JAKI BĘDZIE OSTATECZNY REZULTAT ODRZUCENIA PRZEZ LUDZKOŚĆ PRAWA BOŻEGO?

Ziemia płacze i więdnie, świat marnieje i niszczeje, marnieją wyniosłe ludy ziemi. (5) Ziemia jest splugawiona pod swoimi

mieszkańcami; przekroczyli bowiem prawa, zmienili ustawy, złamali wieczne przymierze. (Izajasz 24:4-5)

Szatan używa wszelkich środków, aby zebrać swe żniwo — nie przygotowane dusze. Znając tajemnice ludzkiej natury, używa swych wszystkich sił, aby opanować ją tak dalece, na ile Bóg mu pozwoli. Gdy umożliwiono szatanowi unieszczęśliwić Hioba, niezwłocznie zabrał mu trzody, sługi, domy, dzieci, a nieszczęścia następowały jedno po drugim. Bóg strzeże swe stworzenia i chroni je przed mocą niszczyciela, ale chrześcijanie okazali pogardę boskiemu prawu, Pan wykona więc to, co powiedział — pozbawi ziemię błogosławieństwa, a swej ochrony tych, którzy powstają przeciwko Jego prawu i zmuszają innych do takiego samego postępowania. Szatan posiada moc nad wszystkimi, których Bóg nie strzeże. Jednych uszczęśliwia i obdarza szczególnymi przywilejami, drugim sprawia trudności, aby następnie wmówić im, że to Bóg ich karze.

Objawiając się ludziom jako wielki lekarz, który może wyleczyć ich ze wszystkich chorób, szatan wywoła równocześnie plagi i nieszczęścia, aż miasta staną się opustoszałymi ruinami. Już teraz rozwija tę działalność. Jego

moc widoczna jest w nieszczęściach na lądzie i morzu, w wielkich pożarach, tornadach, wichurach, cyklonach, powodziach i trzęsieniach ziemi, w różnych miejscach i rozmaitych postaciach. Niszczy dojrzewające zboża, czego następstwem są głód i nędza. Napełnia powietrze śmiertelną zarazą, pod wpływem której ginie tysiące ludzi. Nieszczęścia te staną się coraz częstsze i groźniejsze. Zniszczenie dotknie zarówno ludzi, jak i zwierzęta: „Więdnie i obumiera ziemia (...) marnieją dostojnicy ludu ziemi. Ziemia jest splugawiona pod swoimi mieszkańcami, gdyż przestąpili prawa, wykroczyli przeciwko przykazaniom, zerwali odwieczne przymierze”. Izajasza 24,4-5.

(19) JAKI JEST STRASZNY SKUTEK TEGO, ŻE OSOBY ZWIEDZIONE POSTĘPUJĄ WEDŁUG PLANOW SZATANA?

Będą was wyłączać z synagog; owszem, nadchodzi godzina, że każdy, kto was zabije, będzie sądził, że pełni służbę dla Boga. (Jana 16:2)

Wtedy wielki oszust wmówi ludziom, że to ci, którzy służą Bogu są powodem nieszczęść. Buntownicy, którzy ściągnęli na siebie niełaskę nieba,

obwiniają za wszystkie nieszczęścia tych, których posłuszeństwo wobec prawa Bożego jest stałym wyrzutem dla przestępców Dekalogu. Zwolennicy szatana będą twierdzić, że ludzie obrażają Boga przez lekceważenie niedzieli, że grzech ten spowodował nędzę, która nie ustanie, dopóki nie będzie się rygorystycznie przestrzegać święcenia niedzieli, i że ci, którzy uznają wymagania czwartego przykazania, tym samym pozbawiając szacunku niedzielę, czynią zamieszanie w społeczeństwie oraz przeszkadzają ludziom w zdobyciu łaski Bożej i osiągnięciu doczesnego dorobku.

W ten sam sposób i z tych samych powodów powtórzone zostanie oskarżenie skierowane kiedyś przeciwko słudze Bożemu: „Gdy Achab zobaczył Eliasza, rzekł Achab do niego: Czy to ty jesteś, sprawco nieszczęść w Izraelu? A on odpowiedział: Nie ja sprowadziłem nieszczęście na Izraela, lecz ty i ród twojego ojca przez to, że zaniedbaliście przykazania Pana, a ty poszedłeś za Baalami”. 1 Królewska 18,17-18. Gdy fałszywe oskarżenie roznieci w ludziach gniew, postąpią oni z posłami Bożymi tak samo, jak Izrael postąpił z Eliaszem.

**(20) JAKIE POTEŻNE ŹRÓDŁO
OSZUSTWA WYKORZYSTA
SZATAN**

W OSTATNICH DNIACH, ABY OSZUKAĆ WIĘKSZOŚĆ DLA SWOJEJ SPRAWY?

*A są to duchy demonów, które czynią
cuda i wychodzą do królów ziemi i na
cały świat, aby ich zgromadzić na
wojnę w wielki dzień Boga
Wszchemogącego. (Objawienia 16:14)*

*Powstaną bowiem fałszywi
Chrystusowie i fałszywi prorocy i będą
czynić wielkie znaki i cuda, żeby zwieść,
o ile można, nawet wybranych.
(Mateusza 24:24)*

Czyniący cuda spirytyzm z całą swą mocą wystąpi przeciwko wszystkim, którzy bardziej słuchają Boga niż ludzi. Duchy te będą mówiły, że Bóg je posłał, aby przekonać o błędzie tych, którzy odrzucili niedzielę i aby potwierdzić, że prawo państwowe powinno być uznawane jako prawo Boże. Będą ubolewały nad wielką niezbożnością panującą w świecie i poprą stanowisko religijnych nauczycieli, którzy stwierdzą, że ten upadek moralności spowodowany został przez lekceważenie niedzieli. Zapłonie wielki gniew i oburzenie przeciwko tym, którzy nie będą chcieli przyjąć ich świadectwa.

Postępowanie szatana wobec ludu Bożego w ostatecznej walce podobne

będzie do jego działalności na początku konfliktu w niebie. Tam udawał, że chodzi mu o umocnienie boskich rządów, podczas gdy potajemnie czynił wszelkie wysiłki w celu zniweczenia tych rządów.

(21) WYKORZYSTUJĄC SVOJE METODY UWODZENIA I KONTROLI, JAKI JEST PODSTAWOWY CEL SZATANA W TYM NADCHODZĄCYM KONFLIKCIE?

Bądźcie trzeźwi, czuwajcie, bo wasz przeciwnik, diabeł, jak lew ryczący krąży, szukając, kogo by pożreć. (1 Piotra 5:8)

Bóg nigdy nie działa przeciwko woli lub sumieniu człowieka, natomiast szatan w celu pozyskania tych, których w żaden sposób nie może zwieść, ucieka się do przymusu stosując okrucieństwo. Strachem i przemocą stara się opanować umysły i zdobyć je dla siebie. W celu zrealizowania tego planu działa przez władze duchowne i świeckie, które pobudza, by wbrew boskiemu prawu wymuszały posłuszeństwo wobec nakazów ustanowionych przez człowieka.

(22) JAKA CECHA BOŻEJ RESZTKI OSTATNICH DNI

WZBUDZI NIENAWIŚĆ SZATANA I JEGO NAŚLADOWCÓW?

*I rozgniewał się smok na kobietę, i
odszedł, aby walczyć z resztą jej
potomstwa, z tymi, którzy zachowują
przykazania Boga i mają świadectwo
Jezusa Chrystusa. (Revelation 12:17)*

Ludzie, zachowujący biblijny dzień
odpoczynku, nazwani będą wrogami
prawa i porządku, oskarżeni zostaną o
łamanie moralnych praw
społeczeństwa, a także o to, że
powodują anarchię i zepsucie oraz są
powodem kary Bożej nawiedzającej
ziemię. Sumienność tych osób
uważana będzie za sprzeciwianie się,
upór i znieważanie władzy. O-skarżeni
zostaną o wrogość wobec rządu.

Duchowni, którzy zaprzeczają
niezmiennej mocy prawa, będą nauczać
z ambon o obowiązku posłuszeństwa
względem władz, jako ustanowionych
przez Boga. W sądach i siedzibach
rządu będzie się fałszywie przedstawiać
i potępiać tych, którzy zachowują
przykazania. Słowa oskarżonych będą
przekręcane, a motywy ich postępowania
zniekształcane.

**(23) JAKIE DZIAŁANIA BĘDĄ
PODEJMOWANE PRZEZ
WŁADZE CYWILNE I POPIERANE
PRZEZ WIĘKSZOŚĆ RELIGIJNĄ**

W CELU ZMUSZENIA STRAŻNIKÓW BOŻEGO PRZYKAZANIA DO ŁAMANIA ICH SUMIENIA?

*I aby nikt nie mógł kupić ani sprzedać,
tylko ten, kto ma znamię, imię bestii lub
liczbę jej imienia. (Objawienia 13:17)*

Gdy Kościoły protestanckie odrzucają wyraźne dowody Pisma Świętego, przemawiające w obronie prawa Bożego, będą chciały zmusić do milczenia tych, których nie mogli przekonać przy pomocy Biblii. Nie zważając na świadectwo Słowa Bożego, już teraz działają w sposób, który doprowadzi do prześladowania ludzi świadomie odmawiających czynienia tego, co czyni reszta chrześcijaństwa i nie uznających papieskiego dnia odpoczynku.

Dostojnicy Kościoła i państwa połączą swe wysiłki, aby skłonić lub zmusić wszystkich ludzi do czczenia niedzieli. Boskie nakazy zostaną zastąpione ustawami ludzkimi. Polityczne zepsucie wykorzeni sprawiedliwość i poszanowanie prawdy. Nawet w tak wolnym kraju jak Ameryka ludzie ustanawiający prawa spełnią, w celu u-zyskania przychylności ogółu, wymagania obywateli, którzy żądać będą u-staw nakazujących święcenia niedzieli. Wolność sumienia, uzyskana

tak wielkim kosztem, nie będzie już
dłużej respektowana.

W nadchodzącej walce ujrzymy
wypełnienie się słów proroka: „Zawrzał
smok gniewem na niewiastę i odszedł,
aby podjąć walkę z resztą jej
potomstwa, które strzeże przykazań
Bożych i trwa przy świadectwie o
Jezusie”. Objawienie 12,17.

[Szczegółowe wyjaśnienie historii
szabatu biblijnego i próby jego zmiany
znajdują się w załączniku B, C, D.]

*Jestem teraz świadomy, że Pismo Święte
wyraźnie opisuje zbliżający się konflikt
"taki jak nigdy nie był", który
rozpocznie się w miarę zbliżania się do
końca historii tego świata.*

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

*Zdaję sobie sprawę, że od momentu
poczęcia grzechu głównym punktem
ataku szatana w tym wielkim boju są
wiecznie święte prawa Boga - podstawa
Jego rządów.*

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

*Objawienie 12:17 ujawnia, że
ostatecznym celem szatana jest
zniesławienie praw Bożych w celu
spowodowania ostatecznego odrzucenia
tych świętych zasad.*

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Teraz wiem, że Pismo Święte objawia, iż przykazania Boże są święte i wieczne, mimo że szatan i człowiek próbują "myśleć, aby zmienić czasy i prawa". Daniel 7:25.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Widzę teraz, że Biblia uczy, jak ważne jest przestrzeganie wszystkich świętych przykazań Bożych, a złamanie jednego z nich to złamanie ich wszystkich. List Jakuba 2:10.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Wybieram, by być wśród wiernej resztki ludu Bożego, który przestrzega Jego przykazań i pozostaje wierny Jezusowi. Objawienia 14:12.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Lekcja 8

Pismo Święte środkiem ochrony

**(1) CO BĘDZIE NASZYM
ZABEZPIECZENIEM PRZED
ILUZJAMI SZATANA?**

*Ale Jezus mu odpowiedział: Jest
napisane: NIE SAMYM CHLEBEM
BĘDZIE ŻYŁ CZŁOWIEK, ALE
KAŻDYM SŁOWEM. (Łukasza 4:4)*

*Do prawa i do świadectwa! Jeśli nie
będą mówić według tego słowa, to w
nim nie ma żadnej światłości.
(Izajasza 8:20)*

Lud Boży otrzymał Pismo Święte
jako ochronę przeciwko fałszywym
naukom i oszukańczej mocy duchów

ciemności. Szatan stosuje wszelkie możliwe środki, by uniemożliwić ludziom zdobycie wiedzy biblijnej, ponieważ wyraźnie demaskuje ona jego oszustwa. Przy każdej oznace ożywienia w dziele Bożym książę zła wzmacnia swoją działalność, czyni teraz przygotowania do ostatecznej walki przeciw Chrystusowi i jego naśladowcom.

Wkrótce ujrzymy ostatnie zwiedzenie. Antychryst przedstawi swe wspaniałe dzieło przed naszymi oczami, jego fałszerstwo będzie tak bardzo podobne do prawdy, że bez Pisma Świętego nie będzie można odróżnić fałszu od prawdy. Z Biblią w ręce należy więc badać każde twierdzenie i każdy cud.

(2) Z JAKIEGO ŹRÓDŁA POCHODZIĆ BĘDZIE NASZA SIŁA, BY BYĆ POSŁUSZNYM BOGU ZA-MIAST CZŁOWIEKOWI?

A Bóg wszelkiej łaski, ten, który nas powołał do swojej wiecznej chwały w Chrystusie Jezusie, po krótkotrwałych cierpieniach waszych niech uczyni was doskonałymi, utwierdzi, umocni i ugruntuje. (1 Piotra 5:10)

Ci, którzy starają się zachowywać wszystkie przykazania Boże, będą wyśmiewani i wyszydzani, jedynie w

Bogu będą mogli się ostać. Aby wytrwać w przyszłych doświadczeniach, muszą dobrze rozumieć wolę Bożą objawioną na kartach Pisma Świętego, mogą czcić Boga tylko wtedy, gdy osiągną właściwe zrozumienie Jego charakteru, rządów i zamiarów. Tylko ci, którzy żyją zgodnie z prawami zawartymi w Biblii ostoją się w ostatecznej walce.

Każdy stanie przed wyborem: słuchać Boga czy ludzi? Rozstrzygająca godzina już się zbliża. Czy mocno opieramy się na skale niezmiennego Słowa Bożego? Czy jesteśmy przygotowani, aby stanąć w obronie przykazań Bożych i wiary w Jezusa?

(3) DLACZEGO BÓG DAŁ PROROCTWO W SWOIM SŁOWIE?

Wszystko bowiem, co przedtem napisano, ku naszej nauce napisano, abyśmy przez cierpliwość i pociechę z Pism mieli nadzieję. (Rzymian 15:4)

Rzeczy tajemne należą do PANA, naszego Boga, a objawione – do nas i naszych synów na wieki, abyśmy wypełniali wszystkie słowa tego prawa. (5 Mojżeszowa 29:29)

Przed ukrzyżowaniem Zbawiciel powiedział do swoich uczniów, że będzie zabity, lecz wstanie z grobu, a aniołowie byli gotowi, by wpisać te słowa w umysły i serca ludzi. Jednak uczniowie oczekiwali doczesnego uwolnienia z rzymskiego jarzma i nie mogli znieść myśli, że Jezus, będący przedmiotem ich wszystkich nadziei, miałby umrzeć haniebną śmiercią. Słowa, które mieli pamiętać, zostały przez nich zapomniane, czas próby zastał ich nie przygotowanymi. Śmierć Chrystusa zniszczyła ich nadzieje, jak gdyby Jezus nigdy nie przepowiedział swej męki na krzyżu. W prorocत्वach przyszłość jest tak samo wyraźnie przedstawiona, jak została ukazana uczniom w słowach Jezusa.

Zdarzenia związane z końcem czasu łaski i dziełem przygotowania się na okres próby zostały jasno przedstawione, pomimo tego tysiące ludzi nie rozumieją tych prawd, tak jakby nigdy nie zostały im objawione. Szatan czuwa i utrudnia ludziom zdobycie wiedzy potrzebnej im do zbawienia, aby, gdy nadejdą trudne czasy, byli nieprzygotowani.

**(4) JAKIE TRZY
OSTRZEŻENIA OSTATNICH
DNI SĄ NASZYM WEZWANIEM
NA DROGĘ ZBAWIENIA?**

*I zobaczyłem innego anioła lecącego
środkiem nieba, który miał ewangelię
wieczną, aby ją zwiastować
mieszkańcom ziemi, wszystkim narodom,
plemionom, językom i ludom;
Mówiącego donośnym głosem: Bójcie się
Boga i oddajcie mu chwałę, bo przyszła
godzina jego sądu. Oddajcie pokłon
temu, który stworzył niebo i ziemię,
morze i źródła wód. A za nim szedł inny
anioł i mówił: Upadł, upadł Babilon,
wielkie miasto, bo winem gniewu swego
nierządu napoiło wszystkie narody. A po
nich przyszedł trzeci anioł i donośnym
głosem mówił: Jeśli ktoś odda pokłon
bestii i jej wizerunkowi i przyjmie znamię
na czoło lub na rękę; Ten również będzie
pił z wina zapalczywości Boga,
nierozcieńczonego, nalanego do kielicha
jego gniewu, i będzie męczony w ogniu i
siarce przed świętymi aniołami i przed
Barankiem. (Objawienia 14:6-10)*

Kiedy Bóg kieruje do ludzi
przestrogi tak ważne, że ogłaszają je
święci aniołowie lecący przez środek
nieba, żąda, aby każda rozumna istota
przyjęła to poselstwo. Straszliwy wyrok
wypowiedziany przeciwko tym, którzy
kłaniają się zwierzęciu i jego posagowi,
powinien skłonić wszystkich do
badania proroctw, aby dowiedzieć się,
co oznacza znamię zwierzęcia i jak
można uniknąć jego przyjęcia. Patrz
Objawienie 14,19. Jednak wielu ludzi nie

chce słuchać prawdy i zwraca się ku baśniom.

(5) JAK PAWEŁ OPISAŁ STOSUNEK WIEKSZOŚCI KIEROWANEJ POŻĄDANIEM DO PRAWDY DOKTRYNALNEJ?

Przyjdzie bowiem czas, gdy zdrowej nauki nie zniosą, ale zgromadzą sobie nauczycieli według swoich pożądlivości, ponieważ ich uszy świerzbią. I odwrócą uszy od prawdy, a zwrócą się ku baśniom. (2 Tim 4:3-4)

Ten czas już przyszedł. Tłumy odwracają się od prawd biblijnych, gdyż te nie zgadzają się z pragnieniami grzesznego i miłującego świat serca, szatan zaś podsuwa im zwodnicze nauki, w jakich znajdują upodobanie.

(6) W JAKI SPOSÓB PRAWDZIWI NAŚLADOWCY CHRYSTUSA OKREŚLAJĄ PRAWDĘ DOKTRYNALNĄ?

Do prawa i do świadectwa! Jeśli nie będą mówić według tego słowa, to w nim nie ma żadnej światłości. (Izajasza 8:20)

Bóg chce mieć na ziemi lud, który jedynie Biblię uznaje za podstawę wszelkich nauk i reform.

Ani opinie uczonych, ani twierdzenia nauki, ani artykuły wiary lub uchwały soborów, których jest tak wiele jak wiele jest Kościołów i które przeczą sobie wzajemnie, ani też głos większości — wszystko to razem wzięte nie może być argumentem za lub przeciw jakiegokolwiek zasadzie wiary. Zanim przyjmujemy jakieś poselstwo lub naukę, powinniśmy zażądać najpierw wyraźnego dowodu: „Tak mówi Pan”.

(7) CO NASZA ODPOWIEDZIALNOŚĆ MA WSPÓLNEGO Z NAUKAMI LUDZI?

*Ci byli szlachetniejsi od tych w Tesalonice, gdyż przyjęli słowo Boże z całą gotowością i codziennie badali Pisma, czy tak się sprawy mają.
(Dzieje 17:11)*

Szatan stale usiłuje zwrócić uwagę ludzi na człowieka zamiast na Boga. Skłania wierzących, by uważali biskupów, duchownych i profesorów modnych kierunków w teologii za swych przewodników, zamiast badać Biblię i z niej dowiadywać się o swoich obowiązkach. Następnie opanowawszy umysły tych przywódców może wpłynąć na ludzi według własnego upodobania.

(8) JAKI BYŁ WYNIK POLEGANIA NARODU ŻYDOWSKIEGO NA SWOICH PRZYWÓDCACH, ABY ROZUMIEĆ PISMO ŚWIĘTE?

*Tak bowiem mówi PAN: Za darmo
sprzedaliście się i bez pieniędzy
zostaniecie odkupieni. (Izajasza 53:3)*

Gdy Chrystus przyszedł, by głosić słowa żywota, prosty lud chętnie Go słuchał, nawet wielu kapłanów i starszych uwierzyło Chrystusowi. Jednak przywódcy religijni i państwowi zdecydowanie odrzucili i potępili nauki Jezusa. Choć zawiodły wszelkie oskarżenia rzucane przeciwko Niemu, choć Żydzi odczuwali dowody boskiego wpływu, jaki Chrystus wkoło wywierał, to jednak nie pozbyli się swoich uprzedzeń. Odrzucili dowody wskazujące, że Jezus jest Mesjaszem, w przeciwnym bowiem razie musieliby zostać jego uczniami.

Ci zaciekli przeciwnicy Chrystusa byli ludźmi, których powszechnie szanowano i liczono się z ich zdaniem: „Dlaczego — pytano — nasi wodzowie i uczeni w Piśmie nie wierzą w Jezusa? Czy ci pobożni ludzie nie przyjęliby Go, gdyby naprawdę był Chrystusem?” Wpływ fałszywych nauczycieli spowodował, że Izraelici odrzucili swego Zbawiciela.

Duch, który kierował żydowskimi kapłanami i przywódcami, w dalszym ciągu działa w osobach tych, którzy przybierają pozór pobożności. Odmawiają badania świadectw Pisma Świętego, dotyczących szczególnych prawd przeznaczonych na obecny czas. Wskazują na wielką liczbę swoich wyznawców, na swe bogactwo oraz popularność i z pogardą traktują obrońców prawdy jako nielicznych, ubogich i niepopularnych ludzi, posiadających wiarę oddzielającą ich od reszty świata.

(9) CO JEST JEDYNYM ŹRÓDŁEM ZAPOBIEGANIA ZWIEDZENIOM?

Staraj się, abyś stanął przed Bogiem jako wypróbowany pracownik, który nie ma się czego wstydzić i który dobrze rozkłada słowo prawdy. (2 Tymoteusza 2:15)

Chrystus przepowiedział, że uzurpowanie sobie prawa do posiadania autorytetu — jak to czynili uczeni w Piśmie i faryzeusze — nie ustanie po rozproszeniu się Żydów. Proroczym wzrokiem widział, jak wywyższono człowieka i jak stało się to wielkim przekleństwem dla uczonych w Piśmie i faryzeuszów oraz ostrzeżeniem dla ludu,

by nie słuchał tych zaślepionych wodzów, i jak zostało to zapisane jako napomnienie dla przyszłych pokoleń.

(10) ZGODNIE Z PISMEM ŚWIĘTYM, KTO BĘDZIE WŚRÓD NAS SIAŁ FAŁSZYWE NAUKI?

*Byli też fałszywi prorocy wśród ludu,
jak i wśród was będą fałszywi
nauczyciele, którzy potajemnie wpro-
wadzą herezje zatracenia, wypierając
się Pana, który ich odkupił, i
sprowadzą na siebie rychłą zgubę. (2
Piotra 2:1)*

Pomimo, że w Biblii znajduje się ostrzeżenie przed fałszywymi nauczycielami, wielu beztrosko powierza sprawy swego zbawienia ludziom. Wśród chrześcijan znajdują się tysiące takich, którzy nie potrafią podać innego uzasadnienia swej wiary oprócz tego, że tak ich nauczylili duszpasterze. Nie zważają na nauki Zbawiciela, pokładając całą ufność w słowach duchownych.

Czy jednak duchowni są nieomylni? Jak można powierzyć im pieczę nad naszym zbawieniem nie mając potwierdzenia w Słowie Bożym, że są oni prawdziwymi nosicielami światła? Brak moralnej odwagi potrzebnej do zejścia z utartych dróg tego świata

skłania wielu do naśladowania uczonych ludzi. Ponieważ nie chcą samodzielnie szukać prawdy, tkwią beznadziejnie zagrzebani w błędach. Widzą, że wiele biblijnych stwierdzeń dotyczy obecnych czasów, odczuwają moc Ducha Świętego towarzyszącą głoszeniu Pisma Świętego, a jednak pozwalają by duchowni odwrócili ich od światła ewangelii. Choć rozsądek i sumienie przekonują ich, to jednak nie odważają się nawet myśleć inaczej, niż każe duchowny. Własne przekonanie oraz swe wieczne dobro składają w ofierze na ołtarzu pychy i uprzedzenia wobec innych.

(11) NA KIM SPOCZYWA ODPOWIEDZIALNOŚĆ ZA POSZUKIWANIE PRAWD O ZBAWIENIU?

*Dlatego, moi umiłowani, tak jak zawsze
byliście posłuszni, nie tylko w mojej
obecności, ale jeszcze bardziej teraz,
pod moją nieobecność, z bojaźnią i
drżeniem wykonujcie swoje zbawienie.
(Filipian 2:12)*

Prawda i chwała Boża są nierozłączne; jest rzeczą niemożliwą niewłaściwie chwalić Boga znając nauki Biblii. Wielu twierdzi, że nieważne jest to, w co się wierzy, o ile tylko prowadzi się pobożne życie. Jednak wiara

determinuje nasze postępowanie. Jeśli mamy dostęp do światła prawdy, lecz nie korzystamy z przywileju czerpania z niego mądrości, to w rzeczywistości odrzucamy je, wybieramy ciemność zamiast światłości.

(12) DLACZEGO NIEZNAJOMOŚĆ PISM ŚWIĘTYCH JEST NIEBEZPIECZNA?

*Jest droga, która wydaje się
człowiekowi słuszna, ale jej końcem jest
droga do śmierci. (Przysłów 16:25)*

Niewiedza nie usprawiedliwia błędni grzechu, o ile ma się możliwość poznania woli Bożej. Gdy wędrowiec dochodzi do skrzyżowania, znajduje tam drogowskazy pokazujące, dokąd prowadzi każda z dróg. Jeżeli nie zważy na drogowskaz i obiera drogę według własnego upodobania, z pewnością znajdzie się na błędnej drodze.

Bóg dał nam swoje Słowo, abyśmy poznali Jego nauki i dowiedzieli się, czego od nas żąda. Kiedy uczony w Piśmie przyszedł do Jezusa z zapytaniem: „Co mam czynić, aby dostąpić żywota wiecznego?” — Zbawiciel wskazał mu Pismo Święte, mówiąc: „Co napisano w zakonie? Jak czytasz?” Nieświadomość nie

usprawiedliwia młodych ani starych, nie uwalnia ich także od kary, jaką pociąga za sobą przekraczanie prawa Bożego, gdyż mogą poznać prawdziwą treść prawa, jego zasady oraz wymagania.

Dobre chęci nie wystarczają, nie wystarcza też czynienie tego, co ktoś uważa za słuszne lub co duchowieństwo nazywa dobrym. Tam, gdzie chodzi o zbawienie, każdy samodzielnie musi studiować Biblię. Mocne przekonanie i ufność, że duchowny wie, co jest prawdą, nie może stanowić podstawy naszej wiary. Biblia jest mapą, dokładnie wskazującą drogę do nieba i człowiek nie musi błądzić szukając tej drogi.

(13) JAKIEGO SPOSOBU STUDIOWANIA PISMA ŚWIĘTEGO NAUCZA ONO SAMO?

Ponieważ podaje się przykazanie za przykazaniem, przykazanie za przykazaniem, przepis za przepisem, przepis za przepisem, trochę tu, trochę tam. (Izajasz 28:10)

Pierwszym i najwyższym obowiązkiem każdej rozumnej istoty jest znalezienie w Biblii odpowiedzi na pytanie, co jest prawdą, a następnie kroczenie w otrzymanym świetle i

zachęcanie innych do badania Słowa Bożego. Powinniśmy codziennie pilnie studiować Pismo Święte, zastanawiać się nad każdą myślą i porównywać biblijne teksty. Z pomocą Bożą musimy sami zrozumieć Biblię, gdyż każdy za siebie będzie odpowiadał przed Bogiem.

(14) JEŚLI SZUKAMY W BIBLII WOLI BOŻEJ, TO JAKA OBIETNICA BĘDZIE NASZYM U-DZIAŁEM?

*Jeśli ktoś chce wypełniać jego wolę, ten będzie umiał rozeznąć, czy ta nauka jest od Boga, czy ja mówię sam od siebie.
(Jana 7:17)*

Prawdy wyraźnie objawione w Biblii zostały zakwestionowane i zniekształcone przez ludzi, którzy twierdząc, iż posiadają wiedzę i mądrość, jednocześnie uczą, że Pismo Święte ma mistyczne, duchowe lub alegoryczne znaczenie. Ludzie ci są fałszywymi nauczycielami, do których Jezus powiedział: „Czy nie dlatego bładzicie, że nie znacie Pism ani mocy Bożej”. Marka 12,24.

Język biblijny powinien być rozumiany w dosłownym jego brzmieniu, oczywiście z wyjątkiem użytych w Piśmie Świętym symbolów i metafor. Chrystus dał obietnicę: „Jeśli kto chce pełnić wolę jego, ten pozna,

czy ta nauka jest z Boga”. Jana 7,17. Gdyby ludzie przyjęli Biblię w jej dosłownym znaczeniu i gdyby nie było fałszywych nauczycieli, którzy wprowadzają zamieszanie, mogłoby być dokonane dzieło, które ucieszyłoby aniołów, a wiele tysięcy ludzi znajdujących się obecnie w błędzie przyłączyłoby się do prawdziwej owczarni Chrystusa.

(15) JAKIE KROKI PRZYNIOSĄ OBIECANE PRZEZ CHRYSTUSA REZULTATY?

*Wtedy będziecie mnie wzywać,
pójdziecie i będziecie modlić się do
mnie, a ja was wysłucham; będziecie
mnie szukać i znajdziecie mnie, gdy
będziecie szukać całym swym sercem.
(Jeremiasza 29:12-13)*

Badając Biblię powinniśmy wyteżać wszystkie siły ducha i umysłu, aby rozumieć doniosłe sprawy Boże tak dalece, jak to jest możliwe dla śmiertelnego człowieka, nie możemy jednak zapominać, że dziecinne poddanie się jest właściwym duchem, jaki powinien posiadać wierzący. Trudności biblijnych nie można nigdy pokonać używając metod, jakie stosuje się w naukach filozoficznych.

Nie możemy studiować Biblii ufając we własne siły, jak to ma miejsce w przypadku różnych dyscyplin naukowych, lecz w duchu modlitwy i zaufania do Boga powinniśmy szczerze dążyć do poznania Jego woli. Musimy posiadać ducha pokory i chęć uczenia się, by otrzymać wiedzę od wielkiego „Jestem”, w przeciwnym razie złe duchy tak opanują nasz umysł i zatwardzą serce, że prawda nie wywrze na nas żadnego wpływu.

(16) KOMU OBIECANA JEST BIBLIJNA MĄDROŚĆ?

Wtedy Jezus mówił do tych Żydów, którzy mu uwierzyli: Jeśli będziecie trwać w moim słowie, będziecie prawdziwie moimi uczniami. I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli..” (Jana 8:31-32)

Prawo PANA jest doskonałe, nawracające duszę; świadectwo PANA pewne, dające mądrość prostemu. (Psalms 19:7)

Pewne fragmenty Pisma Świętego, które uczeni uważają za tajemnicze lub nieważne, są pełne pociechy i wskazówek dla tych, którzy uczą się w szkole Chrystusa. Jedną z przyczyn braku jasnego zrozumienia Słowa

Bożego przez teologów jest zamykanie oczu na prawdy, których nie chcą zrealizować w życiu. Rozumienie prawd biblijnych zależy nie tyle od zdolności pojmowania, ile od szczerości zamiaru i gorliwego szukania sprawiedliwości.

(17) JAK ROZUMIANE SĄ PRAWDY DUCHOWE?

Lecz cielesny człowiek nie pojmuje tych rzeczy, które są Ducha Bożego. Są bowiem dla niego głupstwem i nie może ich poznać, ponieważ rozsądza się je duchowo. (1 Koryntian 2:14)

Biblię nigdy nie powinno się czytać bez modlitwy. Duch Święty sam umożliwi nam zrozumienie łatwiejszych tekstów, a nie dopuści do tego, byśmy wypaczali mniej zrozumiałe dla nas części Pisma Świętego. Niebiańscy aniołowie przygotowują serca do zrozumienia Słowa Bożego, tak iż jego piękno będzie nas zachwycało, napomnienia będą ostrzeżeniem, a obietnice pociechą i wzmocnieniem.

Powinniśmy prosić wraz z psalmistą: „Otwórz oczy moje, abym oglądał cudowność zakonu twego”. Psalmów 119,18. Pokusy wydają się czasem niemożliwe do przezwyciężenia, ponieważ przez zaniedbanie modlitwy i badania Pisma Świętego człowiek nie może sobie przypomnieć obietnic

Bożych i nie potrafi sprzeciwić się szatanowi przy pomocy biblijnej zbroi. Jednak a-niołowie zawsze otaczają tych, którzy chętnie uczą się o boskich sprawach i w czasie próby przypomną im prawdy, jakich będą potrzebować do odparcia szatana: „Gdy przypadnie nieprzyjaciół jako rzeka, tedy go Duch Pański precz zapędzi”. Izajasza 59,19.

(18) W NIEBEZPIECZNYCH CZASACH, JAK PRZYPOMNIMY SOBIE PRAWDY DUCHOWE?

Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, on nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem. (Jana 14:26)

Musimy najpierw poznać nauki Chrystusa, aby w czasie niebezpieczeństwa Duch Święty mógł je nam przypomnieć: „W sercu moim — powiedział Dawid — przechowuję słowo twoje, abym nie zgrzeszył przeciwko tobie”. Psalmów 119,11.

(19) CO JEST TRAGICZNYM WYNIKIEM SCEPTYCYZMU WOBEC SŁOWA BOŻEGO?

A skoro im się nie spodobało zachowanie poznania Boga, wydał ich Bóg na pastwę wypaczonego umysłu, aby robili to, co nie wypada (Rzymian 1:28)

Uważajcie, bracia, żeby nie było czasem w kimś z was przewrotnego serca niewiary, które by odstępowało od Boga żywego; (Hebrajczyków 3:12)

Wszyscy, którzy cenią swoje zbawienie powinni się strzec niebezpieczeństw ukrytych w wątpliwościach. Szczególne napaści będą skierowane przeciwko głównym filarom prawdy. Nie można uchronić się od drwin, szyderstw oraz oszukańczych i podstępnych nauk współczesnego ateizmu. Szatan dostosowuje swe pokusy do wszystkich grup ludzi. Niewykształconych stara się zwieść drwinami i szyderstwami, zaś uczonym podsuwa naukowe zarzuty i teorie, aby wzbudzić w nich nieufność i pogardę dla Pisma Świętego.

Nawet niedoświadczona młodzież ośmiela się wątpić w podstawowe prawdy chrześcijaństwa. Ten młodzieńczy brak wiary, choć często powierzchowny, ma jednak swój niebezpieczny wpływ. Powoduje bowiem, iż wielu szydzi z wiary i odrzuca Ducha łaski. Hebrajczyków 10:29.

Niejedno młode życie, które mogłoby przynieść Bogu chwałę, a ludziom błogosławieństwo, zostaje zniszczone trującym powiewem niewiary. Wszyscy, którzy ufają dumnemu rozsądkowi ludzkiemu i przypisują sobie zdolność objaśniania tajemnic Bożych i rozumienia

prawdy bez pomocy Boga, wpadli w sieć szatana.

(20) JEŚLI UCZYNILIŚMY SŁOWO BOŻE NASZĄ TWIERDZĄ, JAKI BĘDZIE WYNIK NASZYCH PRÓB?

"I przeprowadzę tę trzecią część przez ogień i oczyszczę ich jak się czyści srebro, wypróbuję ich, jak się próbuje złoto. Będą wzywali mego imienia, a ja ich wysłucham. Powiem: Ty jesteś moim ludem, a on powie: PAN jest moim Bogiem. (Zachariasza 13:9)

"Błogosławiony człowiek, który ufa PANU, a którego nadzieją jest PAN. Będzie bowiem jak drzewo zasadzone nad wodami, które swoje korzenie zapuszcza nad strumieniem i nie zauważa, gdy upał przychodzi, ale jego liść pozostaje zielony. W roku suszy nie troszczy się i nie przestaje przynosić owocu. (Jeremiasza 17:7-8)

Gdy nadejdzie czas próby, widać będzie, kto przyjął Pismo Święte za drogowskaz swego życia. W lecie nie dostrzegamy różnicy między tymi drzewami, które nie tracą swej zieleni, a tymi, które ją zrzucają, lecz gdy przychodzą burze i zima, jedno drzewa zachowują swą zieloną szatę, natomiast inne ją tracą. Podobnie pozorny

chrześcijanin nie odróżnia się od prawdziwego naśladowcy Chrystusa, ale zbliża się czas, kiedy różnica będzie widoczna. Gdy powstanie ucisk, gdy fanatyzm i nietolerancja dojdą znowu do głosu i rozpocznie się prześladowanie, wówczas obłudnicy i ci, którzy połowicznie służyli Bogu, zachwieją się i zaprą swej wiary, natomiast prawdziwy chrześcijanin stać będzie jak skała umocniony w wierze, posiadając większą nadzieję, niż za dni spokoju.

Zdaję sobie sprawę, że w ostatnich dniach ziemskiej historii szatan używa wszelkich możliwych sposobów, aby uniemożliwić ludzkości uzyskanie wiedzy o świętym Słowie Bożym.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Rozumiem, że tym, którzy starają się być posłuszni wszystkim przykazaniom Bożym, będą się sprzeciwiać i będą wyśmiewani, i mogą oni tylko stać z mocą czerpaną ze Słowa Bożego.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Zdaję sobie sprawę z tego, że jest to dzień, w którym większość napędzana żądzą nie chce prawdy biblijnej, ponieważ koliduje z pragnieniami ich grzesznych, kochających świat serc. Oni chętnie

akceptują oszustwa szatana, którego kochają.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Widzę w Słowie Bożym, że w ostatnich dniach będzie wielu fałszywych nauczycieli proklamujących fałszywe doktryny. Jestem wdzięczny Panu za dostarczenie prorocत्व, które uczynią nas mądrymi ku zbawieniu.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Jestem zdecydowany, że z Bożą pomocą będę miał własne, codzienne studiowanie Słowa Bożego i nie będę zależny od innych w jego interpretacji.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Dziękuję Bogu za twierdzą Jego Słowa w tych czasach próby i dzięki Jego łasce będę wśród tych, którzy są posłuszni Jego Słowu i stoją prosto w dniu Jego przyjścia.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Lekcja 9

Ostatnie ostrzeżenie

**(1) JAKIE OSTRZEŻENIE W
OSTATNIM DNIU GŁOSZONE
JEST PRZEZ "ANIOŁA" Z
OBJAWIENIA 14:8?**

*A za nim szedł inny anioł i mówił:
Upadł, upadł Babilon, wielkie
miasto, bo winem gniewu swego
nierządu napoiło wszystkie narody.
(Objawienia 14:8)*

*Potem zobaczyłem innego anioła
zstępującego z nieba, mającego wielką
władzę, i zajaśniała ziemia od jego
chwały. I zawołał potężnie donośnym
głosem: Upadł, upadł wielki Babilon,
metropolia. Stała się mieszkaniem
demonów, schronieniem wszelkiego
ducha nieczystego i schronieniem
wszelkiego ptactwa nieczystego i
znenawidzonego. (Objawienia 18:1-2)*

(2) KIEDY TO OSTRZEŻENIE JEST POWTÓRZONE PRZEZ JANA W OBJAWIENIU 18, JAKI ZARZUT JEST DANY LOJAL- NYM LUDZIOM?

I usłyszałem inny głos z nieba, który mówił: Wyjdźcie z niej, mój ludu, abyście nie byli uczestnikami jej grzechów i aby was nie dotknęły jej plagi. (Revelation 18:4)

Powyższe słowa Pisma Świętego wskazują na czas, gdy zostanie powtórnie ogłoszony upadek Babilonu, który zwiastował drugi anioł z Ap 14,8. Tekst ten wspomina także o zepsuciu, jakie wkradło się do różnych wspólnot religijnych, wchodzących w skład Babilonu, od czasu, gdy po raz pierwszy zaczęto głosić to poselstwo w roku 1844. Opisany jest tutaj tragiczny stan świata religijnego.

Za każdym razem, gdy człowiek odrzuca prawdę, jego umysł staje się ciemniejszy, serce odporniejsze, a w końcu otacza się murem zuchwalstwa. Lekceważąc Boże ostrzeżenia, ludzie przestępują Dekalog, a w końcu zaczynają prześladować tych, którzy go przestrzegają. Odnosząc się z pogardą do Słowa Bożego i Jego ludu znieważają tym samym Jezusa.

W miarę jak Kościoły przyjmują nauki spirytyzmu, znika wszelkie poczucie dobra, a religia staje się tylko zasłoną dla ukrycia najpodlejszych grzechów. Wiara w spirytystyczne objawienia otwiera drzwi zwodniczym duchom oraz naukom szatana, w ten sposób w Kościołach przejawia się wpływ złych aniołów.

(3) DO JAKIEGO POZIOMU ESKALUJĄ "GRZECZY" BABILONU?

Jej grzechy bowiem dosięgły aż do nieba i wspomniał Bóg na jej nieprawości. (Objawienia 18:5)

Babilon dopełnił miary swej winy i zniszczenie szybko go dosięgnie, lecz Bóg ma w nim swój lud i przed wymierzeniem miastu kary wierni muszą być z niego wyprowadzeni, aby — jak mówi Pismo — „nie byli uczestnikami jego grzechów i aby nie dotknęły (ich) plagi na niego spadające”. Dlatego też ruch ten przedstawiony jest symbolicznie w postaci anioła, który przybywa z nieba, oświeca ziemię swą wspa-niałością i mocą oraz donośnym głosem ogłasza grzech Babilonu. Jego o-strzeżenie zawiera wezwanie: „Wyjdźcie z niego ludu mój!”. To wezwanie wraz z poselstwem trzeciego a-nioła jest

ostatnim ostrzeżeniem skierowanym do mieszkańców ziemi.

(4) JAKIE KARY BĘDZIE ZADAWAŁ OBRAZ BESTII RESZTCE BOGA, KTÓRY ODMAWIA UDZIAŁU W JEGO FAŁSZYWYCH DOKTRYN?

I aby nikt nie mógł kupić ani sprzedać, tylko ten, kto ma znamię, imię bestii lub liczbę jej imienia. (Objawienia 13:17)

I pozwolono jej tchnąć ducha w wizerunek bestii, tak żeby przemówił wizerunek bestii i sprawił, że ci, którzy nie oddali pokłonu wizerunkowi bestii, zostali zabici. (Objawienia 13:15)

Straszny będzie koniec, do którego zbliża się świat. Ziemskie potęgi połączone w walce przeciwko przykazaniom Bożym postanowią, że „mali i wielcy, bogaci i ubodzy, wolni i niewolnicy” będą musieli zastosować się do zwyczajów Kościoła, święcąc fałszywy dzień odpoczynku. Wszyscy, którzy się sprzeciwia tym postanowieniom, będą karani często wyrokiem skazującym na śmierć.

(5) JAKĄ WIADOMOŚĆ OSTRZEGAWCZĄ BÓG OGŁASZA PRZEZ TRZECIEGO ANIOŁA TYM, KTÓRZY POSTANOWILI ODDAĆ CZEŚĆ BESTII?

A po nich przyszedł trzeci anioł i donośnym głosem mówił: Jeśli ktoś odda pokłon bestii i jej wizerunkowi i przyjmie znamię na czoło lub na rękę; Ten również będzie pił z wina zapalczywości Boga, nierozcieńczonego, nalanego do kielicha jego gniewu, i będzie męczony w ogniu i siarce przed świętymi aniołami i przed Barankiem. (Objawienia 14:9-10)

Z drugiej strony prawo Boże, które nakazuje święcenie dnia Pańskiego — soboty, wymaga posłuszeństwa i grozi sankcją wszystkim tym, którzy przestępują przykazania [2 Mojż 20:8-11; Hebrajczyków 4:1-11]. Kto deprecze prawo Boże, stosując się do ludzkich przepisów, pomimo tego, że wie, czym takie postępowanie grozi, ten przyjmuje znamię zwierzęcia, przyjmuje znak mocy, która wywyższa się ponad Boga.

Jednak nikt nie zazna gniewu Bożego, zanim nie otrzyma światła prawdy i go nie odrzuci. Jest wielu takich, którzy nie mieli sposobności słyszeć o prawdzie przeznaczonej na obecny czas. Nikt nie przedstawił im we właściwym świetle obowiązków wynikających z czwartego przykazania. Bóg, który czyta we wszystkich sercach i zna ich pragnienia, nie pozostawi w nieświadomości tego, kto chce szczerze poznać prawdę. Każdy otrzyma dostateczne światło, aby mógł podjąć świadomą decyzję.

(6) CO WEDŁUG PISMA ŚWIĘTEGO REPREZENTUJE SZABAT Z CZWARTEGO PRZYKAZANIA?

*Święćcie też moje szabaty, będą one
znakiem między mną a wami, abyście
wiedzieli, że ja jestem PANEM, waszym
Bogiem. (Ezechiela 20:20)*

*Także miasta, w których mieszkają,
będą spustoszone, a ziemia opustoszeje:
I poznacie, że ja jestem PANEM.
(Ezechiela 20:12)*

*Dlatego synowie Izraela będą
przestrzegać szabatu, zachowując
szabat przez wszystkie pokolenia jako
wieczną ustawę. Jest on wiecznym
znakiem między mną a synami Izraela,
bo w sześć dni PAN uczynił niebo i
ziemię, a siódmego dnia przestał i
odpoczął. (1 Mojżeszowa 31:16-17)*

Sobota będzie wielkim sprawdzianem wierności, gdyż dla wielu jest ona prawdą budzącą kontrowersje. Gdy ludzie zostaną wystawieni na ostateczną i decydującą próbę, stanowisko wobec soboty dokona podziału między tymi, którzy prawdziwie służą Bogu, a tymi, którzy tego nie czynią. Święcenie fałszywego dnia odpoczynku zgodnie z przepisami Kościoła, lecz wbrew czwartemu przykazaniu Dekalogu,

będzie znakiem wierności mocy wrogo ustosunkowanej do Boga, zaś zachowywanie prawdziwego sabatu, jako przejaw posłuszeństwa wobec prawa Bożego, będzie dowodem wierności względem Stwórcy. Podczas gdy jedna grupa przyjmie znak uległości wobec ziemskich mocy i otrzyma znamię zwierzęcia, druga wybierze znak wierności wobec autorytetu Boga i przyjmie pieczęć swego Stwórcy.

Osoby, które głosiły prawdy zawarte w poselstwie trzeciego anioła, często były uważane za zwykłych panikarzy. Ich przepowiednie stwierdzające, że w Stanach Zjednoczonych zapanuje nietolerancja religijna, że Kościół i państwo połączą się w celu prześladowania tych, którzy zachowują przykazania Boże, były traktowane jako absurdalne i bezpodstawne. Ufnie wierzono, że Ameryka pozostanie zawsze tym, czym była na początku — obrońcą wolności religijnej, ale gdy sprawa przymusu święcenia niedzieli jest coraz częściej poruszana, niebezpieczeństwo, w pojawienie się którego nikt nie wierzył, staje się realne, i w związku z tym poselstwo trzeciego anioła wywoła takie efekty, jakich nie mogło wywołać wcześniej.

(7) KOGO BÓG UWAŻA ZA "DZIECI IZRAELA"?

Lecz nie jest możliwe, żeby miało zawieść słowo Boże. Nie wszyscy bowiem, którzy pochodzą od Izraela, są Izraelem. Nie wszyscy też przez to, że są potomstwem Abrahama, są dziećmi, ale jest powiedziane: W Izaaku będzie nazwane twoje potomstwo. To znaczy, że nie dzieci ciała są dziećmi Bożymi, lecz dzieci obietnicy są uznane za potomstwo. (Rzymian 9:6-8)

Jak też u Ozeasza mówi: LUD, KTÓRY NIE BYŁ MÓJ, NAZWĘ MOIM LUDEM, A TĘ, KTÓRA NIE BYŁA UMIŁOWANA, NAZWĘ UMIŁOWANĄ. I stanie się tak, że w miejscu, gdzie im mówiono: WY NIE JESTEŚCIE MOIM LUDEM, TAM BĘDĄ NAZWANI SYNAMI BOGA ŻYWEGO.

A Izajasz woła o Izraelu: CHOĆBY LICZBA SYNÓW IZRAELA BYŁA JAK PIASEK MORSKI, RESZTKA BĘDZIE OCALONA. (Rzymian 9:25-27)

(8) W OSTATNICH DNIACH, DO KOGO WIĘKSZOŚĆ IDĄCA ZA POŻĄDANIEM ZWRÓCI SIĘ O DUCHOWE PRZYWÓDZTWO?

Przyjdzie bowiem czas, gdy zdrowej nauki nie zniosą, ale zgromadzą sobie

*nauczycieli według swoich
pożądliwości, ponieważ ich uszy
świerzbą.*

*4 I odwróć uszy od prawdy, a zwróć
się ku baśniom. (2 Tymoteusza 4:3-4)*

(9) JAK POWINNO BYĆ DOSTARCZONE BOŻE PRZESŁANIE CZASÓW OSTATECZNYCH?

*Głoś słowo Boże, nalegaj w porę i nie w
porę, upominaj, strofuj i zachęcaj ze
wszelką cierpliwością i nauką. (2
Tymoteusza 4:2)*

W każdym wieku Bóg posyłał swe
sługi, aby potępiali grzech, zarówno w
świecie, jak i w Kościele. Jednak ludzie
pragną, by im schlebiano, gdyż nie
znoszą czystych i prostych prawd.
Wielu reformatorów rozpoczynając swe
dzieło postanowiło z wielką o-
strożnością występować przeciw
grzechom Kościoła i narodu. Spo-
dziewali się, że przez przykład czystego,
chrześcijańskiego życia przyprowadzą
ludzi do prawd Biblii.

Jednak Duch Boży zstąpił na nich
jak kiedyś na Eliasza, którego pobudził
do karcenia grzechów niezbożnego króla
i jego odstępczego ludu, i na skutek
Jego działania nie mogli powstrzymać

się od głoszenia wszystkich prawd biblijnych, nawet tych, których przedtem obawiali się przedstawić. Zostali zmuszeni do opowiadania o prawdzie i niebezpieczeństwie, jakie grozi ludziom. Nie obawiając się następstw, przekazywali słowa, jakimi ich natchnął Pan, a ludzie słuchali napomnień.

(10) KOGO BÓG UŻYJE DO DOSTARCZENIA ŚWIATU PRZESŁAŃ TRZECH ANIOŁÓW Z OBJAWIENIA 14?

*Wy jesteście moimi przyjaciółmi, jeśli robicie to, co wam przykazuję. Już więcej nie będę nazywał was sługami, bo sługa nie wie, co robi jego pan. Lecz nazwałem was przyjaciółmi, bo o-
znajmiłem wam wszystko, co słyszałem od mego Ojca. Nie wy mnie wybraliście, ale ja was wybrałem i przeznaczyłem, abyście wyszli i wydali owoc, i aby wasz owoc trwał, i aby Ojciec dał wam to, o cokolwiek poprosicie go w moje imię. (Jana 15:14-16)*

Gdy powiem bezbożnemu: Z pewnością umrzesz, a nie upomnisz go ani nie ostrzeżesz, aby go odwieść od jego bezbożnej drogi, aby uratować jego życie, to ten bezbożny umrze w swojej nieprawości, ale jego krwi zażądam z twojej ręki. Lecz jeśli ostrzeżesz

bezbożnego, a on nie odwróci się od swej bezbożności i od swej bezbożnej drogi, to on umrze w swojej nieprawości, ale ty wybawisz swoją duszę. (Ezechiela 3:18-19)

My bowiem nie możemy nie mówić o tym, co widzieliśmy i słyszeliśmy. (Dzieje 4:20)

W podobny sposób będzie głoszone trójjanielskie poselstwo. Gdy nadejdzie czas, by prawda została ogłoszona z wielką mocą, Pan będzie działać przez skromne narzędzia, kierując umysłami tych, którzy postanowili Mu służyć. Pracownicy przez namaszczenie Duchem Świętym zostaną bardziej uzdolnieni niż przez teoretyczne wykształcenie. Ludzie wiary i modlitwy pobudzani będą do gorliwego głoszenia słów powierzonych im przez Boga.

(11) KIEDY ZOSTANĄ UJAWNIONE FAŁSZYWE DOKTRYNY BABILOŃSKIE, JAKĄ OBIETNICĘ MOGĄ ZASTOSOWAĆ CI, KTÓRZY USILNIE STARAJĄ SIĘ POSTĘPOWAĆ ZGODNIE Z PRAWDZIWYMI DOKTRYNAMI CHRYSUSA?

Wtedy Jezus mówił do tych Żydów, którzy mu uwierzyli: Jeśli będziecie

trwać w moim słowie, będziecie prawdziwie moimi uczniami. I poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli. (Jana 8:31-32)

Grzechy Babilonu zostaną objawione. Straszne następstwa zmuszania do przestrzegania kościelnych przepisów, manowce spirytyzmu, jak również niedostrzegalny, lecz szybki wzrost mocy papieżstwa zostaną zdemaskowane. Te uroczyste ostrzeżenia wstrząsną ludźmi, tysięczne tłumy będą słuchać słów, których jeszcze nigdy nie słyszano. Ze zdziwieniem dowiedzą się, że Babilon to upadły Kościół, który odrzucił zesłaną mu z nieba prawdę z powodu swych błędów i grzechów.

Gdy następnie zwrócą się do swych religijnych nauczycieli z pytaniem, czy rzeczywiście jest to prawdą, duszpasterze przedstawią im stek kłamstw, aby uciszyć obawy i uspokoić obudzone sumienia. Ponieważ jednak wielu nie zadowoli się autorytetem ludzkim, lecz wymagać będzie wyraźnego potwierdzenia „tak mówi Pan”, przywódcy religijni, podobnie jak faryzeusze przed wiekami, rozgniewają się z powodu zakwestionowania ich autorytetu i ogłaszają, że usłyszane przez ludzi poselstwo pochodzi od szatana, a następnie skłonią miłujące grzech tłumy

do prześladowania tych, którzy to poselstwo głoszą.

(12) JAKIE PROROCTWO W TYM WERSECIE ZOSTANIE WYPEŁNIONE PRZECIWKO TYM, KTÓRZY WYBIERAJĄ POSŁUSZEŃSTWO BOŻYM PRZYKAZANIOM NAD FAŁSZYWYMI DOKTRYNAMI BABILONU?

I rozgniewał się smok na kobietę, i odszedł, aby walczyć z resztą jej potomstwa, z tymi, którzy zachowują przykazania Boga i mają świadectwo Jezusa Chrystusa. (Objawienia 12:17)

“Lecz miejcie się na baczności, bo będą was wydawać sądom i biczować w synagogach. Staniecie przed namiestnikami i królami z mojego powodu, na świadectwo przeciwko nim.

10 A ewangelia musi być najpierw głoszona wszystkim narodom.

11 A gdy będą was prowadzić, żeby was wydać, nie martwcie się wcześniej, co macie mówić, ani o tym nie rozmyślajcie, ale mówcie to, co wam będzie dane w tej godzinie. Nie wy bowiem będziecie mówić, ale Duch Święty. (Marka 13:9-11)

Gdy walka zatacza coraz szersze kręgi, a uwagę ludzi zwraca się na deptane prawo Boże, szatan jest coraz bardziej czujny. Moc towarzysząca poselstwu doprowadzi do wściekłości tych, którzy mu się sprzeciwiają. Duchowni prawie nadludzkimi siłami będą się starać zgasić światło docierające do ich wiernych. Za pomocą wszelkich dostępnych im środków będą usiłowali nie dopuścić do omawiania tych ważnych kwestii. Kościół znajdzie silne poparcie u państwa, katolicy i protestanci połączą się we wspólnej walce przeciwko naśladowcom Chrystusa.

Gdy ruch mający na celu wymuszenie święcenia niedzieli stanie się coraz śmielszy i zdecydowany, zostanie wydane prawo przeciwko tym, którzy zachowują przykazania Boże. Zagrozi się im grzywnami i więzieniem, innym proponować się będzie wpływowe stanowiska, wysokie wynagrodzenie i przywileje, aby skłonić ich do wyrzeczenia się wiary. Jednak stanowcza odpowiedź naśladowcy Chrystusa będzie brzmieć: „Dowiedźcie nam błędu za pomocą Słowa Bożego”. Jest to identyczne żądanie, jakie wypowiedział Luter w podobnych okolicznościach. Ci, którzy zostaną wezwani przed trybunały, będą wiernie bronić prawdy, a dzięki temu niektórzy

słuchacze postanowią przestrzegać przykazań Bożych. Tą drogą tysiące ludzi ujrzy światło, którego w inny sposób nigdy nie mogliby otrzymać.

(13) CO STANIE SIĘ NAWET MIĘDZY CZŁONKAMI RODZINY, GDY NIEKTÓRZY WYBIORĄ POSŁUSZEŃSTWO PRAWDZIE?

Świadome posłuszeństwo Słowu Bożemu będzie uważane za bunt. Rodzice, zaślepieni przez szatana, będą surowo obchodzić się z dziećmi, pracodawcy będą prześladować podwładnych zachowujących przykazania Boże. Oziębnie miłość, dzieci będą wydziedziczane i wypędzane z domów. Wypełnią się słowa apostoła Pawła: „Wszyscy, którzy chcą żyć w Chrystusie Jezusie, prześladowani będą”. 2 Tymoteusza 3,12. Ponieważ obrońcy prawdy sprzeciwiają się święceniu niedzieli jako dnia odpoczynku, niektórzy z nich zostaną wtrąceni do więzienia, inni wyklęci, a jeszcze inni będą traktowani jak niewolnicy. Dzisiaj taki stan wydaje się niemożliwy, ale gdy przestanie działać powstrzymująca moc Ducha Bożego, a ludzie dostaną się pod całkowity wpływ szatana, który nienawidzi Bożych praw, wówczas będą się dziać

straszne rzeczy. Serce człowieka może być bardzo okrutne, gdy usunie się z niego miłość i bojaźń Bożą.

**(14) CO MUSI TOWARZYSZYĆ
NASZEJ ZNAJOMOŚCI PRAWDY,
ABY NIE STAĆ SIĘ JEJ
NAJWIĘKSZYM
PRZECIWNIKIEM?**

Kto mówi: Znam go, a nie zachowuje jego przykazań, jest kłamcą i nie ma w nim prawdy. Lecz kto zachowuje jego słowo, w nim prawdziwie wypełniła się miłość Boga. Po tym poznajemy, że w nim jesteśmy. (1 Jana 2:4-5)

W miarę zbliżania się prześladowania wielu z tych, którzy twierdzą, że wierzą w poselstwo trzeciego anioła, lecz nie są uświęceni przez posłuszeństwo wobec prawdy, zmieni swe zapatrywania i przyłączy się do szeregów nieprzyjaciela. Przez połączenie się ze światem i branie udziału w jego grzechach zaczną spoglądać na wszystko przez pryzmat opinii ludzkich, a gdy nadejdzie próba, wybiorą łatwiejszą drogę.

Ludzie zdolni i mili w obejściu, którzy cieszyli się będąc w prawdzie, będą używać swoich zdolności do oszukiwania i zwodzenia innych, i staną się najgorszymi wrogami swych braci.

Gdy zachowujący sobotę zostaną wezwani przed sąd, aby zdać sprawę ze swojej wiary, odstępcy staną się aktywnymi narzędziami szatana. Oczernią i oskarżą wiernych Bogu składając fałszywe ze-znania, aby wrogo usposobić sędziów.

(15) JAKA BĘDZIE DECYZJA TYCH, KTÓRZY CIERPIĄ PRZEŚLADOWANIA, GDY BĘDĄ GŁOSIĆ PRAWDĘ JAK PIOTR I JAN?

Lecz Piotr i Jan odpowiedzieli im: Rozsądźcie, czy to sprawiedliwe w oczach Boga bardziej was słuchać niż Boga. My bowiem nie możemy nie mówić o tym, co widzieliśmy i słyszeliśmy.” (Dzieje 4:19-20)

W czasie prześladowań wypróbowana zostanie wiara sług Bożych. Spoglądając na Boga i Jego Słowo wiernie ostrzegali bliźnich, Duch Boży działając na serca uzdolnił ich do mówienia. Pobudzeni świętą gorliwością i prowadzeni boską ręką wypełniali powierzone im obowiązki, nie obawiając się następstw, jakie mogły ich z tego powodu spotkać. Nie myśleli o dobrobycie, nie dbali o opinię lub zachowanie życia. Gdy jednak nadciągnie burza ataków nieprzyjaciela,

zawołają przygnębieni: „Gdybyśmy przewidzieli następstwa naszych słów, milczelibyśmy!” Zewsząd otoczą ich trudności. Szatan będzie ich otaczał największymi pokusami. Będzie im się zdawać, że dzieło, którego się podjęli, przewyższa ich siły. Pod groźbą śmierci zniknie ich gorliwość, ale Duch Święty ich nie opuści. Świadomi swej własnej niemocy, będą prosili Wszechmocnego o siłę pamiętając, że słowa, które mówili, nie były ich własnymi słowami, lecz Tego, który im zlecił przekazanie tego ostrzeżenia. Bóg wsiął prawdę w ich serca, a oni nie mogli powstrzymać się od jej głoszenia.

(16) OD KOGO MOŻEMY ZACZERPNAĆ SIŁY W TYCH CHWILACH NIEBEZPIECZEŃSTWA?

Czy nie wiesz? Czy nie słyszałeś, że wieczny Bóg, PAN, Stwórca krańców ziemi, nie ustaje ani się nie męczy i że jego mądrość jest niezgłębiona? On dodaje siły spracowanemu i przymnaża mocy temu, który nie ma żadnej siły. Młodzież ustaje i mdleje, a młodzieńcy potykają się i padają; Ale ci, którzy oczekują PANA, nabiorą nowych sił; wzbiją się na skrzydłach jak orły, będą biec, a się nie zmęczą, będą chodzić, a nie ustaną. (Izajasza 40:28-31)

Gdy przeciwnieństwa narastają, słudzy Boży są zaniepokojeni, gdyż wydaje im się, że sami je spowodowali, ale Słowo Boże i ich własne sumienie zapewniają, że postępowali właściwie i chociaż doświadczenia nadal trwają, otrzymują siłę do zwycięstwa. Ich wiara i odwaga wzrasta w miarę potrzeb. Ich świadectwo brzmi: „Nie możemy sprzeciwiać się Słowu Bożemu i dzielić dekalog Boży na część obowiązującą i nieobowiązującą, aby zdobyć przychyłność świata. Pan, któremu służymy, może nas wyratować. Chrystus zwyciężył moce ziemi, czyż mamy się więc obawiać zwyciężonego świata?

(17) KIEDY SŁUŻYMY CHRYSTUSOWI BEZ ZASTRZEŻEŃ, JAKIEGO TRAKTOWANIA MOŻEMY SIĘ SPODZIEWAĆ?

Wtedy wydadzą was na udrękę, będą was zabijać i będziecie znienawidzeni przez wszystkie narody z powodu mego imienia. (Mateusza 24:9)

Prześladowanie w swych rozmaitych formach jest przejawem zasady, która będzie istniała tak długo, jak długo istnieć będzie szatan, a chrześcijaństwo będzie potęgą. Nie można służyć Bogu, nie wzbudzając jednocześnie sprzeciwu tłumów

znajdujących się w duchowej ciemności. Żli aniołowie, zaniepokojeni tym, że mogą utracić kontrolę nad danym człowiekiem, będą nań nacierali, a źli ludzie, dla których dobry przykład jest stałą naganą, połączą się w swych usiłowaniach ze złymi aniołami, by odprowadzić tego człowieka od Boga przy pomocy pokus. Gdy to nie pomoże, za-stosują przemoc, by zadać gwałt sumieniu.

**(18) NAWET W TYCH
NIEBEZPIECZNYCH CZASACH,
KTO OSTATECZNIE
KONTROLUJE ZIEMSKICH
WŁADCÓW?**

*Serce króla jest w ręku PANA jak
potoki wód; kieruje je, dokąd chce.
(Przysłów 21:1)*

*Każda dusza niech będzie poddana
władzom zwierzchnim. Nie ma bowiem
władzy innej, jak tylko od Boga, a te
władze, które są, zostały ustanowione
przez Boga. (Rzymian 13:1)*

Jak długo Chrystus w niebiańskiej świątyni jest orędownikiem człowieka, tak długo odczuwa się powstrzymującą moc Ducha Świętego, który stale

kontroluje w pewnym stopniu prawa państwowe. Gdyby nie było tych praw, stan świata były jeszcze gorszy.

Choć wielu ludzi na wysokich stanowiskach jest aktywnym narzędziem szatana, to jednak znajdują się tam także inni, którzy są narzędziami w ręku Boga. Szatan skłoni swoich współpracowników do ustanowienia takich praw, które będą hamować rozwój dzieła Bożego. Jednak niektórzy mężowie stanu, pod wpływem aniołów Bożych, skutecznie sprzeciwiają się złym zamiarom. W ten sposób zdołają powstrzymać narastającą falę zła. Atak nieprzyjaciół prawdy zostanie odparty, aby głoszenie poselstwa trzeciego anioła dało potężne rezultaty. Gdy świat usłyszy ostatnie ostrzeżenie, zwróci ono na siebie uwagę czołowych przedstawicieli ludzkości, przez których Pan działa, a niektórzy z nich przyjmą prawdę i staną po stronie ludu Bożego w czasie ucisku.

(19) KOGO BÓG POŚLE, BY PORUSZYĆ SERCA LUDZI, BY PRZYJĄĆ JEGO OSTRZEŻENIE W OSTATNIM DNIU?

I stanie się potem, że wyleję swojego Ducha na wszelkie ciało, i będą prorokować wasi synowie i wasze córki,

wasi starcy będą mieć sny, a wasi młodzieńcy – widzenia. (Joela 2:28)

Dzieło to podobne będzie do wydarzeń dnia Pięćdziesiątnicy. Jak wylanie Ducha Świętego na początku głoszenia ewangelii było „deszczem porannym”, który miał pobudzić do wzrostu zasiane kosztowne ziarno prawdy, tak „deszcz wieczorny” będzie wylany przy końcu czasu, aby żniwo dojrzało: „Starajmy się więc poznać, usilnie poznać Pana; że go znajdziemy, pewne jest jak zorza poranna, i przyjdzie do nas jak deszcz, jak późny deszcz, który zrasza ziemię!” Ozeasza 6,3. „A wy, dzieci Syjonu, wykrzykujcie radośnie i weselcie się w Panu, swoim Bogu, gdyż da wam obfity deszcz jesienny i ześle wam, jak dawniej deszcz, deszcz jesienny i wiosenny”. Joela 2,23.

Wielkie dzieło ewangelii nie zakończy się mniejszym objawieniem mocy Bożej niż to, jakie miało miejsce na początku głoszenia dobrej nowiny. Proroctwa, które spełniły się w postaci wylania „deszczu wiosennego”, mają wypełnić się również w wylaniu „deszczu jesiennego”. Ma to być czas ochłody, który miał na myśli apostoł Piotr mówiąc: „Przeto upamiętajcie i nawróćcie się, aby były zgładzone grzechy wasze, aby nadeszły od Pana

czasy ochłody i aby posłał
przeznaczonego dla was Chrystusa
Jezusa”. Dzieje Apostolskie 3,19-20

**(20) GDY ZNAKI I CUDA OD
BOGA BĘDĄ SIĘ DZIAŁY, ABY
WZMACNIAĆ JEGO O-
STRZEGAWCZY KOMUNIKAT,
CO SZATAN BĘDZIE RÓWNIEŻ
ROBIĆ POPRZEZ SWOICH
AGENTÓW, ABY OBALIĆ MOC
DUCHA BOŻEGO I ZWIEŚĆ
TŁUMY?**

*I czyni wielkie cuda, sprawiając, że
nawet ogień zstępuje z nieba na ziemię
na oczach ludzi. (Objawienia 13:13)*

Słudzy Boży, rozpromienieni świętą
gorliwością, będą spieszyli z miejsca na
miejsce, aby zwiastować poselstwo
nieba. Tysiące ich przekażą ostrzeżenie
całej ziemi. Będą się działały cuda, chorzy
będą uzdrawiani, a różne znaki będą
towarzyszyć wierzącym. Szatan również
będzie czynił zwodnicze cuda, nawet
spuści ogień z nieba. Objawienie 13,13.
W takich okolicznościach mieszkańcy
ziemi będą musieli dokonać wyboru, po
której stronie staną.

**(21) JAKI BĘDZIE SKUTEK
PRZEKONYWANIA DUCHA
BOŻEGO, DAJĄCEGO**

CZŁOWIEKOWI OSTATNIE OSTRZEŻENIE?

I stanie się w ostatecznych dniach – mówi Bóg – że wyleję z mego Ducha na wszelkie ciało i będą prorokować wasi synowie i córki, wasi młodzieńcy będą mieć widzenia, a starcy będą śnić sny. Nawet na moje sługi i służebnice wyleję w tych dniach z mego Ducha i będą prorokować. I ukazę cuda na niebie w górze i znaki na ziemi na dole, krew, ogień i kłęby dymu. Słońce zamieni się w ciemność, a księżyc w krew, zanim nadejdzie ten dzień Pański, wielki i okazały. (Dzieje 2:17-21)

Poselstwo rozprzestrzeni się nie tyle przez rozumne wywody, co przez przekonujące działanie Ducha Świętego. Dowody zostały przedstawione, a zasiane ziarno prawdy, wzrośnie teraz i wyda owoc. Rozpowszechnione przez pracowników ewangelizacyjnych czasopisma wywarły wpływ na czytających, jednak wielu ludziom przeszkodzono w całkowitym zrozumieniu prawdy i zastosowaniu jej w życiu. Teraz promienie światła docierają wszędzie, prawda widoczna jest w całej krasie, a szczerze dzieci Boże zrywają wszelkie niewolące je pęta. Powiązania rodzinne czy też przynależność kościelna nie mogą ich

powstrzymać. Prawda staje się dla nich kosztowniejsza niż wszystko inne na świecie. Mimo działalności potęg przeciwnych Bogu wielka liczba ludzi stanie po stronie Pana.

Jestem wdzięczny Panu za to, że dał nam ostrzegawcze przesłania z Apokalipsy 14, aby przygotować nas na zwiedzenie.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Modłę się, aby Duch Święty prowadził mnie i usunął wszelkie z góry przyjęte idee, które mogą utrudnić moją akceptację prawdy.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Te przesłania ostrzegawcze ujawniają, że ten wielki bój dotyczy lojalności wobec Boga. Modłę się o siłę i odwagę, by przestrzegać Jego przykazań, cokolwiek będzie się działo.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Teraz, gdy uczę się tych prawd, zdaję sobie sprawę, że moim obowiązkiem jest dzielenie się tym życiodajnym przesłaniem z innymi.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Lekcja 10

Czas ucisku

**(1) JAKIE GŁOSZENIE PRZEZ
CHRYSTUSA Z NIEBIAŃSKIEGO
SANKTUARIUM BĘDZIE
OZNACZAŁO KONIEC OKRESU
PRÓBNEGO DLA LUDZKOŚCI?**

*Kto krzywdzi, niech nadal wyrządza
krzywdę, kto plugawy, niech się
nadal plugawi, kto sprawiedliwy,
niech nadal będzie sprawiedliwy, a
kto święty, niech się nadal uświęca.
(Objawienia 22:11)*

Kiedy głoszenie poselstwa trzeciego anioła dobiegnie końca [Objawienia 14:9,10], skończy się też łaska dla grzesznych i nienawróconych mieszkańców ziemi. Lud Boży zakończył swe dzieło, otrzymał „późny deszcz” — ochłodę od oblicza Pana i przygotowany jest na czekający go czas

doświadczeń. Aniołowie są bardzo zajęci. Jeden z nich, który powrócił z ziemi, ogłasza, że wykonał swe zadanie. Świat został poddany ostatecznej próbie i wszyscy [Objawienia 14:12], którzy byli wierni Bożemu prawu, otrzymali pieczęć Boga żywego.

W tym czasie Jezus zakończy dzieło pośredniczenia w niebiańskiej świątyni. Podniesie swe ręce i powie donośnym głosem: „Dokonało się”, zastępy aniołów złożą swe korony, gdy Chrystus uroczyście stwierdzi: „Kto czyni nieprawość, niech nadal czyni nieprawość, a kto brudny, niech nadal się brudzi, lecz kto sprawiedliwy, niech nadal czyni sprawiedliwość, a kto święty, niech nadal się uświęca”.

Objawienie 22,11. Los każdego został już rozstrzygnięty. Chrystus pojednał z Bogiem swój lud i zgładził jego grzechy. Dopełniona jest liczba Jego wiernych, „Królestwo, moc i siła pod całym niebem” mają być wkrótce przekazane dziedzicom zbawienia, a Jezus ma rozpocząć panowanie jako Król królów i Pan panów. [Objawienia 17:14].

(2) JAKIE KATASTROFALNE WYDARZENIE NASTĄPI POMIĘDZY ZAKOŃCZENIEM OKRESU PRÓBNEGO A PIERWSZYM ZMARTWYCHWSTANIEM?

W tym czasie powstanie Michał, wielki księżę, który wstawia się za synami twego ludu. Nastanie czas ucisku, jakiego nie było, odkąd narody zaczęły istnieć aż do tego czasu. W tym czasie twój lud zostanie wybawiony, każdy, kto znajdzie się zapisany w księdze.
(Daniel 12:1)

Gdy Zbawiciel opuści świątynię, ciemność okryje mieszkańców ziemi. W tym strasznym czasie sprawiedliwi będą musieli żyć przed obliczem świętego Boga bez pośrednika. Moc, która dotychczas powstrzymywała niebożnych, przestanie działać i szatan opanuje wszystkich nienawróconych. Skończy się cierpliwość Boga. Świat grzechu odrzucił Jego łaskę, wzgardził Jego miłością i podeptał Boże prawo. Niezbożni przekroczyli granicę łaski, Duch Święty, któremu stale się sprzeciwiali, opuścił ich. Nie chronieni łaską Boga, nie mogą obronić się przed wrogiem. Szatan zgotuje mieszkańcom ziemi czas wielkiego ucisku.

(3) JAKA BOSKA MOC OBECNIE POWSTRZYMUJE TE STRASZNE WIATRY WALKI DO CZASU ZAPIECZĘTOWANIA LUDU BOŻEGO?

Potem zobaczyłem czterech aniołów stojących na czterech krańcach ziemi,

trzymających cztery wiatry ziemi, aby wiatr nie wiał na ziemię ani na morze, ani na żadne drzewo. (Objawienia 7:1)

Gdy aniołowie Boży nie będą już powstrzymywali okrutnych zapędów ludzkich namiętności, puszczone zostaną cugle wszelkich mocy zła. Cały świat pogrąży się w zniszczeniu straszniejszym od tego, jakie kiedyś nawiedziło Jerozolimę.

Jeden anioł zgładził wszystkich pierworodnych Egipcjan, napęłniając cały kraj żałobą. Gdy Dawid zgrzeszył przeciwko Bogu, dokonując spisu ludności, jeden anioł spowodował zniszczenie będące karą za jego grzech. Ta sama niszczycielska moc, jaką stosowali aniołowie na rozkaz Boga, zostanie użyta przez złych aniołów, gdy Pan na to pozwoli. Już teraz przygotowane są moce, czekające tylko na pozwolenie Boga, aby dokonać wszędzie spustoszenia.

(4) JAKIE DWIE CECHY LUDU BOŻEGO BĘDĄ WYWOŁYWAĆ NADMIERNY GNIEW I PRZEŚLADOWANIA W SERCACH ZŁOCZYŃCÓW?

Tu jest cierpliwość świętych, tu są ci, którzy zachowują przykazania Boga i wiarę Jezusa. (Objawienia 14:12)

Osoby zachowujące przykazania Boże oskarża się o powodowanie nieszczęść nawiedzających naszą planetę, uważa się je za przyczynę kataklizmów, konfliktów, rozlewu krwi oraz cierpienia, napełniającego ziemię. Moc towarzysząca ostatniemu ostrzeżeniu rozzłościła niezbożnych, walczą oni ze wszystkimi, którzy przyjęli poselstwo, a szatan pobudza ich do jeszcze większej nienawiści i prześladowań.

**(5) JAKI STAN DUCHOWY
BĘDZIE POSIADAŁA
SAMOZWAŃCZA DUCHOWA
WIEKSZOŚĆ W OSTATNICH
DNIACH, JAK ZA CZASÓW
CHRYSTUSA?**

***LUD TEN PRZYBLIŻA SIĘ DO
MNIE SWYMI USTAMI I CZCI
MNIE WARGAMI, ALE ICH SERCE
DALEKO JEST ODE MNIE. LECZ
NA PRÓŻNO MNIE CZCZĄ, UCZĄC
NAUK, KTÓRE SĄ
PRZYKAZANIAMI LUDZKIMI.
(Mateusza 15:8-9)***

Kiedy obecność Boża została ostatecznie odjęta narodowi żydowskiemu, nie wiedzieli o tym ani kapłani, ani lud. Chociaż Izraelici znajdowali się pod panowaniem szatana i kierowały nimi najgorsze namiętności,

to jednak dalej uważali się za wybrany lud Boży, Nadal sprawowano służbę w świątyni, nadal składano ofiary na nieczystych ołtarzach i codziennie błogosławiono lud, który był winien śmierci umiłowanego Syna Bożego i mordował jego sługi oraz apostołów.

Podobnie mieszkańcy ziemi nie będą wiedzieli, kiedy w niebiańskiej świątyni wypowiedziane zostaną słowa przesądzające los świata. Ludzie, którym ostatecznie zostanie odebrany Duch Boży, będą nadal kontynuowali swe religijne obrzędy, a szatańska gorliwość, jakiej książę ciemności udziela swym poddanym w celu zrealizowania zgubnych planów, nie będzie ustępować gorliwości okazywanej w służbie Bogu.

(6) CO NIEGODZIWI SPRÓBUJĄ ZROBIĆ, MYŚLĄC, ŻE JEST TO SŁUŻBA DLA BOGA?

Będą was wyłączać z synagog; owszem, nadchodzi godzina, że każdy, kto was zabije, będzie sądził, że pełni służbę dla Boga. (Jana 16:2)

I pozwolono jej tchnąć ducha w wizerunek bestii, tak żeby przemówił wizerunek bestii i sprawił, że ci, którzy nie oddali pokłonu wizerunkowi bestii, zostali zabici. (Objawienia 13:15)

Ponieważ sobota stała się szczególnym przedmiotem walki w całym chrześcijaństwie, a Kościół i państwo połączyły się w celu wymuszenia święcenia niedzieli, toteż opór mniejszości wobec powszechnych przepisów uczyni ją obiektem ogólnej nienawiści.

Nieprzyjaciele będą stale podkreślać, że nie należy tolerować tych niewielu, którzy sprzeciwiają się zarządzeniom Kościoła i prawom państwa, że lepiej będzie, aby oni zginęli, niż cały naród miałaby opłacać fala zamieszania i bezprawia. Takie same argumenty wysuwali przed 1900 laty starsi ludu żydowskiego przeciwko Chrystusowi. Kajfasz powiedział: „Lepiej jest dla nas, by jeden człowiek umarł za lud, niż żeby wszystek ten lud zginął”. Jana 11.50.

Argument ten wydawać się będzie przekonywający i wkrótce przeciwko wszystkim święcącym sobotę zgodnie z czwartym przykazaniem [Exodus 20:8-11] zostanie wydane prawo, na mocy którego ludzi tych należy karać śmiercią. Katolicyzm w Europie i upadły protestantyzm w Ameryce będą w podobny sposób postępować z tymi, którzy przestrzegają wszystkich przykazań Bożych.

(7) DO JAKIEGO WYDARZENIA PORÓWNYWANY JEST TA

STRASZNA ZAGŁADA PRZECIWKO LUDOWI BOŻEMU OSTATNIEGO DNIA?

Biada! Bo wielki jest ten dzień, że nie będzie mu równego. To jest czas utrapienia Jakuba, ale będzie z niego wybawiony. (Jeremiasza 30:7)

Nastaną wówczas dla ludu Bożego czasy ucisku i bóleści, które określone są przez proroka Jeremiasza jako czas utrapienia Jakuba: „Tak mówi Pan. Słyszeliśmy głos trwogi, strachu i niepokoju . . . oblicze wszystkich zbladło (...). Biada! Gdyż wielki to ów dzień, żaden do niego niepodobny. Jest to czas utrapienia dla Jakuba, jednak będzie z niego wybawiony”. Jeremiasza 30,5-7 . . . Noc utrapienia, jaką Jakub przeżył, gdy w modlitwie walczył o wybawienie z ręki Ezawa (patrz 1 Mojżeszowa 32,24-30), przedstawia do-świadczenia ludu Bożego w czasie ucisku.

(8) KIM JEST SMOK?

I zrzucony został wielki smok, wąż starodawny, zwany diabłem i szatanem, zwodzący cały świat. Został zrzucony na ziemię, z nim też zrzucony zostali jego aniołowie. (Objawienia 12:9)

(9) JAKA JEST REAKCJA SMOKA NA TYCH, KTÓRZY SĄ LOJALNI WOBEĆ BOSKICH PRZYKAZAŃ?

I rozgniewał się smok na kobietę, i odszedł, aby walczyć z resztą jej potomstwa, z tymi, którzy zachowują przykazania Boga i mają świadectwo Jezusa Chrystusa. (Objawienia 12:17)

Jak szatan wpłynął na Ezawa, by ten wyszedł do walki przeciw Jakubowi, tak też wpłynie w czasie ucisku na nie-
zbożnych, aby zniszczyli lud Boży.
Podobnie jak oskarżył Jakuba, tak też oskarży dzieci Boże. Księżę zła uważa ludzi za swoich poddanych, ale mała garstka, która zachowuje przykazania Boże, sprzeciwia się jego władzy.
Gdyby udało mu się zgładzić dzieci Boże z ziemi, jego zwycięstwo byłoby pewne. Szatan widzi, że aniołowie Boga strzegą tę garstkę i domyśla się, że grzechy zostały im przebaczone, lecz nie wie, że ich los został już rozstrzygnięty w niebiańskiej świątyni. Zna grzechy do których ich zwiódł, przedstawia je więc Bogu w przejaskrawionym świetle twierdząc, że ludzie ci podobnie jak on zasługują na pozbawienie łaski Bożej.
Mówi, że Bóg w swej sprawiedliwości nie może odpuścić im grzechów, a równocześnie potępić go i jego aniołów. Żąda ich jako swego łupu i chce, aby ich oddano w jego niszczycielskie ręce.

(10) JAKI WAŻNY ASPEKT CHARAKTERU

CHRZEŚCIJANINA BĘDZIE TESTOWANY W TYM NIEBEZPIECZNYM CZASIE?

Aby doświadczenie waszej wiary, o wiele cenniejszej od zniszczalnego złota, które jednak próbuje się w ogniu, okazało się ku chwale, czci i sławie przy objawieniu Jezusa Chrystusa (1 Piotra 1:7)

Wiedząc, że doświadczenie waszej wiary wyrabia cierpliwość. (Jakuba 1:3)

Gdy szatan oskarża wiernych Bogu z powodu ich grzechów, Pan pozwala mu kusić ich do najdalszych granic. Ich zaufanie do Boga, wiara i wytrwałość są ciężko doświadczane. Gdy myślą o swojej przeszłości, ich nadzieja słabnie, ponieważ w całym swym życiu nie widzą wiele dobra. Są świadomi swej słabości i niegodności. Szatan stara się przerazić ich myślą, że ich los jest beznadziejny, że nie mogą być obmyci z grzechu. Stara się w ten sposób zniszczyć ich wiarę, aby poddali się jego pokusom i porzucili posłuszeństwo wobec Boga.

(11) JAKĄ OBIETNICĘ BÓG DAŁ SWOIM DZIECIOM, KTÓRE PRZEZ WIARĘ WYTRWAJĄ?

*Ponieważ zachowałeś słowo mojej
cierpliwości, ja też zachowam cię od*

godziny próby, która przyjdzie na cały świat, aby doświadczyć mieszkańców ziemi. (Objawienia 3:10)

I będziecie znienawidzeni przez wszystkich z powodu mego imienia. Lecz kto wytrwa do końca, będzie zbawiony. (Matt 10:22)

Chociaż lud Boży otoczony będzie zewsząd wrogami, którzy czyhają na jego upadek, to jednak obawa, jaka będzie go dręczyć nie jest strachem przed prześladowaniem za prawdę; wierni Bogu obawiać się będą raczej tego, że nie żałowali w pełni za każdy grzech i że z powodu jakiegoś przewinienia Chrystus nie dotrzyma wobec nich swej obietnicy, zawartej w słowach: „Ponieważ zachowałeś nakaz mój, by przy mnie wytrwać, przeto i Ja zachowam cię w godzinie próby, jaka przyjdzie na cały świat”. Objawienie 3,10. Gdyby mieli zapewnienie przebaczenia swych grzechów, nie obawialiby się śmierci ani męczeństwa, ale jeśli okażą się niegodnymi i stracą życie z powodu słabości charakteru, wówczas zhańbią imię Boże.

Korzą więc swe dusze przed Bogiem, wskazując na skruchę za swe mi-nione grzechy i powołują się na obietnicę Zbawiciela: „Chyba, że cię poddadzą pod moją ochronę, zawrą ze

mną pokój; niech zawrą ze mną pokój”. Izajasza 27,5. Ich wiara nie chwieje się, chociaż ich modlitwy nie od razu są wysłuchiwane. Znoszą najgorszy ból i najgorsze utrapienia, ale nie przestają się modlić. Chwytają się mocy Bożej, jak Jakub uchwycił się Anioła i wołają: „Nie puszczę cię, dopóki mi nie pobłogosławisz!”

(12) JAK BÓG BĘDZIE TRAKTOWAŁ MODLITWY TYCH, KTÓRZY NADAL ZANIEDBUJĄ JEGO PRAWA I ŻYJĄ Z NIEWYZNANYMI GRZECHAMI?

Kto odwraca swe ucho, aby nie słyszeć prawa, nawet jego modlitwa budzi odrazę. (Przysłów 28:9)

A więc kto to odrzuca, odrzuca nie człowieka, lecz Boga, który nam też dał swego Ducha Świętego. (1 Tesaloniczan 4:8)

Gdyby Jakub wcześniej nie żałował za swój grzech, tzn. zdobycie pierworództwa przez oszustwo, Bóg nie wysłuchałby jego modlitwy i w swym miłosierdziu nie darowałby mu życia. Podobnie dzieci Boże mogłyby zostać pokonane, gdyby w czasie ucisku dręczyła ich obawa i strach przed niewyznanymi grzechami. Rozpacz zachwiałaby ich wiarę i nie mieliby odwagi, by „walczyć” z Bogiem o

wybawienie. Ponieważ jednak są świadomi swej nicości, nie będą mieli niczego do ukrywania. Ich grzechy były już rozważane na sądzie i zostały im przebaczone, nie będą więc o nich nawet myśleć.

(13) JAK BÓG NAGRADZA TYCH, KTÓRZY BYLI WIERNI W MAŁYCH RZECZACH?

I powiedział mu jego pan: Dobrze, sługo dobry i wierny! W niewielu rzeczach byłeś wierny, nad wieloma cię ustanowię. Wejdź do radości swego pana.’ (Mateusza 25:21)

Szatan skłania wielu do wierzenia, że Bóg toleruje niewierność w drobnych sprawach życia, lecz historia Jakuba wskazuje, że Bóg w żaden sposób nie sankcjonuje zła. Wszyscy, którzy starają się usprawiedliwić swe grzechy lub nie chcą ich wyznać i tym samym nie proszą o ich przebaczenie, zostaną pokonani przez szatana, a ich winy nie będą wymazane z ksiąg nieba. Im bardziej uważają się za pobożnych, im wznioślejszą przyjmują postawę, tym gorsze jest ich zachowanie w oczach Bożych i tym pewniejsze zwycięstwo wielkiego wroga. Kto zwleka z przygotowaniem się na

dzień Pański, nie będzie mógł się przygotować w czasie ucisku lub w jakimkolwiek późniejszym czasie. Jego los jest przesądzony już teraz.

(14) CO JEST OWOCEM PRAWDZIWEJ SKRUCHY?

Wyznaję więc moją nieprawość i boleję nad swoim grzechem. (Psalmy 38:18)

Wtedy przypomnicie sobie wasze złe drogi i wasze czyny, które nie były dobre, i samych siebie będziecie się brzydzić z powodu waszych nieprawości i obrzydliwości. (Ezechiela 36:31)

Pozorni chrześcijanie, którzy przystąpią do ostatecznej walki nie przygotowani, w rozpaczę wyznają swoje grzechy, gdy niepobożni będą się cieszyć z ich godnego pożałowania stanu. Ale ich wyznanie podobne będzie do wyznania Ezawa lub Judasza. Będą ubolewać nad skutkiem swych przestępstw, lecz nie poczują się winni. Nie przejawią prawdziwej skruchy ani wstrętu do zła. Wyznają swój grzech z obawy przed karą, lecz — jak kiedyś faraon — sprzeciwiliby się niebu, gdyby wyroki Boże zostały cofnięte.

(15) JEŚLI WRÓCIMY DO PANA W PRAWDZIWEJ SKRUSZE, TO JAKI BĘDZIE REZULTAT OGNI CIERPIENIA?

Aby doświadczenie waszej wiary, o wiele cenniejszej od zniszczalnego złota, które jednak próbuje się w ogniu, okazało się ku chwale, czci i sławie przy objawieniu Jezusa Chrystusa (1 Piotra 1:7)

Historia Jakuba jest także zapewnieniem, że Bóg nie odrzuca tych, którzy zostali oszukani i zgrzeszyli, lecz powrócili do Niego w prawdziwej skruszce. Gdy szatan będzie się starał zniszczyć takich ludzi, Pan pošle swych aniołów, aby ich pocieszali i chronili w czasie niebezpieczeństwa. Napaści Lucyfera są agresywne i zdecydowane, a jego oszustwa straszne, lecz oko Pańskie strzeże swych dzieci, Jego uszy są otwarte na ich wołanie. Ucisk będzie wielki, wydawać się będzie, że ogień doświadczeń niechybnie strawi wiernych, lecz Pan przepławi ich jak złoto w ogniu. Miłość Boża do Jego dzieci będzie w czasie ucisku tak samo silna i troskliwa jak w słonecznych dniach ich pomyślności. Potrzeba jednak, aby przeszli przez ogień prób, by wszystko co w nich jest ziemskiego zostało spalone, aby byli doskonałym odbiciem Chrystusa.

**(16) JAKI RODZAJ MODLITW
JEST BARDZO POMOCNY?**

***Wyznawajcie sobie nawzajem upadki
i módlcie się jedni za drugich,
abyście byli uzdrowieni. Wiele może
usilna modlitwa sprawiedliwego.
(Jakuba 5:16)***

Mający nadejść czas ucisku i trwogi wymaga wiary, która zniesie trudy, zwłokę i głód — wiary, która się nie zachwieje nawet w najgorszych pokusach. Wszystkim dany jest czas łaski w celu przygotowania się na dni ucisku. Jakub zwyciężył, ponieważ był wytrwały i zdecydowany. Jego zwycięstwo jest dowodem mocy, jaką posiada bezustanna modlitwa. Wszyscy, którzy jak Jakub opierają się na obietnicach Bożych i jak on są gorliwi oraz stanowczy, osiągną podobne zwycięstwo. Kto nie chce zaprzeczyć się samego siebie, skruszyć się przed Bogiem oraz modlić się gorliwie i wytrwale, ten nie zwycięży. Jakże mało ludzi wie, co znaczy walczyć z Bogiem! Jak mało trwa przed Bogiem w gorliwym żądaniu. Jak niewielu z niezachwianą wiarą chwyta się obietnic Bożych, gdy oga-rniają ich potężne fale zwątpienia i rozpaczy.

**(17) JAKA JEST LINIA ŻYCIA
PRAWDZIWEGO
CHRZEŚCIJANINA, ZARÓWNO
TERAZ, JAK I W**

NADCHODZĄCYCH NIEBEZPIECZNYCH CZASACH?

*W niej bowiem objawia się
sprawiedliwość Boga z wiary w wiarę,
jak jest napisane: SPRAWIEDLIWY
BĘDZIE ŻYŁ Z WIARY. (Romans 1:17)*

*A że przez prawo nikt nie jest
usprawiedliwiony przed Bogiem, jest
oczywiste, bo: SPRAWIEDLIWY
BĘDZIE ŻYŁ Z WIARY. (Galacjan
3:11)*

Tym, którzy teraz okazują mało wiary, największe niebezpieczeństwo zagraża ze strony szatańskich podstępów i usiłowań ograniczenia wolności sumienia. Jeśli nawet przetrwają próbę, to popadną w czasie ucisku w większą trwogę, ponieważ nie przyzwyczaili się ufać Bogu. Będą musieli się uczyć wiary, którą poprzednio zaniedbali, pod straszliwym naciskiem zniechęcających wpływów.

(18) CO JEST KLUCZEM DO UTRZYMANIA NASZEJ LINII ŻYCIA W WIERZE?

*Nieustannie się módlcie.
(1 Tesaloniczan 5:17)*

Powinniśmy się już teraz zapoznać z Bogiem, wypróbowując Jego obietnice.

Aniołowie notują każdą gorliwą i szczerą modlitwę. Powinniśmy raczej zaniechać wszelkich własnych spraw niż zaniedbać społeczność z Bogiem. Największe ubóstwo, największe samozaparcie znajdujące aprobatę u Boga, jest lepsze niż bogactwo, poważanie, wygoda i przyjaźń bez Niego. Zawsze musimy mieć czas na modlitwę. Jeśli pozwolimy, aby nasz umysł zaprzątany był jedynie sprawami ziemskimi, Bóg „da nam czas”, zabierając nam nasze „bożki” pod postacią pieniędzy, domów lub urodzajnych pól.

**(19) DLACZEGO NIE MOŻEMY
POLEGAĆ NA RODZINIE,
PRZYJACIOŁACH LUB
PRZYWÓDCACH RELIGIJNYCH,
ABY UTRZYMAĆ NASZĄ
DUCHOWĄ LINIĘ ŻYCIA?**

*Dlatego, moi umiłowani, tak jak zawsze
byliście posłuszni, nie tylko w mojej
obecności, ale jeszcze bardziej teraz,
pod moją nieobecność, z bojaźnią i
drżeniem wykonujcie swoje zbawienie.
(Filipian 2:12)*

Czas ucisku, jakiego jeszcze nie było, wkrótce nastanie; będziemy potrzebowali wtedy doświadczenia, jakiego jeszcze nie posiadamy, a na zdobycie którego wielu nie ma ochoty.

Często się zdarza, że trudności są większe w wyobrażeniach niż w rzeczywistości, ale w przypadku czekających nas wydarzeń będzie odwrotnie. Największa wyobraźnia nie może ogarnąć wielkości nadchodzącej próby. W czasie doświadczeń każdy człowiek musi osobiście stanąć przed Bogiem: „To choćby byli nimi Noe, Daniel i Job — jakom żyw — mówi Wszechmocny Pan — nie wyratowaliby ani synów, ani córek, lecz przez swoją sprawiedliwość wybawiliby tylko swoje własne dusze”. Ezechiela 14,20.

(20) JEŚLI POŁĄCZYMY NASZĄ SŁABOŚĆ Z BOSKĄ SIŁĄ, TO JAKI RODZAJ NATURY MOŻEMY UZYSKAĆ?

Przez to zostały nam dane bardzo wielkie i cenne obietnice, abyście przez nie stali się uczestnikami Boskiej natury, uniknąwszy zepsucia, które wskutek pożądliwości jest na świecie. (2 Piotra 1:4)

Tu w ziemskim ucisku musimy odrzucić grzech przez wiarę w pojedynczą krew Chrystusa. Nasz drogi Zbawca zaprasza nas, byśmy się do Niego przyłączyli i złączyli naszą słabość z Jego mocą, naszą niewiedzę z Jego mądrością oraz naszą niegodność z Jego zasługami. Opatrzność Boża jest

szkołą, w której mamy się uczyć cichości i pokory Jezusa. Pan zawsze wytycza nam prawdziwy cel w życiu, ale nie drogę, którą my wybralibyśmy — być może łatwiejszą i przyjemniejszą. Możemy działać razem z siłami, jakimi niebo rozporządza, aby ukształtować nasz charakter na obraz boskiego pierwowzoru. Nikt nie może zaniedbać ani odłożyć tego zadania nie narażając się na największe niebezpieczeństwo.

(21) JAKIE TRZY STRATEGIE BĘDĄ STOSOWANE PRZEZ SZATANA I JEGO ZŁYCH POMOCNIKÓW, ABY ZWODZIĆ TŁUMY?

Niegodziwiec przyjdzie za sprawą szatana, z całą mocą, wśród znaków i fałszywych cudów (2 Tesaloniczan 2:9)

Wkrótce na niebie ukażą się straszne nadnaturalne zjawiska, jako znak mocy demonów czyniących cuda. Duchy szatańskie nawiedzą królów ziemi, aby umocnić ich w zwiedzeniu i skłonić do połączenia się z księciem ciemności w jego ostatecznej walce przeciwko Władcy nieba. Siły te zwiodą wielu panujących i poddanych. Pojawią się ludzie podający się za Chrystusa i żądający dla siebie tytułu oraz czci,

jakie należą się jedynie Zbawcy świata. Będą dokonywać cudownych uzdrowień twierdząc, że mają objawienia z nieba, które jednak będą sprzeczne z Pismem Świętym.

(22) CO BĘDZIE UKORONOWANIEM OSZUSTWA?

Powstaną bowiem fałszywi Chrystusowie i fałszywi prorocy i będą czynić wielkie znaki i cuda, żeby zwieść, o ile można, nawet wybranych.
(Mateusza 24:24)

Głównym momentem tego wielkiego dramatu zwiedzenia będzie chwila, kiedy sam szatan ukaże się ludziom jako Chrystus. Kościół długo czekał na przyjscie Zbawiciela i na spełnienie swych nadziei. Teraz wielki oszust upozoruje przyjscie Pana. W różnych częściach świata pojawi się wśród ludzi jako majestatyczna istota o oślepiającej jasności, przypominająca postać Syna Bożego przedstawioną w Apokalipsie Jana. Patrz Objawienie 1,13-15. Wspaniałości, jaka będzie go otaczać, nie widziało jeszcze żadne ludzkie oko. W powietrzu zabrzmí radosny okrzyk: „Chrystus przyszedł! Chrystus przyszedł!” Ludzie złożą mu hołd padając przed nim, a on podniesie nad nimi swe ręce błogosławiąc ich, jak kiedyś Jezus błogosławił swych

uczniów, gdy jeszcze był na ziemi. Jego delikatny i miły głos będzie brzmiał jak piękna muzyka.

Łagodnym i współczującym tonem wypowie niektóre prawdy nieba, których kiedyś uczył Zbawiciel, uzdrowi chorych, a potem w przybranej postaci Chrystusa powie, że zmienił święcenie soboty na święcenie niedzieli i nakaże wszystkim czcić dzień, który on błogosławi. Stwierdzi następnie, że ci, którzy nadal święcą siódmy dzień, znieważają jego imię i nie chcą słuchać aniołów, jakich wysłał do nich ze światłem i prawdą. Będzie to największe zwiedzenie. Podobnie jak Samarytanie, którzy zostali oszukani przez Szymona czarnoksiężnika, tłumy ludzi uwierzą w ten cud i powiedzą: „Ten człowiek to moc Boża, która się nazywa Wielka”. Dzieje Apostolskie 8,10.

(23) CO ZAPOBIEGNIE ZWIEDZENIU LUDU BOŻEGO?

***Do prawa i do świadectwa! Jeśli nie
będą mówić według tego słowa, to w
nim nie ma żadnej światłości.***

(Izajasza 8:20)

Jednak lud Boży nie zostanie zwiedziony, bowiem nauki tego fałszywego Chrystusa nie zgadzają się z prawdami Pisma Świętego. Pobłogosławi on czcicieli zwierzęcia i

jego posagu, czyli tych ludzi, o których Biblia mówi, że zostanie na nich wylany czysty gniew Boży.

(24) W JAKI SPOSÓB POWRÓCI PRAWDZIWY CHRYSTUS?

Wówczas ukaże się na niebie znak Syna Człowieczego. Wtedy będą lamentować wszystkie ludy ziemi i ujrzą Syna Człowieczego przychodzącego na obłokach niebieskich z mocą i wielką chwałą. Pośle on swoich aniołów z potężnym głosem trąby i zgromadzą jego wybranych z czterech stron świata, od jednego krańca nieba aż do drugiego. (Mateusza 24:30-31)

Szatan nie będzie mógł jednak podrobić sposobu przyjścia Chrystusa. Zbawiciel ostrzegł swój lud przed oszustwem w tej kwestii, przepowiadając dokładnie sposób swego przyjścia: „Powstaną bowiem fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy i czynić będą wielkie znaki i cuda, aby, o ile można, zwieść i wybranych (...). Gdyby więc wam powiedzieli: Oto jest na pustyni — nie wychodźcie; oto jest w kryjówce — nie wierzcie. Gdyż jak błyskawica pojawia się od wschodu i jaśnieje aż na zachód, tak będzie z przyjściem Syna Człowieczego”.
Mateusza 24,24-27; patrz 24,31; 25,31; Objawienie 1,7; 1 Tesaloniczan 4,16-17.

Nie można podrobić takiego przyjścia. Będzie ono widziane przez wszystkich ludzi.

(25) DLACZEGO WIĘKSZOŚĆ ZOSTANIE ZWIEDZIONA?

Wśród całego zwodzenia nieprawości wobec tych, którzy giną, ponieważ nie przyjęli miłości prawdy, by zostali zbawieni. (2 Tesaloniczan 2:10)

Tylko ci, którzy pilnie badali Biblię i umiłowali prawdę, zostaną ustrzeżeni przed potężnymi zwiedzeniami, jakie przyjdą na świat. Lud Boży dzięki świadectwu Pisma Świętego pozna oszusta w jego przebraniu.

(26) PRZED JAKIMI TRZEMA ZASADZKAMI JESTEŚMY OSTRZEŻENI, ABYŚMY MOGLI ICH UNIKNAĆ?

Wszystko bowiem, co jest na świecie – pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha życia – nie pochodzi od Ojca, ale od świata. (1 Jana 2:16)

Wszyscy będą poddani próbie. Dzięki przesianiu spowodowanym pokuszeniem zostaną wyodrębnieni prawdziwi chrześcijanie. Czy lud Boży już teraz jest mocno ugruntowany na Słowie Pana, aby później nie ulec

złudzeniu? Czy w tej rozstrzygającej godzinie będzie polegał na Biblii i tylko na Biblii? Szatan ze wszystkich sił będzie usiłował powstrzymać lud Boży od przygotowania się na ten wielki dzień. Uczyni wszystko, aby zamknąć drogę ludziom wiernym Bogu, otoczy ich ziemskimi bogactwami, wciągnie w rozmaite trudne i skomplikowane sprawy, aby obciążyć serca troskami ziemskimi i aby dzień doświadczenia zaskoczył ich jak złodziej w nocy.

(27) GDZIE WIELU WIERNYCH BOGA BĘDZIE SZUKAŁO SCHRONIENIA W TYM WIELKIM CZASIE UCISKU?

Ten będzie mieszkać na wysokościach, zamki na skałach będą jego ucieczką; będzie mu dany chleb i wody mu nie zabraknie. (Izajasza 33:16)

Ponieważ różne rządy świata chrześcijańskiego wydadzą ustawy przeciwko zachowującym przykazania Boże, przeto ludzie ci będą wyłączeni spod opieki prawa i wydani na łup tych, którzy pragną ich zguby. Opuszczą miasta i wsie, chroniąc się małymi grupkami w najbardziej opustoszałych miejscach. Wielu znajdzie schronienie w górach. Podobnie jak chrześcijanie z piemonckich dolin, uczynią sobie wysokie góry świątynią i będą dziękować Bogu za schronienie pośród skał.

**(28) GDY WIELU BĘDZIE
CIERPIEĆ ZA SWOJĄ WIARĘ, TO
JAKA OBIETNICA MOŻE BYĆ
ICH UDZIAŁEM?**

Czy kobieta może zapomnieć o swoim niemowlęciu i nie zlitować się nad płodem swego łona? A choćby też i one zapomniały, ja jednak o tobie nie zapomnę. (16) Oto na swoich dłoniach wyryłem cię; twoje mury są zawsze przede mną. (Izajasza 49:15-16)

Dlatego PAN, Bóg Izraela, mówi: Wprawdzie powiedziałem: Twój dom i dom twego ojca będzie chodzić przede mną na wieki, ale teraz PAN mówi: Nie będzie tak! Tych bowiem, którzy mnie czczą, ja będę czcić, a ci, którzy mną gardzą, będą wzgardzeni. (1 Samuela 2:30)

Ale wielu z różnych narodów i klas — wielcy i mali, bogaci i ubodzy, czarni i biali — będzie prześladowanych w najokrutniejszy sposób. Wierni Bogu będą przeżywali okropne dni, uwiązani łańcuchami, w zamknięciu, skazani na śmierć, niekiedy pozostawieni na pastwę głodu w mrocznych i brudnych więzieniach. Żadne ludzkie ucho nie usłyszy ich jęków, żadna ręka nie przyjdzie im z pomocą.

Czy w tej trudnej godzinie Bóg zapomni o swych sługach? Czy zapomniał o Noem, gdy na przedpotopowy świat spadł Jego straszliwy wyrok? Czy zapomniał o Locie, gdy z nieba zstąpił ogień, aby zniszczyć miasta na równinie? Czy zapomniał o Józefie otoczonym w Egipcie bałwochwalcami? Czy zapomniał o Eliaszu, gdy Izebel groziła mu losem proroków Baala? Czy zapomniał o Jeremiaszu zamkniętym w ciemnym więzieniu? Czy zapomniał o trzech młodzieńcach w piecu ognistym lub o Danielu w lwiej jamie?

Chociaż wrogowie wtrąca wiernych do więzień, to jednak więzienne mury nie przeszkodą im w łączności z Bogiem. Ten, który widzi ich słabości i zna wszelkie doświadczenia, panuje nad wszystkimi ziemskimi mocami; Jego aniołowie odwiedzać będą dzieci Boże zamknięte w odosobnionych celach i przyniosą im światło oraz pokój niebios. Więzienie stanie się pałacem, gdyż będą w nim mieszkać ludzie bogaci w wiarę. Ciemne mury rozjaśnią się niebiańskim światłem, jak wówczas gdy apostoł Paweł i Syłas znajdowali się w więzieniu w Filippi i o północy modlili się oraz śpiewali pieśni pochwalne.

(29) JAK TEN WERSET OPISUJE BOŻY AKT SĄDU NAD ZŁYMI LUDŹMI?

*PAN bowiem powstanie jak na górze
Perazym i rozgniewa się jak w dolinie
Gibeon, aby dokonać swego dzieła,
swego niezwykłego dzieła, aby
dokończyć swoje zadanie, swoje
niezwykłe zadanie. (Izajasz 28:21)*

Tych, którzy uciskają i niszczą lud Boży, w końcu osiągną wyroki Pana. Wielka cierpliwość Boga wobec niebożnych dodaje ludziom odwagi w ich przestępstwach, ale pomimo zwłoki kara jaka ich spotka, jest pewna i straszna Dla miłosiernego Boga kara jest czymś obcym: „Jakom żyw — mówi Wszechmocny Pan — nie mam upodobania w śmierci bezbożnego” (Ezechiela 33,11)

Bóg jest „miłosierny i łaskawy, nieskory do gniewu, bogaty w łaskę i wierność (...) odpuszczający winę, występki i grzech”. 2 Mojżeszowa 34,6-7. „Pan jest cierpliwy i pełen łaski, lecz na pewno sprawi, że winny nie ujdzie bezkarnie”. Nahuma 1,3.

Sprawiedliwością obroni autorytet swego zdeptanego prawa. Ciężka kara, czekająca przestępcę, widoczna jest w zwłoce w wykonaniu przez Pana wyroku. Ludzie, którym Bóg okazał tyle cierpliwości i których nie chce ukarać

dopóki nie przepełnią miary swej
niezbożności, w końcu będą pić z kielicha
gniewu Bożego, w którym nie ma żadnej
łaski.

**(30) JAKIE SIEDEM
STRASZNYCH PLAG OSĄDU
BĘDĄ MIELI CI, KTÓRZY MAJĄ
ZNAK NIEPOSŁUSZEŃSTWA?**

*I poszedł pierwszy, i wylał swoją czaszę
na ziemię. I pojawiły się bolesne i
złośliwe wrzody na ludziach, którzy
mieli znamię bestii, i na tych, którzy
oddali pokłon jej wizerunkowi.*

(Objawienia 16:2)

*A drugi anioł wylał swoją czaszę na
morze i stało się ono jak krew
zmarłego. I każda dusza żywa umarła w
morzu. (Objawienia 16:3)*

*A trzeci anioł wylał swoją czaszę na
rzeki i źródła wód, i przemieniły się w
krew. (Objawienia 16:4)*

*A czwarty anioł wylał swoją czaszę na
słońce i pozwolono mu przypalać ludzi
ogniem. (Objawienia 16:8)*

*A piąty anioł wylał swoją czaszę na tron
bestii i jej królestwo pogrążyło się w
ciemności, a ludzie gryźli z bólu języki..
(Objawienia 16:10)*

A szósty anioł wylał swoją czaszę na wielką rzekę Eufkrat. I wyschła jej woda, aby została przygotowana droga dla królów ze Wschodu. (Objawienia 16:12)

I nastąpiły głosy i gromy, i błyskawice, i nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi, jakiego nie było, odkąd człowiek jest na ziemi, tak potężne było to trzęsienie ziemi. (Objawienia 16:18)

Gdy Chrystus zakończy swą służbę pośrednika niebiańskiej świątyni, zostanie wylany szczery gniew, grożący tym, którzy oddają pokłon zwierzęciu i jego posągowi oraz przyjmują jego znamię. Patrz Objawienie 14,9-10. Plagi, które spadły na Egipt, gdy Bóg uwalniał swych wybranych, były podobne do tych, jakie nawiedzą grzeszny świat przed ostatecznym wybawieniem ludu Bożego.

Choć wydarzenia te są straszne to jednak sprawiedliwość Boga jest niezachwiana. Anioł Boży oświadcza: „Sprawiedliwy jesteś Ty, . . . żeś taki wyrok wydał. Ponieważ oni wylali krew świętych i proroków, Ty dałeś im do picia także krew; zasłużyli na to”. Objawienie 16,2-6. Skazując wiernych Bogu na śmierć, ściągnęli na siebie winę za ich krew, jak gdyby sami ich własnoręcznie zabili. W podobny sposób Jezus wyraził się o Żydach, iż są winni krwi proroków, która przelewana

była od dnia Abla, ponieważ kierowali się takimi samymi pobudkami i popełniali takie same czyny, jak mordercy proroków.

Plagi nie ogarną całej ziemi, gdyż wszyscy jej mieszkańcy musieliby zginąć. Będą to straszne wydarzenia, jakich śmiertelnicy jeszcze nie widzieli. Wszelkie wyroki jakie dotychczas spadały na ludzkość zawsze były połączone z łaską. Wstawiennicza krew Chrystusa ochraniała grzesznika przed o-trzymaniem pełnego wymiaru kary. Jednak w ostatecznym wyroku gniew Boży będzie czysty, wylany bez żadnej domieszki łaski.

(31) KIEDY ZŁOCZYŃCY CIERPIĄ GŁÓD, CO PODTRZYMA WIERNYCH?

Ten, kto postępuje w sprawiedliwości i mówi to, co prawe; ten, kto brzydzi się zyskiem niesprawiedliwym, kto otrząsa swe ręce, by nie brać darów, kto zatyka uszy, by nie słuchać o rozlewie krwi, i zamyka oczy, by nie patrzeć na zło; Ten będzie mieszkać na wysokościach, zamki na skałach będą jego ucieczką; będzie mu dany chleb i wody mu nie zabraknie. (Izajasza 33:15-16)

Lud Boży nie będzie wolny od cierpień, ale choć będzie prześladowany i uciskany, choć będzie znosić

niewygody i głód, to jednak nie zginie. Bóg troszczył się o Eliasza, nie opuści więc żadnego oddanego Mu dziecięcia. Pan, który zna liczbę włosów każdego człowieka, będzie się o nich troszczył i w czasie głodu dostarczy pożywienia. Gdy niepobożni będą ginąć z głodu i zarazy, aniołowie Boży będą strzec sprawiedliwych i zaspokoją ich potrzeby. Temu, kto „postępuje sprawiedliwie”, dana jest obietnica: „ten ma pod dostatkiem chleba i nie wysychają jego wody”.

**(32) KIEDY CAŁA NADZIEJA
WYDAJE SIĘ UTRACONA, JAK
JAKUB W CZASIE SWOICH
KŁOPOTÓW, CO BĘDZIE
BŁAGANIEM SPRAWIEDLIWYCH?**

*I powiedział: Puść mnie, bo już
weszła zorza. Odpowiedział: Nie
puszczę cię, aż mi pobłogosławisz (I
Mojżeszowa 32:26)*

Ludziom będzie się jednak wydawać, że dzieci Boże muszą krwią przypie-czętować swe świadectwo, jak kiedyś czynili to męczennicy. Sam lud Boży będzie się obawiał, że Pan go opuścił i że wkrótce zginie z ręki nieprzyjaciół. Będzie to czas strasznej trwogi. Dzień i noc wierni będą wołać do swego Boga o pomoc.

Niepobożni będą się cieszyć, szyderczo pytając: „Gdzie jest wasza wiara? Dlaczego Bóg nie uwalnia was z naszej ręki, skoro — jak twierdzicie — jesteście Jego ludem?” Ale oczekujący wybawienia przypomną sobie, co z szyderstwem mówili kapłani i starsi ludu obecni przy śmierci Chrystusa na krzyżu Golgoty: „Innych ratował, a siebie samego ratować nie może, jest królem izraelskim, niech teraz zstąpi z krzyża, a uwierzymy w niego”.
Mateusza 27,42.

Podobnie jak Jakub, wszyscy będą walczyć z Bogiem. Ich oblicza będą blade, lecz nie ustaną w gorliwych modlitwach.

(33) KOMU BÓG ZLECIŁ OCHRONĘ SWOICH WIERNYCH?

Rozkaże bowiem o tobie swoim aniołom, aby cię strzegli na wszystkich twoich drogach. (Psalmy 91:11)

Gdyby ludziom otworzono oczy, zobaczyliby armię aniołów otaczających tych, którzy zachowali słowo Chrystusa. Aniołowie z serdecznym współczuciem spoglądają na ich trudne położenie i słyszą ich modlitwy. Czekają na rozkaz swego Wodza, aby ich wyrwać z niebezpieczeństwa. Muszą jednak czekać. Dzieci Boże muszą wypić kie-

lich i być ochrzczone specjalnym chrztem. Ta bolesna zwłoka jest najlepszą odpowiedzią na ich prośby. Starają się z zaufaniem oczekiwać Pana, wierząc, iż On działa i polegają na wierze, nadziei i cierpliwości — przymiotach, których za mało doświadczali w swym chrześcijańskim życiu. Czas ucisku będzie dla nich skrócony. „A czyżby Bóg nie wziął w obronę swoich wybranych, którzy wołają do niego we dnie i w nocy. . . Powiadam wam, że szybko weźmie ich w obronę”. Łukasza 18,7-8. Koniec nastąpi prędzej niż się ludzie tego spodziewają. Pszenica zostanie zebrana, związana w snopy i zniesiona do spichlerzy Pańskich; kąkol będzie zebrany w wiązki przeznaczone na spalenie.

(34) NA POLECENIE OJCA, JAKIE CUDOWNE PROROCTWO OBIETNICY SIĘ SPEŁNI?

Tysiąc padnie u twego boku, a dziesięć tysięcy po twojej prawicy, lecz ciebie to nie dosięgnie. (Psalmy 91:7)

Wierni swym obowiązkom niebiańscy stróżowie wciąż czuwają. Wydany przez rząd dekret określi czas stracenia ludzi zachowujących przykazania Boże, ale niektórzy wrogowie wierzących będą usiłowali

wykonać ten wyrok wcześniej. Jednak nikt nie będzie mógł przebić się przez straż potężnych aniołów, którzy ochraniają każdego wiernego Bogu człowieka. Dzieci Boże będą napadane w czasie ucieczki z miast lub wsi, lecz podniesione przeciwko nim miecze będą się kruszyć i padać na ziemię jak źdźbła słomy. Inni będą chronieni przez aniołów w postaci uzbrojonych ludzi.

Oko Boże, spoglądając poprzez wszystkie wieki, zwrócone jest na decydującą chwilę, którą muszą przeżyć dzieci Boże, gdy ziemskie moce powstaną przeciwko nim. Podobnie jak wygnańcy, obawiać się będą śmierci głodowej, lecz Bóg, który rozdzielił Morze Czerwone przed Izraelem, objawi swą potęgę pokonując ich wrogów: „Będą moją własnością — mówi Pan Zastępów — w dniu, który Ja przygotuję, i oszczędzę ich, jak ktoś oszczędza swojego syna, który mu służy”. Malachiasza 3,17.

Gdyby krew wiernych świadków Chrystusa została w tym czasie przelana, nie byłaby, jak krew męczenników, ziarnem mającym przynieść owoc. Ich wierność nie byłaby świadectwem przekonującym innych o prawdzie, ponieważ zatwardziałe serca niezbożnych na zawsze utraciły możliwość otrzymania łaski Bożej. Gdyby sprawiedliwi stali się w tym czasie łupem wrogów, byłoby to zwycięstwem księcia ciemności.

Psalmista mówi: „Bo skryje mię w dzień niedoli w szałasie swoim, schowa mnie w ukryciu namiotu swego”. Psalmów 27,5.

Chrystus powiedział: „Wejdź więc, mój ludu, do swoich pokojów i zamknij swoje drzwi za sobą, skryj się na chwilę, aż przeminie gniew! Bo oto Pan wyjdzie ze swojego miejsca, aby ukarać mieszkańców ziemi za ich winę”. Izajasza 26,20-21. Wspaniałe będzie wybawienie tych, którzy cierpliwie czekali na przyjście Chrystusa i których imiona są zapisane w księdze żywota.

Kocham Pana z całego serca. Modłę się, bym był policzony po Jego stronie, gdy ogłosi: "Kto jest sprawiedliwy, niech będzie sprawiedliwy".

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Teraz zdaję sobie sprawę, że Szatan jest jak lew ryczący, szukający kogo może pożreć. Modłę się o mądrość, aby nadal studiować i akceptować Słowo Boże, aby uniknąć oszustw, które szatan zamanifestuje w ostatnich chwilach historii tego świata.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Jestem wdzięczny Bogu za ostrzeżenie nas o wielkim "czasie ucisku", który nadejdzie dla tych, którzy przestrzegają Jego boskich nakazów.

Zakreśl: *Tak* *Niezdeterminowany*

*Modłę się, aby Bóg udoskonalił mój
charakter i wzmocnił moją wiarę, abym
dzięki Jego łasce mógł zwyciężyć na
Jego chwałę.*

Zakreśl: *Tak* *Niezdeterminowany*

*W miłości i wierze, z ufnością oddaję
wszystko w ręce Boga. Modłę się, aby
przez cudowne zachowanie życia lub w
męczeńskiej śmierci użył mnie do
uwielbienia swego imienia.*

Zakreśl: *Tak* *Niezdeterminowany*

[illegible]

Lekcja 11

Lud Boży wyzwolony

Kiedy zachowujący przykazania Boże zostaną wyjęci spod ochrony prawa, ludzie będą usiłowali ich zniszczyć. Gdy zbliży się czas wykonania wyroku na wiernych Bogu, wszyscy będą chcieli zgładzić znienawidzoną sektę i stłumić głos, który karci grzechy i głosi zasady niezgodne z powszechnie panującymi poglądami.

(1) JAKĄ OBIETNICĘ MOGĄ WYZNAĆ CI, KTÓRZY POZOSTANĄ WIERNI?

Ponieważ zachowałeś słowo mojej cierpliwości, ja też zachowam cię od godziny próby, która przyjdzie na cały

***świat, aby doświadczyć mieszkańców
ziemi. (Objawienia 3:10)***

Dzieci Boże — niektóre w więzieniach, a inne w jaskiniach gór lub lasach, wciąż będą prosić Boga o ochronę, podczas gdy ludzie będą się zbroić, by wykonać na nich wyrok śmierci. W tej godzinie największego niebezpieczeństwa Pan Zastępów pospieszy na ratunek swym wybranym. Bóg powiedział: „Wtedy zaśpiewacie pieśń jak w noc uroczystego święta i będziecie się radować z serca jak pielgrzym, który idzie na górę Pana, do opoki Izraela. I odezwie się Pan swoim potężnym głosem i ukaże ciosy swojego ramienia w zapalczywości gniewu i w płomieniu pożerającego ognia, wśród burzy i ulewy, i ciężkiego gradu”.
Izajasza 30,29-30.

Z okrzykami triumfu, bluźnierstwa i szyderstwa tłumy niepobożnych zamierzają rzucić się na swoje ofiary, gdy oto nagle wielka ciemność, gorsza od najciemniejszej nocy, ogarnie całą ziemię. Po chwili tęcza jaśniejąca wspaniałością tronu Bożego przecina niebo i zdaje się ogarniać każdą modlącą się grupę. Rozwścieczeni ludzie zatrzymują się nagle, ich bluźniercze okrzyki zamierają, a oni zapominają o swym gniewie. Miotani straszliwymi obawami wpatrują się w symbol przymierza Bożego i pragną

ukryć się przed jego przemożnym blaskiem.

(2) JAKIE SŁOWA RADOŚCI BĘDĄ WYPŁYWAĆ Z UST WIERNYCH?

I w tym dniu będzie się mówić: Oto nasz Bóg, jego oczekiwaliśmy i on nas wybawi. To jest PAN, jego oczekiwaliśmy; będziemy się weselić i radować z jego zbawienia. (Izajasza 25:9)

Lud Boży słyszy wyraźny dźwięczny głos, mówiący: „Spójrzcie w górę”. Podnoszą się więc oczy ku niebu i widzą tęczę obietnicy. Ciemne chmury, które okryły firmament, rozdzielają się i wierni, podobnie jak Szczepan, patrzą w niebo i widzą wspaniałość Boga oraz Syna Człowieczego siedzącego na tronie. Na Jego boskiej postaci dostrzegają znaki uniżenia, a z Jego ust słyszą prośbę, którą Zbawca kieruje do Ojca i aniołów: „Chcę, aby ci, których mi dałeś, byli ze mną, gdzie Ja jestem”. Jana 17,24.

Znowu odzywa się głos pełen miłości i radości: „Idą, idą święci, niewinni, nie splamieni, ponieważ zachowali słowo Mojej cierpliwości, przeto niech mieszkają z aniołami”. Pobladłe, drżące usta tych, którzy mocno trwali w wierze, wydają okrzyk zwycięstwa.

(3) JAKIE SŁOWA POCHODZĄ Z UST BOGA?

A siódmy anioł wylał swoją czaszę w powietrze. I ze świątyni nieba, od tronu rozległ się donośny głos, który powiedział: Stało się! (Objawienia 16:17)

Wśród ciemnej nocy Bóg przybywa, by wybawić Swój lud. Na niebie pojawia się słońce w całej swej okazałości. Szybko następują znaki i cuda. Oszołomieni niezbożni ze strachem przypatrują się tym scenom, podczas gdy sprawiedliwi z radością spoglądają na znaki swego wybawienia. Cały porządek przyrody ulega zachwianiu: rzeki przestają płynąć, a ciężkie, czarne chmury mieszają się ze sobą. W środku zachmurzonego nieba widać jedno jaśniejsze miejsce, skąd rozbrzmiewa głos Boga podobny do huku spienionych wód i mówi: „Stało się”.

(4) JAKIE WIELKIE WYDARZENIE SPOWODUJE GŁOS BOGA?

I nastąpiły głosy i gromy, i błyskawice, i nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi, jakiego nie było, odkąd człowiek jest na ziemi, tak potężne było to trzęsienie ziemi. (Objawienia 16:18)

Głos ten wstrząsa niebem i ziemią. .
. . Wydaje się, że niebo otwiera się i
zamyka. Wspaniałość tronu Bożego
rozjaśnia firmament. Góry drżą jak
trzcina na wietrze, a pękające skały
rozsypują się w nieładzie. Zrywa się
huragan jak przed burzą. Fale morza
piętrzą się. Słyszać wycie orkanów
podobne do wrzasku demonów
niszczących wszystko wokół siebie.
Ziemia się trzęsie, jej skorupa kłębi się
jak morskie fale, jej powierzchnia pęka,
a fundamenty rozsypują się w gruzy.
Łańcuchy gór zapadają się w głąb,
znikają wyspy. Portowe miasta podobne
w swych nieprawościach do Sodomy,
pochłaniane są przez morze.

„Wspomniano przed Bogiem o
wielkim Babilonie, że należy mu dać
kielich wina zapalczywego gniewu
Bożego”. Objawienie 16,19. „Ogromne
centnarowe kawały gradu” dokonują
dzieła zniszczenia. Wiersz 20-21.
Najdumniejsze miasta ziemi leżą w
gruzach; najwspanialsze pałace, w które
możni tego świata włożyli całe swe
majątkości, aby okazać swą wielkość,
rozpadają się w oczach. Pękają mury
więzienne, a lud Boży, więziony z
powodu swej wiary wychodzi na
wolność.

**(5) KTO BĘDZIE ŚWIADKIEM
DRUGIEGO PRZYJŚCIA
CHRYSTUSA?**

***Oto przychodzi z obłokami i ujrzy go
wszelkie oko, także ci, którzy go
przebili. I będą lamentować przed nim
wszystkie plemiona ziemi. Tak, amen.
(Objawienia 1:7)***

Groby otwierają się „a wielu z tych, którzy śpią w prochu ziemi, obudzą się, jedni do żywota wiecznego, a drudzy na hańbę i wieczne potępienie”. Daniela 12,2. Wszyscy, którzy umarli wierząc w poselstwo trzeciego anioła, wychodzą z grobów przemienieni, aby usłyszeć przymierze Boga z tymi, co przestrzegają Jego prawa. Również ci „którzy go przebili” (Objawienie 1,7), którzy drwili i wyśmiewali się z Chrystusa, gdy umierał na krzyżu, a także najgorsi przeciwnicy prawdy Bożej i ludu Bożego będą wzbudzeni, aby ujrzeć Boga w Jego wspaniałości i przekonać się o chwale jaką otrzymają wierni i posłuszni Bogu.

**(6) JAKA BĘDZIE REAKCJA
ZŁYCH, GDY ZDADZĄ SOBIE
SPRAWĘ, ŻE MAJĄ BYĆ
ŚWIADKAMI DRUGIEGO
PRZYJŚCIA CHRYSTUSA?**

***I mówili do gór i skał: Padnijcie na nas i
zakryjcie nas przed obliczem
zasiadającego na tronie i przed gniewem
Baranka! (Objawienia 6:16)***

Gęste chmury zaciemniają jeszcze niebo, jednak tu i tam przebijają promienie słoneczne, jakby oko wymierzającego karę Jahwe. Oszalałe błyskawice rozdzierają niebo, otaczając ziemię morzem ognia. Potężne tajemnicze głosy oznajmiają wyrok na niebożnych. Nie wszyscy wiedzą, co znaczą wypowiedane słowa, ale rozumieją je fałszywi nauczyciele.

Ci, którzy jeszcze niedawno występowali śmiało i wyzywająco przeciw ludowi Bożemu i byli pewni zwycięstwa w swym okrucieństwie, teraz sparaliżowani drżą ze strachu. Ich rozpaczliwe krzyki są głośniejsze od huku w przyrodzie. Demony uznają boskość Chrystusa i drżą przed Jego mocą, a ludzie błagają o łaskę i w strachu padają na ziemię.

(7) JAKA PIEŚŃ TRIUMFALNEJ REAKCJI ZABRZMI OD SPRAWIEDLIWYCH?

Przewodnikowi chóru dla synów Korego. Pieśń na Alamot.> Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w utrapieniu. Dlatego nie będziemy się bać, choćby się poruszyła ziemia, choćby się przeniosły góry w sam środek morza; Choćby huczały i burzyły się jego wody i zatrzęsły się góry od jego nawałnicy. Sela. (Psalmy 46:1-3)

Przez szczelinę w chmurach świeci gwiazda, której jasność na tle panujących ciemności jest kilkakrotnie spotęgowana. Zwiastuje ona nadzieję i radość wiernym, lecz srogość i gniew przestępcom prawa Bożego. Ci, którzy ofiarowali wszystko dla Chrystusa, są teraz bezpieczni, ukryci w „namiocie” Pana. Przeszli zwycięsko przez próbę i przed całym światem, a także przed tymi, co znieważali prawdę Bożą, dali dowód wierności Temu, który za nich umarł. Nastąpiła cudowna zmiana w sytuacji tych, którzy nawet w obliczu śmierci zachowali swą wierność! Nagle zostali wyswobodzeni z ciemnej i straszliwej niewoli u ludzi przemienionych w demony. Ich twarze, jeszcze niedawno blade, strwożone i wymęczone strachem, teraz promieniają radością, wyrażając wiarę i miłość. Uradowani zwycięstwem śpiewają.

(8) CO ZOSTANIE OGŁOSZONE W NIEBIOSACH?

Wtedy niebiosy ogłoszą jego sprawiedliwość, bo sam Bóg jest sędzią. Sela. (Psalmy 50:6)

Gdy te słowa całkowitego zaufania wznoszą się ku Bogu, chmury rozstępują się, ukazując usiane gwiazdami niebo, wspaniałe w

przeciwieństwie do ciemnych i groźnych chmur. Z otwartych bram bije blask niebiańskiego miasta. Na niebie ukazuje się ręka, trzymająca dwie złożone tablice. Prorok mówi: „Niebiosa zwiastują sprawiedliwość jego, ponieważ sam Bóg jest sędzią”. . . Święte prawo, wyraz sprawiedliwości Bożej, ogłoszone wśród grzmotów i błyskawic na górze Synaj jako drogowskaz w życiu człowieka, ukazane jest teraz jako podstawa sądu.

Ręka otwiera tablice, odkrywając dziesięć przykazań, wypisanych ognistymi literami. Poszczególne słowa są tak wyraźne, że każdy może je przeczytać. Budzi się pamięć, ciemność zabobonów i herezji znika z umysłów ludzi i wszyscy mieszkańcy ziemi widzą te dziesięć krótkich, zrozumiałych i prawomocnych sformułowań Boga.

(9) JAKA PRAWDA O BOSKICH PRZYKAZANIACH WYWOŁA POSTRACH W SERCACH ZŁOCZYŃCÓW?

Podstawą twego słowa jest prawda, a wszelki wyrok twojej sprawiedliwości trwa na wieki. (Psalmy 119:160)

Nie sposób opisać trwogi i rozpacz tych, którzy deptali święte przepisy. Bóg dał im prawo; mogli porównać i poznać swe błędy, gdy była jeszcze sposobność

do pokuty oraz poprawy. Jednak dla zapewnienia sobie przychylności świata, zlekceważyli prawo Boże i nakłaniali innych do przestępowania przykazań. Starali się zmusić lud Boży do znieważania sabatu Pana. Teraz zostali skazani przez prawo, które odrzucili. Jasno zdają sobie sprawę z tego, że nie ma dla nich usprawiedliwienia. Wybrali tego, komu chcieli służyć. „Wtedy znowu dostrzeżecie różnicę między sprawiedliwym a bezbożnym, między tym, kto Bogu służy, a tym kto mu nie służy”. Malachiasza 3,18.

(10) JAKI JEST WYNIK POZNANIA PRAWDY I NIE DZIELENIA SIĘ TĄ WIEDZĄ ZE STRACONYMI?

Gdy powiem bezbożnemu: Z pewnością umrzesz, a nie upomnisz go ani nie ostrzeżesz, aby go odwieść od jego bezbożnej drogi, aby uratować jego życie, to ten bezbożny umrze w swojej nieprawości, ale jego krwi zażądam z twojej ręki. (19) Lecz jeśli ostrzeżesz bezbożnego, a on nie odwróci się od swej bezbożności i od swej bezbożnej drogi, to on umrze w swojej nieprawości, ale ty wybawisz swoją duszę. (Ezechiela 3:18-19)

Nieprzyjaciele prawa Bożego,
począwszy od duchownych aż do

najskromniejszych ludzi, dopiero teraz rozumieją prawdę i obowiązki z niej wynikające. Ale za późno pojęli, że święcenie soboty zgodnie z czwartym przykazaniem jest pieczęcią żywego Boga. Za późno poznali prawdziwy charakter swego fałszywego dnia odpoczynku i nietrwały grunt, na którym budowali swoją wiarę. Zrozumieli, że walczyli przeciwko Bogu. Teolodzy prowadzili ludzi do zguby mówiąc, że kierują ich do bram raju. W sądnym dniu okaże się, jak wielka jest odpowiedzialność osób piastujących święte urzędy i jak straszne są następstwa niewierności. Tylko w wieczności będziemy mogli ocenić stratę choćby jednego człowieka. Straszny będzie los tego, do którego Pan zwróci się ze słowami: „Idź precz ode mnie, sługo niezbożny!”

(11) GDZIE ZOBACZYMY CHRYSTUSA PRZY JEGO PRZYJŚCIU?

Odpowiedział mu Jezus: Ty powiedziałeś. Ale mówię wam: Odtąd ujrzycie Syna Człowieczego siedzącego po prawicy mocy Boga i przychodzącego na obłokach niebieskich.” (Mateusza 26:64)

Na wschodzie pojawia się mały biały obłok, wielkości połowy ludzkiej

dłoni. Jest to obłok otaczający Zbawiciela. Lud Boży wie, że to znak Syna Człowieczego. W uroczystym milczeniu wszyscy obserwują, jak obłok zbliża się, rośnie i staje się coraz wspanialszy, aż w końcu przekształca się w olbrzymi jaśniejący obłok chwały, który na dole otoczony jest pożerającym ogniem, a na górze tęczą przymierza.

to Jezus zbliża się jako potężny zwycięzca. Nie jest to już „mąż boleści”, pijący gorzki kielich zniewagi i bólu, lecz zwycięzca na niebie i ziemi, który osądzi żywych i umarłych. Jest „Wiernym i Prawdziwym”, który „sprawiedliwie sędzi i sprawiedliwie walczy (...). I szły za nim wojska niebieskie”. Objawienie 19,11.14. Towarzyszy Mu niezliczony orszak świętych aniołów, śpiewających hymny na Jego cześć. Wydaje się, że niebo jest pełne świetlanych postaci — „tysiąc tysięcy razy dziesięć tysięcy”.

(12) JAK PROROK HABAKKUK OPISUJE DRUGIE PRZYJŚCIE CHRYSTUSA?

*Bóg szedł z Temanu, Święty z góry Paran, Sela! Jego majestat okrył niebiosą, ziemia była pełna jego chwały.
(4) Jego blask był jak światłość, rogi wychodziły z jego rąk, a tam była ukryta jego moc. (Habakuka 3:3-4)*

Ludzkie pióro nie zdoła opisać wspaniałości tego obrazu, a śmiertelny umysł jej pojąć: „Jego wspaniałość okrywa niebiosa, a ziemia jest pełna jego chwały. Pod nim jest blask jak światłość”. Habakuka 3,3-4. Gdy żywy obłok zbliża się coraz bardziej, każde oko dostrzega Księcia Żywota. Nie zdobi Go cierniowa korona, zamiast niej na Jego świętym czole spoczywa diadem chwały. Jego oblicze jaśnieje jak południowe słońce: „A na szacie i na biodrze swym ma wypisane imię: Król królów i Pan panów”. Objawienie 19,16.

(13) JAK PROROK JEREMIASZ OPISUJE REAKCJĘ LUDZKOŚCI NA TO WIELKIE WYDARZENIE?

Pytajcie teraz i zobaczcie: Czy mężczyzna może rodzić? Czemu więc widzę, że każdy mężczyzna trzyma ręce na biodrach – jak u rodzącej – i że ich twarze stały się blade? Biada! Bo wielki jest ten dzień, że nie będzie mu równego. To jest czas utrapienia Jakuba, ale będzie z niego wybawiony. (Jeremiasza 30:6-7)

W Jego obecności „oblicze wszystkich zbladło” (Jeremiasza 30,6), a tych, którzy odrzucili łaskę Bożą, ogarnia przerażenie i rozpacz. „Serce się rozpułynie, kolano o kolano tłuc się

będzie (...) a oblicza wszystkich poczernieją”. Nahuma 2,10 (BG).

Sprawiedliwi wołają ze drżeniem: „Któż się ostoi?” Milknie śpiew aniołów i przez pewien czas panuje głucha cisza. Potem dobiega głos Jezusa: „Moja łaska jest dla was wystarczająca”. Oblicza sprawiedliwych rozjaśniają się i radość wypełnia ich serca. Aniołowie śpiewając przybliżają się ku ziemi.

(14) JAKIE PROROCTWO UDZIELONE PRZEZ CHRYSTUSA DOTYCZĄCE OSÓB ODPOWIEDZIALNYCH ZA JEGO UKRZYŻOWANIE ZOSTANIE WYPEŁNIONE?

Odpowiedział mu Jezus: Ty powiedziałeś. Ale mówię wam: Odtąd ujrzycie Syna Człowieczego siedzącego po prawicy mocy Boga i przychodzącego na obłokach niebieskich. (Mateusza 26:64)

Oto stoją ci, którzy szydzili z Jezusa w Jego poniżeniu. Wciąż przychodzą im na pamięć słowa cierpiącego, gdy po zaklęciach najwyższego kapłana powiedział On uroczyście: „Odtąd ujrzycie Syna Człowieczego siedzącego na prawicy mocy Bożej i przychodzącego na obłokach nieba”. Mateusza 26,64. Teraz widzą Go w całej

wspaniałości, jednak muszą Go zobaczyć siedzącego na prawicy Bożej.

Ci, którzy drwili z Niego, gdy mówił, że jest Synem Bożym, teraz stoją oniemiałi. Wśród nich znajduje się dumny Herod, który szydził z Jego królewskiego tytułu i kazał naśmiewającym się żołnierzom ukoronować Go jak króla. Są też ci, którzy swoimi zbrodnicznymi rękami oblekli Go w purpurową szatę i włożyli Mu na głowę cierniową koronę, a do bezwładnej ręki buławę szyderstwa i bluźniąc kłaniali się Mu. Ludzie, którzy bili i pluli na Księcia Żywota, teraz odwracają się od Jego oblicza. Ci, którzy przebili gwoździami Jego ręce i nogi; żołnierz, który włócznią przekłuł bok Jezusa — ci spoglądają teraz na te rany ze strachem i wyrzutami sumienia.

W życiu wszystkich tych, którzy odrzucają prawdę, zdarzają się momenty, gdy budzi się sumienie, gdy przypominają się męczące wspomnienia o obłudnych czynach i słowach, gdy serce rozdziera się w pokucie. Lecz czymże są te momenty w porównaniu z wyrzutami sumienia owego dnia, gdy „padnie na nas strach, jak burza, a nieszczęście przyjdzie na was jak wichra”. Przypowieści 1,27. Ci, którzy chcieli zgładzić Chrystusa i Jego naśladowców, widzą teraz otaczającą Go wspaniałość. W swym przerażeniu słyszą

głosy świętych, brzmiące radosnymi tonami: „Oto nasz Bóg, któremu zaufaliśmy, że nas wybawi (...). Weselmy i radujmy się z jego zbawienia!” Izajasza 25,9.

(15) JAKIE WOŁANIE WYPEŁNI NIEBIOŚCIA, GDY CHRYSZTUS WEZWIE SPRAWIEDLIWYCH UMARŁYCH DO ŻYCIA?

***“GDZIEŻ JEST, O ŚMIERCI, TWOJE ŻĄDŁO? GDZIEŻ JEST, O PIEKŁO, TWOJE ZWYCIĘSTWO?”
(1 Koryntian 15:55)***

Wśród trzęsień ziemi, rozdzierających niebo błyskawic i huczących grzmotów rozlega się głos Syna Bożego wzywający świętych z grobów. Zbawiciel spogląda na groby sprawiedliwych, podnosi rękę ku niebu i woła: „Zbudźcie się, zbudźcie się, którzy śpicie w prochu i powstańcie!” W każdym zakątku świata umarli słyszą ten głos i wychodzą z grobów. Ziemia drży od kroków zmartwychwstałych, tworzących wielki tłum ze wszystkich narodów, pokoleń i języków. Wychodzą z więzienia śmierci, przyodziani wspa- niałością nieśmiertelności i wołają: „Gdzież jest, o śmierci, zwycięstwo twoje? Gdzież jest, o śmierci, żądło twoje?” 1 Koryntian 15,55. Żyjący sprawiedliwi i zmartwychwstali święci

łączą swe głosy w długim radosnym okrzyku zwycięstwa.

(16) JAKA ZMIANA NASTĄPI U SPRAWIEDLIWYCH?

W jednej chwili, w mgnieniu oka, na ostatnią trąbę. Zabrzmi bowiem trąba, a umarli zostaną wskrzeszeni niezniszczalni, a my zostaniemy przemienieni. To bowiem, co zniszczalne, musi przyodziać się w to, co niezniszczalne, a to, co śmiertelne, przyoblec się w nieśmiertelność.. (1 Koryntian 15:52-53)

Z prochu ziemi wszyscy wychodzą w tej postaci, w jakiej złożono ich do grobu. Adam, który stoi wśród zmartwychwstałych, jest wysoki i odznacza się majestatyczną postawą; jest niewiele niższy od Syna Bożego. Widać ogromną różnicę między nim i ludźmi późniejszych pokoleń.

Porównując ich można zobaczyć zwyrodnienie rodzaju ludzkiego. Wszyscy jednak powstają z zapalem i świeżością wiecznej młodości..

Na początku człowiek został stworzony na obraz Boży nie tylko w charakterze, lecz także w postaci i wyglądzie. Grzech zniekształcił obraz Boży i zatarł go prawie zupełnie, lecz Chrystus przyszedł, aby przywrócić to,

co zostało stracone. On zmieni nasze ciało i uczyni je podobnym do swego chwalebnego ciała. Śmiertelne, przemijające, pozbawione piękności i splamione grzechem ciało człowieka stanie się doskonałe, piękne i nieśmiertelne. Wszelkie skazy i ułomności pozostaną w grobie. Dopuszczeni ponownie do drzewa żywota w tak dawno utraconym raju, zbawieni będą wzrastać, aż dorosną do postaci, jaką człowiek posiadał na początku.

Ostatnie ślady przekleństwa grzechu zostaną usunięte i wierni Chrystusowi przywdzieją wspaniałość naszego Boga, będąc doskonałym odbiciem Pana w duchu, duszy i ciele. O, cudowne zbawienie, tak długo rozważane, tak długo oczekiwane, lecz nigdy w zupełności nie zrozumiane!.

(17) DOKĄD PÓJDA WYBRANI ZARAZ PO TEJ ZMIANIE?

Potem my, którzy pozostaniemy żywi, razem z nimi będziemy porwani w obłoki, w powietrze, na spotkanie Pana, i tak zawsze będziemy z Panem. (1 Tesaloniczan 4:17)

Żyjący sprawiedliwi zostaną w okamgnieniu przemienieni. Będą uwielbieni. Gdy zabrzmie głos Boży, o-

trzymają nieśmiertelność i razem ze
zmartwychwstałymi świętymi zabrani
zostaną na spotkanie Pana w powietrzu.
Aniołowie zgromadzą wybranych
Bożych z czterech krańców ziemi.
Przyniosą także małe dzieci i oddadzą je
matkom. Przyjaciele, których
rozłączyła śmierć, znowu się połączą,
aby się już nigdy nie rozstawać i
razem podążą z radosnym śpiewem w
stronę miasta Boga.

(18) CZYM CHRYSTUS NASZ SPRAWIEDLIWY SĘDZIA OBDARZY KAŻDEGO Z JEGO ODKUPIONYCH?

*A gdy się objawi Najwyższy Pasterz, o-
trzymacie niewiedzącą koronę chwały.
(1 Piotra 5:4)*

Przed wejściem do miasta Bożego
Zbawiciel daje swym naśladowcom
nagrodę za zwycięstwo i insygnia ich
królewskiego stanu. Wokół Króla,
którego postać wznosi się ponad
świętymi i aniołami, a twarz jaśnieje
miłością, ustawiają się jaśniejące rzędy
zbawionych. Oczy niezliczonych
zastępów świętych są zwrócone ku
Niemu, a każdy widzi wspaniałość Tego,
którego wygląd był kiedyś „tak
zeszpecony, niepodobny do ludzkiego
(...), a jego postać nie taka jak synów
ludzkich”

Zbawca własnoręcznie wkłada korony chwały na głowy zwycięzców. Każdy otrzymuje koronę z widniejącym na niej „nowym imieniem” i napisem „Świętość Panu”. Święci otrzymują palmę zwycięstwa i harfę. Następnie aniołowie podają ton i każda ręka zręcznie dotyka strun instrumentu, wydobywając z niego przepiękną muzykę. Niewypowiedziana błogość opanowuje każde serce i zewsząd odzywają się głosy dziękczynienia: „Jemu, który miłuje nas i który wyzwolił nas z grzechów naszych przez krew swoją, i uczynił nas rodem królewskim i kapłanami Boga i Ojca swojego, niech będzie chwała i moc na wieki wieków”. Objawienie 1,5-6.

(19) JAKIE RADOSNE ZAPROSZENIE WYSTOSUJE CHRYSTUS DO SWOICH ODKUPIONYCH?

Wtedy król powie do tych, którzy będą po jego prawej stronie: Przyjdźcie, błogosławieni mego Ojca, odziedziczcie królestwo przygotowane dla was od założenia świata. (Mateusza 25:34)

Przed zbawionymi zastępami rozciąga się Święte Miasto. Jezus szeroko otwiera perłowe bramy, a święci, którzy żyli według prawdy,

wchodzą do środka. Widzą tam raj Boży — ojczyznę Adama. Po chwili odzywa się głos cudowniejszy od wszelkiej muzyki, jaką kiedykolwiek słyszało ucho ludzkie, i mówi: „Walka się skończyła”. „Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, odziedziczcie Królestwo, przygotowane dla was od założenia świata”.

Spełnia się życzenie Zbawiciela, dotyczące Jego uczniów: „Chcę, aby ci, których mi dałeś, byli ze mną, gdzie Ja jestem”. Jana 17,24. Zbawiciel przyprowadza swemu Ojcu tych, których wykupił własną krwią; stawia ich „nieskalanych z weselem przed oblicze swojej chwały” (Judy 24) i mówi: „Oto ja i moje dzieci, które mi dałeś”. „Zachowałem tych, których mi dałeś”. O, cuda zbawiającej miłości! O, błogości owej godziny, gdy odwieczny Ojciec spoglądając na zbawionych widzi w nich swój obraz, gdy usunięte jest przekleństwo grzechu i ludzkość jest znowu w harmonii z boskością!

Z niewypowiedzianą miłością Jezus zaprasza swych wiernych do udziału w radości ich Pana. Zbawiciel raduję się, ponieważ widzi w królestwie wspa-
niałości ludzi, których wyratował przez swe cierpienia i poniżenie. Zbawieni natomiast cieszą się, gdyż widzą wśród błogosławionych tych, którzy dzięki ich

modlitwom, pracy i ofiarnej miłości zostali pozyskani dla Chrystusa. Kiedy zgromadzą się wokół wielkiego białego tronu, niewypowiedziana radość napęlni ich serca, ponieważ ujrzą nie tylko tych, których przyprowadzili do Pana, lecz dowiedzą się także, że osoby przez nich pozyskane dla Chrystusa pozyskały innych. Teraz wszyscy zbawieni składają swe korony u stóp Chrystusa, aby Go wielbić przez nieskończone eony wieczności.

**(20) JAKA GRUPA BĘDZIE
MIAŁA ZASZCZYT ZAŚPIEWAĆ
WYJĄTKOWĄ PIEŚŃ POCHWA-
LNA DLA SWOJEGO
ODUPICIELA?**

I śpiewali jakby nową pieśń przed tronem i przed czterema stworzeniami, i przed starszymi. A nikt się tej pieśni nie mógł nauczyć oprócz stu czterdziestu czterech tysięcy, którzy zostali wykupieni z ziemi. (Objawienia 14:3)

Nad kryształowym morzem, znajdującym się przed tronem, nad tym szklanym morzem, które jaśnieje wspa-
niałością Bożą, jakby było zmieszane z ogniem, stoją ci, którzy „odnieśli zwycięstwo nad zwierzęciem i jego posągami, i nad liczbą imienia jego”.
Objawienie 15,2. Na górze Syjon stoją

wraz z Barankiem sto czterdzieści cztery tysiące odkupionych, trzymających „harfy Boże”. Głos „harfiarzy, grających na swoich harfach”, brzmi jak „szum wielu wód”, jak „łoskot potężnego grzmotu”. Objawienie 14,2. Śpiewają oni „nową pieśń” przed tronem — pieśń, której nikt nie może się nauczyć oprócz owych stu czterdziestu czterech tysięcy. Jest to pieśń Mojżesza i Baranka, pieśń wybawienia. Oprócz stu czterdziestu czterech tysięcy zbawionych nikt nie może nauczyć się tej pieśni, gdyż jest to pieśń ich doświadczeń — doświadczeń, przez które nikt poza nimi nie przeszedł: „Są to ci, którzy (...) podążają za Barankiem, dokądkolwiek idzie”. Ponieważ zostali wzięci z ziemi spośród żyjących, uważani są za „pierwociny dla Boga i dla Baranka. Objawienie 15:2, 3; 14:1-5.

(21) CO ODRÓŻNIA TĘ GRUPĘ OD TŁUMU ODKUPIONYCH?

A jeden ze starszych odezwał się do mnie tymi słowy: Kim są ci, którzy są ubrani w białe szaty i skąd przybyli? Odpowiedziałem mu: Panie, ty wiesz. I powiedział do mnie: To są ci, którzy przyszli z wielkiego ucisku i wyprali swoje szaty, i wybielili je we krwi Baranka. (Objawienia 7:13-14)

Są to ci, którzy nie skalali się z kobietami, są bowiem dziewiczy. To ci, którzy podążają za Barankiem,

dokądkolwiek idzie. Oni zostali wykupieni spośród ludzi, aby byli pierwocinami dla Boga i dla Baranka. (Objawienia 14:4)

„To są ci, którzy przychodzą z wielkiego ucisku” (Objawienie 7,14), którzy przeżyli ten trudny czas, jakiego jeszcze nie było, odkąd ludzie istnieją na ziemi; wytrzymali czas trwogi Jakubowej i podczas wykonania wyroków Bożych ostali się bez Pośrednika. Zo-stali wybawieni, ponieważ „wyprali szaty swoje, i wybielili je we krwi Baranka”.

Objawienie 7,14. „I w ustach ich nie znaleziono kłamstwa; są bez skazy” (Objawienie 14,5) przed Bo-giem.

„Dlatego są przed tronem Bożym i służą mu we dnie i w nocy w świątyni jego, a Ten, który siedzi na tronie, osłoni ich obecnością swoją”. Objawienie 7,15.

Zbawieni widzieli jak klęski i zarazy niszczyły ziemię, jak słońce okazywało wielką moc, rażąc ludzi swymi promieniami; sami zresztą znosili cierpienie, głód i pragnienie. Ale „nie będą już łaknąć ani pragnąć, i nie padnie na nich słońce ani żaden upał. Ponieważ Baranek, który jest pośród tronu, będzie ich pasł i poprowadzi do źródeł żywych wód, i otrze Bóg wszelką łzę z ich oczu”. Objawienie 7,16-17.

(22) JAKA ZASADA OPISANA W TYM WERSIE BĘDZIE INSPIRACJĄ DLA ODKUPIONYCH DO DZIELENIA SIĘ ICH ŚWIADECTWEM ODKUPIENIA W CAŁYM WSZECHŚWIECIE?

A gdy nie mieli z czego oddać, darował obydwóm. Powiedz więc, który z nich będzie go bardziej miłował?

43 Szymon odpowiedział: Sądzę, że ten, któremu więcej darował. A on mu powiedział: Słusznie osądziłeś.” (Łukasza 7:42-43)

We wszystkich wiekach wybrani Zbawiciela kształceni byli w szkole doświadczeń. Na ziemi chodzili wąskimi ścieżkami, oczyszczani byli w ogniu prześladowań. Dla Chrystusa znosili sprzeczki, nienawiść i oszczerstwa. Szli za Jezusem w bolesnych walkach, żyli w samozaparcu i doświadczali gorzkich rozczarowań. W praktyce poznali zło grzechu i jego siłę, a poczucie winy i nieszczęścia, jakie ze sobą niesie świadomość tak wielkiej ofiary poniesionej dla ich zbawienia, upokarza ich we własnych oczach i napętnia serca wdzięcznością oraz chwałą, jakiej nie mogą odczuwać ci, którzy nigdy nie zgrzeszyli. Umiłowali wiele, bo wiele im wybaczone. Ponieważ, mieli udział w cierpieniach

Chrystusa, mogą też mieć udział w Jego wspaniałości.

(23) JAKA NAGANA ZOSTANIE USUNIĘTA ZE SPRAWIEDLIWYCH?

*Polknie śmierć w zwycięstwie, a Pan
BÓG otrze łzy z każdego oblicza i
zdejmie z całej ziemi hańbę swego ludu,
bo tak PAN powiedział. (Izajasza 25:8)*

Dziedzice królestwa Bożego przyszli z poddaszy i chat, z więzień i szubienic, z gór, pustyni i podziemnych jaskiń, jak również z głębokości morza. Na ziemi „byli w niedostatku, dręczeni, w poniewierce”. Miliony ich zeszło do grobu okrytych niesławą, ponieważ stanowczo sprzeciwiali się kłamliwym twierdzeniom szatana. Ziemskie sądy uznały ich za najgorszych przestępców. Ale teraz „Bóg jest Sędzią” (Psalmów 50,6), teraz ziemskie wyroki będą odwrócone. Bóg „usunie hańbę swojego ludu”. Izajasza 25,8. „I nazwą ich ludem świętym, odkupionymi Pana”. On da im „zawój zamiast popiołu, olejek radości zamiast szaty żałobnej, pieśń pochwalną zamiast ducha zwątpienia”. Izajasza 61,3. Nie są już słabi, smutni, rozproszeni czy prześladowani. Odtąd mają na zawsze być z Panem. Stoją przed tronem Bożym w bogatszych szatach, aniżeli nosili je

najbogatsi ludzie na ziemi. Ich czoła zdobią korony wspanialsze od tych, jakie nosili ziemscy królowie. Dni płaczu i bólu zniknęły na zawsze.

Król chwały otarł łzy z każdej twarzy, przyczyny wszelkich trosk zostały usunięte. Machając palmowymi gałązkami zbawieni śpiewają czystymi, miłymi i harmonijnymi głosami, wszystkie one łączą się w jeden chór. W całym niebie brzmi: „Zbawienie jest u Boga naszego, który siedzi na tronie, i u Baranka”. Wszyscy mieszkańcy niebios odpowiadają: „Amen!

Błogosławieństwo i chwała, i mądrość, i dziękczynienie, i cześć, i moc, i siła Bogu naszemu na wieki wieków.

Amen”. Objawienie 7,10.12.

(24) JAK BIBLIA OPISUJE PLAN ODKUPIENIA?

A bez wątpienia wielka jest tajemnica pobożności: Bóg objawiony został w ciele, usprawiedliwiony w Duchu, widziany był przez anioły, głoszony był poganom, uwierzono mu na świecie, wzięty został w górę do chwały. (1 Tymoteusza 3:16)

W doczesnym życiu możemy zrozumieć zaledwie część dzieła zbawienia. Naszym ograniczonym umysłem możemy poważnie rozmyślać

o upadku i wspaniałości, o życiu i śmierci, o sprawiedliwości i łasce, które spotkały się na krzyżu, lecz pomimo największych wysiłków nie rozumiemy pełnego znaczenia tych zagadnień.

Bardzo niejasno pojmujemy długość i szerokość, wysokość i głębokość zbawiającej miłości. Plan zbawienia nie będzie całkowicie zrozumiany nawet wówczas, kiedy zbawieni widzieć będą tak, jak sami są widziani i gdy poznają tak, jak są poznani; przez cały czas wieczności ze zdziwieniem i zachwytem dowiadywać się będą o nowych prawdach. Choć troski, bóle i poszukiwania świata znikną to jednak lud Boży zawsze będzie pamiętał, ile kosztowało jego zbawienie.

(25) JAKA JEST PRZESZŁA, TERAŹNIEJSZA I PRZYSZŁA PIEŚŃ ODKUPIONYCH?

Mogli pojąć wraz ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość, długość, głębokość i wysokość; I poznać miłość Chrystusa, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali napelnieni całą pełnią Boga. (Efezjan 3:18-19)

Krzyż Chrystusa po wszystkie wieki będzie przedmiotem badań i pieśni zbawionych. W Chrystusie uwielbionym widzieć będą Chrystusa ukrzyżowanego.

Nigdy nie zapomną, że Ten, który swą mocą stworzył i podtrzymuje niezliczone światy — Ten umiłowany przez Boga, Majestat Nieba, Ten, któremu kłaniają się cherubowie i serafinowie — uniżył się, aby podnieść upadłą ludzkość; że wziął na siebie hańbę grzechu oraz zniósł także tę chwilę, gdy Ojciec w niebie odwrócił od Niego swoją twarz, aż w końcu żal i ból z powodu grzesznego świata złamały Jego serce i położyły kres Jego życiu na krzyżu Golgoty. Fakt, że Stwórca wszystkich światów, Sędzia wszystkich istnień, porzucił swą wspaniałość i z miłości do ludzi tak bardzo się uniżył, będzie stale wzbudzać zdziwienie i uwielbienie całego wszechświata. Gdy niezliczone rzesze zbawionych spoglądać będą na swego Stwórcę i ujrzą na Jego obliczu wspaniałość Ojca, gdy patrzeć będą na Jego tron, założony od wieków na wieki i poznają, że Jego królestwu nie ma końca, wówczas zaśpiewają z zachwytem: „Godzien jest ten Baranek zabity wziąć moc i bogactwo, i mądrość, i siłę, i część, i chwałę, i błogosławieństwo”.

Tajemnica krzyża wyjaśnia wszystkie pozostałe tajemnice. Cechy Bożego charakteru, które napawały nas obawą i strachem, w świetle krzyża są piękne i przyciągające. Widzimy, że łaska, łagodność i ojcowska miłość

łączą się ze sprawiedliwością,
świętością i mocą. Spoglądając na
majestat wysokiego i wzniosłego tronu
Boga, dostrzegamy pełne miłości
przejawy charakteru Stworzyciela i jak
nigdy rozumiemy znaczenie drogich
słów: „Ojcze nasz”.

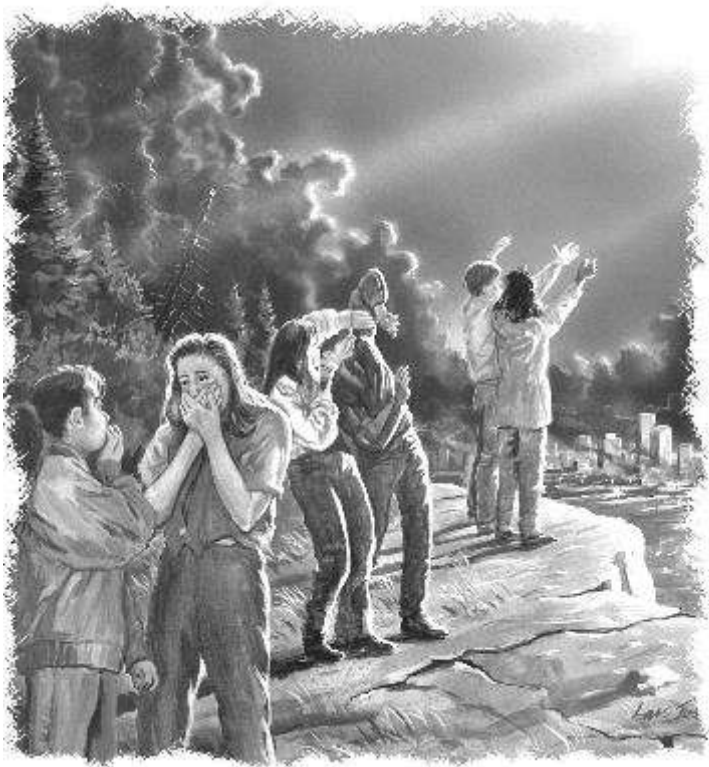
Zbawieni przekonają się, że Bóg
w swej nieskończonej mądrości nie
mógł ułożyć innego planu naszego
zbawienia, jak tylko przez
ofiarowanie swego Syna. Nagrodą za
tę wielką ofiarę jest radość z widoku
ziemi zamieszkaney przez świętych,
szczęśliwych i nieśmiertelnych
zbawionych. Rezultatem
zwycięskiego boju Zbawiciela z
mocami ciemności jest radość
odkupionych, okazywana przez
wszystkie wieki ku chwale Bogu.
Wartość każdego człowieka jest tak
wielka, że Ojciec odczuwa satysfakcję
z powodu tak wysokiej ceny, jaką
zapłacił poświęcając umiłowanego
Syna, a Chrystus jest zadowolony
widząc owoce swej ofiary.

*Czekam na ten wielki dzień, kiedy
Chrystus przyjdzie na obłokach nieba,
aby uwolnić swój lud od niegodziwości
tej ziemi i strasznego czasu ucisku,
który jest przed nami..*

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Zakreśl: *Tak* *Niezdeterminowany*

[illegible]

Lekcja 12

Spustoszenie Ziemi

**(1) JAKIE PRZESŁANIE
MIŁOSIERDZIA GŁOSZĄ
NIEBIOŚCI TYM, KTÓRZY
NIEŚWIADOMIE PODĄŻAJĄ ZA
FAŁSZYWYMI DOKTRYNAMI
BABILONU?**

I usłyszałem inny głos z nieba, który mówił: Wyjdźcie z niej, mój ludu, abyście nie byli uczestnikami jej grzechów i aby was nie dotknęły jej plagi. (Obj 18:4)

**(2) JAKIE SĄDY SPADNĄ NA
BABILON I TYCH, KTÓRZY
TRZYMAJĄ SIĘ JEGO NAUK?**

Dlatego w jednym dniu przyjdą na nią jej plagi, śmierć, smutek i głód i

***zostanie spalona ogniem, bo mocny jest Pan Bóg, który ją osądzi.
(Objawienia 18:8)***

Takie wyroki spadną na Babilon w dzień gniewu Bożego, ponieważ przebrał miarę swej nieprawości, nadszedł więc czas jego zniszczenia. Gdy głos Boga zakończy niedolę Jego ludu, nastąpi straszliwe przebudzenie tych, którzy przegrali w walce o życie wieczne. W czasie łaski byli oślepieni przez szatana i usprawiedliwiali swe grzeszne postępowanie. Bogacze szczycili się swymi bogactwami, ale zdobywali je przekraczając prawo Boże.

(3) JAKĄ PODSTAWOWĄ ZASADĘ ZŁAMALI CI, KTÓRZY ZGINĘLI UMYŚLNIE?

***Byłem obcym, a nie przyjęliście mnie, byłem nagi, a nie ubraliście mnie, byłem chory i w więzieniu, a nie odwiedziliście mnie. Wtedy i oni mu odpowiedzą: Panie, kiedy widzieliśmy cię głodnym albo spragnionym, albo obcym, albo nagim, albo chorym, albo w więzieniu, a nie usłużyliśmy tobie? Wówczas im odpowie: Zaprawdę po-wiadam wam, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, nie uczyniliście i mnie.'* (Mateusza 25:43-45)**

Nie karmili głodnych, nie odziewali nagich, nie postępowali sprawiedliwie ani nie okazywali miłości do bliźniego. Starali się jedynie o zdobycie chwały u ludzi. Teraz odebrano im wszystko, co uczyniło ich wielkimi, są nadzy i bezbronni. Ze strachem spoglądają na zagładę swych bożków, które czcili bardziej niż Boga. Sprzedali swe dusze za ziemskie bogactwa i przyjemności, nie troszcząc się o nabycie skarbu w niebie. W rezultacie ich życie okazało się porażką, uciechy zamieniły się w rozpacz, a bogactwa przepadły. Osiągnięcia całego ich życia zostały zniszczone w jednej chwili. Teraz płaczą nad zrujnowanymi domami i zagubionymi bogactwami. Jednak ich narzekania umil-kną, gdy zaczną się bać zagłady, jaka spotka ich samych.

(4) JAKIE ZMIANY ZACHODZĄ W ŻYCIU, GDY NIEGODZIWCY PRAWDZIWIE POKUTUJĄ?

I jeśli mój lud, który jest nazywany moim imieniem, ukorzy się, będzie modlić się i szukać mojego oblicza, i odwróci się od swoich złych dróg, wtedy wysłucham go z nieba, przebaczę mu grzech i uzdrowię jego ziemię. (2 Kronik 7:14)

Niezbożni będą żałować nie dlatego, że zlekceważyli Boga i bliźnich, lecz

dlatego, że Bóg zwyciężył. Nie żałują swej niebożności, lecz boją się jej następstw. Gdyby to było możliwe, skorzystaliby z każdej okazji, by uniknąć kary.

(5) JAKA WSPANIAŁA OBIE- TNICA WYPEŁNI SIĘ DLA SPRAWIEDLIWYCH?

Zaprawdę, on wybawi cię z sidła łowcy i od zgubnej zarazy. (4) Okryje cię swymi piórami i pod jego skrzydłami będziesz bezpieczny; jego prawda będzie ci tarczą i puklerzem. (Psalmy 91:3-4)

Świat widzi jak ludzie, z których się śmiał, drwił i których chciał zniszczyć, bezpiecznie przechodzą przez wszelkie burze, zarazy i trzęsienia ziemi. Ten, który dla przestępców prawa jest pożerającym ogniem, ten dla swego ludu jest ochroną.

(6) JAKI WYROK ZOSTANIE OGŁOSZONY NA DUCHOWYCH PRZYWÓDCÓW, KTÓRZY ZIGNOROWALI PRAWDĘ I SPROWADZILI SVOJE STADO NA MANOWCE?

Biada pasterzom, którzy gubią i rozpraszają trzodę mego pastwiska! – mówi PAN. (2) Dlatego tak mówi

PAN, Bóg Izraela, do pasterzy, którzy pasą mój lud: Wy rozpraszacie moje owce i rozganiacie je, a nie nawiedzaliście ich. Oto nawiedzę was za zło waszych uczynków, mówi PAN. (Jeremiasza 23:1-2)

Duchowni, którzy dla zdobycia przychylności ludzi odrzucili prawdę widzą teraz charakter i wpływy swoich nauk. Wszechwidzące oko wszędzie ich obserwowało — gdy wchodzili na ambonę, gdy spotykali się z ludźmi na co dzień. Każdy odruch serca, każde napisane słowo, każde wymówione zdanie, każdy czyn, który pogrążył ludzi w fałszywej pewności siebie, był wysianym nasieniem, teraz widzą żniwo siewu w osobach potępionych grzeszników.

(7) CZEGO CI NIEWIERNI PRZYWÓDCY NIE PRYZNALI?

Podstawą twego słowa jest prawda, a wszelki wyrok twojej sprawiedliwości trwa na wieki. (Psalmy 119:160)

Twoja sprawiedliwość jest sprawiedliwością wieczną, a twoje prawo jest prawdą. (Psalms 119:142)

Duchowni i ludzie zdają sobie sprawę, że nie żyli we właściwym stosunku do Boga. Rozumieją, że

sprzeciwiali się Twórcy doskonałego i sprawiedliwego prawa. Lekceważenie boskich przepisów spowodowało tysiące czynów zła, nienawiści i niesprawiedliwości, aż ziemia stała się ogromnym polem walki i zepsucia. To wszystko widzą ci, którzy odrzucili prawdę i pielęgnowali fałsz. Żaden język nie potrafi wyrazić pragnienia, jakie opanuje nieposłusznych i niewiernych, pragnienia tego, co na zawsze utracili — życia wiecznego. Ludzie, których świat cenił za ich zdolności, widzą teraz siebie we właściwym świetle. Rozumieją, co stracili i rzucają się do nóg tym, których wyśmiewali z powodu ich wierności i przyznają, że Bóg ich umiłował.

(8) JAK ZGUBIENI ZAREAGUJĄ NA TYCH, KTÓRZY ICH ZDRADZILI?

W tym dniu będzie wśród nich wielkie zamieszanie od PANA, tak że jeden uchwyci rękę drugiego, a jego ręka podniesie się na rękę swego bliźniego. (Zachariasza 14:13)

Ludzie zdają sobie sprawę z tego, że zostali oszukani. Oskarżają się teraz nawzajem o spowodowanie do upadku, ale wszyscy najbardziej potępiają duszpasterzy. Niewierni duchowni mówili o rzeczach przyjemnych,

przyczyniając się w ten sposób do tego, że ich słuchacze zlekceważyli przykazania Boże i prześladowali tych, którzy prawa przestrzegali. Teraz w rozpacz przyznają się przed światem do swego zwodniczego dzieła. To wyznanie napęłnia ludzi ogromnym gniewem: „Jesteśmy zgubieni, a wy jesteście powodem naszego nieszczęścia” — wołają, rzucając się na fałszywych duszpasterzy.

Ci, którzy ich najbardziej podziwiali, teraz najgorszymi słowami ich przeklinają. Te same ręce, które kiedyś wieńczyły ich wawrzynami, podnoszą się teraz ku ich zgubie. Miecze, których niegdyś używano do zgładzenia ludu Bożego, teraz są skierowane przeciw najgorszym wrogom wiernych Bogu. Ziemia pogrążona jest w walce i krwi.

(9) NA KOGO ROZCIĄGA SIĘ BÓJ MIĘDZY BOGIEM A SZATANEM PO ZAKOŃCZENIU OKRESU PRÓBNEGO?

*I dojdzie wrzawa aż do krańców ziemi,
bo PAN prowadzi spór z tymi
narodami, sprawuje sąd nad wszelkim
ciałem, bezbożnych wyda pod miecz,
mówi PAN. (Jeremiasza 25:31)*

Przez sześć tysięcy lat trwa wielki bój. Syn Boży i Jego niebiańscy

posłowie walczą z szatanem, aby ostrzec, oświecić i wyratować ludzi. Wszyscy podjęli już decyzję, niebożni połączyli się z szatanem w walce przeciwko Bogu. Nadszedł czas, by Pan wywyższył swoje prawo, tak długo deptane przez grzeszników. Walka toczy się teraz nie tylko z szatanem, lecz także z ludźmi: „Gdyż ma spór z narodami (...) bezbożnych podda pod miecz”.

(10) CO SIĘ STANIE Z NIEGODZIWYMI, GDY ZOBACZA, ŻE CHRYSTUS NADCHODZI W CHMURACH?

Wówczas pojawi się ów niegodziwiec, którego Pan zabije duchem swoich ust i zniszczy blaskiem swego przyjścia. (2 Tesaloniczan 2:8)

I mówili do gór i skał: Padnijcie na nas i zakryjcie nas przed obliczem zasiadającego na tronie i przed gniewem Baranka;

17 Bo nadszedł wielki dzień jego gniewu. I któż może się ostać? (Objawienia 6:16-17)

Przy przyjściu Chrystusa niebożni zostaną zgładzeni z powierzchni ziemi, zostaną zabici tchnieniem Jego ust i zniweczeni blaskiem Jego przyjścia. Chrystus weźmie swój lud do miasta

Bożego i ziemia zostanie opustoszała. Doszczętnie spustoszona i złupiona będzie ziemia, gdyż Pan wypowiedział to słowo (...). Ziemia jest splugawiona pod swoimi mieszkańcami, gdyż przestąpili prawa, wykroczyli przeciwko przykazaniom, zerwali odwieczne przymierze. Dlatego klątwa pożera ziemię (...) dlatego przersedzają się mieszkańcy ziemi”. Izajasz 24,1.3.

(11) JAKA JEST PODSTAWOWA PRZYCZYNA ZNISZCZENIA ZŁYCH?

Ziemia jest splugawiona pod swoimi mieszkańcami; przekroczyli bowiem prawa, zmienili ustawy, złamali wieczne przymierze. Dlatego przekleństwo pożre ziemię, a jej mieszkańcy zniszczą. Dlatego mieszkańcy ziemi są przypaleni, a zostało mało ludzi. (Izajasz 24:5-6)

“...Dlatego klątwa pożarła ziemię, a ci, którzy na niej mieszkają, są spustoszeni; dlatego palą się mieszkańcy ziemi.”

[Wieczne przymierze zob. 2

Mojżeszowa 31:16, 17; 20:8, 11;

Ezekiela 20:12; Izajasz 66:22, 23].

(12) JAKI FIZYCZNY SKUTEK BĘDZIE MIAŁO PRZYJŚCIE PANA NA ZIEMIĘ?

A jak złodziej w nocy przyjdzie dzień Pana, w którym niebiosa z wielkim hukiem przeminą, żywioły rozpalone ogniem stopią się, a ziemia i dzieła, które są na niej, spłoną. (2 Peter 3:10)

Cała ziemia wygląda jak pustynia. Jej powierzchnia jest pokryta ruinami miast i wsi, zniszczonymi przez trzęsienia ziemi; dokoła leżą powyrywane z korzeniami drzewa i powyrzucane z morza lub z ziemi skały; głębokie przepaście wskazują na miejsca, gdzie kiedyś były góry.

(13) JAKI JEST LOS SZATANA PO DRUGIM PRZYJŚCIU CHRYSTUSA?

I chwycił smoka, węża starodawnego, którym jest diabeł i szatan, i związał go na tysiąc lat.

3 I wrzucił go do otchłani, zamknął go i opieczętował, aby już nie zwodził narodów, aż się dopełni tysiąc lat. A potem musi być wypuszczony na krótki czas. (Objawienia 20:2-3)

Teraz następuje zdarzenie, którego symbolem była ostatnia część ceremonii w Dniu Pojednania. Gdy kończyła się służba w miejscu najświętszym, a grzechy Izraela na mocy krwi ofiary

zostały usunięte ze świątyni, przed majestat Pana przyprowadzano żywego kozła. W obecności ludu najwyższy kapłan wyznawał „nad nim wszystkie przewinienia synów izraelskich i wszystkie ich przestępstwa, którymi zgrzeszyli”, składając je „na głowę kozła”. 3 Mojżeszowa 16,21.

W podobny sposób, gdy zakończy się dzieło pojednania w niebiańskiej świątyni, w obecności Boga, świętych aniołów i zbawionych grzechy ludu Bożego zostaną włożone na szatana; będzie on uznany winnym wszystkiego zła, do jakiego nakłaniał ludzi. I tak jak żywy kozioł był wyprowadzany na nie zamieszkały teren, tak szatan zostanie uwięziony na spustoszonej, nie zamieszkałej ziemi.

(14) JAKIE OGRANICZENIE BÓG NAKŁADA NA DZIAŁALNOŚĆ SZATANA W CIĄGU 1000 LAT JEGO NIEWOLI?

I wrzucił go do otchłani, zamknął go i opieczętował, aby już nie zwodził narodów, aż się dopełni tysiąc lat. A potem musi być wypuszczony na krótki czas. (Objawienia 20:3)

Tutaj przez tysiąc lat ma mieszkać szatan wraz ze swymi aniołami. Uwięziony na ziemi, nie będzie miał dostępu do innych światów, aby kusić tych, którzy nigdy nie zgrzeszyli. W

takim właśnie sensie będzie „związany” — na ziemi nie będzie żadnego człowieka, wobec którego mógłby użyć swej mocy. Nie będzie mógł nikogo zwieść ani zniszczyć — nie będzie mógł czynić tego, co przez tysiące lat sprawiało mu jedyną radość.

Przez sześć tysięcy lat bunt szatana był „postrachem ziemi”. To on „ziemię obracał w pustynię” a „grody jej burzył”; „swoich jeńców nie wypuszczał na wolność”. Przez sześć tysięcy lat więził lud Boży i czyniłby to dalej, lecz Chrystus zerwał łańcuchy i uwolnił uwięzionych.

Nawet niezbożni będą w czasie spustoszenia ziemi nieosiągalni dla mocy szatana, a on wraz ze swymi aniołami zrozumie, jakie są skutki przekleństwa, spowodowanego przez grzech: „Wszyscy królowie narodów spoczywają w chwale, każdy w swoim grobowcu, a ty zostałeś wyrzucony ze swego grobu (...) ty nigdy nie złączysz się w grobie, bo zniszczyłeś swój kraj, wymordowałeś swój lud”. Izajasza 14, Przez tysiąc lat szatan będzie chodził po ziemi i oglądał skutki swego buntu przeciw prawu Bożemu. W tym czasie będzie najbardziej cierpiał. Od chwili upadku jego życie, pełne nieustannej działalności skierowanej przeciwko Bogu, nie dawało mu czasu na zastanowienie się; lecz teraz, gdy

odebrano mu możliwość działania, rozmyśla nad tym, co zrobił od czasu, gdy zbuntował się przeciwko rządowi Bożemu. Ze strachem i drżeniem spogląda w straszną przyszłość, która przyniesie mu karę za złe czyny i wszystkie grzechy, do których podlegał innych.

(15) JAKA BĘDZIE DZIAŁALNOŚĆ ODKUPIONYCH W CIĄGU 1000 LAT?

Zobaczyłem też trony i zasiedli na nich, i dano im władzę sądzenia. I zobaczyłem dusze ściętych z powodu świadectwa Jezusa i z powodu słowa Bożego oraz tych, którzy nie oddali pokłonu bestii ani jej wizerunkowi i nie przyjęli jej znamienia na czoło ani na rękę. I ożyli, i królowali z Chrystusem tysiąc lat.
(Objawienia 20:4)

W trakcie tysiącletniego okresu między pierwszym a drugim zmartwychwstaniem odbędzie się sąd nad nie pokutującymi grzesznikami. Apostoł Paweł stwierdza, że sąd ten nastąpi po powtórным przyjsciu Chrystusa: „Przeto nie sądzcie przed czasem, dopóki nie przyjdzie Pan, który ujawni to, co ukryte w ciemności i objawi zamysły serc”. 1 Koryntian 4,5. Daniel mówi, że gdy przyszedł Sędziwy,

„odbył się sąd i prawo zostało przyznane Świętym Najwyższego”. Daniela 7,22.

W tym czasie sprawiedliwi będą rządzić jako królowie i kapłani Boga. Jan stwierdza: „I widziałem trony i usiedli na nich ci, którym dano prawo sądu (...) będą kapłanami Boga i Chrystusa i panować z nim będą przez tysiąc lat”. Objawienie 20,4.6. W tym czasie według słów apostoła Pawła: „święci świat będą sądzić”. 1

Koryntian 6,2. Wraz z Chrystusem będą sądzić nie-zbożnych, porównując ich czyny z księgą prawa — Biblią, i decydując o losie każdego człowieka na podstawie popełnionych przez niego czynów. Kara, wyznaczona niezbożnym, odpowiadać będzie ich życiu i zostanie zapisana obok ich imienia w księdze śmierci.

(16) KTO ZOSTANIE UWZGLĘDNIONY W TYM WYROKU?

Czy nie wiecie, że święci będą sądzić świat? A jeśli świat będzie sądzony przez was, to czy nie jesteście godni osądzać sprawy pomniejsze?

3 Czy nie wiecie, że będziemy sądzić aniołów? A cóż dopiero sprawy doczesne? (1 Koryntian 6:2-3)

Chrystus i Jego lud będą sędzili szatana i złych aniołów. Apostoł Paweł mówi: „Czy nie wiecie, że aniołów sędzić będziemy?” 1 Koryntian 6,3. Apostoł Juda stwierdza: „Aniołów zaś, którzy nie zachowali określonego dla nich okręgu, lecz opuścili własne mieszkanie, trzyma w wiecznych pętach w ciemnicy na wielki dzień sądu”. Judy 6.

(17) CO BĘDZIE MIAŁO MIEJSCE PO ZAKOŃCZENIU OKRESU 1000 LAT?

A inni z umarłych nie ożyli, aż się dopełniło tysiąc lat. To jest pierwsze zmartwychwstanie. (Objawienia 20:5)

Przy końcu tysiąclecia nastąpi drugie zmartwychwstanie. Niezbożni będą wskrzeszeni i staną przed Bogiem, aby został wykonany na nich wyrok. Opisawszy zmartwychwstanie sprawiedliwych, autor ostatniej księgi Biblii mówi: „Inni umarli nie ożyli, aż się dopełniło tysiąc lat”. Objawienie 20,5. Izajasz tak wyraża się o niezbożnych: „I będą zebrani razem jak więźniowie w lochu, i będą zamknięci w więzieniu i po wielu dniach będą ukarani”. Izajasza 24,22.

Pismo Święte ujawniło mi doniosłe wydarzenia, które zakończą ten wielki bój. Rozumiem, że przed zakończeniem tego konfliktu, każda jednostka podejmie decyzję, komu będzie lojalna.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Zdaję sobie sprawę, że w swoim dążeniu do mojego zniszczenia Szatan użyje w swojej mocy każdej możliwej metody, aby mnie oszukać, a gdy te zawiodą, mogą nastąpić prześladowania..

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Jestem wdzięczny, że Bóg w swojej miłości i miłosierdziu wywołuje swój lud z fałszywych doktryn babilońskich i ujawnia prawdy, które zapobiegą zwiedzeniom. Modłę się o wskazówki od Ducha Świętego, aby odróżnić prawdę od błędu, abym nie znalazł się wśród zwiedzionych.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Zdaję sobie sprawę, że po tym wszystkim, jak ludzkość wybrała wierność, Boże sądy przyniosą spustoszenie na tej ziemi. Postanawiam pozostać lojalny wobec Niego bez względu na koszty i jestem wdzięczny za Jego obietnice dotyczące mojego wybawienia.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Lekcja 13

Koniec walki

Przy końcu okresu tysiąca lat Chrystus ponownie zstąpi na tę ziemię. Będą Mu wtedy towarzyszyć zbawieni i a-niołowie. Zstępując z nieba w potężnym majestacie, rozkaże niesprawiedliwym umarłym powstać z martwych, aby wykonać na nich wyrok śmierci. Wielki, nieprzeliczony jak piasek morski tłum niezbóżnych wstanie z grobów. Lecz jakże odmienne będzie ich zmartwychwstanie od zmartwychwstania sprawiedliwych! Ci ostatni przyodziani byli w szatę nieśmiertelnej młodości i piękności, natomiast na ciałach nie-zbożnych widać ślady chorób i śmierci.

**(1) JAKIE SŁOWA WYPLYNĄ Z
NIECHĘTNYCH UST
POBUDZONYCH PRZEZ MOC
PRAWDY?**

***Oto wasz dom zostanie wam pusty.
Zaprawdę powiadam wam, że nie
ujrzycie mnie, aż przyjdzie czas, gdy
powiecie: BŁOGOSŁAWIONY,
KTÓRY PRZYCHODZI W IMIENIU
PANA. (Łukasza 13:35)***

Każde oko z tej niezliczonej rzeszy spogląda na wspaniałość Syna Bożego i wszyscy jednogłośnie wykrzykują: „Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim!” Jednak okrzyk ten nie wynika z miłości niesprawiedliwych do Jezusa. To jedynie potęga prawdy zmusza niezbożne, niechętne wargi do wypowiedzenia tych słów. Niesprawiedliwi zmartwychwstaną w takim samym stanie, w jakim złożono ich do grobów, będą tak samo wrogo i buntowniczo usposobieni do Chrystusa, jak byli za życia. Nie będzie dla nich nowego czasu łaski, by mogli naprawić błędy przeszłości, gdyż to i tak by im nic nie dało. Życie pełne przestępstw prawa Bożego zatwardziło ich serca, tak, że nowy czas łaski, gdyby im nawet go darowano, przeżyliby tak jak pierwszy, sprzeciwiając się Bogu i Jego przykazaniom.

**(2) CO SCHODZI Z NIEBA JAKO
"PANNA MŁODA
PRZYGOTOWANA DLA MEŻA"?**

***A ja, Jan, zobaczyłem święte miasto,
nowe Jeruzalem, zstępujące z nieba od***

***Boga, przygotowane jak oblubienica
przyozdobiona dla swego męża.
(Objawienia 21:2)***

Chrystus zstąpi na Górę Oliwną, z której wstąpił do nieba po zmartwychwstaniu, i gdzie aniołowie powtórzyli obietnicę Jego powtórnego przyjścia. Prorok mówi: „Potem przyjdzie Pan, mój Bóg, a z nim wszyscy święci (...) Jego nogi staną w owym dniu na Górze Oliwnej, która leży naprzeciwko Jeruzalemowi od wschodu, tak, że Góra Oliwna rozpadnie się w środku na wschód i na zachód, tworząc wielką dolinę (...). I będzie Pan królem całej ziemi. W owym dniu Pan będzie jedyny i jedyne będzie jego imię”.

Zachariasza 14,5.4.9. Gdy nowe Jeruzalem zstąpi w wielkim blasku z nieba, spocznie na oczyszczonym i przygotowanym miejscu, a Chrystus wraz ze swym ludem i aniołami wejdzie do tego świętego miasta.

**(3) JAKĄ DZIAŁALNOŚĆ WZNOWI
SZATAN, GDY SKOŃCZY SIĘ 1000
LAT I GDY BEZBOŻNI BĘDĄ
WSKRZESZENI?**

***A gdy się skończy tysiąc lat, szatan
zostanie wypuszczony ze swego
więzienia. I wyjdzie, aby zwieść narody
z czterech krańców ziemi, Goga i
Magoga, by zgromadzić je do bitwy. A***

***ich liczba jest jak piasek morski.
(Objawienia 20:7-8)***

Teraz szatan przygotowuje się do ostatniej decydującej walki o władzę. Pozbawiony przez tysiąc lat mocy i możliwości zwodzenia, książę zła był opuszczony i przygnębiony, ale gdy tylko niezbożni zmartwychwstali i gdy ujrzał niezliczone ich rzesze przy swoim boku, jego nadzieja wzrosła i teraz zdecydował się na podjęcie walki. Chce zwołać wszystkich niesprawiedliwych pod swój sztandar i przy ich pomocy zrealizować swoje plany. Niezbożni są jeńcami szatana. Odrzucając Chrystusa poddali się zbuntowanemu wodzowi. Chętnie przyjmują jego rady i słuchają rozkazów.

On natomiast nie przyznaje się, że jest szatanem, lecz twierdzi, że jest prawowitym władcą świata i że niesprawiedliwie odebrano mu jego dziedzictwo. Swym nieświadomym poddanym przedstawia się jako wybawca, zapewniając ich, że to jego moc wyrwała ich z grobu i że teraz chce uwolnić ich od okrutnej przemocy Boga. Ponieważ niezbożni nie widzą Chrystusa, szatan czyni cuda na poparcie swych twierdzeń. Wzmacnia słabych i udziela wszystkim swego ducha oraz mocy. Proponuje im, że poprowadzi ich na obóz świętych, aby wspólnie zdobyli miasto Boga. Z wielką radością

wskazuje na miliony powstałych z grobów i twierdzi, że jako ich wódz będzie mógł zdobyć miasto i odebrać z powrotem swój utracony tron oraz królestwo.

(4) Z CZYM PISMO ŚWIĘTE PORÓWNUJE WIELKI TŁUM ZGUBIONYCH?

I wyjdzie, aby zwieść narody z czterech krańców ziemi, Goga i Magoga, by zgromadzić je do bitwy. A ich liczba jest jak piasek morski. (Objawienia 20:8)

Wśród tej nieprzeliczonej rzeszy znajduje się wiele osób z długowiecznego pokolenia sprzed potopu; są to ludzie wysokiego wzrostu, potężnej budowy i bystrego umysłu, którzy pod wpływem złych aniołów używali swej wiedzy i umiejętności do wywyższania się; są to ludzie, których wspaniałe czyny skłoniły innych do ubóstwiania ich geniuszu, lecz których okrutne i złe zamiary niszczące ziemię i zniekształcające obraz Boży, zmusiły Boga do zgładzenia ich. Wśród wskrzeszonych znajdują się królowie i wodzowie, którzy podbijali narody, odważni rycerze, którzy nigdy nie przegrali żadnej bitwy, dumni wojownicy, przed którymi drżały królestwa. Śmierć nie zmieniła ich. Powstaną z grobów z tymi samymi

myślami, z jakimi zakończyli swoje życie. Żądza sławy i zdobyczy opanuje ich tak samo jak w przeszłości.

Szatan naradza się ze swoimi aniołami, a potem z owymi potężnymi królami i zdobywcami. Rozważają, jaką posiadają moc oraz liczbę ludzi i dochodzą do przekonania, że liczba mieszkańców świętego miasta jest bardzo mała w porównaniu z ich wojskiem i że łatwo ich pokonają. Układają plany zdobycia bogactw i wspaniałości Nowego Jeruzalem. Następnie zaczynają przygotowywać się do walki. Zręczni rzemieślnicy wykonują broń, a wodzowie sławni z dawnych zwycięstw, formują wojenne szyki.

(5) CO PRÓBUJE OSIĄGNAĆ TA OGROMNA ARMIA POD DOWÓDZTWEM SZATANA?

I wyszli na szerokość ziemi, otoczyli obóz świętych i miasto umiłowane. Zstąpił jednak ogień od Boga z nieba i pochłonął ich. (Objawienia 20:9)

W końcu słyhać rozkaz wymarszu i nieprzeliczona armia rusza naprzód. Jest to wojsko, jakiego nie posiadał żaden ziemski wódz, odkąd wojny pojawiły się na ziemi. Szatan, najpotężniejszy z bojowników, kroczy na czele, a jego aniołowie łączą swe siły do ostatniego boju. Królowie i żołnierze idą przy jego

boku, a reszta armii podąża za nimi w wielkich oddziałach, każdy pod dowództwem wyznaczonego wodza. Z wojskową dokładnością zwarte szeregi posuwają się po nierównym terenie w kierunku świętego miasta. Na rozkaz Jezusa bramy Nowego Jeruzalemu zamykają się, a wojska szatana otaczają miasto i przygotowują się do szturm.

Po chwili Chrystus ukazuje się swoim wrogom. Wysoko nad miastem, na jaśniejącym złotem wzniesieniu, ustawiony jest wspaniały tron. Siedzi na nim Syn Boży otoczony obywatelami swego królestwa. Mocy i wspaniałości Chrystusa nie da się wyrazić żadnymi słowami, nie opisze ich żadne pióro. Syn otoczony jest majestatem wiecznego Ojca. Blask obecności Bożej napełnia miasto, rozlewa się poza jego bramy i promieniuje na całą ziemię.

(6) KIM SĄ CI W NIEZLICZONYM TŁUMIE STOJĄCY PRZED TRONEM BOGA?

Odpowiedziałem mu: Panie, ty wiesz. I powiedział do mnie: To są ci, którzy przyszli z wielkiego ucisku i wyprali swoje szaty, i wybielili je we krwi Baranka. (Objawienia 7:14)

Najbliżej tronu stoją ci, którzy kiedyś gorliwie służyli szatanowi, lecz którzy, jak głównie wyrwane z ognia,

poszli w ślady Zbawiciela, całkowicie Mu się poświęcając. Dalej otaczają Jezusa ci, co wśród kłamliwego i bałwochwalczego otoczenia rozwinęli doskonały chrześcijański charakter i przestrzegali prawa Bożego, chociaż cały świat chrześcijański lekceważył je. Za nimi stoją miliony ludzi wszystkich stuleci, którzy dla wiary zginęli męczeńską śmiercią. Oprócz nich znajduje się tam „tłum wielki, którego nikt nie mógł zliczyć, z każdego narodu i ze wszystkich plemion i ludów, i języków, . . . przed tronem i przed Barankiem, odziani w szaty białe, z palmami w swych rękach”. Objawienie 7,9. Ich walka zakończyła się zwycięstwem. Skończyli swój bieg i zdobyli nagrodę. Palmy w ich rękach są symbolem zwycięstwa, zaś biała szata znakiem niesplamionej sprawiedliwości Chry-stusa, darowanej im przez Zbawiciela.

(7) JAKIE SŁOWA UWIELBIENIA BĘDĄ ROZBRZMIEWAĆ Z UST ODKUPIONYCH?

I wołali donośnym głosem: Zbawienie naszemu Bogu, zasiadającemu na tronie i Barankowi.” (Objawienia 7:10)

Zbawieni śpiewają pochwalną pieśń, która rozbrzmiewa i odbija się echem. . . Aniołowie i serafinowie dołączają się do

tęgo hymnu. Gdy wybawieni przekonali się i na własne oczy ujrzeli moc oraz złośliwość szatana, jak nigdy przedtem zrozumieli, że tylko Syn Boży mógł uczynić ich zwycięzcami. W tym jaśniejącym orszaku nie ma ani jednego, który by przypisywał wybawienie sobie, który by sądził, że zwyciężył przez własną moc i doskonałość. Nie mówią nic o tym, co uczynili lub wycierpieli; treścią wszystkich pieśni, podstawowym motywem każdego hymnu są słowa: „Zbawienie jest u Boga naszego (...) i u Baranka”.

(8) NA JAKIE WIELKIE WYDARZENIE ZMARTWYCHWSTAJĄ BEZBOŻNI UMARLI?

I zobaczyłem umarłych, wielkich i małych, stojących przed Bogiem, i otwarto księgi. Otwarto też inną księgę, księgę życia. I osądzeni zostali umarli według tego, co było napisane w księgach, to znaczy według ich uczynków. I wydało morze umarłych, którzy w nim byli, również śmierć i piekło wydały umarłych, którzy w nich byli. I zostali osądzeni każdy według swoich uczynków. (Obj 20:12-13)

W obecności zgromadzonych mieszkańców ziemi i nieba odbywa się koronacja Syna Bożego. Okryty najwyższym majestatem i mocą, Król

królów wypowiada wyrok nad tymi, którzy przestępowali Jego prawo i prześladowali Boży lud. Prorok mówi: „I widziałem wielki, biały tron i tego, który na nim siedzi, przed którego obliczem pierzchła ziemia i niebo i miejsca dla nich nie było. I widziałem umarłych, wielkich i małych, stojących przed tronem, i księgi zostały otwarte, również inna księga, księga żywota została otwarta, i osądzeni zostali umarli na podstawie tego, co zgodnie z ich uczynkami było napisane w księgach”.

(9) CO ZOSTANIE UJAWNIONE NA WIELKIM SĄDZIE?

Wszyscy bowiem musimy stanąć przed trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał zapłatę za to, co czynił w ciele, według tego, co czynił, czy dobro, czy zło. (2 Koryntian 5:10)

Po otwarciu ksiąg Jezus spojrzy na niesprawiedliwych, a ci przypomną sobie każdy grzech, który popełnili. Widzą, gdzie ich nogi zboczyły ze ścieżki czystości i świętości, widzą jak dalece przekraczali prawo Boże powodowani pychą i buntem. Zwodnicze pokusy, które skłaniały ich do grzechu, ponieważ nie stawiali im oporu, źle użyte błogosławieństwa, lekceważenie sług Bożych, odrzucone ostrzeżenia i miłosierdzie, które

bezsuktecznie apelowało do ich
grzesznych serc — wszyscy to widzą,
jakby napisane literami.

(10) JAKIE FAKTY OPISANE W TYCH WERSETACH WYWOŁAJĄ STRACH W SERCACH ZGUBIONYCH W DNIU SĄDU?

*Wzgardzony i odrzucony przez ludzi;
mąż boleści i doświadczony
cierpieniem. I przed nim
ukrywaliśmy jakby swoją twarz;
wzgardzony tak, że mieliśmy go za
nic. Lecz on był zraniony za nasze
występki, starty za nasze
nieprawości. Kara dla naszego
pokoju była na nim, a jego ranami
zostaliśmy uzdrowieni. (Izajasa
53:3, 5)*

Nad tronem ukazuje się krzyż.
Następnie przed oczami zgromadzenia
przesuwają się sceny kuszenia i upadku
Adama, a potem wszystkie kolejne
wydarzenia w wielkim planie
zbawienia: narodziny Jezusa w uniżeniu,
Jego młodzięńcze lata pełne prostoty i
posłuszeństwa, chrzest w Jordanie, post
i kuszenie na pustyni, publiczna
działalność nauczyciela, objawiająca
ludziom kosztowne błogosławieństwa
nieba, dni wypełnione miłością i
czynami miłosierdzia, noce spędzone na

modli-twie i czuwaniu w samotności gór; nienawiść, zazdrość i złość ludzi, będące zapłatą za Jego dobroć, straszna i tajemniczą walka w Getsemane pod brzemieniem grzechów całego świata; wydanie Jezusa morderczej tłuszczy; bolesne wydarzenia owej pamiętnej nocy, kiedy uczniowie, Jego najukochańsi, opuszczają Go, a tłum wlecze ulicami Jerozolimy. Syn Boży przed Annaszem — stawiony przed sądem w pałacu najwyższego kapłana, na sali sądowej Piłata i przed tchórzliwym, okrutnym Herodem, wyszydzany, wyśmiewany, biczowany, męczony, a w końcu skazany na śmierć — wszystkie te sceny są wyraźnie przedstawione.

Potem przed oczami falującego tłumu ukazują się ostatnie chwile życia Jezusa. Zbawiciel w drodze na Golgotę, Księżę Żywota wiszący na krzyżu, dumni kapłani i szyderczy tłum drwiący z Jego śmiertelnej męki, nadnaturalna ciemność, trzęsienie ziemi, pękanie skał i otwieranie się grobów, jako cuda towarzyszące śmierci Zbawiciela świata.

Te straszne sceny są przedstawione dokładnie tak, jak się działy w rzeczywistości. Szatan, jego aniołowie i poddani nie mają siły odwrócić się od widoku swego dzieła. Każdy przypomina sobie czyny, jakie popełnił. Herod, który kazał wymordować niewinne dzieci w Betlejem, aby w ten sposób zgładzić króla izraelskiego, nikczemna Herodiada winna

krwi Jana Chrzciciela; słaby i oportunistyczny Piłat; szydzący żołnierze i kapłani, i starsi ludu, a także rozszalały tłum wołający: „Krew jego na nas i na dzieci nasze” — wszyscy oni dostrzegają teraz ogrom swej winy. Daremnie chcą się ukryć przed majestatem Tego, którego twarz jaśnieje jak słońce. Zbawieni natomiast składają swe korony do stóp Chrystusa z okrzykiem: „On za nas umarł!”.

(11) JAKI JEST OSTATECZNY LOS BEZBOŻNYCH?

I jeśli się ktoś nie znalazł zapisany w księdze życia, został wrzucony do jeziora ognia. (Objawienia 20:15)

Bo kto sieje dla swego ciała, z ciała żąć będzie zniszczenie. Kto zaś sieje dla Ducha, z Ducha żąć będzie życie wieczne. (Galacjan 6:8)

Cały niezbożny świat stoi przed Bogiem, oskarżony o zdradę rządów Nieba. Nikt nie broni ich sprawy, nie ma dla nich żadnego usprawiedliwienia. W końcu zostają skazani na wieczną śmierć.

Wszyscy rozumieją teraz, że zapłatą za grzech nie jest wspaniała wolność i wieczne życie, lecz przeciwnie — niewola, zguba i śmierć.

Niesprawiedliwi widzą, co utracili przez swoje buntownicze życie. Zlekceważyli wartość wiecznej wspaniałości, kiedy im była ofiarowana; teraz tak bardzo jej pragną! „Mógłbym teraz mieć wszystko — woła potępiony grzesznik — ale tym pogardziłem! Jakież straszne zaślepienie! Zamieniłem pokój, szczęście i chwałę na nędzę, potępienie i rozpacz!” Wszyscy zgadzają się, że wyłączenie niezbożnych z nieba jest sprawiedliwym wyrokiem, gdyż za życia mówili: „Nie chcemy, aby ten Jezus panował nad nami”.

(12) JAKĄ PIEŚŃ POCHWALNĄ BĘDĄ ŚPIEWAĆ ODKUPIENI?

I śpiewali pieśń Mojżesza, sługi Boga, i pieśń Baranka: Wielkie i zadziwiające są twoje dzieła, Panie Boże Wszechmogący. Sprawiedliwe i prawdziwe są twoje drogi, o Królu świętych. (Objawienia 15:3)

Niesprawiedliwi jak zaczarowani spoglądają na koronację Syna Bożego. Widzą w Jego rękach tablice z przykazaniami Bożymi, które znieważali i przestępowali. Są świadkami zachwyty i czci ze strony świętych, a gdy docierają do nich rozbrzmiewające w świętym mieście pieśni, wołają jednogłośnie: „Wielkie i

dziwne są dzieła twoje, Panie, Boże
Wszechmogący; sprawiedliwe są drogi
twoje, Królu narodów” (Objawienie
15,3) i, padając na ziemię, oddają cześć
Księżciu Żywota.

(13) JAKA CECHA CHARAKTERU SZATANA ZOSTANIE W KOŃCU UJAWNIONA WSZECHŚWIATU?

*Byłeś doskonały w swoich drogach od
dnia, kiedy zostałeś stworzony, aż
znalazła się w tobie nieprawość. Przez
twój ogromny handel pełno pośród
ciebie bezprawia, i zgrzeszyłeś. Dlatego
zrzucę cię z góry Boga, cherubinie
nakrywający, wyniszczę cię spośród
kamieni ognistych. Uniosło się twoje
serce z powodu twojej piękności,
znieważyleś swoją mądrość z powodu
twojego blasku. Rzucę cię na ziemię i
postawię cię przed królami, aby się
tobie przypatrzeli. (Ezechiela 28:15-17)*

Głównym celem arcybuntownika
było usprawiedliwienie się i zrzucenie
odpowiedzialności za bunt na rządy
Boże. W tym kierunku zwrócił
wszystkie siły swego potężnego umysłu.
Do swego celu dążył rozważnie i
systematycznie, skłaniając wielu do
zaakceptowania jego poglądów na tak
długo toczący się bój. Przez tysiąclecia
ten arcybuntownik stawiał fałsz na
miejsce prawdy.

Lecz nadszedł czas całkowitego uśmierzenia buntu szatana i objawienia jego historii oraz charakteru. Podejmując ostateczną walkę, mającą na celu zdetronizowanie Chrystusa, zgładzenie ludu Bożego i zdobycie świętego miasta, szatan został całkowicie zdemaskowany. Wszyscy, którzy się z nim połączyli, widzą kompletną porażkę jego sprawy. Naśladowcy Chrystusa i wierni aniołowie ujrzeli ogrom ataków szatana przeciw rządowi Bożemu i jest on teraz przedmiotem ogólnego wstrętu.

(14) JAKA BĘDZIE REAKCJA KAŻDEJ STWORZONEJ ISTOTY?

Aby na imię Jezusa zginało się wszelkie kolano na niebie, na ziemi i pod ziemią. I aby wszelki język wyznawał, że Jezus Chrystus jest Panem ku chwale Boga Ojca. (Filipian 2:10-11)

Szatan widzi, że jego bunt uczynił go niezdolnym do życia w niebie. Ponieważ cały czas walczył z Bogiem, czystość, pokój i jedność nieba byłyby dla niego największą męczarnią. Umilkły jego skargi na łaskę i sprawiedliwość Boga. Zarzuty, jakie stawiał Jahwe, spadły na niego. Teraz Lucyfer kłania się Bogu i uznaje słuszność Jego wyroku.

(15) JAKA PRAWDA O BOŻYM RZĄDZIE I CHARAKTERZE STANIE SIĘ WIDOCZNA DLA CAŁEGO WSZECHŚWIATA?

*Chmury i ciemność wokół niego,
sprawiedliwość i sąd podstawą jego
tronu. (Psalmy 97:2)*

Wszelkie kwestie dotyczące prawdy i błędu zostały całkowicie wyjaśnione. Rezultaty buntu, owoce lekceważenia przykazań Bożych widoczne są dla wszystkich inteligentnych istot. Cały wszechświat widzi następstwa panowania szatana, przeciwnego rządów Bożym. Arcybuntownik został potępiony przez swe własne czyny. Boża mądrość i dobroć obroniły się przed wszelkimi za-rzutami. Nie ma najmniejszej wątpliwości, że każde posunięcie Boga w wielkim boju czynione było dla wiecznego dobra Jego wiernych i wszystkich stworzonych przez Niego światów. „Niech dziękują ci, Panie, za wszystkie dzieła twoje, a wierni twoi niech ci błogosławiają!” Psalmów 145,10. Historia grzechu będzie na wieki świadectwem tego, że szczęście wszystkich istot, które Bóg stworzył, zależy od przestrzegania Jego prawa. Znając wszystkie fakty dotyczące wie-łkiego boju cały wszechświat zarówno wierni jak i zbuntowani — powie je-dnomyślnie:

„Sprawiedliwe są drogi twoje, Królu narodów”.

(16) JAKA BĘDZIE REAKCJA ZWIEDZONYCH PRZEZ SZATA NA KIEDY JEGO CHARAKTER I PRAWDZIWE MOTYWY ZOSTANĄ UJAWNIONE?

*Wszyscy, którzy cię znają wśród
narodów, zdumieją się nad tobą.
Staniesz się postrachem i nie będzie
ciebie już na wieki. (Ezechiela 28:19)*

Pomimo iż szatan musiał uznać
sprawiedliwość Boga i panowanie Chry-
stusa, jego charakter nie zmienił się.
Ponownie ogarnia go potężny duch
buntu. W swym szale postanawia nie
poddawać się.

Nadszedł czas ostatniego
rozpaczliwego boju z Królem nieba.
Szatan udaje się do swych poddanych,
starając się zaszcześcić im swą własną
nienawiść i skłonić ich do
natychmiastowej walki. Lecz już nikt
spośród tych niezliczonych milionów,
które zwiódł, nie chce uznać jego
władzy. Skończyła się jego moc.

Chociaż niezbożni pałają taką samą
nienawiścią do Boga jak szatan, to
jednak widzą, że nie ma już dla nich
żadnej nadziei, że nie zwyciężą w walce
z Jahwe. Swój gniew kierują więc
przeciwko szatanowi, ci, którzy do tej

chwili byli narzędziem w jego ręku, teraz zwracają się przeciwko niemu z wściekłością demonów.

(17) JAKI SPRAWIEDLIWY WYROK WYDAJE BÓG UJAWNIAJĄCY OSTATECZNY LOS SZATANA?

Mnóstwem twoich nieprawości i nieprawością twego handlu splugawiłeś swoją świątynię. Dlatego wywiodę ogień z twego wnętrza, który cię pożre, a zamienię cię w popiół na ziemi na oczach wszystkich, którzy na ciebie patrzą. Wszyscy, którzy cię znają wśród narodów, zdumieją się nad tobą. Staniesz się postrachem i nie będzie ciebie już na wieki.
(Ezechiela 28:18, 19)

(18) JAKI OSĄD JEST WYDANY NAD TYMI, KTÓRYCH NAZWISKA NIE SĄ ZAPISANE W KSIĘDZE ŻYCIA?

I jeśli się ktoś nie znalazł zapisany w księdze życia, został wrzucony do jeziora ognia. (Objawienia 20:15)

Gdyż każdy but skrzypiący przy chodzie, i płaszcz krwią zbroczony pójdzie na spalenie, na pastwę ognia”.
Izajasza 9,4. „Gdyż rozgniewał się Pan

na wszystkie narody, jest oburzony na całe ich wojska, obłożył je klątwą, przeznaczył na rzeź”. Izajasz 34,2. „Na bezbożnych zsyła deszcz rozżarzonych węgli i siarki, a wicher pałacy jest udziałem ich”. Psalmów 11,6. Bóg spuszcza ogień z nieba. Skorupa ziemi pęka. W jej głębi ukazują się narzędzia śmierci. Niszczycielskie płomienie wybuchają ze wszystkich rozpadlin. Nawet skały się palą. Nadszedł „dzień, który pali jak piec” (Malachiasza 3,19), „żywioły rozpalone stopnieją, ziemia i dzieła ludzkie na niej spłoną”. 2 Piotra 3,10. Powierzchnia ziemi czyni wrażenie stopionej masy — ogromne, kipiące jezioro ognia. Jest to dzień sądu i wytracenia niesprawiedliwych, „dzień pomsty Pana, rok odwetu za spór z Syjonem” Izajasz 34:8.

(19) CO BĘDZIE STANOWIĆ PODSTAWĘ BOŻEGO OSĄDU I OSTATECZNEGO WYMIERZENIA SPRAWIEDLIWOŚCI?

Który odda każdemu według jego uczynków. (Rzymian 2:6)

Niepobożni otrzymają swą zapłatę na ziemi. Patrz Przypowieści 11,31. „Wszyscy, którzy czynili zło, staną się cierniem. I spali ich ten nadchodzący dzień — mówi Pan Zastępów”. Malachiasza 3,19. Jedni zginą w oka

mgnieniu, inni będą cierpieć dłużej. Wszyscy zostaną ukarani „według ich uczynków”. Ponieważ grzechy sprawiedliwych zostały włożone na szatana, będzie on musiał cierpieć nie tylko za własny bunt, lecz za wszystkie grzechy, do których zwiódł lud Boży. Jego kara będzie o wiele większa od kary tych, których oszukał. Kiedy zginą już wszyscy, których zwiódł, on będzie jeszcze cierpieł.

(20) CO POZOSTANIE Z SZATANA I WSZELKIEGO ZŁA PO USTANIU OCZYSZCZAJĄCYCH PŁOMIENI?

Mnóstwem twoich nieprawości i nieprawością twego handlu splugawiłeś swoją świątynię. Dlatego wywiodę ogień z twego wnętrza, który cię pożre, a zamienię cię w popiół na ziemi na oczach wszystkich, którzy na ciebie patrzą. (Ezechiela 28:18)

W płomieniach zginą wszyscy nie pokutujący grzesznicy, jako korzenie i gałęzie; korzeniem tym jest szatan, a gałęziami jego naśladowcy. Niebo i ziemia widząc, że ponieśli karę za przekroczenie prawa, że uczyniono zadość wszystkim wymaganiom prawa, ogłosi sprawiedliwość Jahwe.

(21) JAK PISMO ŚWIĘTE OPISUJE OSTATECZNE LOSY BEZBOŻNYCH?

*Niech zostaną wytraceni z ziemi
grzesznicy i niech nie będzie już
niegodziwych! Błogosław, moja duszo,
PANA. Alleluja! (Psalmy 104:35)*

(22) JAKĄ OBIETNICĘ CHE- TNIE ZŁOŻĄ WSZYSCY, KTÓRZY DOŚWIADCZYLI SPUSTOSZENIA GRZECHU?

*Co zamierzacie przeciwko PANU? On
dokona zniszczenia, ucisk nie
powstanie po raz drugi. (Nahuma 1:9)*

Raz na zawsze skończyło się
niszczycielskie dzieło szatana. Przez
sześć tysięcy lat gnębił ludzi,
powodując płacz na ziemi i smutek w
całym wszechświecie. Wszystkie
istoty wzdychały i drżały z bólu.
Teraz już na wieki uwolnione są od
wroga i jego pokus. „Cały świat
odpoczął, odetchnął i wybuchnął
radosnym okrzykiem”. Izajasza 14,7.
Cały wszechświat śpiewa pochwalne
pieśni i radośnie wykrzykuje. Słysząc
głos liczego tłumu „jakby szum
wielu wód, i jakby huk potężnych
grzmotów, które mówiły: Alleluja!
Oto Pan, Bóg nasz, Wszechmogący,
objął panowanie”. Objawienie 19,6.

(23) CO ODCHODZI I ZOSTAJE ZASTĄPIONE PRZEZ NOWE?

Potem zobaczyłem nowe niebo i nową ziemię. Pierwsze niebo bowiem i pierwsza ziemia przeminęły i nie było już morza. (Objawienia 21:1)

Ogień, który spalił niebożnych, oczyścił ziemię. Ślady przekleństwa zostały usunięte. Nie będzie wiecznie płonącego piekła, które przypominałoby zbawionym straszliwe następstwa grzechu.

(24) JAKIE POJEDYNCZE PRZYPOMNIENIE O GRZECHU NA ZAWSZE ZNIESIE CHRYSTUS?

I powiedzieli mu inni uczniowie: Widzieliśmy Pana. Lecz on powiedział do nich: Jeśli nie zobaczę na jego rękach śladów gwoździ i nie włożę mego palca w ślady gwoździ, i nie włożę mojej ręki w jego bok, nie uwierzę.” (Jana 20:25)

Pozostanie tylko jeden znak tragicznej przeszłości — nasz Zbawiciel zawsze będzie nosił ślady ukrzyżowania. Na Jego zranionej głowie, na rękach i nogach widać będzie ślady strasznego dzieła dokonanego przez grzech. Prorok, spoglądając na Chrystusa w Jego wspaniałości, mówi: „Promienie

wychodzą z jego rąk i tam jest ukryta jego moc”. Habakuka 3,4. W przebitym boku, z którego popłynęła krew, ukryta jest moc Zbawienia, Jego chwała.

Dzięki ofierze poniesionej na krzyżu mógł zbawić sprawiedliwych i osądzić tych, którzy znieważyli miłosierdzie Boże. Znaki poniżenia są Jego największą czią; rany zadane Mu na Golgocie będą po wieczne czasy świadectwem chwały i Jego mocy.

(25) CO CHRYSTUS PRZYGOTOWUJE DLA WIERNYCH?

W domu mego Ojca jest wiele mieszkań. Gdyby tak nie było, powiedziałbym wam. Idę, aby wam przygotować miejsce. (Jana 14:2)

Obawa przed przedstawieniem przyszłego dziedzictwa w niebie zbyt dosłownie i materialnie, skłoniła wielu teologów do traktowania biblijnych opisów ojczyzny zbawionych w sposób symboliczny. Jednak Chrystus zapewnił swoich uczniów, że odchodzi, aby przygotować im miejsce w domu Ojca. Kto przyjmuje nauki Słowa Bożego, nie będzie w nieświadomości co do ojczyzny w niebie. Apostoł Paweł objaśnia: „Czego oko nie widziało i ucho nie słyszało, i co do serca ludzkiego nie wstąpiło, to przygotował Bóg tym, którzy

go miłują”. 1 Koryntian 2,9. Język ludzki jest zbyt ubogi, by opisać nagrodę sprawiedliwych. Pozna ją tylko ten, kto ją zobaczy. Śmiertelny umysł nie potrafi pojąć wspaniałości raju Bożego.

(26) DO CZEGO PORÓWNYWANA JEST ZIEMIA DZIEDZICTWA?

*Ci bowiem, którzy tak mówią, wyraźnie okazują, że szukają ojczyzny.
(Hebrajczyków 11:14)*

*Tego, kto zwycięży, uczynię filarem w świątyni mego Boga i już nie wyjdzie na zewnątrz. Napiszę też na nim imię mego Boga i nazwę miasta mego Boga, nowego Jeruzalem, które zstępuje z nieba od mego Boga, i moje nowe imię.
(Objawienia 3:12)*

Dziedzictwo zbawionych nazwane jest w Biblii „ojczyzną”. . . Tam niebiański Pasterz prowadzi swą trzodę do żywych wód. Drzewo żywota wydaje każdego miesiąca owoc, a jego liście podtrzymują zdrowie zbawionych. W raju płyną wieczne, jasne jak kryształ strumienie, a nad brzegami smukłe drzewa rzucają cień na drogę odkupionych. Rozległe równiny poprzecinane są pięknymi wzgórzami, a wysokie góry wznoszą w niebo swe wspaniałe szczyty. Na tych

spokojnych równinach, nad brzegami strumieni żywych wód, Boży lud, który tak długo był pielgrzymem i wędrowcem znajdzie wreszcie swoją ojczyznę.

(27) JAKA BĘDZIE NOWA JEROZOLIMA?

*Mające chwałę Boga. Jego blask podobny był do drogocennego kamienia, jakby jaspisu, przezroczystego jak kryształ.
(Objawienia 21:11)*

(28) JAKA BĘDZIE ATMOSFERA W ZIEMI, KTÓRĄ ZAMIESZKAMY?

Mój lud bowiem będzie mieszkał w przybytku pokoju, w bezpiecznych mieszkaniach i w spokojnych miejscach odpoczynku; (Izajasz 32:18)

„Niech się rozweseli pustynia i spieczona ziemia; niech się rozraduje i zakwitnie step! (...). Zamiast głogu wyrośnie cyprys, zamiast pokrzywy wyrośnie mirt”. „I będzie wilk gościem jagnięcia, a lampart będzie leżał obok koźlęcia (...) a mały chłopiec je poprowadzi. (...). Nie będą krzywdzić ani szkodzić na całej mojej świętej górze”. Izajasz 35,1; 55,13; 11,6.9.

**(29) JAKIE WSPANIAŁE
DZIAŁANIA BĘDĄ WYKO-
NYWALI Z RADOŚCIĄ
ODKUPIENI NA NOWEJ ZIEMI?**

*Pobudują też domy i będą w nich
mieszkać, zasadzą winnice i będą jeść z
nich owoce. (Izajasza 65:21)*

**(30) JAKIE 4 DOWODY GRZECU
JUŻ NIE BĘDĄ ISTNIAŁY?**

*I otrze Bóg wszelką łzę z ich oczu, i
śmierci już nie będzie ani smutku, ani
krzyku, ani bólu nie będzie, bo pierwsze
rzeczy przeminęły. (Objawienia 21:4)*

Ból nie może istnieć w niebie. Nie
będzie tam już łez, konduktów
pogrzebowych ani żadnych oznak
smutku. „I otrze wszelką łzę z oczu ich,
i śmierci już nie będzie; ani smutku, ani
krzyku (...) albowiem pierwsze rzeczy
przeminęły”. Objawienie 21,4. „I żaden
mieszkaniec nie powie: Jestem chory.
Lud, który w nim mieszka, dostąpi
odpuszczenia winy”. Izajasza 33,24

**(31) CO BĘDZIE ŹRÓDŁEM
ŚWIATŁA W MIEŚCIE BOGA?**

*I nocy tam nie będzie, i nie będzie im
potrzeba lampy ani światła słońca, bo
Pan Bóg będzie im świecił i będą
królować na wieki wieków.
(Objawienia 22:5)*

W mieście Boga „nocy już nie będzie”. Nikt nie będzie pragnął ani potrzebował odpoczynku. Nikt nie będzie zmęczony wypełnianiem woli Bożej i wysławianiem Jego imienia. Zbawieni będą stale odczuwali świeżość poranku wiedząc, że nigdy nie nadejdzie noc: „I nie będą już potrzebowali światła lampy ani światła słonecznego, gdyż Pan, Bóg, będzie im świecił”. Objawienie 22,5. Światło słoneczne będzie zastąpione blaskiem, który nie będzie razić, choć będzie wielokrotnie przewyższać jasność południowego słońca. Wspaniałość Boga i Baranka ogarnie święte miasto nigdy nie gasnącą jasnością. Zbawieni będą chodzić w bezsłonecznej wspaniałości wiecznego dnia.

(32) CZYJA OBECNOŚĆ NIE BĘDZIE WYMAGAŁA ZASŁONY, KTÓRA BYŁA W ZIEMSKIEJ ŚWIĄTYNI?

*Lecz świątyni w nim nie widziałem, bo jego świątynią jest Pan Bóg
Wszchemogący oraz Baranek.
(Objawienia 21:22)*

Lud Boży ma ten przywilej, że żyje w bezpośredniej łączności z Ojcem i Synem: „Teraz bowiem widzimy jakby przez zwierciadło i niby w zagadce”. 1

Koryntian 13,12. Dzisiaj obraz Boży odbija się jak w zwierciadle w przyrodzie i w sposobie postępowania Boga z ludźmi, ale potem będziemy widzieć Boga twarzą twarz, bez żadnej zasłony. Będziemy stali przed Nim i oglądali wspaniałość Jego oblicza.

Wszystko, co teraz jest tajemnicą, w niebie stanie się zrozumiałe. Miłość i współczucie, które Bóg wpoił w serce człowieka, znajdą tam swe prawdziwe i najpiękniejsze urzeczywistnienie.

Nieskalane obcowanie ze świętymi istotami, niczym nie zmacona przyjaźń ze wspa-niałymi aniołami i wiernymi wszystkich wieków, którzy obmyli swe szaty we krwi Baranka, święta wstęga, która łączy wszelką rodzinę na niebie i ziemi (patrz Efezjan 3,15) — wszystko to będzie się przyczyniało do szczęścia zbawionych.

Na nowej ziemi nieśmiertelne istoty z nigdy nie gasnącym zachwytem oglądać będą cuda twórczej mocy i tajemnice zbawiennej miłości. Nie będzie tam okrutnego, zwodzącego nieprzyjaciela, który skłaniałby wiernych do lekceważenia Boga. Rozwiną się tam wszelkie zdolności i umiejętności. Zdobywanie wiedzy nie będzie męczyło umysłu ani wyczerpywało sił. Będzie można urzeczywistniać największe przedsięwzięcia, osiągać najwspanialsze

cele i realizować najśmielsze marzenia. Będą stale nowe rzeczy do poznania, wyższe poziomy wiedzy do osiągania, nowe cuda do podziwiania, nowe prawdy do zrozumienia, a wszystko to będzie miało na celu rozwój duszy i ciała.

(33) JAKIE ŚWIADECTWO ODKUPIONYCH BĘDZIE ROZBRZMIEWAĆ PRZEZ CAŁĄ WIECZNOŚĆ?

*Mówiących donośnym głosem: Godzien
jest Baranek zabity wziąć moc i
bogactwo, i mądrość, i siłę, i cześć, i
chwałę, i błogosławieństwo.
(Objawienia 5:12)*

Zbawieni będą mieli dostęp do wszystkich skarbów wszechświata. Nie skrępowani śmiertelnością będą bez zmęczenia odwiedzać inne odległe światy, które ubolewały nad upadkiem i zgubą ludzkości, a rozbrzmiewały radosnymi hymnami na wieść o zbawieniu człowieka. Z niewypowiedzianym zachwytem mieszkańcy ziemi będą poznawać radość i mądrość istot, które nigdy nie zgrzeszyły. Te z kolei podzielą się z odkupionymi wiedzą i mądrością nagromadzoną przez tysiące lat nieustannego rozważania nad dziełem

Boga. Odkupieni jasnym wzrokiem ogarną wspaniałość zbawienia — słońce, gwiazdy i krążące w ustalonym porządku wokół tronu Bożego galaktyki. Na wszystkich rzeczach, od najmniejszych do największych, wypisane jest imię Stwórcy i wszędzie widoczna jest potęga Jego mocy.

**(34) JAKA PIEŚŃ BĘDZIE
PŁYNAĆ Z UST WSZYSTKICH
ODKUPIONYCH PRZEZ BOGA,
GDY BĘDĄ ZASTANAWIAĆ SIĘ
NAD REZULTATEM
WIELKIEGO BOJU?**

A wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i w morzu, i wszystko, co w nich jest, słyszałem, jak mówiło:

*Zasiadającemu na tronie i
Barankowi błogosławieństwo i cześć,
i chwała, i moc na wieki wieków.
(Objawienia 5:13)*

Lata wieczności przyniosą zbawionym coraz pełniejsze i wspanialsze objawienia Boga i Chrystusa. Wraz ze wzrostem wiedzy, wzrastać będą także miłość, uwielbienie i szczęście. Im bardziej odkupieni będą poznawać Boga, tym bardziej będą podziwiać Jego charakter. Gdy Chrystus ukaże im bogactwo zbawienia i

zadziwiające zwycięstwa w wielkim boju z szatanem, ich serca napełni gorętsza miłość i oddanie się Bogu. Z większym zachwytem będą grać na swych złotych harfach, a niezliczone głosy zaśpiewają chórem potężną pieśń uwielbienia.

Wielki bój skończył się. Nie ma już grzechu ani grzeszników. Wszechświat jest nieskalany, panują w nim pokój i radość. Od Tego, który wszystko stworzył, wypływa życie, światło i szczęście na całą nieograniczoną przestrzeń. Od najmniejszego atomu do największego ciała we wszechświecie, wszystkie żywe istoty i martwe rzeczy głoszą w swej niezmałconej piękności i pełnej radości: Bóg jest miłością.

Jestem wdzięczny, że w miłości Bóg objawił przez Pismo Święte życiodajną wiedzę o Wielkim Boju. Zdaję sobie sprawę, że ostatecznym polem bitwy jest moje serce, a ostateczną kwestią boju jest moja wierność.

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Rozumiem teraz, jak rozpoczął się ten bój, jakie były jego zasady, jak długo będzie trwał i jak się zakończy. Jestem wdzięczny, że jestem teraz świadomy oszustw szatana i lepiej przygotowany do podejmowania krytycznych decyzji,

*które będą decydować o moim
wiecznym przeznaczeniu.*

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

*Oczekuję lat wieczności, które
przyniosą bogatsze i jeszcze bardziej
chwalebne objawienie w poznaniu
Boga i Chrystusa..*

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

*Moja szczerą modlitwa brzmi: "Drogi
Panie, oddaję swoje życie jako pokorną
ofiara. Zmień mnie przez Twoją łaskę
na swój obraz. Proszę, daj mi pewność,
że mogę dzielić się tymi życiodajnymi
przesłaniami z innymi. Daj mi mądrość
i łaskę, abym żył w posłuszeństwie
Twoim świętym prawom. Daj mi siłę,
abym za wszelką cenę pozostał wierny
temu ważnemu przekonaniu. Proszę,
przyjdź wkrótce Panie Jezu!*

Zakreśl: Tak Niezdecydowany

Dodatek

Zagrożenie wolności sumienia

Dziś protestanci o wiele przychylniej odnoszą się do katolicyzmu, niż dawniej. W krajach, w których katolicyzm nie jest dominującą religią, a zwolennicy papieża podejmują pojednawcze kroki w celu zdobycia wpływu, zauważyć można coraz większą obojętność w stosunku do nauk dzielących Kościół protestancki od Kościoła rzymskiego. Coraz bardziej popularny staje się pogląd, że nie ma tak wielkiej rozbieżności w najważniejszych punktach, jak poprzednio sądzono, i że niewielkie ustępstwa ze strony zreformowanych Kościołów doprowadzą do polepszenia stosunków z Rzymem. Był czas, gdy protestanci wysoko cenili wolność sumienia, którą tak drogo kupili. Ostrzegali swe dzieci przed zwiedzeniami Rzymu i byli przekonani, że dążenie do pogodzenia się z papieżem jest równoznaczne z niewiernością wobec Boga. {WB 301.1}

Obrońcy katolicyzmu twierdzą, że ich Kościół został oczerniony i że protestanci przytaczają tym bezpodstawnym oskarżeniom. Wielu uważa, że niesłusznie osądza się

dzisiejszy Kościół na podstawie okrucieństwa i niesprawiedliwości, które cechowały jego panowanie w średniowieczu. Sytuację tę tłumaczy się surowością ówczesnych czasów twierdząc, że wpływ nowoczesnej cywilizacji zmienił niewłaściwy stan rzeczy. Czyż ludzie ci zapomnieli o pretensjach do nieomyłności, jakie rościła sobie ta dumna moc przez szereg wieków? Dzisiejszy Kościół daleki jest od zrezygnowania z nich, przeciwnie, z większą nawet stanowczością nadal je podtrzymuje. Rzym twierdzi, że nigdy nie zbłądził i zgodnie z Biblią — nie zbłądzi, jak więc może zaprzeczyć się zasad, którymi kierował się w ubiegłych wiekach? {WB 301.2}

Kościół papieski nigdy nie wyrzeknie się swych pretensji do nieomyłności. Wszystko, co uczynił prześladując tych, którzy odrzucili jego nauki, uznaje za dobre i czy nie powtórzyłby tych samych czynów, gdyby się do tego nadarzyła sposobność? Niech ludzie tylko usuną ograniczenia nałożone przez prawo świeckie i pozwolą Rzymowi odzyskać jego pierwotną potęgę, a natychmiast okaże swe prawdziwe oblicze tyrana i prześladowcy. Znany publicysta i teolog Josiah Strong pisze o

stanowisku katolickiego duchowieństwa w kwestii wolności sumienia oraz o niebezpieczeństwach, jakie grożą Stanom Zjednoczonym w razie zdobycia przez papieżstwo władzy. {WB 301.3}

„Wielu ludzi w Stanach Zjednoczonych traktuje obawy przed katolicyzmem jako fanatyzm i dziecinadę. Nie widzą oni w charakterze i postawie Rzymu nic takiego, co byłoby przeciwne kierunkom wolnościowym i nie dostrzegają w jego rozwoju żadnego złowieszczego znaku. Porównajmy więc najpierw niektóre zasady ustroju państwowego Stanów Zjednoczonych z zasadami Kościoła rzymskokatolickiego”. {WB 301.4}

„Konstytucja Stanów Zjednoczonych gwarantuje wolność sumienia. Jest to podstawowe prawo każdego obywatela. Natomiast papież Pius IX powiedział w swojej encyklice z dnia 15 VIII 1854 roku: «Niedorzeczne i błędne nauki lub inne brednie broniące wolności sumienia są największym błędem, zarazą najbardziej dla państwa niebezpieczną». Ten sam papież w encyklice z dnia 8 XII 1864 r. rzucił klątwę na wszystkich, którzy stoją w obronie wolności sumienia i wiary, jak również tych, którzy twierdzą, że Kościół nie powinien używać przemocy”. {WB 301.5}

„Pokoju ton Rzymu w Stanach Zjednoczonych wcale nie oznacza zmiany jego dążeń. Papiestwo jest tolerancyjne tam, gdzie jest bezsilne. Biskup O'Connor powiedział: «Wolność religijna jest tolerowana do momentu, w którym możliwe stanie się jej ograniczenie bez narażania na szkodę katolicyzmu». Arcybiskup St. Luis stwierdził: «Herezja i ateizm są przestępstwem w krajach chrześcijańskich, takich jak Włochy lub Hiszpania, gdzie wszyscy są katolikami i gdzie przepisy religii katolickiej stanowią istotną część prawa tych krajów, herezja karana jest tam na równi z innymi przestępstwami»”. Każdy kardynał, arcybiskup i biskup w Kościele katolickim składa papieżowi przysięgę, w której wypowiada następujące słowa: „Heretyków, schizmatyków i buntowników sprzeciwiających się naszemu panu (papieżowi) lub jego następcom, będę prześladował ze wszystkich sił”. — Josiah Strong, Our Country, rozdz. 5, par. 2-4. {WB 302.1}

To prawda, że wśród katolików także znajdują się prawdziwi chrześcijanie. Tysiące wyznawców służy Bogu według najlepszego światła, jakie otrzymali. Nie mają dostępu do Słowa Bożego i dlatego nie znają prawdy, nie dostrzegają różnicy między

żywą służbą serca a zbiorem formalnych ceremonii. Bóg jednak ze współczuciem spogląda na tych, którzy wychowani są w błędnej wierze, nie dającej prawdziwego zadowolenia. Sprawí, że promienie światła dostaną się przez otaczającą ich ciemność. Bóg objawi im prawdę o Jezusie Chrystusie i wielu jeszcze przyłączy się do Jego ludu. {WB 302.2}

Dzisiejszy katolicyzm jako system religijny jest tak samo sprzeczny z ewangelią Chrystusa, jak był przed wiekami. Kościoły protestanckie są zaślepione, gdyż w przeciwnym razie dostrzegłyby znaki czasu. Papiestwo sięga dalej w swych planach i metodach postępowania. Używa rozmaitych sposobów, aby rozszerzyć swój wpływ i spotęgować swą moc w przygotowywaniu się do okrutnego i zdecydowanego boju w celu odzyskania władzy nad światem, ponownego wprowadzenia prześladowań oraz zniszczenia wszystkiego, czego dokonał protestantyzm. Katolicyzm wszędzie zdobywa wpływy. Spójrzmy tylko na wzrastającą liczbę jego kościołów i kaplic w krajach protestanckich, na popularność jego wyższych szkół i seminariów w Ameryce, bardzo często patronowanych przez protestantów. Spójrzmy na wzrost rytualizmu w Anglii i na liczne przypadki wstępowania

protestantów w szeregi katolików. Te fakty powinny zaniepokoić wszystkich, którzy cenią czyste zasady ewangelii, ale protestanci igrają z papieżem i podają mu rękę; poszli z Rzymem na kompromis i poczynili wiele ustępstw, co było miłym zaskoczeniem dla zwolenników papieża. Ludzie zamykają oczy na prawdziwy charakter rzymskiego Kościoła i niebezpieczeństwo zagrażające z jego strony. Należy ich pobudzić do przeciwstawienia się temu najgroźniejszemu wrogowi religijnej i obywatelskiej wolności. {WB 302.3}

Wielu protestantów sądzi, że religia katolicka nie jest atrakcyjna, że jej nabożeństwa są nudnym szeregiem bezmyślnych ceremonii. Mylą się jednak w tej kwestii. Katolicyzm nie jest niezręcznym oszustwem. Nabożeństwa Kościoła rzymskiego wywierają na człowieka duże wrażenie. Bogato zdobione wnętrza kościołów i uroczyste obrzędy oczarowują ludzi i uciszają głos rozsądku. Wzrok jest całkowicie pochłonięty. Wspaniałe procesje, wielkie kościoły, złote monstrancje, relikwie ozdobione drogimi kamieniami, kolorowe malowidła i wyszukane płaskorzeźby przemawiają do uczestników nabożeństwa. Ucho jest także zachwycone. Głębokie tony organów, współgrające z melodią wielu

głosów i rozbrzmiewające pod
wysokimi sklepieniami oraz między
filarami wspaniałych świątyń,
napełniają ludzi zachwytem i czcią.
{WB 302.4}

Ten zewnętrzny blask, uroczysty
nastrój i przepych, który nie zaspokaja
rzeczywistych potrzeb ludzi uginających
się pod ciężarem grzechu, jest dowodem
wewnętrznego zepsucia. Religia
Chrystusa nie potrzebuje takich
zewnętrznych powabów, aby pozyskać
człowieka. W świetle spływającym z
krzyża prawdziwe chrześcijaństwo jest
tak wspaniałe i czyste, że żaden
zewnętrzny przepych nie może
powiększyć jego prawdziwej wielkości.
U Boga jedyną wartość posiada piękno
uświęconego, pokornego i cichego
serca. {WB 302.5}

Elokwencja i ujmujący wygląd nie
są jeszcze znakiem czystego i
wzniosłego charakteru. Zamiłowanie do
sztuki i gładkie maniere często
występują u osób zmysłowych i
ziemskich. Szatan wykorzystuje te
cechy, aby ludzie zapomnieli o
potrzebie duszy, żeby stracili z oczu
przyszłe nieśmiertelne życie, by
odwrócili się od swego Wspomożyciela
i żyli wyłącznie dla doczesności. {WB
303.1}

Religia formalnych obrzędów jest
bardzo pociągająca dla nieodrodzonego

serca. Okazałość i ceremonie Kościoła katolickiego posiadają w sobie zwodniczą, oczarowującą moc, która zdobywa wielu. Na Kościół katolicki spogląda się jakby na bramę do nieba. Oprócz tych, którzy przyjęli prawdę, i których serca są odnowione przez Ducha Bożego, nikt nie jest wolny od jego wpływu. Tysiące ludzi nie znających Chrystusa przyjmie te formy pobożności, nie posiadające żadnej mocy. Taka religia jest właśnie tym, czego pragną masy. {WB 303.2}

Ponieważ Kościół uzurpuje sobie prawo do przebaczenia grzechów, katolik sądzi, że może swobodnie grzeszyć, instytucja spowiedzi, bez której Kościół nie daje rozgrzeszenia, również prowadzi do szerzenia się zła. Kto klęka przed śmiertelnym człowiekiem i wyznaje mu tajemnice swego serca, poniża się, ponieważ opowiada o swych grzechach kapłanowi, który jest człowiekiem tak samo grzesznym i błędzącym. Wyobrażenie o Stwórcy sprowadzone zostaje do poziomu grzesznych ludzi, bowiem kapłan występuje jako zastępca Boga. Poniżająca spowiedź człowieka przed drugim człowiekiem jest ukrytym źródłem, z którego wypłynęło już wiele zła, które splamiło świat i przygotowuje go na zniszczenie. Jednak ludziom pobożającym sobie łatwiej jest

spowiadać się człowiekowi niż
otworzyć swe serce przed Bogiem;
natura ludzka chętniej wykona zadaną
pokutę, niż porzuci grzech. Łatwiej jest
umartwić swe ciało chodząc w worze
pokutnym, biczując się różgami i raniąc
łańcuchami, niż ukrzyżować swe
cielesne pożądliwości. Ciężkie jest
brzemie, które zmysłowe serce woli
raczej znosić niż ugiąć się pod jarzmem
Chrystusa. Istnieje uderzające
podobieństwo między Kościołem
rzymskim a synagogą żydowską za
czasów pierwszego przyjścia Chrystusa.
Podczas gdy Żydzi w skrytości deptali
każdą zasadę prawa Bożego, na
zewnątrz ściśle przestrzegali jego
nakazów, obciążając je tradycjami i
rozmaitymi zarządzeniami, które
czyniły zachowywanie Dekalogu
nieznośnym ciężarem. Jak Żydzi
formalnie czcili prawo, tak rzymscy
katolicy czczą krzyż. Wywyższają oni
symbol cierpień Chrystusa, lecz życiem
zapierają się Tego, kogo ten krzyż
przedstawia. Katoliccy duchowni
stawiają krzyże na ołtarzach i noszą je
na swych szatach. Wszędzie widzimy
znak krzyża. Wszędzie jest on czczony i
wywyższany. Jednak nauki Chrystusa
pogrzebane są wśród ogromnej ilości
bezsensownych tradycji, fałszywych
interpretacji i nakazów kościelnych.
Słowa Zbawiciela, dotyczące fanatyzmu

Żydów odnoszą się z jeszcze większą mocą do dostojników Kościoła katolickiego: „Bo wiążą ciężkie brzemiona i kładą na barki ludzkie, ale sami nawet palcem swoim nie chcą ruszyć”. Mateusza 23,4. Sumienia wierzących trzymane są w ustawicznym strachu i obawie przed gniewem obrażonego Boga, podczas gdy dostojnicy Kościoła żyją w przepychu i rozkoszują się zmysłowymi przyjemnościami. {WB 303.3}

Kult obrazów i relikwii, wzywanie świętych oraz wywyższenie papieża to chytre zasadzki szatana, które stosuje, aby odwrócić umysły ludzi od Boga i Jego Syna. By doprowadzić człowieka do upadku, szatan stara się odwrócić jego uwagę od Tego, w którym jedynie można znaleźć zbawienie. Wskazuje mu na różne środki zastępcze, jakie zostały ustanowione w miejsce Tego, który powiedział: „Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie”. Mateusza 11,28. {WB 303.4}

Szatan zawsze usiłuje przedstawić w niewłaściwym świetle charakter Boga, naturę grzechu oraz jego następstwo, czyli wszystko to, co odgrywa ważną rolę w boju dobra ze złem. Jego podstępne wybiegi pomniejszają zobowiązania ludzi wobec boskiego prawa i pozwalają im do woli grzeszyć,

jednocześnie są przyczyną fałszywych wyobrażeń o Bogu, tak że częściej spogląda się na Niego ze strachem i nienawiścią, aniżeli z miłością.

Okrucieństwo, które cechuje charakter szatana, zwodziciel przypisuje Stwórcy, obecne jest ono w różnych systemach religijnych i znajduje wyraz w formach nabożeństw. W ten sposób zaślepia się umysły ludzi, a szatan pozyskuje ich dla siebie jako narzędzia w walce przeciwko Bogu. Na skutek fałszywego przedstawienia boskich przymiotów, narody pogańskie doszły do przekonania, że dla zapewnienia sobie łask Bożych konieczne są ofiary z ludzi, najstraszniejsze okrucieństwa dokonywane były w rozmaitych formach na cześć różnych bóstw. {WB 304.1}

Kościół rzymski, który połączył zwyczaje pogańskie z chrześcijańskimi i podobnie jak poganie zniekształcił charakter Boga, oddał się nie mniej okrutnym praktykom. W czasie, gdy Rzym posiadał dominującą władzę, używał specjalnych narzędzi tortur, za pomocą których wymuszał wiarę w swe nauki. Na tych, którzy nie chcieli uznać jego żądań, czekał płonący stos. Rzezie były tak częste, że liczbę ich ofiar objawi dopiero dzień sądu. Dostojnicy kościoelni wymyślali pod kierownictwem szatana, swego mistrza, sposoby

zabijania ludzi, które powodowały największe męczarnie, a jednak nie uśmiercały ofiary. Torturowano do granic ludzkiej wytrzymałości, aż w końcu opuszczały siły, a cierpiący witał śmierć jako najśłodsze wybawienie. Taki był los przeciwników Rzymu. {WB 304.2}

Z kolei dla swoich zwolenników posiadał środki pobożności w postaci biczowania, postów oraz cielesnego umartwiania się w każdy możliwy sposób. Aby zapewnić sobie łaskę z nieba przestępowano prawo Boże przez pogwałcenie praw natury. Uczono ludzi nieprzestrzegania norm, które Bóg ustanowił w celu błogosławienia i udogodnienia ziemskiego życia człowieka. Na cmentarzach spoczywają tysiące ofiar, które przez całe swe życie na próżno starały się ujarzmić naturalne skłonności oraz stłumić wszelkie myśli i uczucia sympatii do bliźnich jako obrażające Boga. {WB 304.3}

Chcąc zrozumieć potworne okrucieństwo, jakie popełniał szatan przez setki lat i to nie na tych, którzy o Bogu nigdy nie słyszeli, lecz właśnie na chrześcijanach, powinniśmy studiować historię papiestwa. Przez ten potężny system zwiedzenia książę zła realizuje swój cel oczerniania Boga i unieszczęśliwiania ludzkości. Gdy dostrzeżemy, jak udaje mu się

maskować swe dzieło i wykonywać je za pośrednictwem przywódców religijnych, wówczas lepiej zrozumiemy, dlaczego tak strasznie nienawidzą Biblii. Kiedy czytamy tę Księgę, objawia nam się miłość i miłosierdzie Boże, dochodzimy do wniosku, że Bóg nie nakłada na człowieka żadnych ciężkich brzemion. Wszystko, czego żąda, to skruszone i pokutujące serce, pokora oraz posłuszeństwo. {WB 304.4}

Chrystus nie nakazywał, aby niewiasty i mężczyźni zamykali się w klasztorach, by tam przygotować się na wejście do nieba. Nigdy nie uczył, że należy tłumić w sobie miłość i współczucie. Serce Zbawiciela przepełnione było miłością. Im bardziej człowiek zbliża się do moralnej doskonałości, tym większa jest jego wrażliwość, tym dokładniej rozróżnia grzech i tym głębsze posiada współczucie dla cierpiących. Papież uważa się za zastępcę Chrystusa, lecz jak wygląda jego charakter w świetle charakteru Chrystusa? Czy Jezus kiedykolwiek wtrącał ludzi do więzienia lub kazał wieszać ich na szubienicy, ponieważ nie oddawali Mu czci jako Królowi nieba? Czy słyszano, aby skazywał na śmierć tych, którzy Go nie przyjęli? Kiedy mieszkańcy samarytańskiej wioski nie uszanowali

Go, apostoł Jan rozgniewał się i powiedział: „Panie, czy chcesz, abyśmy słowem ściągnęli ogień z nieba, który by ich pochłonał, jak to i Eliasza uczynił?” Łukasza 9,54. Jezus ze współczuciem spojrzał na ucznia i ganiąc jego gwałtowność, powiedział: „Syn Człowieczy nie przyszedł zatracać dusz ludzkich, ale je zachować”. Łukasza 9,56. {WB 304.5}

Dzisiejszy Kościół katolicki stara się pokazać światu czyste oblicze, zakrywając usprawiedliwieniami swe straszliwe prześladowania. Przywdział szaty chrześcijaństwa, lecz nie zmienił swego charakteru. Każda zasada papieska, która istniała w przeszłości, istnieje także dzisiaj. Doktryny powstałe w średniowieczu obowiązują nadal. Niech nikt się nie oszukuje. Papiestwo, któremu protestanci chcą dziś oddać cześć, jest tym samym papiestwem, które władało światem za dni reformacji, kiedy to wierni Bogu ludzie występowali przeciw Rzymowi, aby z narażeniem życia ukazać jego nieprawość. Posiada tę samą pychę i zuchwałe roszczenia jak wówczas, kiedy panowało nad królami i książętami twierdząc, że takie jest prawo Boże. Jest nadal tak samo despotyczne i okrutne jak wtedy, kiedy tłumiło wolność człowieka i zabijało świętych Najwyższego. {WB 305.1}

Papiestwo jest tą odstępczą mocą, o której mówi prorocstwo. Patrz 2 Tesaloniczan 2,3-4. Postępuje tak, aby jak najlepiej osiągnąć swój cel, ale pod różnymi zmiennymi maskami ukrywa nieodmienny jad węża. Twierdzi, że „nie należy wierzyć heretykom ani osobom podejrzanym o herezje”. — Lenfant, History of the Council of Constance. Czy ta potęga, która zapisała się w ciągu tysiącletniej historii krwią świętych, może być uznana za Kościół Chrystusa? {WB 305.2}

Nie bez powodu stwierdzono w krajach protestanckich, że katolicyzm nie różni się dziś już tak bardzo od protestantyzmu, jak w dawniejszych czasach. Nastąpiła zmiana, lecz nie w papiestwie, katolicyzm rzeczywiście stał się podobniejszy współczesnemu protestantyzmowi, ponieważ ten ostatni podupadł od czasów reformacji. {WB 305.3}

Szukając przychylności świata Kościoły protestanckie zostały oślepione fałszywym pojęciem miłości do bliźniego. Są przekonane, że mają słuszość, gdy myślą dobrze o złym i w końcu — jako nieuniknione tego następstwo — zaczną myśleć źle o wszystkim, co dobre. Zamiast bronić wiary raz świętym podanej, przepraszają Rzym za nieprzyjazne o

nim opinie i proszą o przebaczenie swego fanatyzmu. {WB 305.4}

Wielu ludzi — w tym także ci, którzy nie darzą papieżstwa przychylnością — nie obawia się jego mocy i wpływu. Udowadniają oni, że duchowa i moralna ciemnota, która panowała w średniowieczu, sprzyjała szerzeniu jego religijnych poglądów, zabobonów i ucisku, lecz zmiany, jakie zaszły w nowszych czasach — ogólnie szerząca się wiedza i wzrastająca wolność w sprawach religii uniemożliwiają powrót nietolerancji i tyranii. Sama myśl, że nietolerancja mogłaby pojawić się w dzisiejszych czasach, wydaje się dla nich śmieszna. Faktem jest, że obecnemu pokoleniu przyświecają szlachetne zasady w kwestiach moralności, religii i nauki. Z otwartych kart Słowa Bożego spływa na cały świat niebiańskie światło. Trzeba jednak pamiętać, że im większe jest to światło, tym większa staje się ciemność dla tych, którzy zmieniają lub odrzucają Biblię. {WB 305.5}

Studiowanie Pisma Świętego z modlitwą ukazałoby protestantom prawdziwy charakter papieżstwa i wzmogłoby ich czujność. Niestety, wielu sądzi, że są tak mądrzy, iż nie odczuwają potrzeby szukania z pokorą Boga, aby zrozumieć prawdę. Chociaż chwala się swoją wielką wiedzą, nie

znają Pisma Świętego, ani jego mocy. Muszą mieć jakiś środek do uspokojenia swego sumienia i szukają tego, co jest najmniej duchowe i skłaniające do pokory. Starają się zapomnieć o Bogu, lecz robią to w taki sposób, aby się wydawało, że o Nim pamiętają. Papiestwo zaspokaja potrzeby tych chrześcijan. Odpowiada ono dwom grupom ludzi, do których należy większość mieszkańców ziemi — tym, którzy chcą być zbawieni przez własne zasługi i tym, którzy chcą być zbawieni we własnych grzechach. Tu leży tajemnica mocy papiestwa. {WB 306.1}

Historia pokazała, że duchowa ciemność sprzyja rozwojowi papiestwa, okaże się jednak, że tak samo sprzyjający jest czas wielkiego duchowego oświecenia. W ubiegłych wiekach, kiedy ludzie żyli bez Słowa Bożego i znajomości prawdy, ich oczy były zaślepione i tysiące wpadało w pułapkę papiestwa, ponieważ nie widzieli zastawionych na siebie sieci. W dzisiejszych czasach oczy wielu zostały tak oślepione blaskiem spekulacji, błędnie nazywanych nauką, że i tym razem nie ujrzeli sieci i wpadli w nie, jak gdyby mieli związane oczy. Bóg pragnie, aby ludzki rozum uważany był za dar Stwórcy oraz by używano go w służbie prawdy i sprawiedliwości, gdy jednak pielęgnuje się pychę i

wyniosłość, gdy ludzie stawiają swe własne poglądy ponad Słowo Boże, wówczas wiedza może działać więcej szkody niż nieświadomość. Fałszywe nauki współczesnego świata, podkopujące wiarę w Biblię, okazały się tak samo pożyteczne w przygotowaniu drogi papieżowi z jego atrakcyjnymi zwyczajami, jak ukrywanie wiedzy pomogło do jego wzrostu w średniowieczu. {WB 306.2}

Starania podejmowane w Stanach Zjednoczonych, mające na celu uzyskanie poparcia państwa dla postanowień i praktyk kościelnych, dowodzą, że protestanci idą w ślady katolików. Więcej nawet, otwierają papieżowi bramy dla zdobycia w protestanckiej Ameryce władzy, którą Rzym stracił w Europie. Tym, co dodaje owym staraniom większego znaczenia jest fakt, że głównym ich celem jest sprawa zaostrożenia nakazu święcenia niedzieli — zwyczaju zapoczątkowanego w Rzymie, zwyczaju, który według własnych słów papieża jest znakiem jego mocy. Jest to prawdziwy duch papieża — duch dostosowania się do ziemskich zwyczajów, duch respektowania ludzkich tradycji zamiast przykazań Bożych — który przenika protestanckie Kościoły i doprowadza je do wywyższania niedzieli, jak już

wcześniej uczyniło to papieństwo. {WB 306.3}

Jeżeli czytelnik chce poznać siły, jakie zostaną użyte w mającej wkrótce nastać walce, powinien się tylko przyjrzeć środkom, które Rzym w przeszłości stosował w tym samym celu. Jeżeli chce wiedzieć, jak katolicy i protestanci odnosić się będą do tych, którzy odrzucają ich dogmaty, niech zbada stosunek Rzymu do przykazania o sobocie i do jej obrońców. {WB 306.4}

Królewskie zarządzenia, sobory powszechne oraz dekrety kościelne popierane przez władze świeckie były stopniami, po których pogańskie święto wstępowało na zaszczytne miejsce w chrześcijańskim świecie. Pierwszym publicznym zarządzeniem, które nakazywało święcenie niedzieli, był edykt Konstantyna Wielkiego z roku 321 po Chr. Edykt ten nakazywał mieszkańcom miast odpoczywać „w czcigodny dzień słońca”, pozwalał jednak pracować mieszkańcom wsi. Choć w swej istocie było to pogańskie zarządzenie, cesarz wprowadził je w życie już po formalnym przyjęciu chrześcijaństwa. {WB 306.5}

Ponieważ dekret Konstantyna okazał się niewystarczający, by zastąpić autorytet Boga, Euzebiusz — biskup, który starał się zdobyć przychyłność książąt oraz był szczególnym

przyjacielem i pochlebcą cesarza, wysunął twierdzenie, że Chrystus zmienił święcenie soboty na święcenie niedzieli. Nie znaleziono jednak żadnego dowodu z Pisma Świętego, który potwierdziłby tę nową naukę. Sam Euzebiusz nieświadomie uznał jej fałszywość i wskazał na prawdziwych jej twórców, gdy stwierdził: „Wszystko, co obowiązywało w sobotę, przenieśliśmy na dzień Pański”. — R. Cox, Sabbath Laws and Sabbath Duties 538. Bezpodstawne ustanowienie święcenia niedzieli zachęciło ludzi do znieważania prawdziwego dnia Pańskiego — soboty. Wszyscy, którzy pragnęli sławy ówczesnego świata, przyjęli to popularne pogańskie święto. Wraz ze wzrostem znaczenia papiestwa niedziela zyskiwała coraz większe prawo obywatelstwa. Przez pewien czas wieśniacy pracowali na polach, jeśli w niedzielę nie udawali się do Kościoła. Jednak sytuacja stopniowo się zmieniała. Tym, którzy piastowali urzędy kościelne, zakazano w niedzielę zajmować się sprawami państwowymi. Wkrótce wyszło zarządzenie, stwierdzające, że wszyscy, niezależnie od stanu społecznego, muszą się wstrzymywać w niedzielę od codziennych zajęć, gdyż w przeciwnym razie podlegać będą karze — wolni grzywnie, a niewolnicy chłóście.

Później postanowiono, że bogatych będzie się karać pozbawieniem połowy majątności, a jeżeli nadal będą stali przy swoim, to odbierze się im całą majątność i uczyni niewolnikami. Niższe stany miały być w takim wypadku wyjęte spod prawa na całe życie. {WB 306.6}

Opowiadano rozmaite cuda, między innymi to, że pewien rolnik chciał w niedzielę wyjść do pracy i czyścił swój pług żelazem, które tak mocno przywarło mu do ręki, że przez dwa lata musiał je nosić „dla swego wstydu i wielkich bólów”. — Francis West, *Historical and Practical Discourse on the Lord's Day* 174. W późniejszym czasie papież wydał zarządzenie, by księża każdej parafii napominali przestępujących nakaz święcenia niedzieli i nakłaniali ich do udania się do Kościoła, by tam się modlili, gdyż w przeciwnym razie spotka ich oraz ich sąsiadów wielkie nieszczęście. Sobór przytoczył pewien dowód, który od tego czasu stosowali nie tylko katolicy, lecz także później protestanci, że niedziela jest prawdziwym dniem odpoczynku. Otóż ludzie, którzy pracowali w niedzielę, zostali porażeni przez błyskawicę. Sobór stwierdził, że przykład ten wskazuje, iż niedziela jest chrześcijańskim dniem odpoczynku. „Wyraźnie widać — mówili prałaci —

że niełaska Boża ciężko dotknęła tych, którzy zlekceważyli niedzielę”.

Następnie zwrócono się do wszystkich duchownych, królów i książąt oraz wszystkich wiernych, by „czynili jak największe starania, aby ten dzień był odpowiednio czczony, i by w przyszłości był jeszcze pobożniej zachowywany przez chrześcijan”. —

Thomas Morer, Discourse in Six Dialogues on the Name, Nation, and Observation of the Lord»s Day 271.

{WB 307.1}

Kiedy nakazy soborów okazały się niedostateczne, poproszono władze świeckie, aby wydały edykt, który napełniłby serca ludzi strachem i zmusił ich do zaniechania pracy w niedzielę.

Na synodzie w Rzymie nie tylko potwierdzono wszystkie poprzednie decyzje, ale nadano im jeszcze większą moc i powagę. Włączono je do przepisów kościelnych, a władze świeckie zmuszały ich do przestrzegania prawie we wszystkich krajach chrześcijańskich. — Patrz Heylyn, History of the Sabbath II, 5,7. {WB 307.2}

Pomimo tego brak biblijnych dowodów usprawiedliwiających święcenie niedzieli stał się powodem niezdecydowania i zamieszania. Lud wątpił w to, że duchowni mieli prawo unieważnić słowa Boga: „Ale siódmego

dnia jest sabat Pana, Boga twego” i niechętnie czcił dzień słońca. Wobec braku dowodów biblijnych potrzebne były inne. Pewien gorliwy obrońca niedzieli, który pod koniec XII wieku odwiedził kościoły w Anglii, napotkał na opór wiernych Bogu ludzi i jego wysiłki były tak bezowocne, że na pewien czas musiał opuścić wyspę, by zdobyć dowody na poparcie swej nauki. Uzyskawszy je, wrócił i dopiero wtedy jego działalność została uwieńczona powodzeniem. Otóż przywiózł ze sobą pewien list, który rzekomo pochodził od samego Boga i zawierał nakaz święcenia niedzieli, jak również straszne groźby dla nieposłusznych temu przykazaniu. Duchowny twierdził, że ten kosztowny list — nikczemne fałszerstwo, podobnie jak samo zarządzenie, którego bronił — spadł z nieba i znaleziono go w Jerozolimie na ołtarzu św. Szymona na Golgocie. {WB 307.3}

Jednak prawdziwym miejscem, z którego ten list pochodził, był pałac papieski w Rzymie. Oszustwa i fałszerstwa stosowane we wszystkich wiekach w celu wzmocnienia siły i pomyślności Kościoła, używane były przez papieństwo za rzecz usprawiedliwioną. {WB 308.1}

List ten zakazywał wszelkiej pracy od godziny trzeciej po południu w sobotę aż do wschodu słońca w

poniedziałek; dowodzono, że jego prawdziwość poparta jest wieloma cudami. Mówiono, że ludzie, którzy pracowali w tych godzinach, zostali dotknięci paraliżem. Pewien młynarz, mieląc zboże, zamiast mąki zobaczył strumień krwi wypływający z młyna, a koło młyńskie mimo silnego prądu wody zatrzymało się w miejscu. Niewiasta piekąca ciasto wyjęła je po pewnym czasie zupełnie surowe, chociaż piec był mocno nagrзany. Inna kobieta, która o godzinie trzeciej w sobotę miała ciasto przygotowane do pieczenia, lecz postanowiła zostawić je do poniedziałku, by nie łamać przykazania, na drugi dzień znalazła wypieczone mocą Bożą bochenki chleba. Pewien człowiek, który piekł chleb po godzinie trzeciej w sobotę, następnego dnia krojąc go, zobaczył, że cieknie z niego krew. Przy pomocy takich nedorzecznych i zabobonnych łągarstw obrońcy niedzieli starali się uzasadnić jej świętość. — Patrz Roger de Hoveden, Annales II, 528-530. {WB 308.2}

W Szkocji i Anglii niedziela cieszyła się większym poważaniem, ponieważ włączono w nią część starego sabatu. Lecz czas, który należało święcić, był różny. Edykt wydany przez króla Szkocji stwierdzał, że „sobota ma być święcona od godziny dwunastej w

południe” i że nikt od tego czasu aż do poniedziałku rano nie powinien się zajmować sprawami świeckimi. — Morer 290-291. {WB 308.3}

Pomimo wszelkich starań udowodnienia świętości niedzieli, katolicy sami publicznie uznawali boski charakter soboty i ludzkie pochodzenie nakazu święcenia niedzieli, która zastąpiła biblijny dzień odpoczynku. W XVI wieku sobór papieski wyraźnie stwierdził, że „wszyscy chrześcijanie powinni pamiętać, iż siódmy dzień, który został poświęcony przez Boga, przyjęli i święcili nie tylko Żydzi, lecz wszyscy, którzy czcili Boga, mimo że my, chrześcijanie, zamieniliśmy sabat na dzień Pański”. — Tamże 281-282. Ci, którzy odważyli się znieważać prawo Boże dobrze wiedzieli o charakterze swego czynu. Świadomie wywyższali siebie ponad Boga. {WB 308.4}

Dobitnym przykładem postępowania Rzymu wobec tych, którzy się z nim nie zgadzali, jest długie i krwawe prześladowanie waldensów, z których część święciła sobotę. Wielu innych także cierpiało tylko dlatego, że byli wierni czwartemu przykazaniu. Historia chrześcijan w Abisynii jest szczególnie godna uwagi. Pośród ciemnoty średniowiecza świat zapomniał o chrześcijanach w Afryce

Środkowej, przez wiele wieków cieszyli się oni wolnością religijną. W końcu jednak Rzym przypomniawszy sobie o ich istnieniu i doprowadził do tego, że cesarz Abisynii uznał papieża za zastępcę Chrystusa. Robiono dalsze ustępstwa. Wydano edykt, na mocy którego nie wolno było pod groźbą najcięższej kary święcić soboty.

Papieska tyrania stała się wkrótce zbyt ciężkim jarzmem i Abisyńczycy postanowili zrzucić je z siebie. Po zaciętych walkach wypędzono gnębiciele i przywrócono dawną wiarę. Kościoły znowu cieszyły się wolnością i nigdy nie zapomniały lekcji oszustwa, fanatyzmu i despotycznej przemocy Rzymu. Oddaleni od reszty świata byli zadowoleni, że chrześcijaństwo o nich nie pamiętało. {WB 308.5}

Kościoły w Afryce święciły sobotę, tak jak święcił ją Kościół papieski przed całkowitym odstępstwem. Zachowując sobotę jako wyraz posłuszeństwa wobec przykazań Bożych, Afrykańczycy wstrzymywali się jednak od pracy w niedzielę zgodnie z postanowieniem Kościoła. Kiedy Rzym doszedł do większej władzy, poniżył sabat Boga, aby wywyższać swoje święto. Pomimo tego ukryte przez prawie tysiąc lat grupy wierzących w Afryce nie brały udziału w tym odstępstwie. Gdy dostali się pod panowanie Rzymu, zmuszono ich do

odrzućcenia prawdziwego sabatu i
czczenia fałszywego. Jednak gdy tylko
odzyskali niezależność, wrócili do
przestrzegania czwartego
przykazania.³⁰ {WB 308.6}

Te fakty z przeszłości wyraźnie
świadczą o wrogości Rzymu wobec
prawdziwego dnia odpoczynku i jego
obrońców, jak również wskazują środki,
jakich Rzym używał do egzekwowania
zarządzeń, które sam ustanowił. Słowo
Boże uczy, że te rzeczy powtórzą się,
kiedy dojdzie do połączenia się
protestantów z katolikami. {WB 309.1}

Proroctwo z trzynastego rozdziału
Apokalipsy Jana stwierdza, że moc
przedstawiona jako zwierzę z rogami
„podobnymi do baranich sprawi, że
ziemia i jej mieszkańcy” oddadzą cześć
papiestwu, symbolizowanemu tu przez
zwierzę podobne do pantery. Zwierzę z
dwoma rogami namówi mieszkańców
ziemi, „by postawili posąg zwierzęciu, a
potem rozkaże wszystkim, małym i
wielkim, bogatym i ubogim, wolnym i
niewolnikom, aby przyjęli znamię
zwierzęcia”. Patrz Objawienie 13,11-16.
Wyjaśniono już, że mocą przedstawioną
jako zwierzę z rogami podobnymi do
baranich są Stany Zjednoczone, i że
proroctwo to wypełni się, kiedy w tym
kraju wyjdzie powszechny nakaz
święcenia niedzieli, którą Rzym uważa
za szczególny znak swej władzy. Stany

Zjednoczone nie będą jedynymi, które w ten sposób oddadzą cześć papieżowi. Wpływ Rzymu w krajach, które kiedyś znajdowały się pod jego władzą, nadal istnieje. Proroctwo przepowiada odnowienie potęgi papieża: „A jedna z głów jego była śmiertelnie raniona, lecz śmiertelna rana jego była wygojona. I cała ziemia szła w podziwie za tym zwierzęciem”. Objawienie 13,3. Zadanie śmiertelnej rany wskazuje na upadek papieża w roku 1798. W późniejszym czasie — stwierdza prorok — „śmiertelna rana jego była wygojona. I cała ziemia szła w podziwie za tym zwierzęciem”. Apostoł Paweł wyraźnie mówi, że człowiek niegodziwości będzie istniał aż do czasu przyjścia Chrystusa i do końca historii świata będzie wykonywał swe zwodnicze dzieło. 2 Tesaloniczan 2,3-8. Autor ostatniej księgi Biblii stwierdza, mając na myśli papieża: „I oddadzą mu pokłon wszyscy mieszkańcy ziemi, każdy, którego imię nie jest zapisane w księdze żywota Baranka”. Objawienie 13,8. Zarówno w Europie, jak i na kontynencie amerykańskim odda się hołd papieżowi przez święcenie niedzieli — zarządzenia opartego wyłącznie na autorytecie Kościoła rzymskiego. {WB 309.2}

Od połowy XIX wieku badacze proroctw w Stanach Zjednoczonych

zaczęli przedstawiać światu to świadectwo. Obecnie wydarzenia wskazują na szybki postęp w wypełnianiu się wspomnianych prorocत्व. Protestanccy nauczyciele twierdzą, że święcenie niedzieli jest nakazem Boga, ale brak im, podobnie jak przywódcom papieżstwa, dowodów z Pisma Świętego. Często będzie się słyszeć, że Bóg karze tych, którzy przestępują nakaz święcenia niedzieli jako chrześcijańskiego sabatu. Już obecnie czyni się kroki zmierzające do wymuszenia święcenia niedzieli. {WB 309.3}

Zadziwiająca jest przebiegłość i chytrych Kościoła katolickiego. Spełniają się jego wszystkie życzenia. Z zadowoleniem spogląda na protestantów, którzy oddają mu cześć przez święcenie fałszywego sabatu i przygotowują się do wymuszenia przestrzegania tego nakazu za pomocą tych samych środków, które Rzym stosował we wcześniejszych wiekach. Ci, którzy odrzucają światło prawdy, będą szukać poparcia u tej samozwańczej i rzekomo nieomyłnej władzy, aby wywyżżyć dzień przez nią ustanowiony. Nietrudno domyślić się, jak chętnie papieżstwo pomoże w tej sprawie protestantom. Któż lepiej wie, w jaki sposób należy postępować z ludźmi nieposłusznymi władzy

Kościoła, jak nie rzymscy przywódcy?
{WB 309.4}

Kościół rzymskokatolicki wraz ze wszystkimi swoimi odgałęzieniami tworzy na całym świecie potężną organizację, kierowaną i utworzoną w celu służenia stolicy papieskiej. Milionom wyznawców tego Kościoła we wszystkich krajach świata stale przypomina się, by zachowywali poddańczą wierność papieżowi. Niezależnie od narodowości i systemu rządu są oni zmuszeni do szanowania autorytetu Kościoła rzymskiego ponad wszelką inną władzę. Ślubowanie posłuszeństwa Rzymowi, które zwalnia z każdego przyrzeczenia niezgodnego z interesami Kościoła, jest nawet ważniejsze od przysięgi zachowania wierności wobec państwa. Historia dowodzi, że papieństwo stale usiłowało mieszać się w sprawy nnarodów. Rzym stara się uzyskać poparcie ze strony państwa dla realizacji swych celów, nawet kosztem interesów panujących i obywateli. W roku 1204 papież Innocenty III zmusił króla Aragonii, Piotra II, do złożenia nadzwyczajnej przysięgi: „Ja, Piotr, król Aragonii, wyznaję i przyrzekam memu panu, papieżowi Innocentemu oraz jego katolickim następcom i Kościołowi Rzymskiemu być stale wiernym i posłusznym, a także zachowywać mój

kraj w posłuszeństwie wobec niego oraz bronić katolickiej wiary i prześladować heretyków”. — J. Dowling, *The History of Romanism* V, 6,55. Zgadza się to z twierdzeniem dotyczącym władzy i uprawnień papieża, mówiącym, że „ma on prawo usuwać z tronu cesarzy” i że „może zwalniać poddanych z ich obowiązków względem niesprawiedliwych panujących”. — Mosheim, *Ecclesiastical History* III, cz. 2, rozdz. 2,9, uwaga 17. {WB 310.1}

Należy pamiętać, że wyniosłość Rzymu nigdy się nie zmienia. Zasady Grzegorza VII i Innocentego III są nadal zasadami Kościoła rzymskokatolickiego. Gdyby tylko posiadał władzę, zastosowałby swoje stare metody, których używał w przeszłych wiekach. Protestanci nie zdają sobie sprawy z tego, co czynią, przyjmując pomoc Rzymu w sprawie wywyższenia niedzieli. Podczas gdy dążą oni do realizacji tego zamiaru, Rzym stara się odzyskać swoją utraconą moc i pozycję. Gdy tylko zasady te zostaną ugruntowane w Stanach Zjednoczonych, Kościół będzie mógł kontrolować władzę świecką i korzystać z jej pomocy. Państwo będzie wymuszać przestrzeganie przepisów religijnych. W krótkim czasie władza kościelna i państwowa będzie panowała

nad sumieniami i wtedy papieństwo
zatriumfuje w tym kraju. {WB 310.2}

Słowo Boże ostrzega przed
zblizającym się niebezpieczeństwem, ale
gdy nie weźmie się pod uwagę tego
ostrzeżenia, Kościoły protestanckie
przekonają się, jakie są prawdziwe
zamiary Rzymu. Niestety dowiedzą się
o nich, gdy już będzie za późno, żeby
uwolnić się z sideł papieństwa, które
powoli nabiera mocy. Jego nauki
wywierają wpływ na rządy, Kościoły i
serca ludzi. Wznosi ono potężne
budowle, w których powtórzą się dawne
prześladowania. Potajemnie i bez
wzbudzania podejrzeń Rzym wzmacnia
swoje siły, aby osiągnąć zamierzone
cele, gdy nadejdzie stosowny do tego
czas. Pragnie jedynie władzy, a ta już
obecnie jest mu przekazywana. Wkrótce
ujrzemy i odczujemy skutki tego, co
Rzym zamierza. Kto będzie posłuszny i
wierny Słowu Bożemu, ściągnie na
siebie prześladowanie i potępienie. {WB
310.3}

Rozdział 36 — Nadchodzący bój
Od chwili rozpoczęcia się wielkiego
boju w niebie szatan zawsze usiłuje
podważyć prawo Boże. To właśnie dla
osiągnięcia tego celu zbuntował się
przeciwko Stwórcy i chociaż został
strącony z nieba, dalej prowadzi tę samą
walkę na ziemi. Jego celem, do którego
stale dąży, jest zwiedzenie ludzi i

skłanianie ich do nieposłuszeństwa wobec przykazań Bożych czy to przez przestępowanie całego Dekalogu czy też przez odrzucenie niektórych z jego przykazań. Następstwa są jednak te same: „Ktokolwiek bowiem zachowa cały zakon a uchybi w jednym, stanie się winnym wszystkiego”. Jakuba 2,10. {WB 311.1}

Starając się wzbudzić w ludziach pogardę dla prawa Bożego, szatan wypaczył nauki biblijne i w ten sposób wprowadził błędy do zasad wiary wielu tych, którzy twierdzą, że żyją według Pisma Świętego. Końcowy bój pomiędzy prawdą a błędem to ostatnie starcie w długiej walce przeciwko prawu Bożemu. Obecne pokolenie jest świadkiem i uczestnikiem tego boju między przykazaniami ludzkimi a przykazaniami Bożymi, między religią Biblii a religią tradycji i oszustw. {WB 311.2}

Siły, które połączą się w tej walce przeciwko prawdzie i sprawiedliwości, działają już dzisiaj. Słowo Boże, które przetrwało do naszych czasów dzięki cierpieniom i przelanej krwi wielu ludzi nie jest zbyt cenione. Biblia jest dostępna dla każdego, ale tylko niewielu traktuje ją jako przewodnik w swym życiu. Niewiara szerzy się nie tylko w świecie, lecz także w Kościele. Wielu zapiera się nauk biblijnych, które są

podstawą chrześcijańskiej wiary. Prawdy dotyczące dzieła stworzenia, przedstawione przez natchnionych pisarzy — upadek człowieka w grzech, pojednanie i wiecznie obowiązujące prawo Boże — są przez większą część chrześcijan całkowicie lub częściowo odrzucane. Tysiące ludzi, którzy chwają się swą wiedzą i niezależnością, uważa pokładanie zaufania w Biblii za oznakę słabości. Krytykowanie Pisma Świętego, interpretowanie go w sposób symboliczny oraz pozbawianie mocy najwspanialszych prawd w nim zawartych, traktuje się jako dowód uczoności. Wielu duchownych naucza swych wiernych, a także tłumaczy studentom w uczelniach teologicznych, że prawo Boże nie jest niezmiennie, że zostało zniesione, oraz że wszyscy, którzy twierdzą, iż jego wymagania nadal obowiązują i należy je zachowywać, zasługują na pogardę i drwiny. {WB 311.3}

Odrzucając prawdę ludzie odrzucają jej Twórcę. Depcząc prawo Boże, podważają autorytet Prawodawcy. Jak łatwo jest wyciosać bałwana z drzewa lub kamienia, tak samo łatwo jest stworzyć sobie bożka z błędnych teorii i nauk. Wskutek fałszywego przedstawiania charakteru Bożego przez szatana wielu ma niewłaściwe pojęcie o Stwórcy. Dla niektórych bogiem jest

filozofia, natomiast mało jest tych, którzy czczą żywego Boga, objawionego w Słowie, w Jezusie Chrystusie i w dziełach stworzenia. Tysiące deifikują przyrodę, a jednocześnie zaprzeczają istnieniu Boga, Stwórcy tej przyrody. Bałwochwalstwo w dzisiejszym świecie chrześcijańskim istnieje tak samo, jak istniało w Izraelu za dni Eliasza, zmieniła się tylko jego forma. Bóg wielu myślicieli, filozofów, mężów stanu, pisarzy i poetów, bóg wyższych sfer, wielu szkół i uniwersytetów, a nawet wielu akademii teologicznych, nie jest większy od Baala — boga słońca Fenicjan. {WB 311.4}

Żaden błąd przyjęty przez chrześcijański świat nie sprzeciwia się tak śmiało autorytetowi nieba, żaden nie przemawia tak bardzo przeciwko rozsądkowi i nie ma tak złych skutków, jak pewne kierunki nowoczesnej teologii, które rozwijając się szybko, głoszą, że prawo Boże już nie obowiązuje. Każdy kraj ma swoje prawa, które ludzie szanują i są im posłuszni, bez nich nie byłoby porządku i ładu. Czy można sobie wyobrazić, że Stwórcą nieba i ziemi nie ustanowił prawa, według którego rządzi istotami przez siebie stworzonymi? Przypuśćmy, że przedstawiciele rządu podaliby do publicznej wiadomości, że ustawy, które regulują życie państwa i bronią praw

jego obywateli, przestały obowiązywać, ponieważ ograniczają wolność i nie trzeba ich przestrzegać. Jak długo słuchano by i tolerowano takich ludzi? Czyż większą obrazą jest znieważanie praw państwa i obywateli niż deptanie boskich przepisów, które są podstawą wszelkiego porządku? {WB 312.1}

Łatwiej było sobie wyobrazić, że państwa zniosą swe ustawy i pozwolą obywatelom działać według własnego upodobania, niż to, że Władca wszechświata miałby unieważnić swój zakon i pozostawić świat bez prawa, według którego osądza się winnych, a usprawiedliwia żałujących za grzechy. Czyż nie znamy następstwa lekceważenia prawa Bożego? Czyniono takie próby. Okropne sceny działy się we Francji, gdy krajem zaczął rządzić ateizm. Świat ujrzał wtedy, że rezultatem odrzucenia ograniczeń ustanowionych przez Boga jest panowanie najokrutniejszych tyranów. Gdy normy sprawiedliwości zostają usunięte, przed księciem ciemności otwiera się droga do władania ziemią. Gdziekolwiek odrzuca się boskie przepisy, tam grzech przestaje być grzechem, a sprawiedliwość przedmiotem dążeń ludzi. Ci, którzy nie chcą poddać się nakazom Boga, nie są w stanie kierować sobą. Przez swoje zgubne nauki powodują, że w serca

dzieci i młodzieży, które z natury są przeciwne wszelkim ograniczeniom, wstępuje duch samowoli, a owocem tego jest społeczeństwo pełne bezprawia i rozpusty. Wielu szydzących z wiary tych, którzy są posłuszni wobec wymagań Bożych, przyjmuje zwiedzenia szatana. Puszczają oni wodze wszelkiej namiętności i popełniają grzechy, które ściągnęły karę Bożą na pogan. {WB 312.2}

Kto uczy ludzi lekceważenia przykazań Bożych, ten sieje ziarno nieposłuszeństwa, aby zebrać jego plon. Gdy ograniczenia nałożone przez prawo Boże zostaną całkowicie odrzucone, nie trzeba będzie długo czekać na pogwałcenie wszelkich praw człowieka. Ponieważ Bóg zabrania postępować nieuczciwie, pożądać cudzego mienia, kłamać oraz oszukiwać, ludzie łamią jego przepisy stanowiące przeszkodę w osiągnięciu ich egoistycznych celów, jednak następstwa deptania Bożego prawa będą takie, jakich nie oczekiwali. Jeżeli prawo nie obowiązywałoby, to dlaczego miano by się obawiać jego przestępowania? Wówczas własne i cudze mienie nie byłoby bezpieczne, ludzie gwałtem przywłaszczaliby sobie własność bliźniego, a najsilniejsi byłiby najbogatszymi. Nie ceniono by życia. Mażeńskie przyrzeczenie nie byłoby już świętym prawem chroniącym

rodzinę, kto miałby siłę i chęć, mógłby gwałtem odebrać żonę bliźniemu. Odrzucono by piąte przykazanie, podobnie jak ludzie odrzucili czwarte. Dzieci nie obawiałyby się odebrać życia rodzicom, gdyby to umożliwiało im zrealizowanie dążeń zepsutego serca. Świat stałby się zbiorowością przestępców i zbrodniarzy, na zawsze zniknęłyby z ziemi pokój, cisza i szczęście. {WB 312.3}

Już teraz nauka stwierdzająca, że ludzi nie obowiązuje posłuszeństwo wobec wymagań prawa Bożego, osłabiła siłę moralnych zobowiązań i otworzyła zawory szerzącej się niesprawiedliwości. Bezprawie, zepsucie i rozwiązłość spływają na nas jak fale potopu. Szatan działa w rodzinach. Jego chorągiew powiewa nad domami chrześcijan. Znajdujemy w nich nienawiść, podejrzenie, obłudę, niesnaski, kłótnie, zdradzanie powierzonych tajemnic, zaspokajanie pożądliwości. Cały system religijnych zasad i nauk, jakie powinny tworzyć podstawę i szkielet społecznego życia, jest chwiejącą się budowlą, której grozi zawalenie. W niejednym kraju najpodlejsi przestępcy, którzy z powodu swych przewinień znaleźli się w więzieniu, otrzymują dary i zyskują uznanie, jak gdyby zasługiwali na najwyższe wyróżnienie. Ich charakter i

przestępstwa nabierają powszechnego rozgłosu. Prasa publikuje odrażające szczegóły ich czynów, zachęcając w ten sposób innych do oszustw, rabunków i morderstw, a szatan cieszy się z osiągnięcia sukcesu w realizacji swych piekielnych planów. Uleganie nałogom, potworne morderstwa, wzrost niemoralności oraz przestępczości różnego rodzaju i rozmiaru powinny skłonić wszystkich pobożnych ludzi do zastanowienia się nad sposobem zatrzymania tej fali zła. Zepsucie wkradło się do instytucji wymiaru sprawiedliwości. Mężowie stanu kierują się antagonizmem oraz dążeniem do zysku i przyjemności. Brak umiarkowania zniweczył zdolności wielu ludzi, tak że szatan posiada nad nimi prawie całkowitą władzę. Sędziowie i obrońcy dają się przekupywać. Pijaństwo, zabawy, namiętności, zazdrość i nieuczciwość wszelkiego rodzaju to cechy wielu z tych, którzy najlepiej znają prawo: „Prawo zostało usunięte na bok, a sprawiedliwość pozostaje daleko, gdyż prawda potyka się na rynku, a dla uczciwości miejsca nie ma”. Izajasza 59,14. {WB 313.1}

Nieprawość i duchowa ciemnota, które panowały w okresie supremacji papieskiej były nieuniknionym następstwem zwalczania przez Rzym

nauk Pisma Świętego. W czym tkwi przyczyna szerzącej się niepobożności, odrzucenia prawa Bożego i wynikającego stąd zepsucia wieku religijnej wolności, kiedy światło ewangelii tak jasno świeci? Teraz, kiedy szatan nie może już utrzymać świata pod swym panowaniem przez odbieranie mu Pisma Świętego, ucieka się do innych środków, aby osiągnąć ten sam cel. Podważanie wiary w Biblię jest dla szatana tak samo korzystne, jak zwalczanie samej Biblii. Dzięki wprowadzeniu do chrześcijaństwa nauki twierdzącej, że prawo Boże już nie obowiązuje, pobudza on ludzi do przestępowania Dekalogu tak samo, jakby to uczynił przez trzymanie ich w całkowitej nieznajomości przykazań Bożego prawa. Obecnie, tak jak dawniej, by zrealizować swe zamiary, działa przez różne Kościoły. Współczesne religijne społeczności odwróciły się od niepopularnych prawd wyraźnie przedstawionych w Piśmie Świętym, a zwalczając je zajęły stanowisko i przyjęły interpretacje, które sięją powszechną niewiarę. Przyjmując papieski błąd dotyczący przyrodzonej nieśmiertelności i świadomego stanu człowieka po śmierci, odrzuciły jedyną broń przeciwko oszustwom spirytyzmu. Nauka o wiecznych mękach doprowadziła wielu do zwątpienia w

prawdziwość Biblii. Gdy przedstawia się ludziom wymagania czwartego przykazania, okazuje się, że Bóg nakazał święcenie siódmego dnia, ale wówczas wielu duchownych twierdzi — co jest jedyną drogą uwolnienia się od obowiązku, którego nie chcą spełniać — że prawo Boże nie obowiązuje. W ten sposób, odrzucając dekalog, odrzucają także sobotę. Gdy ruch odnowy biblijnej soboty będzie się szerzyć coraz bardziej, powszechne stanie się także odrzucanie boskiego prawa w celu uniknięcia obowiązku przestrzegania czwartego przykazania. Błędne nauki religijnych przywódców otworzyły drzwi niedowiarstwu, spirytyzmowi i znieważaniu świętości prawa Bożego. Na ludziach tych spoczywa wielka odpowiedzialność za niezbożność, która istnieje w chrześcijańskim świecie. Rozgłaszają oni twierdzenie, że szybko rozszerzającą się falę zła należy przypisać w większej części znieważaniu tzw. chrześcijańskiego sabatu, czyli niedzieli. Mówią, że przestrzeganie tego świętego dnia poprawi moralność społeczeństwa. Twierdzenie to słyszy się szczególnie w Ameryce, gdzie nauka o prawdziwym dniu odpoczynku, sobocie, jest szeroko głoszona. Rozwijający się tam ruch, który propaguje wstrzemięźliwość — jedną z najważniejszych reform

społecznych — jest często połączony z ruchem dążącym do większego uświęcenia niedzieli, a jego obrońcy wierzą, że służy największemu dobru ludzkości. Wszyscy, którzy nie chcą przyłączyć się do niego uważani są za wrogów wstrzemięźliwości i reformy. Jednak fakt, że ruch ugruntowujący błąd połączony jest z dobrą, z punktu widzenia społeczeństwa, działalnością, nie usprawiedliwia fałszu. Możemy ukryć truciznę, mieszając ją z dobrym pożywieniem, lecz przez to nie zmienimy jej natury, przeciwnie, stanie się ona niebezpieczniejsza, gdyż niewidoczną łatwiej można spożyć. Jest to jedno ze zwiedzeń szatana — dodawanie do błędu nieco prawdy, aby fałsz zdobył przychyłność ludzi. Przywódcy ruchu niedzielnego mogą bronić reform potrzebnych ludziom i zasad, które zgadzają się z Biblią, jednak słudzy Boga nie powinni się z nimi łączyć, gdyż są tam wymagania sprzeciwiające się prawu Dekalogu. Nic nie może usprawiedliwić odrzucania przykazań Bożych na rzecz ludzkich przepisów. {WB 313.2}

Przez dwie błędne nauki — nieśmiertelność duszy i święcenie niedzieli — szatan zwodzi ludzi. Pierwszy błąd stwarza podatny grunt dla spirytyzmu, natomiast drugi jest pomostem łączącym z Rzymem.

Protestanci Stanów Zjednoczonych będą pierwszymi, którzy wyciągną rękę nad przepaścią, aby uchwycić dłoń spirytyzmu. Oni również podadzą rękę mocy papieskiej. Pod wpływem tego potrójnego przymierza pójdą śladami Rzymu, depcząc prawa sumienia. {WB 314.1}

Ponieważ dzisiejszy spirytyzm stoi bliżej chrześcijaństwa, posiada większą moc zwodzenia i usidlania ludzi. Sam szatan dostosowuje się do nowego porządku rzeczy, zjawia się jako anioł światłości. Dzięki spirytyzmowi dzieć się będą cuda, między innymi uzdrawianie chorych. Ponieważ duchy potwierdzą wiarę w Biblię i nakazą respektowanie zarządzeń Kościoła, ich dzieło zostanie przyjęte jako objawienie mocy Bożej. {WB 314.2}

Trudno jest dzisiaj odróżnić pozornych chrześcijan od ludzi niebożnych. Członkowie Kościołów miłują to, co lubi świat i chętnie łączą się z grzesznikami. Szatan stara się zjednoczyć tych ludzi, by wzmocnić swe szeregi, usiłuje pozyskać wszystkich dla spirytyzmu. Katolicy, którzy z dumą uważają cuda za znak prawdziwego Kościoła, łatwo zostaną zwiedzeni przez szatańską moc. Protestanci, którzy odrzucili przyłbicę wiary, również zostaną porwani tym prądem. Katolicy, protestanci oraz

nienawróceni w jednakowym stopniu przyjmą pozory pobożności, nie posiadającej żadnej odradzającej mocy i będą widzieć w tym połączeniu wielki ruch nawrócenia świata oraz początek długo oczekiwanego tysiącletniego królestwa. {WB 314.3}

Przez spirytyzm szatan będzie się jawił jako dobroczyńca ludzkości, lecząc choroby i wprowadzając nową formę wzniosłej religii, lecz jednocześnie działać będzie jako niszczyciel. Jego zwiedzenia prowadzą tysiące ludzi do ruiny. Brak wstrzeмиęźliwości niszczy rozsądek, czego następstwem są kłótnie, niemoralność i rozlew krwi. Szatan uwielbia wojnę, gdyż wzbudza ona w sercu najgorsze instynkty i na wieki zatracą swe ofiary, skąpane we krwi. Lucyfer stara się podburzyć narody do wojny, gdyż w ten sposób odprowadza ludzi od przygotowania się, które umożliwiłoby im przetrwanie dnia gniewu Boga. {WB 314.4}

Szatan używa wszelkich środków, aby zebrać swe żniwo — nie przygotowane dusze. Znając tajemnice ludzkiej natury, używa swych wszystkich sił, aby opanować ją tak dalece, na ile Bóg mu pozwoli. Gdy umożliwiono szatanowi unieszczęśliwić Hioba, niezwłocznie zabrał mu trzody, sługi, domy, dzieci, a nieszczęścia

następowały jedno po drugim. Bóg strzeże swe stworzenia i chroni je przed mocą niszczyciela, ale chrześcijanie okazali pogardę boskiemu prawu, Pan wykona więc to, co powiedział — pozbawi ziemię błogosławieństwa, a swej ochrony tych, którzy powstają przeciwko Jego prawu i zmuszają innych do takiego samego postępowania. Szatan posiada moc nad wszystkimi, których Bóg nie strzeże. Jednych uszczęśliwia i obdarza szczególnymi przywilejami, drugim sprawia trudności, aby następnie wmówić im, że to Bóg ich karze. {WB 315.1}

Objawiając się ludziom jako wielki lekarz, który może wyleczyć ich ze wszystkich chorób, szatan wywoła równocześnie plagi i nieszczęścia, aż miasta staną się opustoszałymi ruinami. Już teraz rozwija tę działalność. Jego moc widoczna jest w nieszczęściach na lądzie i morzu, w wielkich pożarach, tornadach, wichurach, cyklonach, powodziach i trzęsieniach ziemi, w różnych miejscach i rozmaitych postaciach. Niszczy dojrzewające zboża, czego następstwem są głód i nędza. Napełnia powietrze śmiertelną zarazą, pod wpływem której ginie tysiące ludzi. Nieszczęścia te staną się coraz częstsze i groźniejsze. Zniszczenie dotknie zarówno ludzi, jak i zwierzęta: „Więdnie

i obumiera ziemia (...) marnieją
dostojnicy ludu ziemi. Ziemia jest
splugawiona pod swoimi mieszkańcami,
gdyż przestąpili prawa, wykroczyli
przeciwko przykazaniom, zerwali
odwieczne przymierze”. Izajasza 24,4-5.
{WB 315.2}

Wtedy wielki oszust wmówi
ludziom, że to ci, którzy służą Bogu są
powodem nieszczęść. Buntownicy,
którzy ściągnęli na siebie niełaskę nieba,
obwiniają za wszystkie nieszczęścia tych,
których posłuszeństwo wobec prawa
Bożego jest stałym wyrzutem dla
przestępców Dekalogu. Zwolennicy
szatana będą twierdzić, że ludzie
obrażają Boga przez lekceważenie
niedzieli, że grzech ten spowodował
nędzę, która nie ustanie, dopóki nie
będzie się rygorystycznie przestrzegać
święcenia niedzieli, i że ci, którzy
uznają wymagania czwartego
przykazania, tym samym pozbawiając
szacunku niedzielę, czynią zamieszanie
w społeczeństwie oraz przeszkadzają
ludziom w zdobyciu łaski Bożej i
osiągnięciu doczesnego dorobku. W ten
sam sposób i z tych samych powodów
powtórzone zostanie oskarżenie
skierowane kiedyś przeciwko słudze
Bożemu: „Gdy Achab zobaczył Eliasza,
rzekł Achab do niego: Czy to ty jesteś,
sprawco nieszczęść w Izraelu? A on
odpowiedział: Nie ja sprowadziłem

nieszczęście na Izraela, lecz ty i ród twojego ojca przez to, że zaniedbaliście przykazania Pana, a ty poszedłeś za Baalami”. 1 Królewska 18,17-18. Gdy fałszywe oskarżenie roznieci w ludziach gniew, postąpią oni z posłami Bożymi tak samo, jak Izrael postąpił z Eliaszem. {WB 315.3}

Czyniący cuda spirytyzm z całą swą mocą wystąpi przeciwko wszystkim, którzy bardziej słuchają Boga niż ludzi. Duchy te będą mówiły, że Bóg je posłał, aby przekonać o błędzie tych, którzy odrzucili niedzielę i aby potwierdzić, że prawo państwowe powinno być uznawane jako prawo Boże. Będą ubolewały nad wielką niezbożnością panującą w świecie i poprą stanowisko religijnych nauczycieli, którzy stwierdzą, że ten upadek moralności spowodowany został przez lekceważenie niedzieli. Zapłonie wielki gniew i oburzenie przeciwko tym, którzy nie będą chcieli przyjąć ich świadectwa. Postępowanie szatana wobec ludu Bożego w ostatecznej walce podobne będzie do jego działalności na początku konfliktu w niebie. Tam udawał, że chodzi mu o umocnienie boskich rządów, podczas gdy potajemnie czynił wszelkie wysiłki w celu zniweczenia tych rządów. O zamiary, które sam starał się zrealizować, oskarżył wiernych Bogu

aniołów. Taką samą chytrą odznacza się historia Kościoła rzymskiego. Papiestwo twierdziło, że działa w charakterze zastępcy Pana nieba, gdy tymczasem dążyło do wywyższenia się ponad Boga i do zmiany Jego prawa. Pod panowaniem Rzymu piętnowano jako przestępców wszystkich tych, którzy okazywali wierność ewangelii. Głoszono, że uczynili przymierze z szatanem i rzucano na nich najróżniejsze oszczerstwa, aby w oczach ludu, a nawet w ich własnym osądzie, okazali się najgorszymi przestępcami. Tak samo będzie i teraz. Szatan będzie niszczyć tych, którzy respektują przykazania Boże. Spowoduje, że będzie się ich oskarżać jako przestępców prawa, jako ludzi zniesławiających Boga i będących powodem wszystkich nieszczęść, które spadają na świat. {WB 315.4}

Bóg nigdy nie działa przeciwko woli lub sumieniu człowieka, natomiast szatan w celu pozyskania tych, których w żaden sposób nie może zwieść, ucieka się do przymusu stosując okrucieństwo. Strachem i przemocą stara się opanować umysły i zdobyć je dla siebie. W celu zrealizowania tego planu działa przez władze duchowne i świeckie, które pobudza, by wbrew boskiemu prawu wymuszały posłuszeństwo wobec nakazów ustanowionych przez człowieka. {WB 316.1}

Ludzie, zachowujący biblijny dzień odpoczynku, nazwani będą wrogami prawa i porządku, oskarżeni zostaną o łamanie moralnych praw społeczeństwa, a także o to, że powodują anarchię i zepsucie oraz są powodem kary Bożej nawiedzającej ziemię. Sumiennosc tych osób uważana będzie za sprzeciwianie się, upór i znieważanie władzy.

Oskarżeni zostaną o wrogość wobec rządu. Duchowni, którzy zaprzeczają niezmienną mocą prawa, będą nauczać z ambon o obowiązku posłuszeństwa względem władz, jako ustanowionych przez Boga. W sądach i siedzibach rządu będzie się fałszywie przedstawiać i potępiać tych, którzy zachowują przykazania. Słowa oskarżonych będą przekręcane, a motywy ich postępowania zniekształcane. {WB 316.2}

Gdy Kościoły protestanckie odrzucają wyraźne dowody Pisma Świętego, przemawiające w obronie prawa Bożego, będą chciały zmusić do milczenia tych, których nie mogli przekonać przy pomocy Biblii. Nie zważając na świadectwo Słowa Bożego, już teraz działają w sposób, który doprowadzi do prześladowania ludzi świadomie odmawiających czynienia tego, co czyni reszta chrześcijaństwa i nie uznających papieskiego dnia odpoczynku. {WB 316.3}

Dostojnicy Kościoła i państwa połączą swe wysiłki, aby skłonić lub zmusić wszystkich ludzi do czczenia niedzieli. Boskie nakazy zostaną zastąpione ustawami ludzkimi. Polityczne zepsucie wykorzeni sprawiedliwość i poszanowanie prawdy. Nawet w tak wolnym kraju jak Ameryka ludzie ustanawiający prawa spełnią, w celu uzyskania przychylności ogółu, wymagania obywateli, którzy żądać będą ustaw nakazujących święcenia niedzieli. Wolność sumienia, uzyskana tak wielkim kosztem, nie będzie już dłużej respektowana. W nadchodzącej walce ujrzymy wypełnienie się słów proroka: „Zawrzał smok gniewem na niewiastę i odszedł, aby podjąć walkę z resztą jej potomstwa, które strzeże przykazań Bożych i trwa przy świadectwie o Jezusie”. Objawienie 12,17